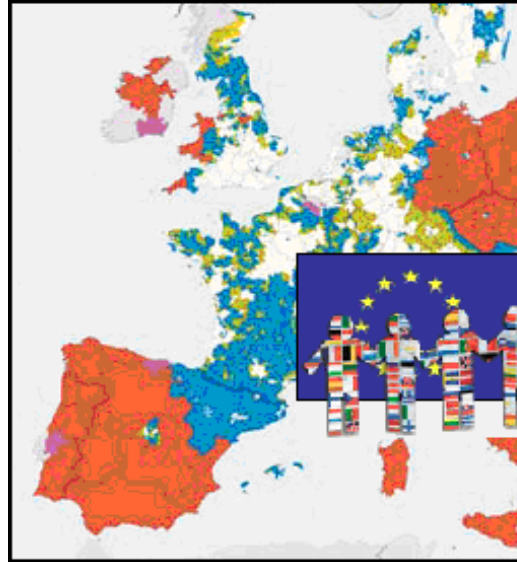

Ansvarlighed og Netværk

- En empirisk undersøgelse af accountability i formidlingen af EU's strukturfondsmidler i Catalonien og Region Sjælland.

Et speciale af Søren Sandahl

Offentlig Administration

Institut for Globalisering og Samfund

Roskilde Universitet, juni 2009

Vejleder: Radmila Rasmussen

Abstract

This master's thesis is initiated from an interest in governance networks and their potential for increasing accountability in responsible administration of public resources in a stretched democratic chain of command within the EU. According to Anders Esmark's theory on liberal and deliberative democracy traditions, accountability in modern societies is maintained through mechanisms beyond traditional political and administrative systems of control. This thesis combines the accountability approach with Erik-Hans Klijns theory on rules, in which repeated interaction of rational actors results in institutionalized patterns of behaviour. Hence rules come to frame governance networks as responsible links between the people and its authorities. The focus of this thesis is on rules' possibilities of increasing accountability as a responsible alternative to traditional mechanisms of control. The investigation takes empirical foundation in interviews with relevant actors from networks involved in the distribution of structural funds in Catalonia and the Region of Sjælland.

Specialet tager udgangspunkt i en interesse for styringsnetværks potentiale for at forøge accountability i ansvarlig forvaltning af offentlige ressourcer i en udstrakt demokratisk styringskæde i EU. Ifølge Anders Esmarks teori om liberale og deliberative demokratitraditioner opretholdes accountability gennem styringsmekanismer, der ligger udover traditionelle politiske og administrative kontrolsystemer. Dette speciale kombinerer accountability tilgangen med Erik-Hans Klijns regelteori om rationelle netværksaktørers gentagne interaktion, der udmønter sig i institutionaliserende handlemønstre. I denne optik kommer regler til at danne ramme om styringsnetværks rolle som ansvarlige mellemlid mellem befolkningen og myndighederne. Specialets fokus er på reglers muligheder for at forøge accountability som ansvarligt alternativ til traditionelle kontrolmekanismer. Undersøgelsen tager udgangspunkt i interviews med relevante aktører fra netværk, som er involveret i formidlingen af strukturfondsmidler i Catalonien og Region Sjælland.

1. Indledning.....	6
1.1. Problemfelt.....	6
1.2. Problemformulering:.....	10
2. Videnskabsteori.....	12
2.1. Kritisk realisme.....	12
Genstandsfeltets ontologi.....	13
3. Valg og fravalg af teori og empiri	15
3.1. Valg af teori	15
Valg af netværksteori frem for partnerskaber.....	15
Valg af teori om ansvarlighed i styringsnetværk.....	17
Valg af Erik-Hans Klijs teori om regler.....	19
3.2. Valg af empiri	20
4. Teori	21
4.1. Ansvarlighed.....	21
Accountability i styringsnetværk.....	22
4.2. Erik Hans Klijs regelteori	25
Netværksregler.....	26
Arena- og procesregler.....	26
Regelfølge.....	28
5. Metode.....	30
5.1. Komparativ analysestrategi	30
Indsamling af data.....	30
Valg af interviewpersonerne.....	32
Gyldighed og pålidelighed.....	34
6. Analyseoptakt.....	36
6.1. Historisk institutionelle forskelle og ligheder	36
Politisk og administrativt forskellige regioner.....	38
Demokratisk legitime krav.....	39
6.2. Sammenligningsgrundlag	40
Indplacering af respondenter	42
Interviewpersoner	45
7. Regelanalyse	48
7.1. Arenaregler	48
Realitetsregler.....	48
Belønningsregler.....	57
Positionsregler	64
Delkonklusion for arenaregler	70
7.2. Procesregler	71
Adgangsregler.....	71
Interaktionsregler.....	79
Delkonklusion for procesregler	84
7.3. Diskussion af undersøgelsens empiriske fund.....	85

8. Konklusion	91
9. Perspektivering.....	98
10. Litteraturliste:.....	100
10.1. Bøger:	100
10.2. Artikler:	102
10.3. Diverse:.....	104
11. Bilag	108

1. Indledning

1.1. Problemfelt

De regionale EU-støtteordninger blev introduceret i 1991 som et regionalt fordelingspolitisk alternativ til landbrugsstøtten og består i at stille økonomiske ressourcer (strukturfondsmidler) til rådighed for medlemslandene. Strukturfondsmidlerne er tænkt som et supplement til de nationale udviklings- og vækststrategier for at skabe et mere samhörigt Europa, hvor de fattigste regioner ydes tilskud for at komme på højde med de rige regioner, og hvor de perifere yderkantsområder får tilskud til at undgå affolkning. Strukturfondene udgør i dag 1/3 af EU's samlede budget (EU 2007, EU 2004, Delgado og Ramos 2003).

Der findes et generelt problem med manglende *ansvarlighed* i forbruget af de europæiske offentlige midler og stor uenighed om, hvorvidt eksempelvis strengere regnskabsmæssig kontrol eller offentlighedens adgang vil kunne tilfredsstille den europæiske befolknings krav om effektiv administration (EU 2008A, DR 2009A, OLAF¹ 2007, Folketinget 2004, Openeurope 2008). For strukturfondsmidlerne har medlemslandenes officielle kontrolmyndigheder indberettet uregelmæssigheder for ca. 1,8 mia. Euro i perioden 2000-2006² (EU KOM 2008, 475: 9ff). Den europæiske revisionsret vurderer, at 11% af de 42 milliarder Euro som blev udbetalt i 2007, slet ikke burde være blevet udbetalt (EU 2008A). EU Kommissionens tidligere *chief auditor*, Jules Muis, beskylder dårligt politisk lederskab og de iboende kontrolproblemer i det uforudsigelige og risikofyldte område for ansvarlighedsproblemerne: "*Absolute assurance on the European Union's expenditures is not of this world; even unqualified reasonable assurance is not of this world.*" (Fraser 2004). Udover den regnskabsmæssige kritik fra revisorerne rettes kritikken primært mod nationalt niveau, hvor strukturfondsmidlerne ikke kommer den rigtige målgruppe til gode, pengene bruges på at støtte projekter uden bæredygtige vækstperspektiver og tilgodeser politiske eliter. Oprettelse af fiktive projekter, dokumentfalskneri, og virksomheder, som flytter rundt mellem EU's yderregioner kan

---

¹ OLAF er det europæiske kontor for bekæmpelse af svig (*Office Européen de Lutte Antifraude*).

² Heraf flest uregelmæssigheder (ca. 83%) for den Europæiske Fond for Regional Udvikling og den Europæiske Social Fond.

udløse EU-tilskud (OLAF³ 2007, Folketinget 2004, Openeurope 2008). Det politiske og økonomiske ansvar placeres kun sjældent, men et aktuelt eksempel er fra den 24. marts 2009, hvor Tjekkiets regering træder tilbage, fordi beskyldninger om misbrug af både EU- og nationale tilskudsmidler fører til en mistillidsafstemning, som regeringen taber (České Noviny 2009, Czech Business Weekly 2009). Problemstillingen om, hvordan man sikrer ansvarlighed i forbrug af offentlige EU-midler, blev tydeligt illustreret i debatten op til valg til EU parlamentet (7.6.2009) om EU-parlamentarikernes diæter og blyantspenge (DR 2009A). EU-parlamentarikerne modtager hver måned ca. 100.000 kr., som de ifølge reglerne ikke skal redegøre for forbruget af. Danske politikere og højt placerede embedsmænd udtalte enstemmigt: ”Der er ikke gjort noget ulovligt, vi har fulgt reglerne”. (DR 2009, Christensen 2006).

Kritikken om manglende ansvarlighed rammer de ansvarlige beslutningstagere og administratorer på et ømt punkt, fordi de eksisterende EU-regler for blandt andet strukturfondsmidlerne er uklare og åbenlyst ikke sikrer ansvarligheden med forbruget heraf i de forskellige europæiske regioner (Bösch 2009⁴, Czech Business Weekly 2009A, KOM 2006 (194), Fraser 2004). Den manglende ansvarlighed kontrasteres af, at der findes et fælles europæisk demokratisk legitimt krav om effektivitet i forbrug af strukturfondsmidlerne.

Beslutningstagere og administratorer oplever, at styringskæden er voldsomt udstrakt mellem EU og regionerne. Derfor forsøger EU både at stramme reglerne og skabe øget åbenhed om, forbruget af pengene for at øge effektiviteten af EU's politikker og beskytte skatteydernes interesser (EU KOM 2006 (194), EU KOM 2007 (390), EU 2008: 4).

Yderligere har EU introduceret et nyt styringsredskab i *'Partnerskabstanken'*⁵, som af hensyn til skatteyderne og den brede offentlighed skal medvirke til at sikre *medbestemmelse* og *høringer*, og at de ansvarlige kan drages til ansvar for, hvordan

---

³ OLAF er det europæiske kontor for bekæmpelse af svig (*Office Européen de Lutte Antifraude*).

⁴ Formanden for det europæiske parlaments budgetkontroludvalg, Herbert Bösch (Chairman of the European Parliament's Committee on Budgetary Control) vurderer, at medlemsstaternes accountability i forbruget med EU-midlerne er utilstrækkeligt eller ikke-eksisterende.

⁵ 'Partnerskab' er en overordnet kontraktlignende relation mellem eksempelvis offentlige, private og frivillige parter vedrørende fælles strategiske målsætninger og fleksible løsninger. For forskelle mellem partnerskaber og netværk, se afsnit om 'valg af netværk frem for partnerskaber'.

EU's midler anvendes. Partnerskabstanken betyder konkret for administrationen af strukturfondsmidlerne, at relevante samfundsaktører skal inddrages i formuleringen, monitoreringen og evalueringen af midlernes udmøntning på regionalt niveau (EU 2006, EU Kommissionen 2008: 4, KOM 2006 (194), Anderson 2002: 102ff).

Som resultat af udbredelsen af *Partnerskabstanken* og fremkomsten af nye måder at indrette det politiske og administrative system på, er samfundsvidenskabelig forskning i løbet af de sidste årtier begyndt at stille skarpt på *governance networks* og inddragelse af socioøkonomiske partnere i styringsnetværk og partnerskaber som effektive styringsredskaber til løsning af komplekse problematikker i den offentlige administration. Regional udviklingspolitik er således ikke blot et spørgsmål om mere kontrol eller mindre at kontrollere, men om *governance networks* (Marcussen og Torfing 2007: 3, Sørensen 2002). Marcussen og Torfing siger:

“As such, it is frequently claimed that governance networks permit a more adequate understanding of the policy problem and a more flexible policy adjustment; provide a better knowledge basis for political decisions; mobilize the resources, capacities and energies of private actors; enhance program responsibility and reduce implementation resistance; provide a framework for building consensus, or coping with political conflicts; and help to close the gap between the public decision makers and the citizens.” (Marcussen og Torfing 2007: 12f).

Inddragelse af socioøkonomiske aktører i styringsnetværk benyttes stadigt oftere på både lokale, regionale og transnationale niveauer (Andersen & Torfing 2002: 8, Rhodes 1997: 8f, Torfing 2005: 11f, Schout og Jordan 2005, Delgado og Ramos 2003). De selvstyrende netværkslignende samarbejder indenfor for EU's grænser oprettes blandt andet for at holde de ansvarlige administratorer til ansvar for deres administrative praksis og kan siges at danne baggrund for en ny ramme for tænkning af accountability (Harlow og Rawlings 2006: 30).

Styringsnetværks potentialer i forhold til ansvarlighed er stærkt omdiskuteret. Den umiddelbare mangel på hierarkisk styring i netværk underminerer de traditionelle kontrol- og styringsmekanismer til sikring af demokratisk forankret og effektiv, offentlig service. Derfor diskuterer både teoretikere og udøvere i hvor høj grad, styringsnetværk kan skabe demokratisk og effektiv, offentlig servicelevering (Börzel og Panke 2007, Marcussen og Torfing 2007, Åkerstrøm 2008, Sørensen 2002, Aars

og Fimreite 2005). Liberale demokratiteoretikere argumenterer for, at styringsnetværk og demokrati er inkompatible, mens deliberative teoretikere anskueliggør, at teoretiske begreber som konstrueret accountability, politisk forpligtelse, fælles normer og tillid i styringsnetværk supplerer traditionel demokratisk repræsentation (Esmark 2007, Newman 2004, Åkerstrøm 2008, Sørensen og Torfing 2005: 196). Forskningsområdet er forholdsvist nyt, og der findes endnu ikke udtømmende forskning på området. Det står dog klart, at ansvarlighed ikke kan realiseres alene gennem det liberale repræsentative demokratiske systems lovgivning og procedurer for kontrol, men forudsætter deliberative alternativer. I dette speciale vil *regler for styringsnetværk* (Klijn 2001) blive undersøgt for deres mulige potentiale i forhold til at forøge ansvarlighed.

For at belyse problemstillingen om ansvarlighed i styringsnetværk har jeg valgt at undersøge udmøntningen af strukturfondsmidler i to europæiske cases med forskellige administrative traditioner: Catalonien i Spanien og Region Sjælland i Danmark. Det danske og det spanske samfund har forskellige traditioner for inddragelse af socioøkonomiske samfundsaktører i styringsmæssige partnerskaber, og de to landes offentlige administrationer har historisk set forsøgt at skabe ansvarlighed gennem vidt forskellige kontrol- og styringsmekanismer. I Spanien har autoritet i formelle og institutionaliserede kontrol- og styringsmekanismer udgjort et væsentligt element i opretholdelsen af ansvarlighed, mens der i Danmark har været større tradition for at afsøge alternative styringsmekanismer og selvstyringsmekanismer (Sørensen 2002, Marcussen og Torfing 2007, Åkerstrøm 2008, Sørensen og Torfing 2005). Undersøgelsen tager empirisk udgangspunkt i de sammenlignelige relationer mellem de institutioner, der samlet set er ansvarlige for formidlingen af strukturfondsmidlerne i Catalonien og Region Sjælland: De respektive myndigheder, nedsatte overvågningsudvalg til monitorering af formidlingen af strukturfondsmidlerne og de regionale policy formulerende (og delvist implementerende) netværk - henholdsvis *Generalidad*⁶ i Catalonien, det catalanske overvågningsudvalg og arbejdslinjer, og i Danmark, Erhvervs- og Byggestyrelsen og Region Sjællands Vækstforum.

---

⁶ Politisk og administrativt øverste regionale myndighed i Catalonien.

1.2. Problemformulering:

Hvordan påvirker netværksregler muligheder for at forøge ansvarligheden i formidlingen af EU's strukturfondsmidler i Region Sjælland og Catalonien?

Netværksreglernes *'påvirkning'* af ansvarlighed vil være fokus for dette speciale. Undersøgelsen vil tage udgangspunkt i styringsnetværks potentialer i forhold til at skabe ansvarlighed indenfor rammerne af regulerede partnerskabsaftaler om forbrug af offentlige midler i et politisk område med demokratiske legitime krav om effektivitet. Empirisk vil der blive taget udgangspunkt i muligheder for at forøge ansvarligheden gennem inddragelse af ikke-politisk valgte netværksaktører i EU's stærkt regulerede regionale udviklingspolitiske felt med stor distance til de demokratisk valgte europæiske beslutningstagere og dertilhørende ansvarlighedsproblemer.

'Netværksregler' defineres ud fra Erik-Hans Klijn's teori om institutionaliserede regler⁷ (Klijn 2001). Reglerne er institutionaliserede gentagne handlinger, der betinger netværksaktørernes adfærd og definerer rammerne for deres netværk. Styring af netværkssamarbejder ligger indlejret i institutionaliserede praksisser i netværkssamarbejder (regler), og aktørernes evne til at udvikle ansvarlige alternativer til traditionel hierarkisk styring afhænger heraf. Reglerne afspejler således netværksaktørernes forsøg på at påvirke netværksstyringen gennem deltagelse, processtyring eller gennem selve netværkskonstitueringen (Klijn 1996: 107ff). Reglerne kan være både formelle og uformelle og kan derfor ses som et samlet udtryk for essensen af de offentlige myndigheders samarbejde med de involverede socioøkonomiske aktører til opretholdelse af ansvarlighed (Klijn 2001: 138ff). Undersøgelsen tager udgangspunkt i regionale netværksaktørers opfattelser (*perceptions*) af de institutionaliserede netværksregler, som medvirker til at sikre ansvarligheden i formidling af EU's strukturfondsmidler (Klijn 2001).

'Ansvarlighed' er det primære begreb i specialet og bruges i bred forstand, som dækkende over politisk ansvarlighed, der skal forstås som demokratisk *accountability*,

---

⁷ *Rules as Institutional Context for Decision Making in Networks.*

hvor *inclusion*, *publicity* og *responsiveness* er kernebegreber (defineret af Anders Esmark i Sørensen og Torfing 2007: 274ff). Den politiske ansvarlighed indeholder et demokratisk legitimt krav om effektivitet (bruges de økonomiske ressourcer optimalt?); effektivitet vil som økonomisk ansvarlighed derfor optræde som et skyggebegreb i specialet. Effektivitet i netværk vil ikke blive behandlet dybdegående i specialet, men der tages udgangspunkt i en *common sense* forståelse, hvor effektivitet er: 1) evnen til at producere politik, der løser de problemer og tilfredsstiller de behov, som den er designet til at håndtere, og 2) produktionen af tilstrækkelig politiske tiltag uden forsinkelser eller dødvande og med fornuftige omkostninger (*efficiency*) (Börzel og Panke 2007: 153ff).

Tilgangen til ansvarlighed er politologisk og ikke økonomisk; erkendelsesinteressen er en empirisk undersøgelse af netværkssamarbejders påvirkning af ansvarligheden i forbrug af offentlige ressourcer. Teorien om ansvarlighed anvendes som grundlag for undersøgelsen af, hvad der formelt og uformelt betinger netværksaktørernes muligheder for at skabe ansvarlighed. Specialets teoretiske og empiriske udgangspunkt er forskningsmæssigt nyt, og specialet vil kunne betragtes som en eksplorativ pilot-undersøgelse.

Specialet er delt i to hovedafsnit: et teoretisk/metodisk og en analyse af empirien. I første afsnit redegøres for det videnskabsteoretiske udgangspunkt, valg og fravalg af teori og empiri, gennemgang af teorierne og metode for undersøgelsen. I andet afsnit opstilles det empiriske grundlag for at udføre en komparativ analyse, empirien indplaceres i henhold til Klijn's fem netværksregler og reglernes betydning for ansvarlighed analyseres.

2. Videnskabsteori

For at kunne gennemføre en konsistent analyse, der bringer de teoretiske begreber i spil på en meningsfyldt og konsekvent måde, vil der i nedenstående blive gennemgået, hvordan jeg som forsker genererer viden om den verden, som jeg udgør en del af.

2.1. Kritisk realisme

Specialet tager videnskabsteoretisk afsæt i et kritisk realistisk udgangspunkt, der foreskriver, at objektive strukturer i verden kun kan afdækkes gennem en vis grad af tolkning (Fuglsang og Olsen 2004: 34). For at kunne opnå viden om sådanne strukturer og konkludere noget meningsfyldt om, hvordan netværksregler påvirker ansvarlighed, er det nødvendigt at tolke på de tilgængelige informationer og de udsagn, som de interviewede netværksaktører kommer med.

Ontologisk tages udgangspunkt i, at verden eksisterer objektivt og uafhængigt af beskueren. Helt centralt er det således, at teorierne, der anvendes til at sige noget om verden, ikke konstituerer virkeligheden som eksempelvis i en diskursteoretisk tilgang, men at der findes et skel mellem verden og de udgangspunkter, hvorfra verden anskues (Jespersen 2004: 146).

Epistemologisk tages udgangspunkt i, at individers adgang til viden om verden er begrænset af de samfundsmæssige strukturers komplekse kausalitet og deres manglende evne til at overskue disse kausale sammenhænge. Aktørerne handler således rationelt og forfølger deres egne mål, men deciderede handlingsmønstre kan ikke forudsiges præcist på grund af samfundets kompleksitet (Jespersen 2004: 160).

I den kritiske realisme skelnes mellem tre niveauer af erkendelse, som er afgørende for, hvilken viden man kan opnå om verden (Jespersen 2004: 148). For det første findes et *empirisk niveau*, som omhandler de fænomener, det er muligt direkte at observere i et genstandsfelt. I forhold til dette speciale vil fænomener fra det empiriske niveau kunne udgøres af eksempelvis, hvem der deltager i møderne, og hvad der diskuteres. For det andet findes et *aktualitetsniveau*, som omhandler de teorier og hypoteser, der anvendes til at beskrive og forklare sammenhænge mellem de forskellige empiriske observationer. På dette niveau placeres eksempelvis teorien

om regler, idet den forsøger at forklare, hvad der ligger til grund for de interviewede aktørers adfærd. For det tredje findes et *transcendentalt niveau*, hvor kompleksiteten bliver så overvældende og empirien så omfattende og svært tilgængelig, at det er umuligt at fremkomme med forklaringer. Dette niveau kan være kilden til, at nye observationer opstår, som ikke passer ind i det teoretiske begrebsapparat, der opstilles på aktualitetsniveauet. Således må teorien omformuleres eller forkastes, så de nye observationer kan forstås.

Genstandsfeltets ontologi

Genstandsfeltets ontologi afgrænses ved at overveje, hvilken virkelighed man betragter og hvilke normer, institutioner og sociale strukturer, som derfor ligger til grund for besvarelsen af ens problemformulering (Jespersen 2004: 149).

Den kritiske realisme tager udgangspunkt i åbne systemer, og at sikker viden om verden er meget vanskelig, endsiige umulig at opnå (Jespersen 2004: 147). Dette speciales genstandsfelts ontologi vil derfor heller ikke blive betragtet som en konstant og uforanderlig størrelse, men derimod afhængig af konteksten (jævnfør analyseoptakten).

I specialet arbejdes ud fra den teoretiske antagelse, at aktørerne handler rationelt (Nilesen 2005: 182ff). Aktører antages således at indgå i netværkssamarbejderne for at forfølge en egeninteresse. Dette betyder, at aktørerne vil træde ud af samarbejdet, hvis de ikke længere får opfyldt deres interesser, men kan resultere i, at aktørerne opfatter at være gensidigt afhængige af hinandens ressourcer.

Endvidere antages, at aktørernes rationelle adfærd er betinget af deres deltagelse i komplekse strukturer, som er vanskelige fuldt ud at forstå. Aktørerne i et netværkssamarbejde om fordeling af EU's strukturfondsmidler kan blive udsat for at skulle tage stilling til meget komplekse spørgsmål om regional udvikling. Aktørerne er eksempelvis ikke i stand til at forudsige, hvordan administrationer og eventuelle støttemodtagere vil reagere overfor tilgængeligheden af sådanne midler. Der er stor usikkerhed forbundet med, at de rationelle aktører ikke ved, hvordan andre aktører handler, men må basere deres adfærd på en mangelfuld viden. Det er således heller ikke altid muligt for forskeren at forudsige eller forstå deres handlinger.

På det empiriske niveau har jeg mulighed for at observere, hvordan aktørerne interagerer herunder hvem, der gør hvad, hvilke emner de diskuterer og så videre. På aktualitetsniveauet er det muligt for mig at belyse, hvordan netværksaktørerne i og omkring henholdsvis Region Sjælland og Catalonien forholder sig til ansvarlighed i formidlingen af EU's økonomiske ressourcer. På det transcendentale niveau vil jeg derimod have vanskeligt ved præcist at kunne fastslå hvilke motiver, der ligger til grund for aktørernes handlinger.

Betydningen af genstandsfeltets ontologi

Aktørerne opfattes som bundet rationelle individer, der agerer i en kompleks verden, som er vanskelig at begribe fuldt ud, hvilket betyder, at jeg som udgangspunkt må anvende teorier, som inkorporerer dette element i forklaringen af empiriske fænomener. Jeg tager således ikke udgangspunkt i, at de catalanske og danske aktører kan opgive deres personlige præferencer til fordel for det europæiske fællesskabs bedste, medmindre det for dem er et led i en større strategi om personligt udbytte. Jeg ser bort fra kulturelle og kognitive forklaringer, som har fokus på, at aktører indlejres i en bestemt meningskonstruktion, som bevirker, at de handler ud fra en passendehedslogik frem for en konsekvenslogik⁸. Derimod betragtes de catalanske og danske netværksaktører ud fra samme kriterier om rationalitet.

Genstandsfeltets åbenhed betyder, at netværksaktørernes handlinger i både Region Sjælland og Catalonien er udsat for påvirkninger fra de fælles europæiske omgivelser. Ændringer i EU-reglerne for formidling af strukturfondsmidlerne kan have betydning for aktørernes handlinger i netværkene, ligesom øget europæisk politisk opmærksomhed på effektiv administration af strukturfondsmidler kan påvirke netværkenes beslutninger. Derfor tages højde for relevante påvirkninger i analysen.

---

⁸ Jeg vil ikke inddrage eksempelvis religiøse faktorer som muligheder for at forøge ansvarligheden med offentlige midler. For en sådan tilgang se De Luca 2008, hvori det konkluderes, at protestantiske lande (overfor katolske) har 1) mere civiliserede folk, social kapital og tillid, 2) adskillelse mellem kirke og stat, 3) færre incitamentter til at snyde (De Luca 2008: 159ff).

3. Valg og fravalg af teori og empiri

I nedenstående vil der blive redegjort for de valgte teorier samt den valgte empiri.

3.1. Valg af teori

For en analyse med to cases er det særligt vigtigt i valget af teori, at tage hensyn til genstandsfeltets ontologi, fordi teorien skal have forklaringskraft i forskellige historisk institutionelt betingede kontekster, for at kunne danne baggrund for besvarelse af problemformuleringen.

Valg af netværksteori frem for partnerskaber

EU's operationelle programmer for strukturfondsmidlerne kan beskrives som partnerskaber mellem EU og de involverede nationale/regionale myndigheder. I ”Regionalpolitisk vækststrategi af 24. maj 2006” definerer Erhvervs- og Byggestyrelsen, at partnerskaber indeholder konkrete mål, en overordnet beskrivelse af initiativer, en finansieringsplan, og årligt målbare målsætninger (EBST 2006).

Per Nikolaj Bukh og Torben Korsager (2006) gør opmærksom på, at den teoretiske litteratur om partnerskaber ikke giver en samlet definition på begrebet, men at partnerskaber ofte karakteriseres ved forskellige karakteristika om ejerskab, finansiering og drift (Bukh og Korsager 2006). Partnerskaber kan defineres i modsætning til kontrakter og kan betragtes som *contracts about the development of contracts* (Åkerstrøm 2008: 4). Traditionelle kontrakter betragtes som opportunistiske aftaler på baggrund af kortsigtet beregning og forhandling, mens partnerskaber er forpligtende kommunikative relationer mellem parter om at indgå flere kontrakter (Åkerstrøm 2008: 3).

Netværk kan derimod beskrives som aktører fra staten, civilsamfundet og det private erhvervsliv, som er struktureret omkring førnævnte partnerskaber (*'nodal organisations'*) (Klijn og Skelcher 2007: 602, Skelcher 2007: 26). Netværk er typer af koordineret social interaktion knyttet til et politisk felt (*polity*) og består af gensidigt afhængige aktører, som indgår i netværkssamarbejder for at få del i den fælles pulje af ressourcer og drage udbytte af samarbejdet (Klijn 1996: 93ff). Der kan således skelnes institutionelt mellem partnerskaber og netværk i forhold til graden af formalisering (Skelcher 2007: 27). De operationelle programmer og forskellige regionale

vækststrategier vil blive betragtet som partnerskaber, mens netværkene er deres aktørbaserede realisering.

Netværksstyring

I specialet vil der ikke blive analyseret specifikt på netværksstyring, men genstandsfeltet udgøres blandt andet af styringsrelationer mellem centrale og decentrale myndigheder, og netværksreglerne afspejler adfærdsstyrende strukturer for netværkene, som ikke udelukkende kan styres gennem kontrakter og traditionel styring (Klijn 1996).

Den traditionelle styring (*management*) er i høj grad kontrolbaseret og intern i en given organisation og adskiller sig derved fra netværksstyring, som er præget af uforudsigelige politiske processer uden apriori krav om kritisk gennemsyn fra administrativ eller offentlig side (Klijn 1996: 105). Netværk kan siges at befinde sig i et styringsmæssigt tomrum, fordi myndighederne ikke har magt til at kontrollere netværksaktørerne, men aktørerne kan heller ikke styre myndighederne. "*Autonomy not only implies freedom, it also implies self-responsibility*" (Kickert 2007: 275).

Styringsnetværk adskiller sig fra traditionelle styringsformer på tre forskellige niveauer. *Den politiske proces* består af kompleks interaktion mellem forskellige aktører uden klar autoritær struktur og dynamisk politisk problemløsning under selve processen. *Lederens rolle* består af mediering og processtyring, samt skabelse og omdannelse af betingelserne for et succesfuldt netværkssamarbejde. Gennem *styringsaktiviteterne* skabes aftaler mellem netværksaktørerne, aktører udvælges og kommunikationen mellem aktørerne styrkes (Klijn 1996: 106, Sørensen og Torfing 2005: 202f).

Netværksstyring handler yderligere om at myndiggøre og mægtiggøre netværk, det vil sige at udvælge, hvilket netværk der skal træffe en given beslutning (Sørensen 2002: 272ff). Generelt kan formelle netværk lettere styres gennem offentlig kontrol, mens uformelle og løst sammensatte netværk er sværere at underlægge offentlig styring (Aars og Fimreite 2005: 246). Der findes store risici forbundet med netværksstyring, men opbygning af tillid betragtes i visse sammenhænge som redskab til offentlig styring af uformelle netværk (Edelenbos og Klijn 2007).

Opgaven at styre et netværk undervurderes ofte, idet netværks selvstyrende

egenskaber overvurderes. Eksempelvis kritiseres introduktion af netværksstyring i EU-regi for aldrig at blive realiseret i praksis (Schout og Jordan 2005: 218f).

Valg af teori om ansvarlighed i styringsnetværk

Fremkomsten af partnerskaber og netværkssamarbejder i *polity* for strukturfondsmidlerne kan ses som et ønske om større ansvarlighed: *effektivisering* og *accountability*.

Ansvarlighed (*responsibility*) kan defineres handlingsorienteret ud fra, hvordan aktører handler i henhold til andre personers værdier (*responsiveness to other people's values*). Ansvar kommer således til udtryk i relationer mellem aktører i form af forventninger til specifik adfærd og efterfølgende at kunne holde aktørerne til ansvar herfor. Ansvarlighed håndhæves gennem opretholdelsen af *accountability*, herunder de metoder, procedurer og kræfter, som betinger varetagelsen af de demokratiske legitime krav (Simon et al 1991: 513ff). *Accountability* kan overordnet undersøges ad to forskellige spor: Et regnskabsmæssigt teknisk, der følger pengestrømmen '*follow the dollar*', inkluderende effektiviseringsspørgsmål vedrørende udarbejdelse af kontrakter, *Terms of Reference*, monitorerings- og evalueringsteknikker, etc. Eller gennem et demokratisk spor der undersøger befolkningens adgang til beslutningsprocessen, repræsentativitet, offentlig tilgængelig viden herom og legitimitet (ICAEW-CIPFA 2008, Simms 1999: 35, Esmark 2007). Det primære fokus for specialet vil være det spor og dermed en bred forståelse af *accountability i styringsnetværk*.

Denne skarpe opdeling kompliceres, idet både økonomisk og politisk ansvarlighed varetages af samtlige ansvarstagende aktører i styringsnetværk. Styringsnetværk er ikke nødvendigvis underlagt hverken offentlig administrativ kontrol eller mediernes bevågenhed, og traditionelle hierarkiske relationer kan ikke bibeholdes. Herved udfordres forestillingen om den demokratiske styringskæde og de administrative myndigheders mulighed for at kontrollere effektiviteten i administrationen af offentlige midler, fordi styringsnetværk udskifter private beslutninger med offentlige og vice versa (Rhodes 1997: 8f, Agranoff & McGuire 2001: 309f, Marcussen og Torfing 2007, Sørensen 2002: 251ff).

Specialets undersøgelse bygger på en forståelse af ansvarlighed, der forudsætter, at

effektivitet (økonomisk) og demokrati (politisk) ikke er modsætninger i styringsnetværk, men at ansvarlighed kan forøges som et samlet resultat af både effektivitet og demokrati (Börzel og Panke 2007: 157ff). Problemstillinger om effektivitet og demokrati som modsætninger ophæves herved for en stor dels vedkommende.

Traditionelle hierarkiske accountability relationer opretholdes gennem kontrol; der henholdsvis opad, til ministerier og ministre, og nedad til borgere er af formel karakter og nedfældet på papir. I praksis bruges begrebet accountability derimod som omfattende intern og personlig accountability, uformelle sociale konstruktioner af medansvarlighed, tillid, forståelser og normer, der medvirker til at påvirke den daglige beslutningsrutine: "*A cultural framework of obligation*". (Agranoff og McGuire 2001: 309f, Esmark 2007, Newman 2004: 29, Mulgan 2000: 556). Flere teoretikere fremhæver, at denne brede variation stiller store krav til styringen af netværk (Kickert 1993, Klijn og Koppenjan 2006, Newman 2004, Sørensen og Torfing 2005). Netværksreglers potentiale for at forøge accountability vil blive undersøgt i dette speciale.

Richard Mulgan (Mulgan 2000) argumenterer for, at der for hver teoretisk udvidelse udover offentlighedens prøvelse af policy sker en betydningsmæssig udhulning af begrebet accountability, som derved udvikler sig til at dække over alle former for demokratisk ansvarlighed i moderne *governance* (Mulgan 2000: 555f). Fokus for dette speciale bevæger sig ud over formelle demokratisk liberale repræsentative institutioner og berører accountability relationer mellem ikke-statslige aktører og derved problematiserer om accountability i *governance networks* (Navarro og Tomàs 2007: 222, Sørensen og Torfing 2007, Esmark 2007). Den teoretiske diskussion af betydningen af begrebsudvidelsen vil ikke være fokus for dette speciales empiriske undersøgelse.

Specialets teori om accountability i styringsnetværk tager udgangspunkt i Anders Esmarks (2007) teoretiske undersøgelse af teoretiske muligheder for at skabe accountability gennem *inclusion*, *publicity* og *responsiveness* i styringsnetværk. Esmarks teoretiske overvejelser suppleres med relevante netværksforskere bidrag (Sørensen 2002, Sørensen og Torfing 2005, Aars og Fimreite 2005).

Der tages udgangspunkt i ansvarstagernes opfattelser af ansvarligheden og ikke i ansvarshavernes. Derfor indeholder specialet ikke teoretiske diskussioner af, hvordan *demos* og *demoi* defineres forskelligt i henholdsvis Region Sjælland og Catalonien. Den grundlæggende antagelse i dette speciale vil være, at befolkningen er nødvendig for et demokrati, men ikke er en fast determineret homogen størrelse (Sørensen 2002: 249f). Befolkningernes legitime krav som ansvarshavere i det politiske felt vil blive operationaliseret i analyseoptakten. Undersøgelsen vil være koncentreret om netværksinteraktionen og ikke diskutere diskursive kontekster for netværksinteraktion og spørgsmål om *offentlighed*, herunder mediernes rolle i Europa (Bang og Esmark 2007).

Valg af Erik-Hans Klijs teori om regler

Erik-Hans Klijn beskæftiger sig med processer i institutioner og lægger vægt på, hvordan institutionaliserede regler udgør kernen i et netværk og påvirker netværksaktørernes interaktion. Klijs aktører indgår i samarbejde for at forfølge specifikke mål og interesser. Herved bliver de gensidigt afhængige af hinanden for at opnå deres mål. Ingen af aktørerne har dog fuld information om den verden, de bevæger sig i, ligesom de heller ikke har information om de andre aktørers mulige handlinger. Således er aktørerne rationelle i udgangspunktet, men handler uden mulig adgang til fuld information (Klijn, 2001: 134).

I Klijs optik udgør regler et redskab til at overkomme usikkerheder opstået på grund af ovennævnte manglende information. Reglerne opstår ud af gentagede handlinger og aktørerne kan undgå ressourcekrævende overvejelser om mest hensigtsmæssig adfærd i mange situationer. Regler virker derfor strukturerende for aktørers adfærd (Klijn, 2001:138f). Klijs teori forklarer hvilke strukturer, der ligger til grund for aktørernes adfærd, og harmonerer med genstandsfeltets ontologi, fordi reglerne skabes i den gentagne interaktion i netværkene og karakteriserer samarbejdet indenfor partnerskaberne. Yderligere skal det bemærkes, at netop gennem et fokus på institutionaliseringen af gentagne handlinger i regler sættes fokus på de netværksmekanismer, som formaliserer samarbejde, men samtidig betinger netværkets fleksibilitet (Aars og Fimreite 2005: 241).

Klijs teori giver hjælp til at forklare rationelle aktørers ageren i institutionelle kontekster præget af usikkerhed. Denne teoretiske indgangsvinkel giver derfor

mulighed for at analysere de strukturer, som indvirker på de rationelle aktørers valg.

3.2. Valg af empiri

I dette speciale undersøges netværksreglers muligheder for at forøge ansvarligheden; ikke demokratiske *udfordringer* ved at benytte styringsnetværk. Derfor identificeres (jævnfør analyseoptakt) væsentlige aktører og deres indbyrdes relationer, hvorigennem ansvarligheden forventes forøget. Der tages udgangspunkt i EU's *institutionelle polycentrisme* og de demokratiske institutionelle regionale forankringspunkter, som skabes gennem partnerskaber og netværk i EU (Bang og Esmark 2007: 159f).

Valget af de to regioner beror på overvejelser om, hvordan styringsnetværks potentialer bedst vurderes i forhold til at forøge ansvarlighed. Der tages udgangspunkt i, at regionerne er politisk 'mest forskellige', men økonomisk 'mest ens' (Torfing 2006: 25). Derfor undersøges styringsnetværk i to vidt forskellige politiske europæiske kontekster.

Fokus rettes mod væsentlige ikke demokratiske valgte aktørers generelle opfattelser af ansvarlighed i netværkssamarbejder omkring partnerskaberne for udmøntningen af de catalanske og danske strukturfondsmidler, og kan derved siges at bevæge sig udover en traditionel netværksanalyse af interne regler i et tæt sammentømret styringsnetværk med en lukket kreds af medlemmer.

4. Teori

I det følgende kapitel vil jeg præsentere teorierne om *ansvarlighed/demokratisk accountability* og *regler* samt kernebegreberne i specialet.

4.1. Ansvarlighed

Ansvarlighed operationaliseres i dette speciale som *accountability i styringsnetværk*. Inden begrebet defineres i henhold til Anders Esmarks typologi (Esmark 2007), vil baggrunden for at kunne tale om accountability i styringsnetværk blive gennemgået.

Accountability

Accountability stammer fra en rational choice tradition, hvor accountability opstår i en kontraktlignende relation mellem to rationelle aktører: en principal og en agent. Principalen udstikker ordrer for, hvad agenten skal gøre og accountability sikrer at agenten gør præcis det, som principalen ønsker udført. Accountability kan forstås som den binding, der sikrer, at den rette person/myndighed hæfter for succes eller fiasko indenfor tildelte mandatområder. Principal-agent relationer er hierarkiske og betinges af reglerne for dette hierarki.

Accountability relationer defineres overordnet enten som værende af politisk, styringsmæssig eller legal karakter (Rhodes 1997) og kan traditionelt set kun opretholdes i et konstitutionelt og gennemsigtigt system med respekt for de eksisterende klart definerede regler. Politisk accountability er traditionelt set både formel, målbar og varetages gennem ansvarlighedsrelationer til politisk udpegede ledere, som er ansvarlige for et politikområde (Simms 1999:35, Esmark 2007: 276f).

Den traditionelle politiske accountability er organisationsekstern, involverer social interaktion med krav om svar, rettelser og sanktioner, og forudsætter en generel accept af ansvarstagernes autoritet over ansvarshaverne. Traditionen for at beskæftige sig med demokratisk accountability har historiske rødder i den liberale repræsentative demokrati-tradition, som beskæftiger sig med spørgsmål om, hvordan befolkningens legitime krav sikres gennem de folkevalgte og en afvejning af accountability overfor 'efficiency' (Mulgan 2000: 555f, Esmark 2007: 274f, Simms 1999: 37).

Accountability i styringsnetværk

Traditionelt skelnes mellem den *liberale* og den *deliberative* demokrati-tradition, hvor den liberale tradition har fokus på repræsentative politikeres mulighed for at kontrollere implementeringens '*efficiency*' gennem outcome og indikatorer. Gennemsnitsborgeren vælger mellem konkurrerende politikeres programmer, og de valgte politikeres mandat bygger efterfølgende på de legitime krav formuleret i de politiske programmer (Klijn og Skelcher 2007: 603). Netværk er ifølge den liberale tradition inkompatibel med demokrati, fordi det ikke kun er politikerne, som styrer og repræsenterer befolkningen, men administratorerne er aktive og netværk sammenblander stat, marked og civilsamfund (Klijn og Skelcher 2007: 590ff).

Den deliberative tradition har et mere socialt orienteret fokus på, at befolkningens legitime krav tilgodeses ved, at den legitime administration også er følsom overfor dens brugere, ikke blot overfor dens politiske ledere. Netværk er effektive og fleksible løsninger på typer af globale problemer og skaber nye adgangspunkter til beslutningsprocessen (Klijn og Skelcher 2007: 593ff). Demokratisk legitime krav formuleres i den dynamiske beslutningsproces mellem forskellige politiske og private aktører, samt entreprenante administratorer (Klijn og Skelcher 2007: 603f).

Anders Esmark (Esmark 2007) undersøger de teoretiske *liberale* og *deliberative* muligheder for, at brugen af styringsnetværk kan betragtes som demokratisk og udfordringer herved. Esmark argumenterer for, at traditionelle repræsentative institutioner er nødvendige i moderne komplekse samfund, men ikke tilstrækkelige til sikring af den demokratiske accountability. Brug af styringsnetværk supplerer de demokratiske repræsentative institutioner i vores samfund (Esmark 2007: 278).

Esmark fremhæver, at der findes tre egenskaber, som er nødvendige for at skabe demokratisk accountability: *Inclusion*, *publicity* og *responsiveness*. Det er altså nødvendigt at kunne genkende, hvem der er inkluderet i beslutningsprocessen; at kunne vurdere adgangen for offentligheden til information om beslutningsprocesserne; og for det tredje, at kunne undersøge netværkenes følsomhed i forhold til den berørte del af befolkningen (Esmark 2007: 275f).

Inclusion

Esmark undersøger begrebet om inklusion ved at spørge, hvem der legitimt kan siges

at være de ansvarlige *ansvarstagere*, som skal træffe beslutninger, og hvilke *ansvarshavere* som de efterfølgende skal stå til regnskab overfor. Den liberale tradition anerkender to forskellige mulige *ansvarstagere*: politikerne og administratorerne (Esmark 2007: 279ff).

Ansvarstagere

I moderne samfund er ansvarsadskillelsen mellem politikere og *webersk* legalrationelle embedsmænd ikke altid praktisk mulig eller hensigtsmæssig. Grænsen mellem politik og administration er ikke statisk og forhandles i relationen mellem politiker og administration. Både demokratisk valgte politikeres og netværksadministratorers indflydelse på et netværk kan medvirke til at sikre en demokratisk accountability. Politikerne er ikke de eneste, som repræsenterer befolkningen. Forskellige aktører kæmper om den legitime ret til at repræsentere befolkningen og træffe politiske beslutninger med reference hertil. I netværkssammenhænge kan alle netværksaktørerne defineres som ansvarstagere og derfor forvente at blive holdt ansvarlige i forhold til at overholde loven, professionelle standarder, overfor befolkningen og overfor et uklart defineret offentligt *ethos* (Esmark 2007: 279f, Sørensen 2002: 252ff).

Et netværks rolle som henholdsvis administration eller politisk organ er determineret af den autonomi, som netværket tildeles fra det traditionelle repræsentative demokratiske system: netværkets *mægtiggørelse*. Der kan umiddelbart skelnes mellem, at netværk varetager administrative funktioner i tæt samarbejde med en offentlig administration og i et mere autonomt forhold påtager sig politiske opgaver (Sørensen 2002: 252f).

Ansvarstagernes demokratiske succes afhænger af to modsætningsforhold: 1) om politikerne påtager sig en bredt defineret rolle som udvikler af den offentlige sektor, eller om de mere snævert blot deltager som interesse-varetagere af enkeltsager. Og 2) om netværksadministratorer er pragmatiske entreprenører eller legalistisk⁹ orienterede bureaukrater. Ansvarstagere kan således styre netværksinteraktionen i en mere eller mindre demokratisk retning (Sørensen og Torfing 2005: 204f).

---

⁹ Legalisme kan ses som en formalistisk lovyldighedsholdning der placerer loven over alle andre hensyn.

Ansvarshavere

Ud fra et funktionalistisk kriterium om *berørthed* har de berørte parter (ansvarshavere) legitime krav. Disse legitime krav udgøres af både offentligt formulerede og udtalte krav fra territorielt, emnemæssigt eller organisatorisk determinerede *demoi*. Demokratisk accountability sikres ifølge liberal tradition gennem ansvarstagernes repræsentation af de berørte ansvarshaveres legitime krav (Esmark 2007: 280ff).

Styringsnetværk kan skabe et repræsentativt forum af berørte parter. Netværk er efterfølgende demokratisk legitime, så længe de reflekterer, eller som minimum tager de forskellige berørte gruppers interesser, præferencer og meninger i betragtning (Esmark 2007: 284). Den funktionelle repræsentation af berørte parter besværliggøres af, at holdninger udvikles i den forhandlingsmæssige kontekst i netværket, som ikke kendes på forhånd, og derfor er umulig at prædeterminere. Repræsentationen er derfor en gensidig identifikation mellem repræsentanterne og den berørte befolkning i netværksaktørers udvikling af en stærk ”vi-identitet” (Sørensen og Torfing 2005: 206f).

Publicity

Demokratisk accountability kræver offentlighed i relationen mellem ansvarstager og ansvarshaver. Dette indebærer gensidig åbenhed, transparens og adgang til information og i praksis ofte en slags monitorering af netværkets beslutninger samt eksistensen af en offentlighed herom. Denne offentlighed skabes ofte via medierne, eller hvis der er tale om et styringsnetværk med et sekretariat fra en offentlig administration, at beslutningerne er underlagt offentlige kontrolmekanismer (Rhodes 1997: 21f, Esmark 2007: 284ff).

Inddragelse af et politisk felts sub-eliter kan skabe offentlighed om politiske beslutninger og modvirke en enkelt elites monopolisering af magten ved at udfordre de gældende synspunkter og holde magtbalancen i skak (Sørensen 2002, Sørensen og Torfing 2005). Sub-eliters konkurrence imellem de forskellige lag kan skabe større politisk vertikal bevægelse gennem fokus på resultater i overensstemmelse med befolkningens krav (output), snarere end politisk genvalg (indvalg) (Aars og Fimreite 2005: 243ff).

Både styringsnetværket som ansvarlig enhed og de enkelte ansvarstagere i netværket skal kunne forklare og begrunde deres beslutninger til den berørte befolkning, baseret på rationelle argumenter og ikke på politisk overlevelse (Esmark 2007: 285ff).

Responsiveness

Ifølge Esmark skal ansvarshaverne udvise følsomhed overfor den repræsenterede befolknings ønsker og reagere i henhold hertil. Ansvarstagerne skal via deres *mandat* være udsat for de berørte ansvarshaveres mulighed for at sanktionere. En repræsentants mandat udgør i denne forstand et styringsredskab for de berørte ansvarshavere, hvor *sanktioner* dækker spektret mellem politiske og administrative advarsler og i værste fald, eksklusion (Esmark 2007: 291f). Et styringsnetværks følsomhed kan ifølge Esmark betragtes som kommunikationen mellem de berørte repræsenterede og repræsentanterne. Ved optimal kommunikation mindskes behovet for sanktioner, idet ansvarstagernes mandat konstant kan forhandles og redefineres i forhold til et organisatorisk bagland eller en befolkning (Esmark 2007: 292f).

Styringsnetværks responsiveness overfor et territorielt defineret medborgerskab kan betegnes som værende meget løs, idet befolkningen ikke besidder sanktionsmuligheder udover offentlig prøvelse af netværksbeslutninger. Dette forudsætter dog gennemsigtighed i netværkets beslutninger og befolkningens interesse i- og vilje til kommunikation med netværksmedlemmerne. En sådan kommunikation kan styrke accountability mellem det repræsentative demokrati og eksisterende samfundsaktører ved etablering af horisontale demokratiske bånd (Sørensen og Torfing 2005: 200ff).

Styringsnetværks demokratiske potentialer forøges på baggrund af ovenstående primært gennem 1) spørgsmål om, hvem der skal beslutte hvad, 2) gennem inklusion af en så stor gruppe, som det er funktionelt muligt, 3) udvikling af stærke 'vi'-identiteter, som demokratifremmende politiske fællesskabs- og identitetsformer, og sidst men ikke mindst 4) gennem åben politisk offentlig debat i styringsnetværket.

4.2. Erik Hans Klijs regelteori

Ifølge Klijn kan netværk karakteriseres ved tre elementer. Aktørerne indgår i samarbejde i netværk på grund af *gensidig afhængighed*. Aktørerne kan ikke opnå deres mål hver for sig, men indgår i netværkssamarbejder for at få del i den fælles

pulje af ressourcer og drage udbytte af samarbejdet. Aktørerne kan ikke gennemtrumfe deres egen dagsorden, men er afhængige af *interaktionen* i netværket, hvor forhandlinger danner baggrund for, at der kan træffes fælles beslutninger. Det tredje vigtige element i et netværk er *reglerne*. Gentagne handlinger i netværket fører til forventninger om yderligere gentagelse. Gentagelsen skaber tillid, stabilitet og forudsigelighed i netværket, men indvirker herudover på aktørernes valg af handlinger (Klijn 1996: 93ff).

Netværksregler

Klijn opererer med *opfattelser* og *regler* som værende de to væsentligste begreber i netværksaktørernes interaktion. Netværksaktørernes opfattelser baseres på deres forståelser af verden og betinger, hvordan de varetager deres interesser i netværket. Opfattelserne kan være forskellige på grund af aktørernes rationelle begrænsninger i form af mangel på fuld information, herunder adgang til tilstrækkelig information (ikke overload), forståelige kausalitetssammenhænge og kendskab til konsekvenser af handlinger (Klijn 1996: 97ff, Nielsen 2005B: 190ff). Reglerne udgør rygsøjlen i netværket, idet de er gentagne praksisser, som skaber tillid og stabilitet. Reglerne tilsidesætter den usikkerhed, der ellers kan eksistere mellem aktører og sikrer eksempelvis, at de indgåede aftaler overholdes. Ingen aktør kan som principal vide sig sikker på, at den anden som agent vil overholde sin del af aftalen, men kan netop på grund af manglende viden være nødsaget til at vælge forholdsregler, eller at stole blindt på den anden. Enten konstitueres en aftale i et kontraktlignende forhold mellem principal og agent, eller også danner gentagne praksisser grobund for et tillidsforhold, som ingen af aktørerne vil bryde. Regler som gentagne praksisser udgør et effektivt og mindre ressourcekrævende alternativ til udførlige kontrakter (Klijn 2001: 137f).

På den anden side kan regler også have begrænsende indvirkninger, idet regler kan ekskludere emner fra diskussion eller forstærke effekten af en praksis, der ikke er hensigtsmæssig, ved at aktørerne gentager den (Klijn 2001: 159f).

Arena- og procesregler

Klijn skelner mellem to typer af regler: *Arenaregler* og *procesregler*. Arenareglerne definerer selve netværket som beslutningsarena, mens procesreglerne definerer aktørernes handlemuligheder. Begge typer kan være af formel og uformel karakter.

Arenareglerne kan opdeles i tre undergrupper. *Realitetsregler* definerer hvad, der skal behandles i netværket og træffes beslutninger om, samt hvilke aktører, der kan indgå i netværket. Realitetsregler definerer det policy paradigme, som aktørerne arbejder i, inklusive mulige aktøridentiteter og professionelle standarder. *Belønningsregler* definerer de mulige afkast og omkostninger, som der kan være for de forskellige aktører i netværket. Den sidste undergruppe i arenareglerne er *positionsregler*, der definerer aktørernes muligheder og begrænsninger i forhold til at opnå magt og positionere sig i forhold til de andre (Klijn 2001: 139f).

Procesregler består ifølge Klijn af to undergrupper: *Adgangsregler* og *Interaktionsregler*. Adgangsregler definerer hvilke aktører, der kan deltage i beslutningsprocesserne for specifikke emner. Visse beslutninger kræver ikke deltagelse af hele netværket, men udelukkende visse aktører med visse kompetencer og interesser. *Interaktionsregler* regulerer interaktionen mellem aktørerne og kan eksempelvis begrænse tilstrømningen af information til netværket eller definere netværkets forhandlinger (Klijn 2001: 140).

	Beskrivelse	Aspekter
Arena regler	Regler der regulerer netværkets setup; regler som definerer sociale praksisser og skiller væsentlige sager fra uvæsentlige.	1) Realitetsregler 2) Belønningsregler 3) Positioneringsregler
Procesregler	Regler der regulerer interaktionen i netværket; eks. regler der specificerer, hvad der er og ikke er tilladt i interaktionen	1) Adgangsregler 2) Interaktionsregler

(Klijn 2001: 141)

Reglernes udvikling

Klijn ser ikke netværksregler som en statisk netværksstruktur, hvor reglerne er apriori determinerede og uforanderlige (Klijn 2001: 161). Reglerne reformuleres gennem netværksaktørernes tolkninger på baggrund af ikke at have fuld information. Reglerne udgør en ramme om netværksdeltagernes adfærd, udgjort af gentagne praksisser, der ændres og tilpasses ved ændring af praksis eller ændring i omgivelserne. Gradvis udvikling i reglerne er således mulig over tid. Ændres reglerne pludseligt, skyldes det

oftest en eksogen forandring, der omstrukturerer magtrelationerne i netværket. I velfungerende netværkssamarbejder, hvor deltagerne har forhandlet reglerne, vil ingen af deltagerne ønske at ændre reglerne og derved afgive magt (Klijn 2001: 161). Således kan reglerne i netværk gradvist tilpasses og ændres, men har gennemgående en stabiliserende effekt på interaktionen og tilliden i netværket.

Regelfølge

Specialet omhandler reglers påvirkning af interaktionen mellem aktører i et netværk. Ifølge Bob Jessop udgøres institutioner af gentagen social praksis, og i institutionel teoretisk forstand kan reglerne derfor sidestilles med institutioner. Specialet har i dette lys en institutionel tilgang, hvor individerne grundlæggende handler nyttemaksimerende, men inden for institutionelle rammer (Nielsen 2005A:16, Klijn 2001: 135).

Institutionel teori er en samlebetegnelse for vidt forskellige tilgange, men kan inddeles i tre overordnede kategorier (Torfing 2005). For det første kan der identificeres en række teorier, som tager udgangspunkt i rational choice teori, og som kan benævnes *rational choice institutionalisme*, hvor det helt centrale er, at aktørerne handler rationelt og nyttemaksimerer i forhold til deres præferencer (Torfing 2005: 56f). En af fortalere for en sådan tilgang er Elinor Ostrom (Ostrom 1991), som beskriver institutionerne som bestående af normer og regler, som påvirker hvilke straffe og belønninger, der er forbundet med forskellige former for adfærd. Aktørerne er bevidste om disse institutioner og ved, at også andre aktører er bevidste herom. Derfor kan de rationelle aktører tage reglerne og normerne op til overvejelse og vurdere, om det kan betale sig at bryde dem (Ostrom 1991: 50ff). De optimerer således ud fra kriterier om velbehag/personligt ubehag ved en given handling, og rationalitet er et spørgsmål om individuelle (og moralske) præferencer (Nielsen 2005B: 184).

For det andet kan der som modstykke til rational choice tilgangen opstilles den *politologiske nyinstitutionalisme*, hvor især James G. March og Johan P. Olsen er dominerende (Torfing 2005: 54). Denne tilgang har fokus på, at aktørerne indlejres i meningsdannende institutioner, som har afgørende betydning for aktørernes adfærd. Institutionerne bevirker, at individerne vil handle ud fra en passendhedslogik frem for en rationel konsekvenslogik (Torfing 2005: 54). Aktørerne agerer på baggrund af

28

de værdier og kognitive elementer, som præger institutionen, og rationalitet optræder i højere grad som en efterfølgende retfærdiggørelse af den pågældende handling (Ostrom 1991: 239).

For det tredje er det muligt at udpege en tilgang, som medierer mellem rational choice institutionalismen og den politiske nyinstitutionalisme. Denne tilgang kan benævnes *historisk institutionalisme* (Torfing 2005: 57). Udgangspunktet er en rationel aktør, som handler nyttemaksimerende og ud fra præferencer. To karakteristika fremstår centrale: At aktørernes præferencer kan ændres og udvikles over tid, og i takt med udviklingen af et fælles normgrundlag; og et fokus på institutionernes rolle som konfliktmedierende. Aktører og strukturer påvirker hinanden indbyrdes, og skaber institutionel forandring gennem konfliktfyldte forhandlinger mellem eksempelvis principal og agent ved at formulere løsninger på udefrakommende problemstillinger (Torfing 2005: 58f).

Klijns regelteori kan placeres et sted imellem rational choice institutionalismen og den historiske institutionalisme. Klijns opfattelse af rationelle aktører ligger i direkte forlængelse af rational choice institutionalismeteorien, ligesom hans syn på regler også er inspireret af Ostrom. Men derudover indeholder Klijns teori aspekter om institutioner som konfliktmedierende, og nærmer sig således de forståelser om institutioners rolle, som ligger inden for den historiske institutionalisme (Klijn, 2001:160).

5. Metode

I dette kapitel redegøres for, hvordan teori og empiri anvendes til at besvare problemformuleringen.

5.1. Komparativ analysestrategi

Det metodiske udgangspunkt for dette speciale er en komparativ tilgang. Komparativ metode tager udgangspunkt i at generalisere henover forskelle, for derved at udvikle bedre teoretiske begreber, end hvis der kun tages udgangspunkt i enkelte cases (Neuman 1997: 402f). Konklusionerne om ansvarlighed i dette speciale er udarbejdet på baggrund af forskellige historisk institutionelle europæiske kontekster og vil kunne have relevans for andre styringsnetværk i samme politiske felt (*polity*). Sammenligning i dette speciale benyttes som en strategi, snarere end som en snæver, metodisk teknik med strenge krav til præcision (Neuman 1997: 402, Lijphart 1971: 682f).

Den komparative samfundsvidenskabelige metodes primære problem er at have for mange variable faktorer til, at der kan generaliseres. Sammenligning i dette speciale er inspireret i en område-tilgang (*area approach*), hvor ”*samfund eller mindre grupper med sammenlignelige problemer er mere sandsynlige at kunne føre til tilfredsstillende konklusioner*” (egen oversættelse af Lijphart 1971: 688). De to udvalgte geografisk forskellige territorier besidder politiske og ikke-politiske ligheder (se analyseoptakt), og sammenligningen af de bestemte politiske processer for formidlingen af EU’s strukturfondsmidler vil blive foretaget på baggrund af sammenlignelige og fælles karakteristika. Antallet af operative variable begrænses ved at fokusere på accountability og netværksregler som væsentlige og operationaliserbare begreber.

Samfundsvidenskabelig komparativ forskning er upræcis og udsat for bias af forskellig art. Derfor er der i gennemførelsen af de to casestudier blevet taget forskellige metodiske hensyn og udvist særlig opmærksomhed på eksempelvis forskelle i oversættelser, forskellige opfattelser af kontekster og begreber (Neuman 1997: 408ff).

Indsamling af data

Undersøgelsen indledtes med dokumentanalyse de gældende partnerskabsaftaler og de

institutionelle rammer for netværksdeltagernes aktivitet. Samtidig dannedes overblik over tidligere studier af *governance networks*, som viste sig langt mere udbredt i Danmark end i Spanien. Ifølge Carmen Navarros studier af *governance networks* i spanske storbyer hænger det sammen med alternative governance strukturers begrænsede udbredelse i Spanien. Det unge spanske demokrati befinder sig i en periode med udvikling og konsolidering af de regionale autonomiers magt-position (Navarro og Tomàs 2007: 213ff). Specialet bygger empirisk primært på gennemførelsen af kvalitative interviews.

Interviewteknik

For at de gennemførte interviews kunne give de bedst mulige forudsætninger for at gennemføre analysen valgtes semistrukturerede interviews, hvor forskeren på forhånd udformer en række spørgsmål, men under interviewene stadig har mulighed for at spørge ind til relevante emner, der dukker op under interviewet (Kvale 1994: 19). Samtalen har en struktur således, at bestemte emner bringes på banen, visse temaer forfølges kritisk, mens andre kun berøres overfladisk med henblik på at opnå viden, der kan besvare interviewerens forskningsspørgsmål. Denne åbne fremgangsmåde blev valgt, for at give plads til, at interviewpersonerne selv fremkommer med relevante pointer, hvis betydning ikke har været kendt på forhånd ved udarbejdelsen af interviewguiden.

Forberedelsen

I arbejdet med interviewene hentedes metodisk inspiration hos Steinar Kvale (Kvale 1994), der lægger vægt på den forberedende del af interviewgennemførelsen. Udformningen af interviewspørgsmål er afgørende, og to aspekter er især vigtige at holde sig for øje. For det første skal interviewspørgsmålene være dækkende i forhold til erkendelsesinteressen således, at der opnås viden om de faktorer, der ønskes belyst i undersøgelsen. For det andet er det centralt, at spørgsmålene er formuleret i klare og forståelige vendinger og samtidig ikke påvirker interviewpersonen til at komme med bestemte svar, men tværtimod ansporer til frie og spontane svar (Kvale 1994: 137ff).

Med inspiration fra Kvale (Kvale 1994: 134f) udformedes en række grundlæggende forskningsspørgsmål, som udtrykker erkendelsesinteresserne (bilag 2). Disse spørgsmål blev formuleret både ved hjælp af det teoretiske begrebsapparat og den, på det tidspunkt tilgængelige viden om genstandsfeltet. Forskningsspørgsmålene blev

således udformet i tekniske og akademiske vendinger. Derfor var de ikke direkte anvendelige som interviewspørgsmål, men gjorde det muligt efterfølgende at opstille 10 interviewspørgsmål (bilag 3), formuleret i et klarere og mindre teknisk sprogbrug således, at de var forståelige for interviewpersonerne. Interviewspørgsmålene blev herefter oversat korrekt til spansk med hjælp fra en tolk med catalansk baggrund¹⁰. Under gennemførelsen af interviewene rettedes megen opmærksomme på ikke at lægge ord i munden på interviewpersonen, men at stille spørgsmål som gav respondenten mulighed for selv at fremkomme med de pointer, vedkommende fandt vigtigst. Respondenterne var generelt gode til at fortolke opfølgende spørgsmål og svare kvalificeret i henhold til problemstillingen. De benyttede citater i den spanske analyse er egne oversættelser, men med korresponderende oprindelige udtalelser på spansk i fodnote.

Valg af interviewpersonerne

I opstilling af kriterierne for valg af interviewpersoner lagdes vægt på *erfaring* og *viden* i forhold til overvågning af- og kontrol med tildelingen af regionale strukturfondsmidler. Styringsnetværk adskiller sig fra traditionelle politiske og administrative institutioner ved blandt andet at administrative og private aktører, som ikke umiddelbart har demokratiske forpligtelser, opnår øget mulighed for indflydelse, og respondenterne blev udvalgt blandt disse aktører. Det var yderligere vigtigt at interviewe personer tæt knyttet til forskellige administrationsniveauer af de operationelle programmer, for derigennem at kunne belyse ansvarsrelationer til implementeringsmyndighederne. Embedsmænd, fagforeningsfolk, erhvervsfolk og en ligestillingsrepræsentant blev derfor valgt som ikke-politiske interviewpersoner for at rette fokus væk fra den regionale repræsentative demokratiske accountability og styrke undersøgelsens fokus.

For at sikre, at de indsamlede udsagn fra de forskellige institutionelle setup kan bruges i komparativt øjemed, var det nødvendigt med en fælles interviewstrategi. Undersøgelsen har udgangspunkt i partnerskabssamarbejderne om de operationelle programmer. På grund af den geografiske afstand var det nødvendigt at udvælge respondenterne på forhånd og ikke bruge tid på at optrevle netværket eksempelvis ved

---

¹⁰ Kunsthistoriker Laia Martínez Aparicio.

hjælp af den såkaldte 'snow-ball'-metode (Zølner et al. 2007: 125ff). Tidligt i processen inddrages derfor Generalidads afdeling for internationale anliggender, samt sekretariatet for overvågningsudvalget og Erhvervs- og Byggestyrelsen (EBST), samt Vækstforum Sjællands sekretariat, for at identificere de væsentligste aktører i de to netværkskontekster. I samtale med disse indledende kontaktpersoner overvejes udvælgelseskriterierne og muligheder for gennemførelse af frugtbare interviews. Den første kontakt til de relevante respondenter blev etableret via e-mail og telefon.

Undersøgelsen i Catalonien tog udgangspunkt i accountability-relationer mellem Generalidad, overvågningsudvalget og de fagligt opdeltede udvalg med deltagelse fra socioøkonomiske partnere. Derfor valgtes at interviewe en embedsmand fra den catalanske centraladministration, Generalidad's økonomiafdeling (*Departament d'Economia i Finances*), som yder sekretariatsfunktion til overvågningsudvalget. Herudover udvalgte socioøkonomiske repræsentanter fra de to mest betydningsfulde fagforeninger, som har tæt tilknytning til de faglige arbejdslinjer og overvågningsudvalget i Catalonien; En repræsentant fra UGT (*Union General de los Trabajadores*) og en repræsentant fra CCOO (*Comisiones Obreras*). Sidst men ikke mindst valgtes at interviewe ligestillingsrepræsentanten i overvågningsudvalget, fra ligestillingsinstituttet (*Instituto Catalán de las Dones*), fordi hendes rolle som udpeget medlem har et klart ikke demokratisk repræsentativt sigte. Desværre viste hun sig primært at være "akkompagnement-aktør" (bilag 1: 70)¹¹. Ligestillingsinstituttet er primært aktiv tidligt i policyprocessen, men "herefter, så er vi ikke ansvarlige for, hvad de ansvarlige påtager sig i forhold til hver enkelt af de involverede forhandlingspartnere." (bilag 1: 70f)¹².

Undersøgelsen i Danmark tog udgangspunkt i den sammenlignelige ansvarlighedsrelation mellem Erhvervs- og Byggestyrelsen (EBST), overvågningsudvalget og Vækstforum Sjælland. Derfor valgtes at interviewe relevante embedsmænd fra Erhvervs- og Byggestyrelsen, (EBST), og Vækstforum Sjælland, (Vækstforum), fordi de udgør nodalpunkter i relationen og begge besidder stor viden og erfaring. Herudover valgtes to netværksrepræsentanter med viden om og

---

¹¹ "somos actores de acompañamiento en este sentido."

¹² "Y nosotros no somos responsables de que luego, las responsables se asuman por parte de cada uno de los interlocutores que intervienen."

erfaring fra Vækstforum Sjælland: En repræsentant for regionale erhvervsinteresser, (*Dansk Erhverv - DE*) og en arbejdstagerrepræsentant, (*Landsorganisationen i Danmark - LO*).

Således opfyldes kriterierne for udvælgelse, idet de otte respondenter har stor erfaring med og viden om ansvarligheden i formidling af strukturfondsmidlerne i henholdsvis Region Sjælland og Catalonien. Yderligere bekræftede respondenterne indbyrdes hinandens relevans i forhold til problemstillingen (bilag 1: 1f, 12, 20, 34, 43, 55, 63, 69).

Gyldighed og pålidelighed

Gyldighed skal i dette speciale forstås som en afvejning af, hvorvidt problemformuleringen besvares. Således afhænger gyldigheden af den frembragte videns brugbarhed, og i denne forbindelse er metoden helt central. Endvidere omhandler gyldighed specialets konklusioners generaliserbarhed (Olsen & Pedersen 1999: 139ff).

Specialets fokus er på strukturfondene siden 2000. De tre overordnede regionale strukturfonde for perioden 2000-2006 er blev forsøgt forenklet for perioden 2007-2013 (EU 2009A). Fordi den nye periode (2007-2013) stadig er i opstartsfasen og fordi forudsætningerne for fondene i høj grad er ens, omhandler de indsamlede erfaringer primært perioden 2000-2006. I analysen er der taget højde for de mindre forskelle mellem perioderne for at skabe gyldighed af konklusionerne.

Valget af repræsentative respondenter fra Catalonien og Danmark er betinget af praktiske hensyn, de adspurgte aktørers vilje til at deltage og af de forskellige institutionelle setups. Gennemførelsen af flere interviews med eksempelvis aktører fra erhvervslivet i Catalonien ville have kunnet øge sammenligneligheden med Region Sjælland og bedre kontrasteres med udsagn fra erhvervsrepræsentanten (DE) i Vækstforum Sjælland. I Catalonien gennemførtes i stedet interviews med arbejdstagerrepræsentanter fra to fagforeninger. De forskellige institutionelle setups har resulteret i gennemførelsen af et interview med administrationen i Catalonien og to interviews med administrationen i Danmark. Yderligere kan omfanget af dette speciales eksplorative pilot-undersøgelse kritiseres for, at være for begrænset til at kunne udsige noget gyldigt om de valgte institutionelle setups i polity. Disse forhold

kan siges at øve indflydelse på repræsentativiteten og dermed mulighederne for at generalisere ud fra de catalanske og danske netværkskontekster.

I dette speciale skal pålidelighed forstås som et udtryk for kvaliteten af den indsamlede empiri. Eksempelvis afhænger et interviews pålidelighed af flere faktorer såsom interviewpersonens viden om emnet, kvaliteten af interviewspørgsmål og interviewsituationen (Olsen & Pedersen 1999: 139f og 191f). Empiriens pålidelighed er afgørende, fordi empirien er fundamentet for projektets konklusioner, og en høj pålidelighed medvirker således til at øge kvaliteten af den viden, der generes i projektet.

Som dansk specialestuderende har jeg mindre kendskab til den catalanske kontekst end den danske. Dette skaber en risiko for bias og mindre kvalificerede catalanske interviews. Forskellen mellem undersøgelsen i Catalonien og Danmark kan dog siges at mindskes af, at undersøgelsens genstandsfelt om regional udvikling i Catalonien og Danmark på forhånd var lige ukendte for mig. Jeg kan også siges at have været mere åben, nysgerrig og fordomsfri i tilgangen til de catalanske svar (Zølner et al. 2007: 130f).

Der findes en risiko for bias ved at tolke spanske interviewpersoners svar ud fra en dansk forståelse, ligesom der findes en risiko for en forståelsesmæssig kløft mellem interviewer og respondent, som trods gode spansk sprogkundskaber er større ved gennemførelse af interviews på fremmedsprog. Samtlige catalanske interviews blev valgt gennemført på spansk. I både Danmark og Spanien fandtes en enorm velvilje blandt de valgte respondenter til at svare åbent og forståeligt på spørgsmålene, hvilket uden tvivl har medvirket til at overkomme forståelsesmæssige barrierer og kvalificere interviewene.

De gennemførte interviews har givet indsigt i feltet og i de involveredes opfattelser. Efter gennemførelsen af interviewene er respondenternes udsagn sammenholdt med andre kilder, for at sikre pålideligheden. Ligeledes for at sikre gyldigheden af reglerne og afdække ændringer adspurgtes respondenterne: "*Har I altid gjort sådan?*". Dette muliggjorde analyse af de væsentligste og mest gyldige regler, og ikke blot trends.

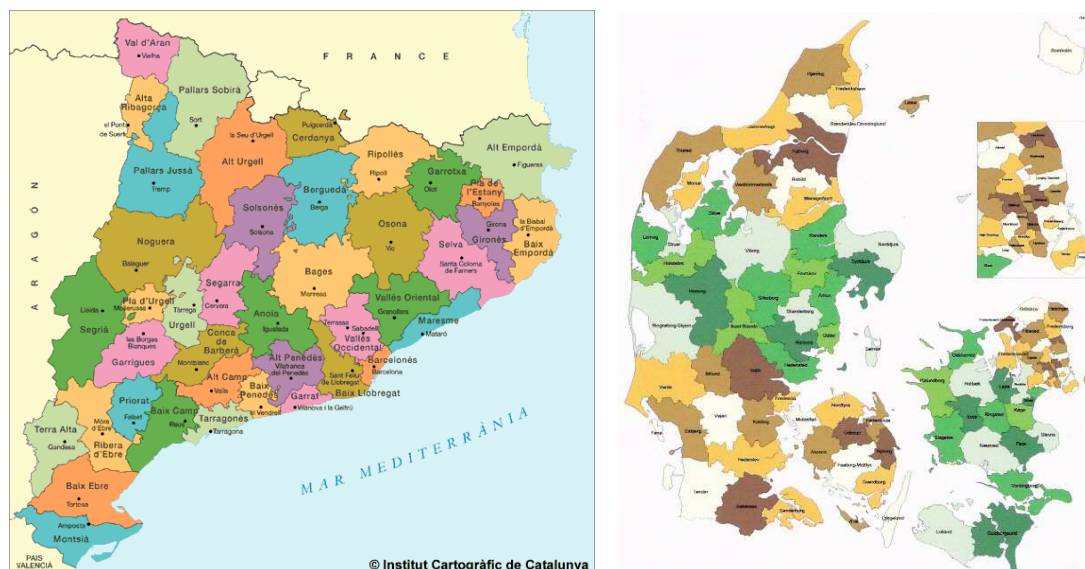
6. Analyseoptakt

I det følgende vil der med metodisk baggrund i 'mest forskellige' og 'mest ens' (jævnfør valg af empiri) blive redegjort for valget af de to cases, deres gyldighed for sammenligning og respondenternes indplacering i de respektive institutionelle setups.

6.1. Historisk institutionelle forskelle og ligheder

Udviklingen fra *government* til *governance* foregår forskelligt i henholdsvis den spanske og den danske kontekst. Forskellige traditioner i både politiske og lovmæssige setups har betydet, at nye typer af interaktiv netværksstyring omtales, fortolkes og konstrueres forskelligt (Marcussen og Torfing 2007: 7). Syd- og østeuropæiske opfattelser af netværksstyring er ofte fyldt med mistænksomhed, fordi netværk associeres med klientisme, korrupsion og mafia. I det nordlige og vestlige Europa betragtes styringsnetværk i stigende grad som effektive og legitime måder at formulere og implementere offentlig politik på (Marcussen og Torfing 2007: 2).

De europæiske regioners position i Europa presses af både statslige og kommunale kræfter. De spanske regioner presses af centralmagten, mens de danske regioner i højere grad presses fra kommunalt niveau.

Figur: Kommunal inddeling af Catalonien og Danmark

I Spanien bor over 40 millioner mennesker, mens der i Danmark bor lidt over fem. Spanien er delt op i 17 *Regionale Autonomier*, der med decentrale parlamenter kan

lovgive på regionalt niveau og har opnået en tilnærmet de facto føderationel status siden *Konstitutionen* fra 1978 (Navarro og Tomàs 2007: 218ff), mens danske regioner overordnet varetager to opgaver: sundhed og regional udvikling. Det spanske politiske system kan karakteriseres ved, at udviklingen og konsolideringen af de *Regionale Autonomiers*¹³ magtposition har været højt prioritet og reel magtpolitisk udfordring er blevet udsat (Navarro og Tomàs 2007: 210f). Udbredelsen af styringsnetværk kan siges at være begrænset i Spanien.

Catalonien er en *Regional Autonomi*, hvor der bor omtrent 7,2 millioner mennesker, mens der i Region Sjælland kun bor ca. 0,8 millioner. Herudover har Catalonien egne operationelle programmer for de EU-fonde, som regionen modtager penge fra, selvom de ikke har et medlemslands legale status. Som geografiske EU-regioner ligner Danmark og Catalonien hinanden meget mere end Danmark og Spanien – og end Catalonien og Region Sjælland. Yderligere er Catalonien og Danmark velstandsmæssigt sammenlignelige og vil udgøre de territorielle afgrænsninger for sammenligning i specialet (CIDEM 2007, Danmarks Statistik 2007).

I Spanien har der historisk været et anspændt forhold mellem regionerne og centralmagten. Stærke og selvstændige regioner som Catalonien og Baskerlandet har ønsket yderligere autonomi og selvstændighed i forhold til centralregeringen, mens de svagere regioner og Madrid indtil for nylig har holdt sammen på Spanien og forsøgt at centralisere. Spændingen mellem regionerne og centralregeringen blev forstærket under Francisco Francos centralistiske diktatur (1939-1975) og der er i befolkningen stadig stærke følelser forbundet med de autonome regioners forhold til centralmagten i Spanien. Der findes således befolkningsgrupper, som hellere vil identificere sig med EU end med Madrid. Befolkningshomogeniteten er meget forskellig i henholdsvis Region Sjælland og Catalonien på grund af forskellige regionale selvforståelser: sjællændere er danskere, mens regionalistiske catalanere bestemt ikke er spaniere. For at tage dette forhold i betragtning arbejder den nuværende spanske socialdemokratiske regering med José Luis Zapatero i spidsen aktivt for konsolidering af den regionale autonomi. Strukturfondene er et eksempel på, at regeringen i Madrid har afskrevet sig muligheden for at udøve indflydelse på EU-politikken i de spanske autonome regioner

---

¹³ Comunidades Autónomas.

(Smith 1995: 51f). Den spanske offentlige administration udvikler sig (om end langsomt) mod mere fleksible styringsmekanismer med øget fokus på lokalt niveau. Spørgsmål om governance bliver derfor stadig mere aktuelle og relevante i Spanien (Navarro og Tomàs 2007, Smith 1995, Kickert 2007).

I Danmark blev de 13 amter nedlagt ultimo 2006 og fem regioner blev introduceret 1. januar 2007. I de regionale samarbejder skal der tages hensyn til de kommunale borgmestre, som qua den kommunale selvstyreordning presser hinanden indbyrdes. Specielt efter kommunalreformen er forholdet mellem regeringen og kommunerne blevet mere anstrengt, hvor regeringens decentralisering beskyldes for at trække midler ud af kommunerne, men samtidig lægge flere opgaver på kommunernes skuldre. Dette gør de fem danske regioner til et regionalt politisk mellemlid.

Politisk og administrativt forskellige regioner

Catalonien og Region Sjælland afspejler to styringsmæssige yderpoler i europæisk regional politiske kontekster, hvilket vil blive gennemgået nedenfor.

Politisk har Danmarks og Spaniens befolkninger vidt forskellige erfaringer og opfattelser af det offentlige brug af kontrol- og styringsmekanismer: Det danske demokrati er et af verdens ældste, mens det spanske er et af Europas yngste (etableret 1982). Forskellene afspejles blandt andet i befolkningernes tillid til offentlige institutioner i de to samfund. Ifølge meningsmålinger har danskere og spaniere samme tillidsniveau til EU-parlamentet, mens tilliden til nationale politikere, politiet og domstole i Danmark ligger i toppen i EU, og i Spanien ligger i bunden (European Survey 2006).

Demokratiseringen i Spanien har i det tyvende århundrede været en skrøbelig og forskelligartet affære. Historikeren Charles Tilly (2005) fremhæver dog som fællestræk, at perioderne med demokratisering har været karakteriseret ved reel inddragelse af arbejdsmarkedets parter i udformningen af politik. Perioderne med af-demokratisering har derimod været karakteriseret ved eksklusion af organiserede arbejdere, bønder og andre fællesskaber. Således kan Francos diktatur fra 1939-1975 karakteriseres ved, at elitære familieføretagender blev begunstiget gennem klientpatron-forhold i den statsstyrede korporatisme (Tilly 2005: 113ff, Kickert 2007: 48, Soto 1994: 54f). Generelt har det spanske politiske system svage interessegrupper,

manglende deliberative offentlige styringsredskaber og generelt er det politiske design statisk og topdown-styret (Navarro og Tomàs 2007: 223).

Den spanske stat kan kategoriseres som en *kontinental statstype*, der på flere områder står i kontrast til en *anglo-amerikanske statstype* (Kickert 2007, Sørensen og Torfing 2007). Spanien har ikke gennemført væsentlige reformer af den offentlige administration og kan karakteriseres ved at være centraliseret, hierarkisk og uniform med højt specialiserede administratorer. Legalistisk håndhævelse af loven er styrende i den kontinentale statstradition, der traditionelt bygger på retsstatsprincipper (Kickert 2007: 26f). Styring af den spanske administration foregår i høj grad gennem kontrol med professionaliserede administratorer, og kan sammenlignes med den weberske forestilling om bureaukratiet og den legal-rationelle embedsmand (Kickert 2007: 27, Santisteban 2006).

I modsætning hertil kan den danske offentlige administration karakteriseres ved også at have elementer fra den angloamerikanske statsopbygning i en mere fleksibel, reformeret og decentral administration med allround-uddannede administratorer (Sørensen 2002, Torfing 2007: 93).

Demokratisk legitime krav

De overordnede formål med strukturfondsmidlerne er effektivt at skabe udvikling og regional omfordeling gennem offentlige tilskudsordninger. Strukturfondsmidlerne udspringer af demokratiske ønsker om omfordeling af ressourcerne til udvikling af EU's fattige regioner og indebærer, at de operationelle programmer skal tilpasses til regionale forskelle og lokale behov.

Man kan tale om tre niveauer for demokratisk legitime krav om effektivitet og demokrati: EU, nationalt og regionalt. Der eksisterer for alle tre niveauer et fælles europæisk krav om, at de offentlige midler ikke misbruges, men administreres effektivt. Dette legitime krav overskrider landegrænser og kan siges at være udtryk for et fælles demokratisk krav i EU. Den spanske befolkning har eksempelvis interesse i, at strukturfondsmidlerne formidles effektivt i Region Sjælland og omvendt. På det nationale niveau skal de operationelle programmer hænge sammen med de nationale udviklings- og vækststrategier i en kohærent og effektiv indsats. For det tredje kan den region, der modtager strukturfondsmidler, siges at have et legitimt krav i forhold

til sammenhæng med regionale udviklings- og vækststrategier, tilpasning til befolkningens behov og lokale behov. Det er således et væsentligt krav, at strukturfondsmidlerne kommer de europæiske regionale befolkninger til gode og leveres effektivt uden misbrug.

6.2. Sammenligningsgrundlag

I det følgende rettes fokus mod sammenligningsgrundlaget og den analytiske relation, som transcenderer de historisk institutionelle forskelle mellem Catalonien og Danmark og derfor udgør et relevant og repræsentativt sammenligningsgrundlag for analysen af accountability.

EU Kommissionen har det regnskabsmæssige ansvar for strukturfondsmidlerne internt i de forskellige EU-medlemslande, men det økonomiske ansvar følger ikke stringent den administrerende enhed, idet strukturfondsmidlerne administreres gennem *delt forvaltning* og de fleste implementeringsopgaver er uddelegeret til medlemslandene og regionerne (ICAEW-CIPFA 2008, EU 2007). Eksempelvis skal medlemslandene budgettere for deres forbrug af strukturfondsmidlerne, hvilket resulterer i overestimeringer, og at der ikke findes tilstrækkelige aftagere for strukturfondsmidlerne (EU Parlamentet 2007: 18f). Den procentmæssige fejlmargen for overestimering var for Spanien og Danmark som er gennemsnitlige lande på ca. 31% for 2000-2006-programmerne¹⁴(EU DG 2008: 49f). Yderligere skal denne budgetmæssige fejlmargen ses i sammenhæng med, at strukturfondsmidlerne fra den sociale fond og fonden for regional udvikling skal modsvares af et samlet tilsvarende beløb fra statslig, regional, kommunal og/eller privat side (EU 2006, KL 2005).

Både Region Sjælland og Catalonien har modtaget støtte fra strukturfondene under perioden 2000-2006¹⁵ og modtager for 2007-2013 støtte under kategorierne for målet om *”regional konkurrenceevne og beskæftigelse”*. Begge regioner er derfor støtteberettigede under samme overordnede rammebetingelser (GENCAT 2007).

De operationelle programmer i Danmark er nationale, mens der i Spanien findes regionale operationelle programmer for hver af de fonde, som de sytten spanske

---

¹⁴ Det bemærkes, at EU-overestimeringen i 2002 for den foregående periode (1999-2005) lød på 543%.

¹⁵ Før regionernes oprettelse i 2007 formidledes strukturfondsmidlerne gennem amterne.

regionale autonomier modtager penge fra. Der findes i Catalonien og Danmark to operationelle programmer for regional ”konkurrenceevne og beskæftigelse”: ét for den Europæiske Social Fond (ESF) og ét program for den Europæiske Fond for Regional Udvikling (EFRU). For at få del i pengene skal de ansvarlige myndigheder i både Catalonien og Danmark udforme operationelle programmer (EU 2004). De operationelle programmer udgør et struktureret system af forhandlede aftaler mellem EU Kommissionen og de nationale myndigheder og indeholder konkrete evaluerbare mål, oplysninger om planlagt brug af tilgængelige midler, herunder en analyse af samarbejdsområdets stærke og svage sider, en finansieringsplan og en vejledende liste over de største planlagte projekter (EU 2004, EBST 2007, Smith 1995: 51ff). I Danmark er *Erhvervs- og Byggestyrelsen* (EBST) administrerende myndighed for de to operationelle programmer, mens det i Catalonien for regionaludviklingsfonden er *Generalidad - Direcció General d'Anàlisi i Política Econòmica* (Generalidad) (EBST 2007, GENCAT 2007).

For hvert operationelt program oprettes et overvågningsudvalg, hvor de relevante partnere inddrages til formulering af de operationelle programmer, overvågning og tilretning af programmerne til gennem forløbet (EU 2006: artikel 60, GENCAT 2007, EBST 2009). Overvågningsudvalgene er således en udmøntning af partnerskabstankegangen bag strukturfondsinnsatsen i både Catalonien og Danmark.

De operationelle programmer for Danmark skal ligge op ad den nationale vækstplan fra 2006: *Regionalpolitisk vækstredegørelse* (EBST 2006, EBST 2007), mens de i Catalonien skal ligge op ad Cataloniens regionale vækstplan fra 2005: *l'Acord Estratègic (Strategisk Aftale for Internationalisering, Job Kvalitet og Konkurrencedygtighed for den Catalanske Økonomi* (egen oversættelse))¹⁶ (GENCAT 2005, GENCAT 2007). De specifikke projekter udvælges i Region Sjælland ud fra decentrale kriterier fra en regional vækstplan, mens de specifikke udvælgelseskriterier i Catalonien er indskrevet i *l'Acord Estratègic* (Vækstforum 2006, GENCAT 2005).

Accountability i formidling af EU's strukturfondsmidler på regionalt niveau afhænger af de nedskrevne operationelle programmer, men også af de inddragede aktørers

---

¹⁶ Aftalen blev fornyet i 2007 og førte til oprettelsen af et ’arbejdsmarkedsråd’, som forventes at afløse setuppet om det institutionelle råd. Den nye aftale tilskrives stor fremtidig betydning for reform af det catalanske arbejdsmarked og den catalanske økonomi.

ansvarlighed og forståelse heraf.

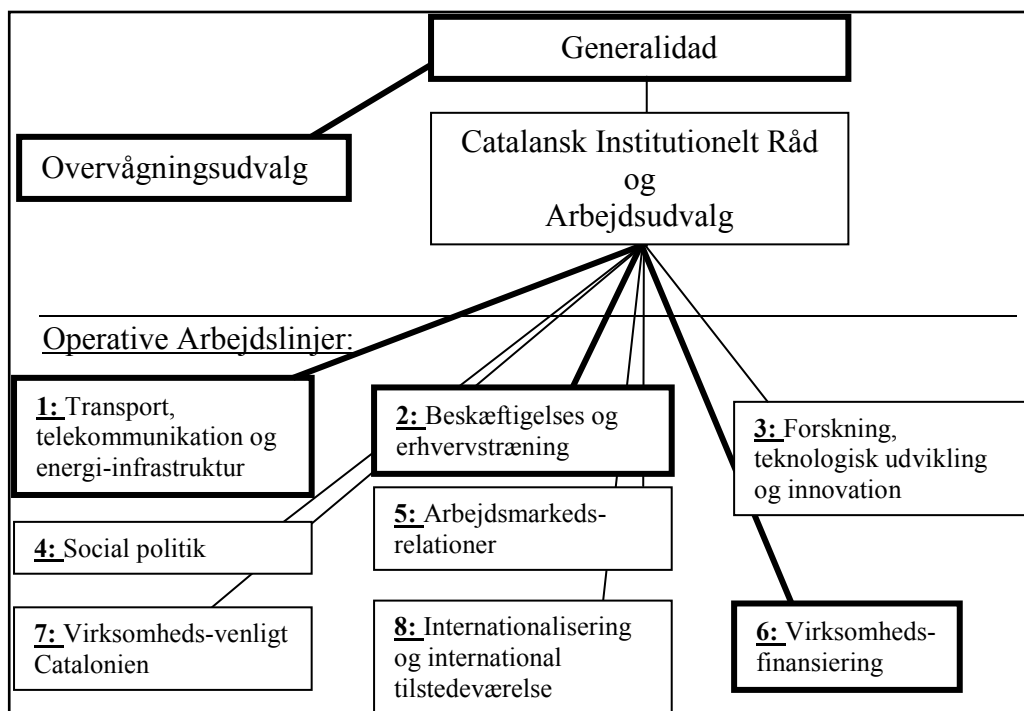
Indplacering af respondenter

I det følgende vil de institutionelle setups blive beskrevet og de udvalgte interviewpersoner indplaceret. Herved anskueliggøres, at udvælgelsen af interviewpersoner sikrer relevans og repræsentativitet i undersøgelsen, så ansvarligheden i de institutionelle setups afdækkes i både dybden og bredden.

I Catalonien er udarbejdelse af strategier for catalansk udvikling og vækst hierarkisk, fagopdelt og centraliseret omkring Generalidad. Det institutionelle strategiske samarbejde med repræsentation fra Generalidads fagministerier, arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationerne opridses i *l'Acord Estratègic* fra 2005 (GENCAT 2005). Parterne inddrages og deltager på alle niveauer (jævnfør figur nedenfor)¹⁷. De ni mest centrale topposter i det institutionelle setup for regionalt udviklingsamarbejde bestrides af catalanske fagministre (Generalidad) og topledere fra det catalanske arbejdsmarked og civilsamfund, som sidder samlet i det *Catalanske Institutionelle Råd*. *Arbejdsudvalget* servicerer det Institutionelle Råd administrativt, men udgør også bindeled til de underordnede, men operative *arbejdslinjer*. Denne arbejdsopdeling er illustreret i nedenstående figur.

---

¹⁷ Økonomi og Finansministerium, Ministerium for Handel, Turisme og Forbrug, og Ministerium for Beskæftigelse og Industri; arbejdstagerorganisationerne UGT og CCOO, samt erhvervs- og arbejdsgiverorganisationerne Foment de Treball, PIMEC (Sammenslutningen af små- og mellemstore virksomheder i Catalonien) og FEPIME (Føderationen af små og mellemstore virksomheder i Spanien).

Figur: Catalansk institutionelt setup

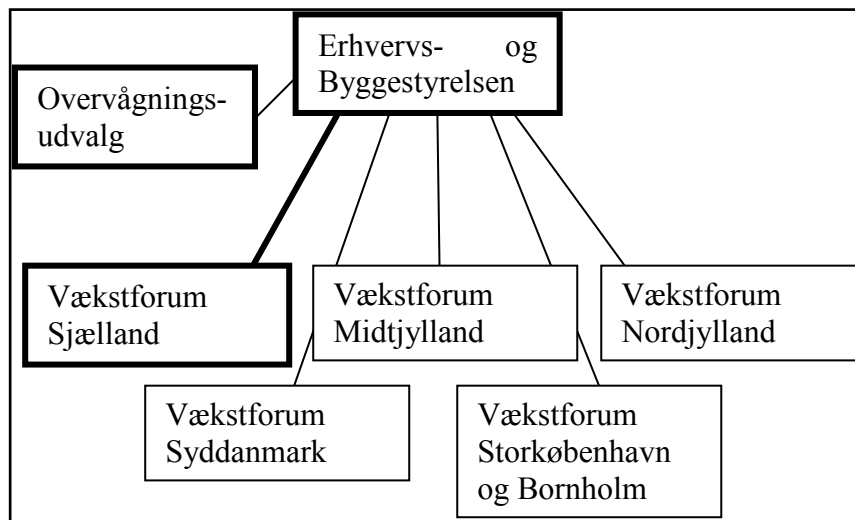
De catalanske respondenter til dette speciales undersøgelse er valgt ud fra deres tilknytning til Generalidad, overvågningsudvalget og arbejdslinjerne 1, 2 og 6 ("kasserne" og relationerne med tykkere kontur).

I Danmark er Erhvervs- og Byggestyrelsen forvaltningsmyndighed for det operationelle program for regional udvikling og leverer sekretariatsfunktion til overvågningsudvalget. For så vidt angår den daglige administration af strukturfondsmidlerne har Erhvervs- og Byggestyrelsen decentraliseret konkrete forvaltnings- og sagsforberedende myndighedsopgaver til de regionale vækstfora. Vækstforaene blev oprettet i 2005 med *Lov om Erhvervsfremme*, hvori den overordnede sammensætning defineres (LOV nr. 602 af 24/06/2005: kap. 5, §§10f). Loven definerer inddragelsen af regionale partnere¹⁸ i udarbejdelsen af regionale udviklingsstrategier, overvåge lokale vækstvilkår og indstille til finansiering af regionale udviklingsaktiviteter.

Den reelle ansvars- og kompetencefordeling mellem Erhvervs- og Byggestyrelsen og

¹⁸ Vækstforaenes sammensætning til at være: Borgmestre fra pågældende region, regionale repræsentanter fra Dansk Industri (DI), Dansk Erhverv (DE), Landbrugsrådet, Håndværksrådet, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Landsorganisationen (LO), Dansk Byggeri og Videns- og Uddannelsesinstitutionerne.

vækstforaene aftales i forhandlinger mellem de regionale vækstfora og Erhvervs- og Byggestyrelsen. For denne undersøgelse er relationerne mellem Erhvervs- og Byggestyrelsen, overvågningsudvalget og Vækstforum Sjælland væsentlige for at kunne afdække ansvarligheden i forbruget af EU's strukturfondsmidler og respondenterne er udvalgt ud fra deres tilknytning hertil ("kasserne" og relationerne med tykkere konturer).

Figur: Dansk institutionelt setup

Modellerne adskiller sig ved at være opdelt i henholdsvis catalanske, centrale, fagspecifikke arbejdslinjer og danske, decentrale, geografisk definerede vækstfora. De catalanske faglige eksperter i de otte arbejdslinjer diskuterer udviklingsstrategier for Catalonien, mens de regionale eksperter diskuterer regionale udviklings- og vækststrategier i de danske regionale vækstfora. Det catalanske regionale udviklingsarbejde kan siges at være mere hierarkisk og centraliseret om Generalidad end det danske. Dette kan ses i sammenhæng med, at der i Catalonien findes større 'makro'-fokus på gennemførelsen af omfattende infrastrukturprojekter i forhold til danske decentraliserede projekter med 'mikro'-fokus (MEH 2008, EBST 2009).

Alligevel er samarbejdet og diskussionerne i overvågningsudvalgene og de regionale vækstfora/arbejdslinjer sammenlignelige, fordi sammensætningen af socioøkonomiske og politiske aktører er ens og det politiske indhold grundlæggende er det samme. Relationen mellem de administrative myndigheder, overvågningsudvalg og vækstfora/arbejdslinjerne repræsenterer samme relation i forhold til ansvarligt forbrug af EU's strukturfondsmidler.

Interviewpersoner

Aktører i Catalonien

Embedsmanden fra Generalidad er afdelingschef for analyse og økonomisk politik i den catalanske Generalidads styrelse for økonomi og finanser¹⁹. Hans afdeling med omkring 25 ansatte er hovedansvarlig for den strategiske planlægning for udvikling og vækst i Catalonien og administrerer finansiering af både catalanske, spanske og europæiske tilskudsordninger. Denne embedsmands økonomiafdeling yder herunder sekretariatsfunktion til overvågningsudvalget for den regionale udviklingsfond. Projekterne udvælges administrativt i overensstemmelse med de udvælgelseskriterier, som udarbejdes i arbejdslinjerne og overvågningsudvalget (bilag 1: 63). Han har arbejdet med strukturfondsmidlerne siden midten af 1990'erne.

Ligestillingsrepræsentanten er ligestillingsinstituttets (*Instituto Catalán de las Dones*) faste repræsentant i overvågningsudvalget. Ligestillingsinstituttet har en plads i overvågningsudvalget for at sikre varetagelse af ligestilling i formidlingen af strukturfondsmidlerne gennem hendes repræsentation. Denne repræsentant definerer instituttets særlige rolle som policypåvirker: ”*at garantere, at der i alle projekterne passes på ligestillingen i forhold til muligheder mellem mand og kvinde.*” (bilag 1: 70f)²⁰. Ligestillingsinstituttet finansieres af Generalidad, men har et selvstændigt budget og en selvstændig ledelse. Til spørgsmålet om dette ikke skabte problemer i forhold til uafhængighed fra Generalidad svarede ligestillingsrepræsentanten: ”*Nej, Ingen*” (bilag 1: 70)²¹.

Repræsentanten fra UGT (Fagforeningen: *Unión General de Trabajadores*) er ansat som sagsbehandler²² i det institutionelle sekretariat for fagforeningen UGT, og varetager sammen med et mindre team fra UGT's catalanske afdeling fagforeningens interesser i forhold til strukturfondsmidlerne. Denne repræsentant blev valgt som interviewperson på baggrund af et afbud fra sin afdelingsleder, som normalt er UGT's faste repræsentant i overvågningsudvalget for den regionale udviklingsfond og

---

¹⁹ Subdirector general del Direcció General d'Anàlisi i Política Econòmica Departament d'Economia i Finances de Catalunya.

²⁰ ”*es para garantizar, que en todos los proyectos se cuidan la igualdad de oportunidades entre hombres y mujeres.*”

²¹ ”*No, nada*”

²² *Tècnica de la Secretaria Institucional.*

arbejdslinjen for ”transport, telekommunikation og energi-infrastruktur” og i arbejdslinjen for ”beskæftigelses- og erhvervstræning”. Sagsbehandlerrepræsentanten viste sig som et kvalificeret alternativ, idet hun har erfaring som assisterende repræsentant for afdelingslederens deltagelse i forhandlinger om strukturfondsmidler i henholdsvis overvågningsudvalget og i de to arbejdslinjer. UGT har som fagforening traditionelt været forbundet med socialdemokratiske holdninger og er af moderat observans. UGT er den ene af de to største fagforeninger i Spanien, som indgår i trepartsforhandlinger om eksempelvis arbejdsmarkedsoverenskomster (Martín 2002).

Repræsentanten fra CCOO (Fagforeningen: *Comisiones Obreras*) er som afdelingsleder i fagforeningen CCOO en af de væsentligste repræsentanter som fast medlem i arbejdslinjerne for ”beskæftigelses og erhvervstræning” og for ”virksomheds-finansiering”. Hun forhandler fagforeningens holdninger til blandt andet formidling af strukturfondsmidlerne. Traditionelt er CCOO karakteriseret som en socialistisk fagforening, der blev dannet af diverse politiske fraktioner, men som i dag repræsenterer de arbejdere, som identificerer sig med politiske overbevisninger til venstre for socialdemokratiet. CCOO er sammen med UGT de to største fagforeninger i Spanien og indgår også i trepartsforhandlinger om blandt andet arbejdsmarkedsoverenskomster.

Aktører i Danmark

Embedsmanden fra Erhvervs- og Byggestyrelsen (EBST) er chefkonsulent (tidligere kontorchef) i Center for Regional Udvikling. Hans afdeling administrerer strukturfonden for regional udvikling, varetager kontakten til de forskellige vækstfora, samt behandler projektansøgningerne, som de regionale vækstfora indstiller. Afdelingens omkring 40 ansatte danner således link mellem EU og de danske regioner. Deres primære opgave er at sikre, at EU-reglerne, forordningerne og lovene overholdes, men også at sikre, at der er sammenhæng mellem de forskellige offentlige tiltag. Denne embedsmand har tidligere erfaring med fordeling af EU's strukturfondsmidler i 2000-2006-perioden og med selve partnerskabstankegangen bag eksempelvis dansk arbejdsmarkedspolitik.

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet (Sekretariatet for *Vækstforum Sjælland*) har været ansat som chef for vækstforumsekretariatet for Region Sjælland siden vækstforaenes opstart i 2005. Vækstforum Sjælland har til opgave at skabe og udvikle

rammerne for erhvervsudviklingen i Region Sjælland. Det sker i samspil mellem erhvervsliv, kommuner, regionen, uddannelses- og forskningsinstitutioner og parterne på arbejdsmarkedet (i alt 20 medlemmer). Denne repræsentant har tidligere erfaring med regional udvikling som kontorchef i Storstrøms amt, hvor hans afdeling sikrede sammenhæng i aktiviteterne indenfor de forskellige politik-, program- og projektområder.

Repræsentanten for arbejdstagerne (LO (*Landsorganisationen*)) var i den tidligere strukturfondsperiode fra 2000-2006 formand for LO i Storstrøms amt og repræsenterede LO i socialfundsudvalget i Storstrøms amt. Nu er han ansat som konsulent og rådgiver LO's regionale vækstforummedlemmer, sidder i overvågningsudvalget for strukturfondsmidlerne og repræsenterer den danske fagbevægelse i socialfundsudvalget i EU. Han forklarer, at han på EU-niveau arbejder for yderligere introduktion af partnerskabstankegangen og inddragelse (bilag 1: 31), samt at hans personlige erfaringer giver ”*et bredt overblik*” over dansk samarbejde om regional udvikling og vækst (bilag 1: 39). LO er fagforeningernes fælles stemme i forhold til Folketing, Regering og EU i diverse trepartsforhandlinger.

Repræsentanten for erhvervsinteresser (DE (*Dansk Erhverv*)) repræsenterer DE i Vækstforum Sjælland og er hoteldirektør på et hotel og konferencecenter i Ringsted. Repræsentantens regionalt forankrede større virksomhed er primært økonomisk knyttet til Region Sjælland, men kan herunder siges at være afhængig af at kunne gøre forretning med andre regionale aktører samt af positiv regional omtale og opmærksomhed. DE repræsenterer brancheorganisationer inden for handel, rådgivning, oplevelse, transport og service. Repræsentanten fra DE har tidligere erfaring som repræsentant for Hotel og Restaurationsbranchens Sammenslutning (HRS) og for DE i regionalt udviklingsarbejde i både Storkøbenhavn, Trekantsområdet. Hun sidder yderligere i overvågningsudvalget for EU's Operationelle Program for etablering af en Femern forbindelse.

7. Regelanalyse

I det følgende vil den danske og den catalanske netværkskontekst blive analyseret med henblik på at afdække netværksregler og deres påvirkning af ansvarligheden i forbruget af strukturfondsmidler. Analysen struktureres med udgangspunkt i Klijs to grupper med fem regeltyper: Arenaregler (*realitetsregler, belønningsregler og positionsregler*) og Procesregler (*adgangsregler og interaktionsregler*). I hvert underafsnit vil samtlige regler af én regeltype blive gennemgået: De catalanske regler efterfølges af de danske regler og en opsamling. Regelanalysen vil blive afrundet i en opsummering af de væsentligste regler for både Catalonien og Region Sjælland.

7.1. Arenaregler

Første gruppe af regler er arenaregler, som ifølge Klijs teori definerer de overordnede konstituerende rammer for netværket. Arenaregler udgøres af realitetsregler, belønningsregler og positionsregler.

Realitetsregler

Realitetsregler er de regler i et netværk, der specificerer dets konstituering og dets rolle, hvilke emner der træffes beslutninger om, samt hvilke aktører, der kan indgå i netværket. Nedenfor gennemgås de væsentligste realitetsregler med udgangspunkt i netværksaktørernes opfattelser af samarbejdet.

Catalanske realitetsregler

Generalidad er den ansvarlige forvaltningsmyndighed for strukturfondsmidlerne til regional udvikling i Catalonien, men inddrager socioøkonomiske parter i monitoreringen af de operationelle programmer, samt i formuleringen af catalanske vækst- og udviklingsstrategier (jævnfør analyseoptakten).

Partnerskab om strukturfondsmidlerne etableres mellem EU og medlemslandene og i samarbejde med relevante myndigheder og organer: a) de kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder, b) arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer, c) ethvert andet relevant organ, der repræsenterer civilsamfundet, miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer, som er ansvarlige for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder. Partnerne skal være de mest repræsentative på nationalt, regionalt og i

sociale kredse, miljøkredse eller andre kredse (EU 2006: forordnings art. 11, stk. 1). Partnerskabet omfatter udarbejdelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af de operationelle programmer (EU 2006: forordnings art. 11, stk. 2).

Overvågningsudvalget konstitueres for at sikre effektiviteten og kvaliteten, ved at godkende kriterier for udvælgelse af projekter, der skal finansieres; jævnligt vurdere status; godkende eller foreslå justeringer og etablering af kommunikation med EU Kommissionen (EU 2006: art. 54f og forordnings art. 65). De socioøkonomiske aktører i overvågningsudvalget overvåger og kontrollerer forbruget af strukturfondsmidlerne. Embedsmanden fra Generalidad beskriver det primære formål for overvågningsudvalgets arbejde som værende at ”godkende det operationelle program”²³ og at ”studere og godkende de modifikationer”²⁴, som der måtte være hertil (bilag 1: 61).

Ifølge embedsmanden fra Generalidad determinerer overvågningsudvalget de konkrete aktiviteter, selvom beslutningerne om tildelingen af EU’s strukturfondsmidler træffes administrativt i Generalidad, men altid i overensstemmelse med strategiske partnerskabsaftaler og ofte med direkte henvisning til dem (bilag 1: 62).

Generalidads samarbejde med de socioøkonomiske aktører blev gennem *l’Acord Estratègic* formelt institutionaliseret i et Institutionelt Råd, et Arbejdsudvalg og otte fagligt forankrede arbejdslinjer, som jævnligt genforhandler strategier og målsætninger (jævnfør analyseoptakt). *L’Acord Estratègic* vidner om bred anerkendelse af parternes gensidige afhængighed og udstikker overordnede fælles målsætninger for udvikling i Catalonien (bilag 1: 46). Netværksaktørerne har tiltro til *l’Acord Estratègic*s omfang og kvalitet og accepterer, at den bruges som udgangspunkt for fordeling af EU’s strukturfondsmidler (bilag 1: 45, 53f). Aftalen er ”en meget væsentlig ramme for social dialog [...] Den overlapper mange områder. [...] Så det er i virkeligheden vores væsentlige arena for forhandling med regeringen” (bilag 1: 45)²⁵.

---

²³ “Aprobar el informe anual, el informe anual.”

²⁴ “estudiar y, en su caso, aprobar modificaciones del programa operativo”

²⁵ “un marco de dialogo social muy potente [...] Esto ocupa muchos ámbitos. [...] Entonces, realmente

Det er således primært i de indledende policy formulerende og opfølgende monitorerende faser, at de catalanske socioøkonomiske aktører har indflydelse. Beslutningerne om tildeling af støtte til konkrete projekter træffes administrativt i Generalidad, og er derfor underlagt krav om traditionel administrativ accountability.

Lovmæssigheds-reglen

For netværksaktørerne består en vigtig realitetsregel i at opfylde kravene og lovene fra EU. Både embedsmanden fra Generalidad og fagforeningsrepræsentanterne fra UGT og CCOO fremhæver denne regel som værende vigtig og havende stor indflydelse på netværksarbejdet og er med til at sikre ansvarligheden²⁶ (bilag 1: 54, 49, 62). Ligestillingsrepræsentanten mener, at der ”*findes de tilstrækkelige overvågnings- og kontrolmekanismer til at garantere, at programmeringen efterleves.*” (bilag 1: 69)²⁷. Lovmæssighedsreglen afspejler en tiltro til regelsættene, hvilket kan siges at stille store krav til udformningen og kvaliteten af EU’s regelsæt.

Til et spørgsmål om, hvordan der sikres et legitimt demokratisk mandat i et udvalg som overvågningsudvalget, svarer embedsmanden fra Generalidad, at sådanne udvalg ikke skal vælges demokratisk. Sammensætningen gives fra EU’s side og demokratiet sikres, fordi lovgivningen fra EU er vedtaget af demokratisk valgte repræsentanter.

Embedsmanden fra Generalidad fremhæver endvidere, at EU’s regelsæt er blevet skærpet siden opstarten af de europæiske regionale udviklingsprogrammer, og kontrollen er øget i takt med, at der er kommet flere politiske restriktioner på budgettet.

”graderne af kontrol har været mere eller mindre vigtige som funktion af de budgetmæssige interesser i EU, ikke. Når det er vigtigt, at det europæiske budget har en god, ikke... En høj udførelse, så er kontrollerne med forbruget ikke så omfattende, som når der er en periode med større

---

esto es nuestro ámbito potente de negociación con el gobierno.”

²⁶ Respondenterne omtaler ansvarlighed i almindelig bred forståelse. Begrebet vil i dette speciale blive analyseret ud fra det operationaliserede og teoretisk mere nuancerede begrebsapparat for accountability.

²⁷ *“Interpreto que hay los suficientes mecanismos de seguimiento y de control, como para garantizar que se están cumpliendo con la programación.”*

budgetmæssige begrænsninger, så er kontrollerne mere omfattende.” (bilag 1: 65)²⁸

Embedsmanden fra Generalidad ser således en sammenhæng mellem EU's økonomi og kontrollen med tildelingen af strukturfondsmidler. Lavkonjunktur og politisk fokus betyder, at der introduceres mere kontrol med strukturfondsmidlerne og flere regler, hvorved den traditionelle demokratiske accountability forventes styrket. Han forklarer endvidere, at EU har haft problemer med revisionsrådet, og derfor har måttet stramme op på lovgivningen for området (bilag 1: 62).

Embedsmanden fra Generalidad tilføjer, at selve regelsættet ikke er klart og rent faktisk bliver fortolket forskelligt afhængig af, hvem man spørger. Uklarheden i det europæiske regelsæt gør, at administratorerne af strukturfondsmidlerne føler sig sårbare – *”vi føler os forsvarsløse”* (bilag 1: 64)²⁹. Til spørgsmålet om han påtænker at stille ændringsforslag til eksempelvis regelsættet for overvågningsudvalgets virke, svarer han: *”Vi kan ikke indføre ændringer, fordi... det er regelsættet fra Kommissionen og det Europæiske Råd.”* (bilag 1: 62)³⁰.

Embedsmanden fra Generalidad forklarer, at EU's opstramning i regelsættet selvfølgelig sætter grænser for funktionaliteten i formidlingen af de europæiske strukturfondsmidler, fordi Generalidad bruger stadig mere tid på *regularitetskontrol*:

”De [reglerne] er altid over de andre spørgsmål, med måske mere politisk interesse og som ikke er så tekniske.[...] Jeg vil ikke diskutere om de skal laves, selvfølgelig skal kontrollerne laves, men det jeg stiller spørgsmålstejn ved, er den andel af vores tid, som bruges på disse spørgsmål.” (bilag 1: 62)³¹

EU-regelsættet, som projekterne opererer under, tilskrives stor vægt, men det opfattes ikke som effektivt, at bruge meget tid på efterlevelse heraf.

---

²⁸ “...en función de intereses presupuestarios de la unión europea, los grados de control han sido más o menos importantes, no. Cuando primaba que el presupuesto comunitario tuviera una bueno, no... Una ejecución elevada, a lo mejor los controles sobre el gasto no son tan grandes, como cuando hay un periodo de mayor restricción presupuestaria, entonces los controles son más elevados.”

²⁹ “nos sentimos indefensos.”

³⁰ “No podemos introducir cambios, porque...es el reglamento de la comisión y el consejo europeo.”

³¹ “... los reglamentos... Están, digamos, siempre por encima de otras cuestiones a lo mejor de mayor interés político, que no tan técnico. [...] No discuto si se tienen que hacerse o no, claro que se tienen que hacerse un control, pero lo que si que discuto, es que la proporción de tiempo destinado a estas cuestiones.”

Alle de catalanske respondenter fremhæver (bilag 1: 51, 54, 65, 70), at det stigende antal regler betyder stigende administrationsomkostninger for samtlige involverede netværksaktører på forskellige niveauer, og at samarbejde ofte strander i diskussion af de tekniske regelsæt. Embedsmanden fra Generalidad eksemplificerer sin holdning til regelsættet ved at fortælle, at anlæggelsen af en vejstrækning vil blive udført i lige god kvalitet, uafhængigt af om kontrol af licitationsprocesser lever op til EU's krav (bilag 1: 65).

Embedsmanden fra Generalidad fremhæver yderligere, at EU-regelsættet er særligt begrænsende for netværksarbejdet i overvågningsudvalget, som bærer præg af, at aktørerne finder indholdet meget teknisk og svært tilgængeligt (bilag 1: 64). *"Derfor ville det være bedre at sænke niveauet af teknisk indhold på møderne og diskutere politik."* (bilag 1: 61)³².

Netværkssamarbejdet i Catalonien består primært af policy-formulering og monitorering. Særligt samarbejdet i overvågningsudvalget betinges af EU-regelsættene og det politiske felts (*polity*) kompleksitet. Netværkssamarbejdet i Catalonien er underlagt traditionel administrativ accountability og efterlevelsen af reglerne opfattes i udpræget grad som garant for ansvarlig formidling af strukturfondsmidlerne.

Sjællandske realitetsregler

Erhvervs- og Byggestyrelsen har det overordnede administrative og juridiske ansvar for strukturfondsmidlerne og sikrer, at der på nationalt niveau ikke bevilges flere penge, end der er budgetteret med. Erhvervs- og Byggestyrelsen og Overvågningsudvalget overvåger udførelsen af de operationelle programmer og monitorerer de regionale indstillinger for at sikre at de udføres i overensstemmelse med formålene.

Ansvar for implementeringen af de operationelle programmer for strukturfondsmidlerne er fordelt mellem Erhvervs- og Byggestyrelsen og de danske regioners vækstfora og tager udgangspunkt i *Lov om Erhvervsfremme* om vækstfora

---

³² *"Por lo tanto una mejora sería lograr bajar el contenido técnico de las reuniones y discutir el político."*

(LOV nr. 602 af 24/06/2005³³). De regionale vækstfora skal formulere en regional erhvervsudviklingsstrategi for de regionale og lokale vækstvilkår, overvåge den regionale indsats samt afgive indstillinger om medfinansiering af regionale erhvervsudviklingsaktiviteter (Vækstforum 2006). De regionale vækstfora indstiller projekter til godkendelse hos Erhvervs- og Byggestyrelsen og ansvarligheden er både et nationalt og regionalt anliggende. Erhvervs- og Byggestyrelsen blander sig overordnet ikke i de politiske prioriteringer, hvilket efterlader handlerum for regional autonomi og ansvar. Vækstforaenes indstillinger skal blot være lovlige og i overensstemmelse med de overordnede danske og europæiske politiske prioriteringer (LOV nr. 602 af 24/06/2005, KL 2005: 21, bilag 1: 2, 11, 12, 35ff).

Partnerskabet mellem Erhvervs- og Byggestyrelsen og Vækstforum Sjælland er af formel karakter, men i nedenstående gennemgang vil fokus være på de involverede netværksaktørers opfattelser af reglerne for samarbejdet.

Lovmæssigheds-reglen

Alle de interviewede danske netværksdeltagere (bilag 1: 5, 10f, 23, 40) giver udtryk for, at bureaukratiet med EU-strukturfondsmidlerne er meget tungt og vurderer, at det store administrative setup skaber problemer for alle de involverede. Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet forklarer, at det er *”forholdsvist få EU-penge”*, og at administrationssystemet *”ville være rimeligt at lave, hvis det havde været en 70-80 milliarder om måneden, vi skulle administrere”* (bilag 1: 10). Denne holdning støttes af europæiske regnskabs eksperter (ICAEW-CIPFA 2008).

Embedsmanden fra EBST forklarer, at han fornemmer, at der er kommet mere og mere kontrol – *”en glidende oprustning.”* (bilag 1: 6), fordi der er øget politisk fokus på, at man *”får noget for pengene”* (bilag 1: 6). Reglerne blev reformeret i overgangen til 2007-2013-perioden, men embedsmanden fra EBST kommenterer: *”Det er meget begrænset, hvad der er sket af lettelser i forhold til tidligere, så det er i hvert fald ikke noget, som jeg synes vi kan mærke.”* (bilag 1: 6). Repræsentanten for arbejdstagerne (LO) opfatter reglerne som langt mindre operative i forhold til de udstukne mål for programmerne, end de var tidligere (bilag 1: 29). Han kalder dem *”stort set umulige at arbejde med.”* (bilag 1: 40). Netværksaktørerne udviser generelt

---

³³ Lov (602) om erhvervsfremme af 24. juni 2005: kapitel 5 §10 og 11 om vækstfora.

ikke stor forståelse for kompleksiteten i EU-reglerne, som opfattes havende stigende fokus på kontrol.

Embedsmanden fra EBST forklarer, at det er styrelsens og i sidste ende ministerens ansvar, at EU-reglerne overholdes, både i forhold til overvågningsudvalget og de regionale vækstfora (bilag 1: 3). Alligevel forklarer han skeptisk om EU-reglerne, at der er

”mange [...] underlige ting og regler, som kræver [...] nogle forklaringer for at folk egentlig forstår det, og det er jo heller ikke altid, at man sådan synes umiddelbart, at det er det smarteste i verden, og det lige sådan bliver accepteret.” (bilag 1: 6).

Som ansvarlig sagsbehandler fra Erhvervs- og Byggestyrelsen giver embedsmanden fra EBST yderligere udtryk for, at de *”tester lovfortolkerne og Kommissionen på, om det nu kan være rigtigt”* (bilag 1: 6). Formålet med at teste reglerne er at øge effektiviteten.

Flere af de interviewede gør opmærksom på, at det formelle regelsættet for, hvad EU-midlerne kan bruges til, er uklare og komplekse (bilag 1: 30). Repræsentanten for arbejdstagerne (LO) kommenterer kompleksiteten i reglerne:

”Det er ikke kun lægmand, som ikke ved, hvordan pengene skal bruges, men også folk med erfaring med EU-programmerne. [...] færre kan forstå og har overskud til at sætte sig ind i det.” (bilag 1: 37ff).

Hermed udtrykkes, at de uklare og omfattende formelle regler resulterer i, at det kun er større foretagender, som kan bære administrationsomkostninger (bilag 1: 40).

EU's komplekse regelsæt betyder, at de involverede parter oplever et stigende administrativt pres (bilag 1: 5, 10f, 23, 40), hvilket blandt andet resulterer i lange sagsbehandlingstider i Erhvervs- og Byggestyrelsen: *”De er jo ikke nået igennem bunken endnu i Silkeborg”* (bilag 1: 30). Den bureaukratiske træghed i administrationen af EU-midlerne kan resultere i, at pengene ikke bliver forbrugt inden for den afsatte tid. *”Altså jeg er sgu bange for, at man ikke når at få brugt pengene”* (bilag 1: 30). Det er paradoksalt, at EU-reglerne, indsat for at sikre accountability, opfattes som førende til ineffektiviserende lang sagsbehandlingstid.

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet udtaler, at sekretariatet påtager sig meget af det administrative ansvar: *"Vækstforummedlemmerne mærker det ikke. De [...] kører projekterne, og det er os, der administrerer programmerne."* (bilag 1: 11). Repræsentanten for arbejdstagerne (LO) kommenterer denne ansvarsfordeling i forhold til netværksaktøernes kompetencer: *"Og så kan vi andre da godt sige, 'holder den juridisk?' [...] men det er jo ren lomme filosofi [...] det er der professionelle folk til [i administrationerne]."* (bilag 1: 34). Samlet set forsøges bureaukratiet holdt ude af netværksmøderne, og der eksisterer en adskillelse mellem administrative og politiske opgaver.

EU-reglerne beskrives som årsag til frustration og forsinkelser i deres arbejde (bilag 1: 23, 37). Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet tilføjer, at EU per definition er *"bureaukratisk og langsommeligt"* (bilag 1: 14), men at kendskab til reglerne og gode relationer til de rigtige embedsmænd gør, at vækstforumsekretariatet kan *"få listet tingene igennem"* (bilag 1: 14). Gode personlige relationer mellem embedsmænd opfattes således som medvirkende til, at formidlingen af EU-midlerne lettes.

Embedsmanden fra EBST, medarbejderen fra vækstforumsekretariatet og repræsentanten for arbejdstagerne (LO) opfatter den demokratiske ansvarlighed med forbruget af EU-midlerne sikret gennem demokratisk repræsentation i EU (bilag 1: 2f, 11, 20, 34). For så vidt angår demokrati i vækstforum mener ingen af de adspurgte netværksmedlemmer, at netværket har en decideret demokratisk rolle. Derimod siger medarbejderen fra vækstforumsekretariatet, at: *"deres væsentligste opgave i forhold til at bevilge pengene, det er at se på, om de mener, de vil have en virkning regionalt"* (bilag 1: 12). Denne forståelse af beslutningerne beror på en traditionel forståelse af demokrati og repræsentativt hierarkisk accountability. Netværket er ifølge denne forståelse et implementeringsredskab.

Embedsmanden fra EBST, medarbejderen fra vækstforumsekretariatet og repræsentanten for arbejdstagerne (LO) gør opmærksom på, at ambitionsniveauet for ansvarligheden i Vækstforum Sjællands arbejde ikke modsvarer af den tillid, som de regionale myndigheder har til netværket (bilag 1: 3, 10, 37). Vækstforummets beslutninger skal godkendes af regionsrådet. *"Det er en tåbelig facon at have tingene bygget op på, og det burde man lave om."* (bilag 1: 10). Men fordi regionsrådet består af folkevalgte politikere, sikres en grad af demokratisk accountability, selvom den

møder modstand fra de interviewede netværksdeltagere. Netværksaktøernes ønske om større politisk autonomi for vækstforummet kan siges at stå i kontrast til den demokratiske forankring i regionsrådets godkendelsesprocedure.

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet uddyber vækstforums politiske ansvar ved at fremhæve, at netværkssamarbejdet udover dygtige aktører også kræver:

”en forståelse af, at det her, det handler ikke kun om at uddele nogle penge, det handler også om at formulere politikker og strategier og det handler om at følge med i hvad der sker rundt omkring, og hvad der igangsættes, og så få det formuleret om til noget fremadrettet.” (bilag 1: 14).

Hermed lægges op til, at netværksaktøerne har en følsomhed (*responsiveness*), jævnfør teori om accountability, overfor hvad der sker i regionen. Opmærksomhed på regionens behov medvirker til at styrke effektiv servicelevering og forankring i regionen. Citatet om Vækstforummets rolle som et policy formulerende organ peger dog også i retning af en større *responsiveness* overfor regionens behov, der styrkes gennem netværkssamarbejdet. En sådan type *responsiveness* står i kontrast til en traditionel liberal repræsentativ demokratiforståelse, hvor politikere vælges i indbyrdes konkurrence.

Erhvervsrepræsentanten (DE) er ikke i tvivl om, at hun ikke vil vælges af regionens befolkning: *”Jeg skal ikke stemmes på af den lokal-befolkning. [... Men] Det gør os jo ikke mindre væsentlig samfundsspillere, eller medspillere i samfundet. Tværtimod”* (bilag 1: 21). Erhvervsrepræsentanten (DE) mener hermed, at hun som funktionelt udpeget medlem har samme relevans for at formulere politik for de regionale udviklingsproblematikker, som demokratisk valgte politikere har. Herved sidestiller hun funktionel repræsentation med traditionel demokratisk repræsentativ.

Netværkssamarbejdet om strukturfondsmidlerne foregår i Danmark primært decentralt i regionale vækstfora, som både formulerer, udvælger og monitorerer projekterne. De involverede netværksaktører opfatter EU-regelsættene som hæmmende, men fra administrativ side udtrykkes vilje til at udfordre EU's regelsæt for at øge effektiviteten. Efterlevelse af regelsættet prioriteres for at sikre ansvarlighed i forbruget af strukturfondsmidlerne. Decentraliseringen og viljen hertil findes både centralt og regionalt, men fungerer i skyggen af traditionel demokratisk

accountability, idet regionsrådene skal godkende vækstforaenes indstillinger. Det forventes, at der gennem funktionel repræsentation i Vækstforum Sjælland tages regionale og lokale hensyn i netværkets beslutninger. Spørgsmålet om regionsrådets godkendelser af Vækstforum Sjællands indstillinger er et spørgsmål om netværks autonomi og demokratisk accountability.

Opsamling på realitetsregler

Begge de gennemgåede netværkskontekster er underlagt samme EU regler, der strukturerer formidlingen af strukturfondsmidlerne, og aktørerne forholder sig til betydningen heraf. I Catalonien forvaltes strukturfondsmidlerne primært ud fra forståelser af traditionel administrativ accountability som garanti for ansvarlighed, og socioøkonomiske aktører inddrages i formulering af policy og overvågning af større 'makro'-projekter. I Danmark styres formidlingen af strukturfondsmidlerne ud fra forståelser af decentral administration, hvor vækstfora formulerer, udvælger og monitorerer policy tiltag med 'mikro'-fokus. Det er i Danmark særligt karakteristisk, at netværksaktørerne udtrykker en *responsiveness* overfor regionale hensyn og sidestiller funktionelt udpegede netværksaktører med demokratisk valgte politikere.

Belønningsregler

Belønningsregler omhandler de regler, der bestemmer de mulige afkast og omkostninger, der er knyttet til forskellige former for adfærd i netværket, samt hvilke sanktioneringsmuligheder der findes.

Catalanske belønningsregler

Alle catalanske respondenter giver overordnet udtryk for (bilag 1: 50, 60, 61, 70f), at arbejdet med strukturfondsmidlernes tekniske aspekter er frustrerende, og at aktørernes rolle ikke er tilfredsstillende, fordi de ikke gives tilstrækkeligt ansvar (bilag 1: 50, 58f). På den anden side fremhæver fagforeningsrepræsentanten fra UGT, at når samarbejdet mellem de sociale aktører og Generalidad fungerer, opleves det af aktørerne som en succes (bilag 1: 46).

Ødselreglen

EU stillede i 2007 ca. 130 mio. Euro til rådighed for regional udvikling af

Catalonien³⁴. Hvis Catalonien ikke benyttede sig af dette tilbud indenfor den specifikke periode, ville pengene blive krævet tilbageført til EU (GENCAT 2007, bilag 1: 4). Det kan diskuteres, om incitamentet til at forbruge strukturfondsmidlerne overstiger ansvarligheden i forhold til at lave bæredygtige projekter.

Fagforeningsrepræsentanterne (CCOO og UGT) giver et eksempel på en situation, der omhandler forbrug af betydelige resterende ressourcer fra perioden 2000-2006. Det blev nødvendigt at flytte penge fra arbejdslinjer uden tilstrækkeligt reelt forbrug til en arbejdslinje, hvor der hurtigt blev etableret et projekt om tilskud til ansættelse af unge. (bilag 1: 44, 57). Projektet skulle overkomme kløften i det ufleksible spanske arbejdsmarked mellem midlertidige og permanente ansættelseskontrakter³⁵:

”Det var at bruge nogle ressourcer, som ikke kunne udnyttes ad anden vej, og derfor tror jeg, at det var resultatet af at improvisere, mere end det var at tænke rigtigt. [...] Resultatet var forfærdeligt. [...] vi forstod, at det, som de var ved at lave, overhovedet ikke ville hjælpe noget [...] Og vi studerede [...] udviklingen af arbejdsmarkedet, først og fremmest med hensyn til de unge. [...] Og derfor var det ikke kun et spørgsmål om at give virksomhedsejerne penge til at gøre de unges kontrakter permanente, men at de også investerede i, at de unge, som har mindst uddannelse, opnår en kvalificering. [...] men det har været meget lidt frugtbart, fordi arbejdsgiverne ikke er meget dedikerede for at benytte denne slags tilskudsordninger.” (bilag 1: 57)³⁶

Rollefordelingen mellem de involverede tre parter i ovenstående tilfælde viser, at fagforeningen udviser *responsiveness* overfor unges behov, men at der ikke findes en tilfredsstillende løsning. Belønningen ved at forbruge alle EU-midlerne svækker i ovenstående tilfælde ansvarligheden.

Fagforeningsrepræsentanten fra UGT uddyber om processen op til at forbruge

---

³⁴ 38.297.107 mio. Euro for Socialfonden og 91.343.603 mio. Euro for den Regionale udviklingsfond.

³⁵ Midlertidige ansættelser løber over maksimum 3 måneder og giver begrænset adgang til sociale ydelser, mens fastansættelse giver bred adgang til sociale ydelser.

³⁶ *”Era aprovechar unos recursos que no se podían ejecutar por otra vía y entonces, yo creo que fue fruto más por la improvisación que de pensar realmente [...] El resultado a parte ha sido fatal.[...] entendíamos que además no servía absolutamente para nada [...] Y nosotros además estudiando, estudiando [...] la evolución del mercado del trabajo, sobre todo referente a los jóvenes. [...] Y por tanto no era solamente dar dinero a los empresarios para que convinieran contratos, sino para que invirtieran en que los jóvenes que están menos formados tengan una calificación. [...] pero ha dado muy pocos frutos, porque los empresarios, con este tipo de ayudas, tampoco están muy decididos a utilizarlas.”*

pengene:

”Det skulle have været konsensueret meget mere, fordi det var en betydelig aktivitet, og der var ikke enighed. Således opstod der en ret hård diskussion i dette eksempel, og det var nødvendigt at annullere udvalgmødet for at snakke om det igen [...] Altså nogle gange har man ønsket at gennemføre, godkende [...] for at lave aktiviteter, som der i virkeligheden burde være konsensus og dialog om med de socioøkonomiske aktører. Og ikke gennemføre det i hast og jag, fordi... For at bruge pengene.” (bilag 1: 44)³⁷

De implicerede aktører har således haft et stærkt incitament til at godkende og gennemføre aktiviteter, selvom det skete på bekostning af ansvarligheden. Afbrydelsen i mødet kan betragtes som resultat af aktørernes professionelle og personlige ansvarlighed. Samtidig er det væsentligt at huske, at netværksaktørerne har interesse i en løsning, så deres organisation ikke afskæres fra at få del i fremtidige strukturfondsmidler. Fagforeningsrepræsentanten fra UGT fortæller, at der ikke findes sanktioner mod aktørerne, som derfor kan sætte sig ud over deres individuelle *ethos* (Esmark 2007) og gennemføre aktiviteter, selvom de ikke lever op til sædvanlige standarder for bæredygtighed (bilag 1: 46). EU's sanktionssystem kan siges at give incitament til at slække på ansvarligheden, men netværksaktørernes responsiveness og personlige og professionelle *ethos* udgør et potentiale til at skabe fokus på problemstillingen og dermed forøge accountability.

Best Practice-reglen

Embedsmanden fra Generalidad fremhæver, at samarbejdet om strukturfondsmidlerne er et unikt offentligt samarbejde, og at der er tale om fire forskellige offentlige administrationers tætte samarbejde: EU, Spanien, Catalonien og kommunerne. *”Altså med udveksling af formål og konsensuere projekter og en samlet administration af ressourcer.”* (bilag 1: 65)³⁸. Han fremhæver yderligere EU's evaluering af Generalidads (og dermed hans kontors) administrative succes i forhold til

---

³⁷ *“O sea, se tiene que haber consensuado mucho más, porque eso era, era una actuación bastante potente, no, y no se había consensuado. Entonces en este caso por ejemplo, pues si que se hubo una discusión bastante fuerte, se tuvo que anular la... la comisión de seguimiento, la jornada, para hablarlo [...]. O sea, a veces se ha querido hacerlo, aprovechar [...] para hacer acciones, que en realidad tienen que ser con un consenso y un dialogo con los agentes sociales. Y no hacerlo con prisa y corriendo, porque... Para gastar el dinero.”*

³⁸ *“Pues con intercambio de objetivos y consensuar proyectos y una administración conjunta de recursos.”*

strukturfondsmidlerne. Cataloniens udvælgelseskriterier er blevet særligt godt modtaget af EU Kommissionen, ”som oven i købet vil kunne fremhæve disse som en **best practice** i den europæiske union.” (bilag 1: 62)³⁹. Administrativ succes bestemmes hierarkisk fra den overordnede administrative enhed – EU Kommissionen. Ingen af de andre respondenter gav udtryk for denne opfattelse af administrativ succes.

Det catalanske netværkssamarbejde præges af modstridende belønningsregler: en incitament struktur for en fælles alliance om at forbruge de tilgængelige EU-midler, men samtidig udtrykkes en personlig og professionel ansvarlig interesse i at skabe regional udvikling. Den administrative belønning (*best practice*) fremmer regelefterlevelse og administrativ accountability, men opvejer ikke ødselreglen. Netværksaktørernes individuelle responsiveness og personlige og professionelle *ethos* resulterer ikke i øget ansvarlighed.

Sjællandske belønningsregler

Belønningsreglerne omhandler de belønninger, som er knyttet til forskellige former for adfærd i netværket og tilhørende sanktioneringsmuligheder.

Ødselreglen

I 2007 stillede EU 494 mio. Euro til rådighed for udvikling af de danske regioner (Region Sjælland: 72 mio. kr.). Hvis Danmark ikke benyttede sig af dette tilbud indenfor den specifikke periode, ville pengene blive krævet tilbageført til EU (EBST 2008, bilag 1: 4).

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet, erhvervsrepræsentanten (DE) og repræsentanten for arbejdstagerne (LO) er bevidste om problemstillingen vedrørende ødselhed med EU-penge, og om der slækkes på ansvarligheden i forbruget af de økonomiske midler, der stilles til rådighed (bilag 1: 30f). Repræsentanten for arbejdstagerne (LO) gør opmærksom på den tætte sammenhæng mellem EU-programmerne og den danske beskæftigelsespolitik, samt risikoen for at EU-midlerne bruges som budgetstøtte til den danske beskæftigelsesindsats. ”Og når jeg bliver rigtig fræk, i forhold til Preben [fra Erhvervs- og Byggestyrelsen] , så siger jeg til

---

³⁹ “incluso podía poner este como un caso de **buenas practicas** en la Unión Europea, de los criterios de selección.”

ham, at det er netop kun lavet for at trække penge ud af EU, så man slipper for at betale det i det danske samfund” (bilag 1: 32).

Både repræsentanten for arbejdstagerne (LO) og erhvervsrepræsentanten (DE) taler om deres organisations muligheder for at få del i EU-midlerne (bilag 1: 22, 35, 37) og om, hvordan deres organisations medlemmer kan få glæde af midlerne. Repræsentanten for arbejdstagerne (LO) giver udtryk for, at der findes en fælles, regional alliance om at forbruge alle de tilgængelige penge ved at skrue de regionale programmer sammen, så alle netværksaktøerne kan få lidt ud af det. Derfor er der heller *”ikke nogen der prøver at sabotere.”* (bilag 1: 40). Det er umuligt at determinere endegyldigt, hvor stor betydning aktørernes økonomiske gevinst har for samarbejdet, men den understøtter den gensidige afhængighed i netværket.

Erhvervsrepræsentanten (DE) udtrykker:

”selvom det er mål-2-midler [strukturfondsmidler], som jo rent faktisk er EU-midler, som hvis vi ikke får dem brugt, så får vi dem ikke, og sådan noget, så de sidder, om jeg så må sige, lidt mere løst, så er vi da stadigvæk opmærksomme på, at det skal være noget, som vi på en eller anden måde kan stå ved.” (bilag 1: 20)

Netværksaktøerne skal kunne stå ved beslutningerne, og ansvarlighed gøres til et spørgsmål om integritet og et individuelt *ethos*. Erhvervsrepræsentanten (DE) og repræsentanten for arbejdstagerne (LO) fremhæver, at netværksaktøerne arbejder med at udvælge bæredygtige projekter og udviser herved ansvarlighed (bilag 1: 28, 32f).

Incitamentsreglen

De danske netværksaktører kan godt tage medansvar, selvom de ikke nødvendigvis får direkte del i afkastet. Erhvervsrepræsentanten (DE) fremhæver tre grunde til, at hun engagerer sig i Vækstforum: en generel interesse for politik og det politiske spil; en pligt som samfundsborger; og fordi vækst i regionen indirekte smitter af på hendes virksomhed. For som hun siger om sin virksomheds rolle i regionen: *”det er sgu’ ikke sjovt at være det eneste lys i bryllupskagen”* (bilag 1: 22).

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet og erhvervsrepræsentanten (DE) er bevidste om, at Vækstforum Sjælland er et alternativ til mere traditionelle

regionalpolitiske redskaber, og derfor konstant skal bevise sit værd og levere et produkt, som regionspolitikkerne vil benytte sig af (bilag 1: 13, 21). Netværksaktørene fastholdes i samarbejdet, fordi de føler, at de får noget ud af det professionelt, men også personligt: *"Og det er jo derfor mødet er spændende. At du rent faktisk kan se, hvad der kører igennem, ikke."* (bilag 1: 24).

Repræsentanten for arbejdstagerne (LO) giver udtryk for, at netværksaktørene generelt finder det interessant at deltage i Vækstforum og at have indflydelse på regionale politiske beslutninger: *"Man vil gerne være med til at sidde og bestemme og beslutte nogle ting, men det der med at lave det praktiske arbejde, det er der sgu' aldrig nogen der... [gider]"* (bilag 1: 37). Det er således væsentligt for et vellykket samarbejde, at de involverede netværksaktører rationelt vurderer, at belønningen, som deres virksomhed og de selv kan opnå ved samarbejdet, overstiger besværet ved det praktiske arbejde.

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet fortæller, at det er et stort arbejde at vække og fastholde højtplacerede aktørers interesse i netværkssamarbejdet og få forummet til at fungere. Netværksaktørernes interesse forsøges fastholdt ved at afholde interessante møder, gode dagsordner og god dialog. Men hvis *"møderne blev for kedelige, og hvis der blev interne slagsmål mellem regionen og kommunerne på alle møderne, jamen så holdt de gode folk fra organisationerne op med at komme, så gik man ned i rang."* (bilag 1: 13). Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet forklarer, at netværksaktørernes engagement er den væsentligste faktor i opbygningen af en fælles forpligtelse i det succesfulde netværkssamarbejde i Vækstforum Sjælland: *"de kommer til møderne, de har klare holdninger, de har forberedt sig på forhånd, og de har holdt formøder hver eneste gang"* (bilag 1: 10).

Incitament til at deltage i vækstforummøderne betragtes altså som en væsentlig belønning til fastholdelse af de bedst egnede netværksaktører, hvilket stiller krav til sekretariatet bag Vækstforum, som skal sikre, at både setuppet for netværket og muligheder for indflydelse i netværket netop giver aktøerne incitament til at indgå i samarbejdet.

Succes- og ikke-fiasko-reglen

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet, erhvervsrepræsentanten (DE) og

repræsentanten for arbejdstagerne (LO) giver udtryk for, at de regionale aktører i Vækstforum Sjælland ikke vil lægge navn til en fiasko og derfor beslutter sig for, at samarbejdet skal blive en succes. *"Grunden til at vækstfora bliver en succes, det er, at det er der nogen, der bestemmer sig for, at det skal de være."* (bilag 1: 14). Beslutningen om succes er yderst væsentlig for opbygningen af netværksdeltagernes fælles opfattelser og gruppeidentitet. Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet forklarer, at regionerne - efter vækstforaenes oprettelse - var de første, som besluttede, at *"vi vil fanne ikke sidde med en fiasko i hånden"* (bilag 1: 14). Derfor yder regionerne vækstforaene sekretariatsbistand, som efterfølgende *"har fået en selvfølelse og en fællesskabsfølelse, og en 'vi'-følelse"* (bilag 1: 14).

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet roser netværksaktørernes evne til at komme med konstruktiv kritik til forslagene, som rettes til af sekretariatet, hvis aktørerne ikke synes, at forslagene er gode nok, eller rammer en forkert vinkel (bilag 1: 15). Ansvarlighed forøges ved styring af politikken i en rigtig vinklet retning gennem "succes- og ikke fiasko-reglen".

For at skabe succes diskuterer forummet hvert projekt, hvilket kvalificerer løsningerne. I de åbne diskussioner flyttes holdninger for, *"så er vi sikre på, at der ikke er en, der synes at de skal videre med en eller anden fakkelt, som der ikke er ild i"* (bilag 1: 23). I vækstforummet ønsker ingen af netværksaktørerne at fortsætte med et dårligt projekt eller gentage hinandens projekter. Denne regel kan siges at trække på netværksaktørernes forfængelige behov for at fremstå som succesfulde i egne og andres øjne. Reglen forudsætter i dette perspektiv en netværksekstern, personlig og/eller faglig prestige, som kan sættes på spil i offentlighedens opmærksomhed. Reglen stiller yderligere krav til *publicity* omkring netværkets resultater.

I den danske netværkskontekst findes en strukturelt betinget belønning for at forbruge de til rådige EU-midler, men samtidig et personligt incitament til at samarbejde. "Succes- og ikke Fiasko-reglen er en særlig belønningsregel, der bygger på frygten for fiasko, snarere end på belønningen ved succes. Netværksaktørernes individuelle incitament til at indgå i netværkssamarbejdet aktiveres i en gensidig afhængighed, der som resultat af administrationens styring resulterer i en fælles belønning ved at skabe succes. Belønningen ved at skabe regional udvikling udløses først ved reel regional udvikling, og har derfor større effekt end ødselreglen. Den gensidige afhængighed er

med til at forøge den samlede effektivitet og dermed ansvarlighed i forbruget af strukturfondsmidlerne.

Opsamling for belønningsregler

I de gennemgåede netværkssamarbejder eksisterer klare incitamenter til at forbruge alle de tilgængelige økonomiske midler. Den catalanske administrative belønningsregel om *best practice* opvejer ikke ødselreglen, hvorimod de sjællandske belønningsregler gør det. De catalanske og sjællandske netværksaktører har sammenlignelige økonomiske, professionelle og personlige incitamenter til deltagelse i netværkssamarbejderne, men adskiller sig ved eksistensen af sanktioner i Vækstforum Sjælland. Frygten for fiasko udgør en sanktion, der fastholder de sjællandske netværksaktører i skabelsen af udviklingsmæssige resultater for regionen, idet *publicity* (offentlighed) om netværksaktørernes rolle i forhold til graden af regional udviklingssucces forøger accountability. Samtidig tilrettelægger Vækstforumsekretariatet det institutionelle setup, så det faciliterer netværkssamarbejdet og fremmer netværksaktørernes individuelle incitament for deltagelse.

Positionsregler

Positioneringsregler knytter sig an til den enkelte aktørs ressourcer, som andre aktører kan være afhængige af. Der er med andre ord tale om de regler, som er bestemmende for aktørernes status og indflydelse i netværket, og de positioner, hvori aktører placeres eller placerer sig selv (Klijn 2001: 139f).

Catalanske positionsregler

Flere af de catalanske netværksaktører fremhæver, at deres overordnede positioneringer for politikområdet er ens, fordi de har identificerede fælles mål og interesser, som blandt andet kommer til udtryk i *l'Acord Estratégic*. Fagforeningsrepræsentanten fra UGT siger: "*Vi har mere eller mindre de samme mål som virksomhedsejerne, fagforeningerne og regeringen. Vi er blevet enige om en god aftale.*" (bilag 1: 46)⁴⁰

---

⁴⁰ "*Tenemos más o menos unos objetivos comunes con los empresarios, sindicatos y gobierno. Hemos llegado a un buen hecho.*"

Kompetencereglen

Viden og interesse om det politiske felt virker som både motiverende faktor og promoverende for netværkssamarbejdet, men afholder også aktører fra deltagelse. Fagforeningsrepræsentanten fra CCOO fremhæver, at der er stor forskel i fagforeningernes interesse og arbejde med henholdsvis socialfonden og den regionale udviklingsfond. Når der tales om emner som uddannelse og aktive beskæftigelsespolitikker, *”så er det meget lettere at intervenere”* (bilag 1: 60)⁴¹. Fagforeningsrepræsentanten fra UGT bekræfter, at *”den sociale fond er mere vores regi [...] Og deltagelsen er mere aktiv.”* (bilag 1: 43)⁴². Embedsmanden fra Generalidad forklarer omvendt, at overvågningsudvalgets arbejde med den regionale udviklingsfond er yderst teknisk, hvilket praktisk taget forhindrer, at der tales om politiske sager. Han betragter det som en fejl ved overvågningsudvalget, at det kun er de aktører, som har specifik teknisk indsigt i programmerne, som kan være aktive (bilag 1: 63).

For så vidt angår arbejdslinjerne og fordelingen af indflydelse mellem aktørerne, så forklarer fagforeningsrepræsentanten fra CCOO, at netværksaktørerne ikke er lige, men at de implementerende parter har mere at skulle have sagt. Dem, som opnår mest indflydelse

”er dem som afslutningsvist ender med at udføre aktiviteterne. Derfor, så er det klart, at de har en direkte interesse [...] de andres rolle, [...] er mere udefra, lidt evaluering” (bilag 1: 56)⁴³

Ansvarer forbliver delt mellem administrationen i Generalidad og den organisation, som implementerer et givent projekt i en traditionel kontraktlignende relation mellem Generalidad og de implementerende organisationer.

Reglen om gensidig modstand i forhandlinger

Fagforeningsrepræsentanten fra UGT forklarer, at overvågningsudvalgets beslutninger oftest resulterer i, at Generalidad eller et spansk ministerium forpligter sig til specifik monitorering (bilag 1: 49). Denne arbejdsfordeling opbygger modsatrettede

---

⁴¹ *”pues es mucho más fácil hacer una intervención”*

⁴² *”el fondo social es mas nuestro [...] Y la participación es mas activa.”*

⁴³ *”son los que acaban ejecutando acciones. Entonces, claro, tienen un interés directo [...] el papel de los otros, [...] es más desde fuera, un poco de evaluar”*

positioner, hvor fagforeningerne yder pres på myndighederne, så de forpligter sig til konkrete monitoreringsopgaver af eksempelvis virksomhederne. Hun forklarer videre, at virksomhederne også mangler incitament for aktiv deltagelse:

”de forbinder det på en mere instrumentel måde med virksomhedsejernes interesser, ikke sandt. De får heller ikke noget ud af det, og så... ”Hvorfor skal vi deltage? Bare der ikke opstår noget, som vil begrænse os”. Det er altid fra dette synspunkt... Mere end noget andet, så er det mere defensivt, ikke.” (bilag 1: 55)⁴⁴

Virksomhederne deltager, fordi det skal de ifølge reglerne. Den instrumentelle tilgang med fokus på instrumentel varetægelse af fast determinerede eksisterende interesser er ikke fordrende for skabelsen af gensidig afhængighed i netværkssamarbejdet. Fagforeningsrepræsentanten fra CCOO er enig og forklarer den gensidige modstand mellem partnerne ud fra en spansk historisk betinget uforudsigelighed og risiko for virksomhederne, hvilket nødvendiggjorde overlevelse fra dag-til-dag, og ikke efterlod mulighed for langsigtet strategisk planlægning (bilag 1: 60f). Overvågningsudvalget er derfor mest fordelagtig for fagforeningerne.

Reglen om regionale hensyn

Fagforeningsrepræsentanten fra CCOO positionerer sig som den eneste catalanske interviewperson i forhold til den regionale befolkning, som skal have gavn af strukturfondsmidlerne:

”[fordelingen red.] er meget lidt baseret på... den indflydelse, som den reelt har på de personer, der bor i de små konkrete zoner. Indflydelsen er mere sådan [...] på det som er makrostrukturen [...] Og den kommer ikke ned.” (bilag 1: 58f)⁴⁵

Fagforeningsrepræsentanten fra CCOO er en ikke-politisk valgt netværksaktør, som udtrykker *responsiveness* i forhold til lokalbefolkningen og ikke blot tager hensyn til moderorganisations medlemmer.

---

⁴⁴ “lo relacionan de una manera más instrumental con los intereses de los empresarios, no, es cierto. Tampoco les va a portar nada, pues bueno, vamos... “¿Porque tenemos que participar? No sea que salga algo que nos perjudique”. Siempre es de este punto de vista... Más defensivo, que no de otra manera, no.”

⁴⁵ “[la distribución] se basa poco al nivel de... del impacto que tiene pues en las personas, en las zonas concretas pequeñas, no. Es de impacto así más... [...] lo que es la macro-estructura. [...] Y se baja poco.”

De catalanske netværksaktører finder det lettere at positionere sig i de politiske diskussioner, som de har tidligere erfaring med, samt interesse i og viden om. De implementerende organisationer har mere indflydelse over deres 'egne projekter' og indblanding i hinandens interessesfærer er begrænset. Historisk uforudsigelighed og instrumentel varetagelse af interesser i overvågningsudvalget skaber gensidig modstand i kontrast til gensidig afhængighed.

Sjællandske positionsregler

Positionsregler dækker over netværksaktøernes strategiske overvejelser og handlinger i forhold til de andre aktører i netværket.

Kompetencereglen

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet fremhæver, at netværksaktøerne primært er aktive i forhold til kompetencer indenfor deres eget videns- og interesseområde (bilag 1: 12), men at indflydelse også hænger sammen med kompetencer i forhold til repræsentation og positionering i netværket. Han svarer på et spørgsmål om indflydelse, at *"det er helt sikkert"*, at der er nogle aktører, der har mere at skulle have sagt end andre (bilag 1: 12). Erhvervsrepræsentanten (DE) tilføjer, at det *"er noget med at vide, hvordan man får dit budskab igennem."* (bilag 1: 21). Hun forklarer videre, at det er vigtigt for netværksmedlemmerne, at de har deres organisationernes opbakning. Hun har personligt manglet DE's støtte i forhold til sekretariatsbistand til forberedelse af Vækstforummøderne: *"De interesserede sig ikke en bønne for det."* (bilag 1: 22).

Indflydelsen er afhængig af netværksaktørens kompetencer, herunder indsigt i et fagområde, støtte fra baglandet, samt personlige egenskaber som politisk erfaring og flair.

Reglen om kompromisser i forhandlinger

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet, erhvervsrepræsentanten (DE) og repræsentanten for arbejdstagerne (LO) fremhæver, at Vækstforum Sjælland er et dynamisk forum, hvor holdningerne ikke er stålsatte, men hvor det rent faktisk er muligt at påvirke de andre aktører under møderne og derved optimere beslutningerne (bilag 1: 13, 23, 39). Aktørernes positioneringer er fleksible og det er et fælles mål at optimere beslutningerne. Repræsentanten for arbejdstagerne (LO) forklarer, at der i

Vækstforum Sjælland findes situationer, hvor LO kan tabe eller vinde ved, at en beslutning falder ud til den ene eller anden side (bilag 1: 38). Han omformulerer dikotomien om *tab/vind* og fortæller, hvordan LO's *indflydelse* sikres:

"Der er bestemte situationer, hvor man går på kompromis. [...] Så sørger man selvfølgelig bare for, at man kan vinde ind på nogle andre områder, ikke. [...] hvis du er med, når de der beslutninger træffes, så har du også mulighed for at få indflydelse, hvis ikke du er der, så gør de andre hvad der passer dem, ikke." (bilag 1: 38f).

LO-repræsentanten arbejder altså ud fra en pragmatisk tilgang om kompromisser og ud fra at optimere LO's indflydelse på langt sigt. Et kompromis på et område kompenseres ved et andet kompromis på et andet område. Forventningen til kompromis og compensation vidner om tillidsrelationer i netværket, som medvirker til at sikre pragmatiske langsigtede målsætninger.

I Vækstforum Sjælland kan der tales om en *"vi-fornemmelse"*, som medarbejderen fra vækstforumsekretariatet mener, at netværksmedlemmerne har udviklet. Netværksaktørerne indgår ikke længere i samarbejdet som *"mig og de andre"*, men er derimod blevet holdspillere: *"vækstforum opfatter sig som en enhed og med fælles ansvar, og noget de skal tage sig af"* (bilag 1: 14). I dette nedslag gøres opmærksom på et betydeligt skifte i netværksaktørernes opfattelse af den virkelighed, de samarbejder i. *"Vækstforaene har fået en selvfølelse og en fællesskabsfølelse, og en 'vi'-følelse"* (bilag 1: 14). Dette knytter netværksaktørerne sammen i et forpligtende forum, hvor eksempelvis fiasko ikke er en mulighed, men hvor de implicerede aktører er forpligtet til at skabe succes i et fællesskab med fælles ansvar (jævnfør *Succes og ikke-fiasko-reglen*) (bilag 1: 14f, 21).

Reglen om territorielt forskudt forankring

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet, erhvervsrepræsentanten (DE) og repræsentanten for arbejdstagerne (LO) gør opmærksom på, at politikerne adskiller sig fra de andre funktionelt udpegede netværksaktører (bilag 1: 13, 25, 35). Erhvervsrepræsentanten (DE) bemærker om forskellen i debatkultur: *"Vi erhvervsfolk er vant til bare at kæfte op. [...] Hvorimod politikerne har jo et kæmpe bagland, [...] det er borgmestre, som jo også skal forsvare deres by, og have nogen der skal stemme på dem."* (bilag 1: 19). Hun refererer politikerne: *"at de faktisk gerne så, at vi råbte*

op. Fordi at vi var sådan set de eneste, der havde den mulighed.” (bilag 1: 19). Demokratiske forpligtelser varetages således ikke nødvendigvis kun af folkevalgte politikere, men også af private partners engagement.

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet, erhvervsrepræsentanten (DE) og repræsentanten for arbejdstagerne (LO) har en negativ opfattelse af politikernes strategiske rolle i Vækstforum Sjælland, som de mener komplicerer samarbejdet (bilag 1: 13, 25, 35). Borgmestrene holder hinanden i skak, fordi de er fra forskellige kommuner: *”De kører jo lidt deres egen lille krig derovre på den side”* (bilag 1: 19). ”Krigen”, som er resultat af stærkere kommunal forankringer end regional forankring, begrænser effektiviteten i netværket. Borgmestrenes positionering er udtryk for en grundlæggende mistillid, samt at deres strategiske politiske positionering synes at blive vægtet højere end effektiv økonomisk forvaltning og hensynet til regionale behov (*responsiveness*) (bilag 1: 25f). Erhvervsrepræsentanten (DE) understreger mistilliden ved at fremhæve, at hvis der kommer en succes ud af et projekt, så er borgmestrene tilbøjelige til at bruge succesen som en personlig bedrift, snarere end resultatet af hårdt arbejde i regionen. *”Så man er protektionistisk så det fløjter.”* (bilag 1: 27). Stærk kommunal forankring kan resultere i kommunalt autonomi og regional desintegration.

Repræsentanten for arbejdstagerne (LO) og erhvervsrepræsentanten (DE) fortæller, at reglen har udviklet sig, og at det kommunale sammenhold er blevet bedre. Kommunerne kritiserer ikke længere hinanden åbenlyst under vækstforummøderne, men overlader det til andre netværksdeltagere (bilag 1: 35). Erhvervsrepræsentanten (DE) har erfaret fra andre kontekster, at strategiske konflikter i det repræsentative administrative og territorielt opdelte demokratiske system kan overkommes gennem målrettet og tværgående netværkssamarbejde (bilag 1: 27).⁴⁶

I den danske decentrale netværkskontekst er indflydelse afhængig af aktørens samlede kompetencer, herunder personlig gennemslagskraft. Netværksaktørernes holdninger er fleksible og deres positioneringer er ikke prædeterminerede, men udvikles dynamisk i forhandlinger og kompromisser. De kommunale politikere har ikke monopol på

---

⁴⁶ For god ordens skyld bemærkes, at det i undersøgelsen ikke har været muligt at interviewe kommunalpolitikere.

demokratisk varetagelse af regionale hensyn, idet deres indbyrdes kommunale strategiske magtspil kan stå i vejen for varetagelse af regionens legitime krav. Problemet om politikernes fastlåshed er forårsaget af den forskudte forankring, men målrettet og tværgående løsninger kan skabes gennem netværkssamarbejder. Opbyggelsen af en ”vi-følelse” skaber sammenhæng i netværket og medvirker til at overkomme de fastlåste modsætninger, samt forøge den samlede ansvarlighed.

Opsamling på positionsregler

I begge netværkssammenhænge udviser aktørerne interesse for samarbejde. I Catalonien er aktørernes positioneringer afhængig af faglig, teknisk viden og implementeringsmæssigt ansvar. I Vækstforum Sjælland positionerer aktørerne sig herudover med personlige kompetencer og er ikke afgrænset af implementeringsansvar. I Catalonien kan samarbejdet om projekter karakteriseres ud fra en traditionel kontraktlignende partnerskabsmodel med klart afgrænsede og modsatrettede positioneringer. Positioneringerne i overvågningsudvalget i Catalonien udspringer af aktørernes varetagelse af prædeterminerede holdninger, hvilket ikke fremmer gensidig afhængighed. Derimod kan positioneringerne i Vækstforum Sjælland siges at være fleksible og udvikles gennem strategiske forhandlinger med langsigtede målsætninger, som muliggør kompromisser baseret på gensidig tillid og en vi-følelse.

Delkonklusion for arenaregler

Arenaregler omhandler overordnet set det institutionelle setup, som netværkene arbejder under i formidlingen af strukturfondsmidlerne. Grundlæggende er både det catalanske og det sjællandske netværkssamarbejde underlagt de samme demokratiske vedtagne EU-regler. Regelfølge bliver i følge *lovmæssighedsreglerne* opretholdende for traditionel accountability og virker dermed som garant for ansvarlighed. Dette modvirkes i begge regionale kontekster af *ødselhedsreglerne*.

I det catalanske administrative setup fungerer *best practice*-regelfølge som en belønning og dermed understøttes fastholdelsen af beslutningsmyndighedens tætte tilknytning til det centrale, hierarkiske system (Generalidad).

I Danmark medfører decentraliseringen af beslutningsmyndigheden, at de regionale funktionelt repræsentative netværksaktører udviser *responsiveness* overfor regionale

behov. *Frygten for fiasko* opfattes i Vækstforum Sjælland funktionelt sanktionerende for aktørerne i forummet, idet aktørernes roller kan udstilles i den regionale offentlighed (*publicity*), hvilket forøger accountability. Det individuelle *incitament* for deltagelse i netværkene eksisterer i både Catalonien og Region Sjælland, men bruges kun aktivt af det sjællandske vækstforumsekretariat i realiseringen af de samlede relevante *kompetencer*.

På aktørniveau adskiller regionerne sig. De sjællandske positionsregler fremmer fleksibilitet og langsigtede målsætninger baseret på *kompromisser*, gensidig tillid og *vi-følelsen*. I det catalanske partnerskabssamarbejde resulterer vægtningen af faglig, teknisk positionering i funktionel repræsentation og varetagelse af prædeterminerede positioner.

7.2. Procesregler

Procesregler regulerer aktørernes adgang til netværket og deres indbyrdes interaktion.

Adgangsregler

Det er vigtigt at få afdækket hvilke aktører, der tildeles adgang til netværket, samt hvordan de udvælges. Dette har betydning for, hvordan interaktionen om specifikke emner i netværket forløber.

Catalanske adgangsregler

Netværksaktørernes medlemskab af overvågningsudvalget og arbejdslinjerne defineres formelt i henholdsvis de *Generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden* og i *l'Acord Estratègic* (EU 2006, GENCAT 2005). Adgangen til netværkssamarbejdet betinges i praksis af Generalidads positionering i forhold til inddragelse af socioøkonomiske aktører i vækst- og udviklingsarbejdet i Catalonien, herunder fortolkning af EU's forskrifter for overvågningsudvalget.

Til et spørgsmål om hvilke aktører, der har mest indflydelse svarer fagforeningsrepræsentanten fra UGT, at relationerne mellem aktørerne gentager sig fra andre sammenhænge: *"det er os, fagforeningerne, de erhvervsdrivende og*

regeringen, som plejer at være tilkaldt.” (bilag 1: 48)⁴⁷. Fagforeningsrepræsentanten fra UGT mener, at det kan retfærdiggøres, fordi *”det kommer af en tidligere dialog”* (bilag 1: 49)⁴⁸. Hun henviser til, at tidligere relationer og tradition for konstituering ikke er opstået spontant, men ud af tidligere forhandlinger om konstituering, som accepteres af de inkluderede.

Fagforeningsrepræsentanten fra UGT gør opmærksom på, at fagforeningernes rolle er forskellig i henholdsvis overvågningsudvalget for den sociale fond og for den regionale udviklingsfond, selvom det overordnede regelsæt er ens. *”I socialfonden der har vi mere aktiv deltagelse”* (bilag 1: 42)⁴⁹, og generelt kan administrationers tidligere erfaring med inddragelse vise sig udslagsgivende for, i hvor høj grad netværksaktører inddrages. Fagforeningsrepræsentanten fra CCOO forklarer, at det er et spørgsmål om administrationens tillid til de socioøkonomiske aktører (bilag 1: 55ff).

Reglen om inddragelse i overvågningsudvalget og arbejdslinjerne

Fagforeningsrepræsentanten fra CCOO og ligestillingsrepræsentanten mener overordnet, at den samlede ansvarlighed i fordelingen af de europæiske strukturfondsmidler forøges gennem de socioøkonomiske aktørers aktive deltagelse i netværkssamarbejder (bilag 1: 54, 70). Ifølge embedsmanden fra Generalidad er formålet med aktørernes deltagelse i overvågningsudvalget at *”udføre det, som Kommissionen siger”* (bilag 1: 61)⁵⁰. Ligestillingsrepræsentanten bakker om Generalidads administrative praksis (bilag 1: 68f).

Embedsmanden fra Generalidad er tilfreds med arbejdet i overvågningsudvalget, men han så gerne at overvågningsudvalget deltog mere aktivt i det policyformulerende arbejde:

”Jeg taler om brugbare forslag fra Generalidads synspunkt, som regional regering, der skal være ligesom offentlige politikker fra den autonome regering, som passer sammen

---

⁴⁷ *”somos sindicatos, patronal y gobierno, quien es, quien es quizás suele ser llamados.”*

⁴⁸ *”viene de un dialogo previo”*

⁴⁹ *”En el fondo social, si que tenemos participación más activa”*

⁵⁰ *”cumplir lo que prevé, la comisión europea”*

med de politikker, som den europæiske union foreslår” (bilag 1: 64)⁵¹

Embedsmanden fra Generalidad giver udtryk for sin frustration over gerne at ville inddrage netværksaktørerne, men ikke at kunne. En manglende fælles forståelse af, hvordan et brugbart forslag skal udformes, hæmmer samarbejdet i overvågningsudvalget. Netværkssamarbejdet kan yderligere ses hæmmet af forestillingen om den webersk legal-rationelle embedsmand. *”Jeg kan jo ikke komme med forslag på vegne af fagforeningerne eller virksomhederne.” (bilag 1: 64)⁵².*

Fagforeningsrepræsentanten fra UGT bekræfter positivt et spørgsmål om Generalidad i visse tilfælde har styret netværkssamarbejdet: *”Totalmente. Totalmente, totalmente...” (bilag 1: 51).* Denne opfattelse bakkes op af fagforeningsrepræsentanten fra CCOO, der henviser til, at Generalidad opfører sig som om de er selvtilstrækkelige (bilag 1: 55).

”der er altid ligesom en modstand mod at lade de socioøkonomiske aktører deltage, fordi nogle gange betragtes det ikke som brugbart, men derimod som yderligere komplikation. [...] De tror ikke, at det kan være brugbart, at organisationerne deltager for at forbedre [...] De tror jo lidt, at de har nok i sig selv.” (bilag 1: 55)⁵³

Der findes således ingen fælles forståelse af formålet med inddragelse for alle netværksaktørerne.

Fagforeningsrepræsentanten fra CCOO fremstiller det, som om Generalidad retfærdiggør brugen af strukturfondsmidlerne overfor EU gennem overvågningsudvalgets opfyldelse af reglerne. Hun forklarer endvidere, at når Kommissionen kommer på besøg, så bruges overvågningsudvalgets arbejde til at vise, at Catalonien har styr på det hele – *”reguleret og kontrolleret” (bilag 1: 58)⁵⁴.* Retfærdiggørelse kan være med til at skjule, hvordan strukturfondsmidlerne egentlig

---

⁵¹ *”Yo hablo de propuestas útiles desde el punto de vista de la Generalidad, como gobierno regional, como políticas públicas del gobierno autonómico, que encajen con las políticas que propongan la unión europea”*

⁵² *”yo no puedo hacer propuestas desde el punto de vista sindical o empresarial.”*

⁵³ *”...siempre hay como una resistencia al dejar participar a los interlocutores sociales, porque a veces no se ve como utilidad, sino como más complicación [...] no creen que sea útil que participen las organizaciones sociales para la mejora [...] Un poco ellos ya piensan que con ellos solos ya tienen bastante.”*

⁵⁴ *”regulado, bien controlado”*

bruges.

”Under møderne i overvågningsudvalget findes der ikke et tidspunkt, hvor der evalueres på aktiviteterne, men derimod er det simpelthen [...] for at retfærdiggøre. [...] Om arbejdet er blevet forbedret, [...] gøres der ikke noget ved.” (bilag 1: 58)⁵⁵

Opfyldelsen af målsætninger (*efficiency*), fører således ikke nødvendigvis til opnåelse af det overordnede formål – udvikling til gavn for regionen. Fagforeningsrepræsentanten fra CCOO mener, at fordi der ikke evalueres på de reelle resultater [*impacto*] og rettes til i forhold hertil, så er der midler, som ikke bruges effektivt (bilag 1: 58f). Citatet er en kritik af den traditionelt hierarkisk administrative *accountability* og ansvarlighedsmanglerne ved den måde, hvorpå overvågningsudvalget fungerer.

På trods af de overordnede formelt nedsatte formålsparagraffer, så beskriver fagforeningsrepræsentanten fra CCOO den reelle indflydelse, som kan opnås i overvågningsudvalget som begrænset:

”vi befinder os i overvågningsudvalget, men de samme aktører sidder også i andre organer med deltagelse, og jeg tror, at vi kan avancere lidt mere i de andre og virkelig foreslå eller evaluere hvordan de fremsatte mål opnås eller ej.” (bilag 1: 54)⁵⁶

Hun stiller således spørgsmålstejn ved, om det EU-nedsatte overvågningsudvalg er effektivt set i forhold til, hvad de samme aktører kan opnå i eksempelvis arbejdslinjerne. Fagforeningsrepræsentanten fra UGT mener heller ikke, at Generalidad giver aktørerne reel inddragelse i overvågningsudvalget: *”faktisk så giver de os et rimeligt lukket forslag”* (bilag 1: 44)⁵⁷. Fagforeningsrepræsentanterne fra UGT (bilag 1: 50) og fra CCOO oplever trods alt at være blevet inddraget mere i den nye periode, blandt andet fordi de får mere ansvar i overvågningsudvalget for strukturfondsmidlerne: *”Denne gang, udover at lave overvågningen, så medvirker vi*

---

⁵⁵ *”En las reuniones del comité, no hay una parte, donde evalúe, de estas acciones, sino simplemente [...] más de justificación [...] En la mejora del empleo, en la mejora esto, no se hace.”*

⁵⁶ *”nos encontramos en el comité de seguimiento, pero los mismos agentes, estamos en otros órganos de participación, yo creo que en los otros podemos avanzar un poco más, y realmente plantear o evaluar como se van consiguiendo los objetivos o no.”*

⁵⁷ *”de hecho ya nos dan una propuesta bastante cerrada”*

også til at bestemme formålene.” (bilag 1: 53)⁵⁸.

Fagforeningsrepræsentanten fra CCOO fremhæver om arbejdet i de operative arbejdslinjer, at den faglige opdeling under det institutionelle råd bevirker, at netværksaktørerne ikke kan etablere et overblik over den samlede regionale udviklings- og vækstindsats: ”Sikke de har os inddelt i parceller i arbejdslinjerne” (bilag 1: 59)⁵⁹. Hun fremhæver, at aktørerne ikke kan vide sig sikre på, om projekter gentages, hvis de mister overblikket.

Overordnet positionerer Generalidad sig ved at centralisere beslutningerne om strukturfondsmidlerne gennem et traditionelt administrativt hierarki frem for aktivt at udnytte netværkssamarbejder som kompetente og effektiviserende alternativer. Tidligere administrative erfaringer med inddragelse institutionaliseres i adgangsregler (*inclusion*) beror på administratorernes tillid til de socioøkonomiske aktører. Fagforeningsrepræsentanterne opfatter Generalidad som selvtilstrækkelig og retfærdiggørende i stedet for evaluerende, og mener at fagforeningernes reelle indflydelse er begrænset i overvågningsudvalget.

Sjællandske adgangsregler

Inddragelse af danske socioøkonomiske aktører på centralt niveau og decentralt niveau er formelt defineret i henholdsvis de *Generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling*, *Den Europæiske Socialfond* og *Samhørighedsfonden* og *Lov om erhvervsfremme* (EU 2006, LOV nr. 602 af 24/06/2005).

Reglen om decentral inddragelse

Embedsmanden fra EBST gør det klart, at intentionen bag partnerskabsprincipperne, som blandt andet er skrevet ind i *Lov om erhvervsfremme*, er at decentralisere dele af ansvaret for at løfte regionerne økonomisk til de relevante partnere i regionerne.

”Det har været tankesættet igennem mange år i arbejdet med de her programmer og processer, så derfor så forekommer det for os efterhånden som værende helt naturligt, at det er den

---

⁵⁸ “Esta vez, que aparte de hacer el seguimiento, al menos hemos también conjuntamente determinado los objetivos.”

⁵⁹ “Porque como nos parcelan en la comisiones de seguimiento”.

måde, man gør det på, og får engageret så mange som muligt.” (bilag 1: 5)

Inddragelse og decentralisering har været hjørnesten i den danske vækstpolitik i mange år, hvorved parterne har udviklet stor erfaring og har ”*det inde på rygraden*” (bilag 1: 33f). Embedsmanden fra EBST begrundede den brede inddragelse og decentralisering ved, at det jo i sidste ende er parterne i regionerne, ”*som skal bære projekterne igennem.*” (bilag 1: 5). Repræsentanten for arbejdstagerne (LO) forklarer den effektivitetsmæssige fordel ved et netværk.

”så er man også 100 procent sikker på, hvis man når til enighed [...] at så er der ikke nogen problemer efterfølgende, i forhold til at få udført de ting, man så er blevet enige om”
(bilag 1: 39)

Inddragelsen af de relevante parter i et forpligtende samarbejde sikrer realisering af projekter, mindsker modstand mod implementering og virker dermed effektiviserende. Embedsmanden fra EBST taler om partnerskaber, mens Vækstforum Sjællands medlemmer taler om netværk.

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet er meget bevidst om formålet med at inddrage de regionale arbejdsmarkedsparter. Han siger, at formålet er:

”at få parterne til at sidde sammen i et netværk, i sådan et forpligtende samarbejde, og få set på vilkårene for vækst i regionerne og få taget de lokale og regionale hensyn der skal tages. For selvom Danmark er et lille land, så er der alligevel stor forskel på forudsætningerne for vækst.” (bilag 1: 10)

Inddragelsen af de gensidige aktører sikrer varetagelse af regionale hensyn og medvirker til netværkets effektivitet.

Reglen om relevante aktører

Som antydte i afsnittet om belønningsregler, er det nødvendigt for Vækstforum Sjælland, at det kan tiltrække de væsentlige aktører med realpolitisk indflydelse. Erhvervsrepræsentanten (DE) siger: ”*det væsentlige, hvis det her forum skal fungere, det er, at det er dygtige folk, der sidder i vækstforum. Det skal være de gode borgmestre, det skal være fra de tunge kommuner, det skal være de rigtige folk fra DI*” (bilag 1: 14). Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet uddyber, at netværksdeltagerne skal have holdninger og kunne profilere sig, fordi ellers fungerer

netværket ikke. Det opleves som et succeskriterium for netværket, at aktørerne har prestige på spil, professionel og personlig pondus og positionerer sig i diskussioner både udenfor og indenfor netværket.

Repræsentanten for arbejdstagerne (LO) forklarer, at samarbejdet i Vækstforummerne afhænger meget af parternes indgang til problemstillingerne og erfaring (bilag 1: 29). Netværksaktørernes adgang til ressourcer og opbakning fra moderorganisationerne medvirker til at opkvalificere diskussioner i netværket og øger bredden i netværksmedlemmets repræsentation: Tilgængelige gyldige argumenter fra en moderorganisation opkvalificerer repræsentationen i netværket i forhold til medlemskredsen og øger *responsiveness*.

Erhvervsrepræsentanten (DE) understøtter holdningen om, at netværksmedlemmerne skal have tæt kontakt til deres organisatoriske bagland. Yderligere argumenterer hun for, at netværket i sin sammensætning har demokratiske karakteristika, fordi der jo sidder *"et hav af borgmestre, som bliver valgt ind [...] det kan sgu' næsten ikke blive mere demokratisk"* (bilag 1: 24). Embedsmanden fra EBST og erhvervsrepræsentanten (DE) argumenterer for, at sammensætningen i et partnerskab og inddragelse af politiske valgte netværksaktører kan medvirke til at gøre et netværk demokratisk (bilag 1: 2, 24). Politikernes repræsentation bygger på den traditionelle liberale forestilling om, at et demokrati sikres gennem valg og efterfølgende repræsentation, mens argumentet om sammensætningen i partnerskaber trækker på deliberativ demokratitradition.

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet er uenig i det liberale argument om forummets demokratiske forankring og modargumenterer:

"Det bliver jo ikke et demokratisk forankret, bare fordi der sidder nogle folkevalgte politikere i det, altså det gør det jo ikke til det.[...] Det er sådan et strategisk sammensat...[udvalg red.]" (bilag 1: 12)

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet omkategoriserer Vækstforum ved at kalde det strategisk sammensat. Han afviser derved den liberale demokratiske forankring gennem politikerne.

Repræsentanten for arbejdstagerne (LO) argumenterer deliberativt for, at

ansvarligheden kun kan sikres gennem udvalgsrepræsentanternes aktive engagement:

“Det er jo kun dem, der sidder der, der kan skabe den ansvarlighed. Og det er jo udelukkende engagementet, ikke? [...] sådan er det i alle fora, som er partssammensat, kan man sige, det er jo parternes engagement, der afgør om man er ansvarlig eller man ikke er ansvarlig.” (bilag 1: 34)

Sammenhængen mellem repræsentativt engagement og ansvarlighed kan etableres i strategisk nedsatte partnerskaber på alle politiske niveauer: *“Man skal have ind i hovedet, hvad det er, vi taler om. Og det er den eneste måde at sikre den ansvarlighed på, det er, at man er engageret og deltager aktivt”* (bilag 1: 34). Erhvervsrepræsentanten (DE) forklarer, at hun finder det væsentligt, at debatten også præges af andre end folkevalgte politikere: *“det er væsentligt, at politik også bliver præget af, at der er også nogen andre, der tør at gå ind i det, tage debatten og være med til at tage medansvaret.”* (bilag 1: 21).

Netværksmedlemmerne kan deliberativt siges at forøge ansvarligheden gennem deltagelse og engagement, som forudsættes af, at netværksaktørerne forstår, *“hvad det er, vi taler om”* (bilag 1: 34). I ovenstående tilfælde er det dog forudsat, at der er tale om kvalificeret inklusion. Den institutionaliserede liberale demokratiske repræsentation opfattes ikke som øgende for den demokratiske ansvarlighed, men det personafhængige engagement opfattes som fremmede for demokratisk ansvarlighed.

Opsummerende er samarbejdet i Danmark om vækst og udvikling således meget decentraliseret til regionerne i henhold til partnerskabstankegangen om varetagelse af lokale hensyn og gensidig afhængighed. Denne tankegang er bredt accepteret af parterne. Positive erfaringer om effektivitet og tilpasning til lokal hensyn er institutionaliseret i det danske setup. *Inclusion* af relevante netværksaktører med prestige på spil og professionel pondus resulterer i en forøgelse af den samlede tilgængelige viden og opkvalificerer resultaterne. Der er uenighed mellem netværksaktørerne vedrørende Vækstforum Sjællands demokratiske profil, hvor argumenterne er samstemmende med henholdsvis liberale og deliberative teoretiske traditioner.

Opsamling på adgangsregler

I begge netværkskontekster er netværksaktørernes adgang til beslutningsarenaerne

overordnet bestemt af administrationens erfaringer med inddragelse, tillid til netværksaktørerne og institutionaliseringen heraf. I Catalonien er inddragelsen af netværksaktører begrænset, og beslutninger om strukturfondsmidler forbliver overordnet administrative og underlagt traditionel offentlig kontrol. Problematikken om administrativ selvtilstrækkelighed og retfærdiggørelse i stedet for evaluering står i kontrast til den danske decentrale partnerskabstankegang, hvor aktørernes gensidige afhængighed (*inclusion*) betragtes som effektiviserende i forhold til lokale hensyn.

Interaktionsregler

Interaktionsregler udgør rammerne for aktørernes indbyrdes adfærd og betinger de enkelte aktørers handlemuligheder.

Catalanske interaktionsregler

Overvågningsudvalget er grundlæggende etableret for at sikre, at de ansvarlige aktører holdes ansvarlige. Udvalgets arbejde er blandt andet at udbede forklaringer og diskutere fremtidige tiltag til forbedring. Dette foregår både i høringsrunder og på formelt indkaldte møder med gennemgang af dagsorden. Fagforeningsrepræsentanten fra UGT fortæller (jævnfør belønningsreglerne), at der ikke findes egentlige sanktioner mod aktørerne i overvågningsudvalget (bilag 1: 46), men til et spørgsmål om hvem der får skylden, hvis noget går galt, svarer hun:

”Hvis der er en eller anden uregelmæssighed i det årlige virke [...] Det er i overvågningsudvalget, at der afkræves forklaringer. Både fra modtagerne af midler som fra de tilsynsførende. Det er altid i overvågningsudvalget.” (bilag 1: 46)⁶⁰

Overvågningsudvalget fungerer som et kritisk forum og hvor det forventes, at aktørerne lytter og bliver enige om, hvordan et problem bedst løses *”Der skal man blive enige”* siger fagforeningsrepræsentanten fra UGT (bilag 1: 49)⁶¹. Accountability gøres til et spørgsmål om at skabe opmærksomhed og finde løsninger, og ikke kun at stille til ansvar og sanktionere.

---

⁶⁰ *”Si haya alguna irregularidad en el funcionamiento anual, no. [Søren: Si.] Es en el comité de seguimiento que se piden explicaciones. Tanto a los beneficiarios, como a los adoptes de los recursos. Es siempre al comité de seguimiento.”*

⁶¹ *”Se tiene que poner de acuerdo”*

Reglen om kendskab og tillid

Netværksaktørerne kender hinanden fra forskellige repræsentationssammenhænge (bilag 1: 47, 54, 57, 60) og som fagforeningsrepræsentanten fra UGT fremhæver, så ”faciliterer” det, ”at vi på forhånd kender hinandens holdninger og interesser” (bilag 1: 54)⁶². Dette hjælper på samarbejdet ved at mindske risici og muliggør eksempelvis formuleringen af strategiske samarbejdsaftaler (bilag 1: 47). Kendskabet til hinanden og konsensusbeslutninger med åbne blikke [*miras abiertas*] (bilag 1: 46) medvirker til at skabe et tillidsfuldt miljø for samarbejde og etablering af en fælles linje mellem arbejdsmarkedets parter og de offentlige myndigheder.

Fagforeningsrepræsentanten fra CCOO forklarer, at deres indbyrdes relationer styrker samarbejdet betydeligt og ”erfaringen med samarbejde [...] giver tillid [...] Det at samarbejde og allerede at vide, og at have samarbejdet, og kende hinanden, det gør, at du kan huske mange ting, fordi der findes en gensidig tillid.” (bilag 1: 57)⁶³. Netværksaktørerne har altså tillid til hinanden og skabt en fælles hukommelse, hvilket fremmer en særlig effektiv tværfaglig netværksdynamik:

”I de to arbejdstagerorganisationer og de to arbejdsgiverorganisationer⁶⁴ lavede vi ti punkter. Vi blev enige om det, vi skulle bede Generalidad om, og takket være dette, så dannede vi fælles front, med det vi havde lavet, og så blev det gjort. [...] Vi præsenterede det sammen og jeg formoder, at vi kunne samarbejde på den måde, fordi vi kendte hinanden og fordi der ikke var mistillid til, om hvis du giver dette, så giver du det også. [...] Men hvis vi ikke havde stået sammen i de fire organisationer, så havde Generalidad ikke bevæget sig ud af deres dynamikker” (bilag 1: 57f)⁶⁵

Tilliden mellem arbejdsmarkedets parter skaber grobund for tværfaglige og innovative løsninger på identificerede fælles problemer og presser i sidste ende Generalidad til

---

⁶² “También facilita que ya sepamos cada uno que postura o que es lo interesa más”

⁶³ “La experiencia de colaboración [...] da confianza [...] el hecho de colaborar ya de saber y haber trabajado y conocerte, pues hace que puedes acordar más cosas, porque hay confianza mutua.”

⁶⁴ Arbejdsmarkedsaktørerne var: Fomento del Treball, PIMEC (Sammenslutningen af små- og mellemstore virksomheder i Catalonien), UGT og CCOO.

⁶⁵ “Las dos laborales y las dos empresariales y hicimos diez puntos nos pusimos de acuerdo de lo que teníamos que pedir al gobierno, y gracias a este diríamos frente común que hemos hecho y lo ha hecho [...] Lo presentamos conjuntamente y supongo que al lo pudimos trabajar así porque nos conocemos y porque no había desconfianza de que si tu pones esto, pues porque lo vas a poner. [...] Pero si no hubiéramos sido las cuatro organizaciones juntas, el gobierno no nos hubiera movido de sus dinámicas...”

fornyelse. Den gensidige afhængighed og tillid mellem aktørerne har indflydelse på effektiviteten i løsningen af komplekse tværfaglige problemstillinger.

Netværkssamarbejdet i overvågningsudvalget i Catalonien fungerer som et kritisk forum, hvor der rettes opmærksomhed mod forbrug af strukturfondsmidlerne og herved skabes accountability. Gennem tillidsfuldt tværfagligt netværkssamarbejde faciliteres innovative løsninger omkring komplekse problemstillinger.

Sjællandske interaktionsregler

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet fremhæver, at Vækstforum Sjælland bruges direkte til at fastholde aktørerne på deres forpligtelser og holde dem ansvarlige herfor: *”man bliver stillet til regnskab for det. [...Når] nogen har påtaget sig en opgave omkring vækstforum, og så ikke gør det, så bliver den [aben] også placeret hos den part for vækstforummet, så bliver der altså stillet spørgsmål”* (bilag 1: 13). Netværket bruges som et kritisk forum, hvor aktørerne stilles til ansvar internt.

Når et vækstforummøde forberedes af sekretariatet udsendes det skriftlige materiale til netværksaktørerne på forhånd, så de kan kommentere og forberede sig til mødet. Denne forberedelsesperiode fremhæver medarbejderen fra vækstforumsekretariatet bruges ofte til uformelle drøftelser netværksaktørerne imellem (bilag 1: 13) og medvirker til at sikre, at møderne kan gennemføres på den planlagte tid og med de planlagte dagsordenspunkter.

Netværksaktørerne kender hinanden og afholder ofte strategiske møder før selve vækstforummøderne. Borgmestrene og erhvervsorganisationerne mødes i hver sin gruppering og gennemgår holdninger og strategiske overvejelser. Erhvervsrepræsentanten (DE) fremhæver, at det vigtigste ved formøderne er, at man kan få sin *”egen argumentation på plads”* (bilag 1: 18), inden den skal i brug til vækstforummøderne. Herved kan fokus bevares på at skabe et kritisk forum for diskussioner mellem interessenterne.

Yderligere har sekretariatet ændret rækkefølgen for dagsordenspunkterne til møderne, så de vigtigste punkter kommer først: *“vi brugte enormt meget tid på de her tilskudssager. [...] Det var altså bedre, at der blev fokuseret mere på nogle strategiske diskussioner, og en strategisk dialog.* (bilag 1: 15). Mødernes kvalitet er forøget og struktureret med henblik på relevante og interessante politiske diskussioner.

Enkeltsager om tilskud overlades i stor udstrækning til indstillingsudvalget og formandskabet, som forbereder indstillingerne før de godkendes på selve mødet. Indstillingsudvalget består af de fem væsentligste repræsentanter⁶⁶, som gennemgår sagerne og når frem til en indstilling, som formanden godkender. Indstillingerne til Vækstforummet screenes således på forhånd og ca. 80% af indstillingerne godkendes efterfølgende uden kommentarer eller konflikter (bilag 1: 11, 16, 37). Planlægningen i indstillingsudvalget mindsker risici for dets medlemmer og effektiviserer netværkets beslutningsprocedure.

I Vækstforum Sjælland udveksles og indsamles argumenter for og imod en given sag. Netværkssamarbejdet kan herigennem siges at supplere det offentlige embedsværks traditionelle sagsforberedende arbejde og netværksaktørernes funktionelle repræsentation af positioner/argumenter får betydelig indflydelse.

Reglen om kendskab og tillid

Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet fremhæver, at tillid spiller en stor rolle i forhold til samarbejdet i netværket.

”der kan de gå ind og tage en åben og fri debat. [...] de kan komme med de udspil, de vil, og der bliver lyttet til det, og der bliver diskuteret, og det bliver taget til efterretning, og der bliver arbejdet videre med tingene [...] Det bliver ikke brugt imod dem, i nogen sammenhænge. (bilag 1: 15)

Tilliden til, at udtalelser ikke bruges imod dem, åbner for en friere og mere seriøs netværksintern diskussion.

Tilliden i netværket opbygges af, at det er de samme personer, som også møder hinanden i andre sammenhænge (*Adgangsregler, Positionsregler*, bilag 1: 38).

”Og det er jo altid det, der har været styrken, kan man sige, ved den danske model. Det er jo parterne... Altså vi ved godt hvor vi er uenige. [...] Men når vi taler om udvikling af de andre ting her, så er der i meget stor grad enighed.” (bilag 1: 39)

Repræsentanten for arbejdstagerne (LO) forklarer videre, at det netop er i det

---

⁶⁶ Indstillingsudvalget består af: Vækstforumsekretariatet, kommunerne, videns institutionerne, arbejdsgiverne og arbejdstagerne.

dynamiske samarbejdet med folk der tænker forskelligt, at der er mulighed for, at ”udvikle noget nyt” (bilag 1: 39). Netværksaktøernes fælles mål gør dem i stand til at forhandle uenigheder på plads og indgå kompromisser på et mere detaljeret niveau.

Repræsentanten for arbejdstagerne (LO) eksemplificerer, at han i sjov har aftalt med en tidligere DA-kollega fra regionen, at ”hvis det var sådan, så der var nogen, der bad os om at komme og holde et oplæg, så kunne den anden sådan set godt tage det” (bilag 1: 39) Deres indgående sociale og faglige kendskab til hinandens holdninger og tilgange til substansen gør, at de stoler på hinanden.

Reglen om fælles, delt ansvar

Erhvervsrepræsentanten (DE) skelner mellem, at de *har* et fælles ansvar i Vækstforummet, og at hun også *føler*, at de har et fælles ansvar (bilag 1: 21). Medarbejderen fra vækstforumsekretariatet fremhæver om netværksaktøerne, at ”de er gode til at tage ansvar” (bilag 1: 15). Den fælles ansvarlighed og netværksforpligtelsen er i Vækstforum Sjælland blevet institutionaliseret som netværksregel. Erhvervsrepræsentanten (DE) forklarer:

”Og der har vi så lavet sådan en procedure om, at der er så nogle af vores repræsentanter[...] som kender noget til lige netop den type af virksomhed, eller hvad det nu er, som tager et møde med dem... Ansøgerne, så det ikke kun er sekretariatet... Ikke fordi at de ikke er dygtige nok, det er de da, men de er jo embedsmænd. Men så udpeger vi jo så fra vækstfora nogen, der ligesom kan gå ind og undersøge det dybere, og hvis de kommer tilbage og siger ja, så siger vi alle sammen ja.” (bilag 1: 20)

I den beskrevne procedure øges netværkets vidensgrundlag, idet forummet får direkte ’hands-on’ kontakt med projekterne og gør brug af netværksaktøernes faglige ekspertise på forskellige områder til at kvalificere udvælgelsen af projekter og styringen heraf. Samtidig gives den udsendte netværksaktør stor betydning for Vækstforums beslutninger og vidner om tillid mellem netværksmedlemmerne. Vækstforumsekretariatet udviser yderligere stor tillid til, at der ikke opstår nepotistiske forhold på grund af inhabile netværksmedlemmers relation til projektansøgerne. Til gengæld er denne institutionaliserede praksis et udtryk for netværksaktøernes mindre tillid til embedsmændene, der opfattes til ikke at være forpligtede til at udvise ansvarlighed, hvorfor netværksaktøerne forøger

accountability ved at ”gå ind og undersøge det dybere” (bilag 1: 20).

De personrelaterede tillidsrelationer er blevet institutionaliseret i denne foranstaltning, som skaber gennemsigtighed og offentlighed, men som forudsætter en fleksibel forvaltning, der tillader den administrative transparens i fælles møder mellem projektansøger, regionen og netværksaktøren.

Opsummerende kan det siges om det sjællandske netværkssamarbejde, at skabelsen af et kritisk forum forudsætter tilstedeværelsen af tillid mellem de involverede aktører. Afholdelse af formøder, hvor kritik og positioneringer ’forberedes’ kræver også tillid mellem netværksaktørerne, ligesom administrationens brug af netværket som sagsforberedende forum kræver tillid til de involverede aktører. Administrationens tillid til netværksaktørerne afspejles i inddragelsen i de forskellige faser i formidlingen af strukturfondsmidlerne og den øgede gennemsigtighed opnået herved.

Opsamling på interaktionsregler

I både Catalonien og Danmark viser kritiske fora potentiale i forhold til at forøge accountability. En sådan accountability kan siges at bygge på ideer fra traditionel liberal accountability, men adskille sig herfra, idet der ikke nødvendigvis stilles eksternt til ansvar overfor en større offentlighed, men skabes en semi-offentlighed i netværket, hvor ansvaret placeres og aktørernes fortrolighed kan bevirke, at accountability forbliver intern. Styringsnetværks evner i forhold til at levere effektive løsninger på komplekse problemstillinger har i vid udstrækning baggrund i tillidsrelationer, der i den danske netværkskontekst kan siges at være institutionaliseret. Afholdelsen af formøder og inddragelsen af netværksaktører i sagsforberedende processer øger gennemsigtigheden i projekthåndteringen og afspejler administrationens tillid til netværksaktørerne.

Delkonklusion for procesregler

Procesregler omhandler aktørers adgang til og regulering af interaktion i netværkssamarbejder. Relevante samfundsaktørers adgang til netværk forudsættes af, at der eksisterer tillid mellem netværksaktørerne og at erfaringer med inddragelse er institutionaliseret i et sæt *adgangsregler*. I både Catalonien og Danmark afhænger inddragelse i beslutningsprocesserne for forbrug af strukturfondsmidlerne primært af den administrative praksis og opfyldelsen af kravene fra EU om inddragelse.

Interaktionen i begge netværk har udviklet sig i retning af kritiske fora, hvori der udvikles intern accountability i en tillidsfuld semi-offentlig fortrolighed. Tilliden mellem netværksparterne udgør en forudsætning for institutionaliseringen af effektive praksisser for løsning af komplekse problemstillinger.

Decentrale netværkssamarbejder i Danmark effektiviserer den offentlige regionale vækst- og udviklingsindsats gennem aktiv inddragelse af gensidigt afhængige kompetente samfundsaktører i en opkvalificerende varetagelse af lokale hensyn og øget *responsiveness*.

Institutionaliserede *interaktionsregler* i Vækstforum Sjælland skaber gennemsigtighed gennem netværksaktørernes tilstedeværelse i traditionelt administrative beslutningsprocedurer, men forudsættes af, at administrationen har udpræget tillid til netværksaktørerne.

7.3. Diskussion af undersøgelsens empiriske fund

I ovenstående afsnit blev interviewene analyseret gennem Klijsns regler: Arena- og positionsreglerne. I det følgende samles de fundne resultater og sættes i relation til specialets problemformulering: Hvordan netværksregler påvirker muligheder for at forøge ansvarligheden i formidlingen af strukturfondsmidler. Først en omtale af arena-reglerne.

Arenaregler

Udarbejdelsen af de operationelle programmer i Catalonien og Sjælland kan karakteriseres som et kontraktuelt styringsredskab i en partnerskabslignende enstrenget traditionelt og hierarkisk accountability relation mellem EU og de ansvarlige nationale/regionale myndigheder: Et forsøg på forlængelse af den enstrengede og hierarkiske accountability administrationskæde.

Som det har vist sig, jævnfør problemfeltet og ødselreglen, kan ansvarlighed ikke sikres alene gennem enstrengede administrationskæder. Inddragelse af socioøkonomiske aktører kan ses som fleksible forsøg på at imødekomme komplekse problemstillinger i et komplekst polity og med henblik på at lette beslutnings- og implementeringsprocesserne for det repræsentative demokratis aktører (både input og output) Fra et instrumentelt udgangspunkt kan inddragelsen ses som et udtryk for, at

politikkerne styrer EU-partnerskaberne i retning af deres prædeterminerede ideologiske programmer (Klijn og Skelcher 2007: 598f). Analysekapitlet demonstrerer, at eksistensen af decentral, autonom og stærk gensidig afhængighed i netværkssamarbejdet kan modvirke instrumentel styring.

Som det ligeledes er fremgået af analysen, findes en modsætning mellem netværksautonomi og traditionel administrativ/politisk kontrol. Modsætningen har stor betydning for, i hvor høj grad administrationerne uddelegerer ansvarsområder til netværkene og dermed for deres muligheder for at skabe accountability. Jo mere administrative og juridiske opgaver holdes væk fra netværksmøderne, og jo mere ansvar og beslutningskompetence, de tillægges, jo mere accountability har netværkene mulighed for at skabe i formidlingen af strukturfondsmidlerne. Samtidig kan styringsnetværk omgå noget af ineffektiviseringen, som respondenterne oplever, at de meget tekniske og tunge EU-regler medfører.

Ødselreglen er en yderst betydningsfuld belønningsregel for polity om strukturfondsmidler, som giver de involverede nationale/regionale aktører et væsentligt incitament til at bruge alle tilgængelige ressourcer inden for den pågældende periode – uanset om det foregår ansvarligt eller ej. I begge cases fremhæver netværksaktørerne de personligt moralske overvejelser forbundet hermed, og aktørernes ansvarlighed kan siges at blive afprøvet i individuelle afstemninger af rationalitet og ethos.

I netværksteoretisk perspektiv er den sjællandske belønningsregel, 'succes og ikke-fiasko' særligt interessant. Reglen medvirker til at regulere aktørernes adfærd ved at berøre deres personlige forfængelighed i forhold til at fremstå som succesfulde i offentligheden. Ved at have individuel prestige på spil øges ejerskabet og incitamentet til ansvarlighed. Belønningsreglerne belønner netværksaktørernes aktive og kvalificerede deltagelse, og binder dem sammen i en gensidig afhængighed, der giver mulighed for at sanktionere deres adfærd.

Administrativ opgradering af netværksmødernes effektivitet og kvalitative indhold (spændende møder) styrker – udover den gensidige afhængighed og effektiviteten – også den funktionelle repræsentation af ansvarshavers interesser. Derimod er efterlevelse af EU's regelsæt med *best practice* som styrende succeskriterium et

udtryk for en instrumentel administrativ tilgang. Policyformulering uden *responsiveness* overfor hverken europæiske, nationale eller regionale demokratisk legitime krav kan føre til administrative 'selvsving', hvor der gives administrative interne 'skulderklap', men ikke nødvendigvis tages stilling til hverken politikere eller befolkning. Der kan i denne forbindelse stilles spørgsmål ved, om evalueringer mere bliver et spørgsmål om retfærdiggørelse af et sådant embedsmandsvælde, end reel evaluering.

Både de catalanske og de sjællandske netværksaktører opfatter viden og personlig interesse som betingende faktorer for deres engagement i netværkene, idet viden og interesse aktiverer aktørerne. Fagopdelingen i Catalonien er måske fremmede for specialiseret viden, men fremmer ikke aktørernes engagement. Yderligere betyder fagopdelingen, at aktørerne kun opfatter ejerskab for projekterne i implementeringen. Herved (gen-) etableres en traditionel kontraktlignende relation mellem myndighederne og den specifikke implementerende aktør. Netværksaktørernes aktive engagement skal ifølge analyseresultaterne række ud over 'egne projekter' og ud over instrumentel varetagelse af apriori fastlagt varetagelse af interesser, hvis netværksinteraktionen dynamisk skal kunne fremme gennemdiskuterede fælles løsninger i netværket.

Modstandreglen betyder, at aktørerne i Catalonien positionerer sig ved at stille ultimative krav og nedlægge veto (møderne afbrydes). En sådan instrumentel varetagelse af prædeterminerede positioner kan være udtryk for, at netværksaktørerne både bliver ansvarstagere og ansvarshavere og skaber en risiko for, at omkostningerne for implementering overstiger deres forventede udbytte og fælles beslutninger bliver udtryk for *laveste fællesnævner* (Börzel og Panke 2007: 159). Derimod betyder *Reglen om kompromisser i forhandlinger* i Danmark, at der hellere skabes et kompromis med lidt medbestemmelse end slet ikke at have indflydelse. Fleksible og dynamiske positioneringer hos aktørerne samt gensidig tillid bevirker, at netværkets beslutninger bliver mere langsigtede og optimerende med mulighed for mere ansvarlige løsninger.

Klijn fremhæver, at rationelle aktører er villige til at indgå i samarbejder med større risici, hvis de har tillid til hinanden (Edelenbos og Klijn 2007: 29). Tillid mellem netværksaktørerne kan betragtes som en type viden, der reducerer uforudsigelighed,

kompleksitet og dobbelttydighed i interaktioner, fordi aktørerne forventer stabile og forudsigelige intentioner fra de andre aktører. Således perspektiveres Generalidads administration som udtryk for manglende tillid til og viden om de socioøkonomiske aktører. I det sjællandske netværk er der derimod gennem den gensidige tillid opbygget en *vi-følelse* og aktørerne kan sætte sig ud over egne individuelle forudindtagede positioneringer og at diskutere fleksible og ansvarlige løsninger i et åbent forum.

Procesregler

I begge cases udpeges de socioøkonomiske aktører i henhold til EU-reglerne, og på baggrund af centraladministrationens tidligere institutionaliserede erfaringer med de pågældende aktører.

Et regeldetermineret instrumentelt nedsat netværk uden styring af gensidig afhængighed kan resultere i et proformalignende samarbejde med minimalt udbytte for alle parter. Hvis netværket ikke *mægtiggøres* gennem deliberativ inddragelse af aktører begrænser samarbejde sig principielt til høringslignende processer, hvor aktørerne kan modsætte sig beslutninger – vetoret (Klijn og Skelcher 2007: 602, Sørensen 2002). Administrationens instrumentelle brug af inddragelse kan siges at bygge på en forestilling om den legalrationelle embedsmand, der gennem stringent regelfølge sikrer ansvarligheden.

I netværk, der bygger på deliberativ inddragelse, og som tillægges reelle implementeringskompetencer, kan der skabes ejerskab i forhold til projekter og beslutninger, hvorved implementeringsmodstanden mindskes. Inddragelse af netværksaktører i procedurer, som tidligere var administrative, kan skabe større gennemsigtighed i beslutningsprocessen. Bevidst strategisk udvælgelse af relevante aktører med ressourcer uden for netværket kan gennem opbygningen af gensidig tillid resultere i kvalificerende diskussioner i et åbent kritisk diskussionsforum. Herved bindes aktørerne sammen gennem 'ejerskab' af fælles mål og fælles ønsker om at skabe succes. Sammenhængskraften og fastholdelsen af topkvalificerede aktører bygger på gensidig afhængighed af hinandens ressourcer for at kunne opnå positive løsninger (Klijn og Skelcher 2007: 602).

I analysen af adgangsregler er der redegjort for, at de politisk valgte borgmestre i

højere grad er kommunalt end regionalt forankrede. Der findes således et modsætningsforhold mellem politikernes hensyn til deres kommunale bagland og deres muligheder for at kunne udvise *responsiveness* over for regionale hensyn. Dette opfatter funktionelt udpegede aktører som om, politikerne er ”bagbundne” af det politisk strategiske mandat fra deres kommunale bagland således, at de ikke kan udtale sig frit i netværket. Derimod udviser ikke-politisk-valgte netværksaktører demokratisk adfærd ved at fremme fri politisk debat (*publicity*) og dermed opkvalificere afprøvning af nye policytiltag. Det politisk-strategiske spil mellem politikerne er en forudsætning for konkurrencen mellem kandidater i det repræsentative demokrati, men kommer i dets sjællandske udmøntning til at udgøre en barriere for en fri politisk debat (*publicity*) og dermed for en ansvarlig beslutningsproces. Netværksbeslutningerne fremstår som effektive og demokratiske modsætninger til det traditionelle repræsentative system.

De udpegede aktører er modsat politikerne funktionelt forpligtede overfor deres respektive organisatoriske bagland med regional forankring. Netværks *responsiveness* overfor både regionale og kommunale hensyn medfører, at beslutninger skal afspejle en afvejning af effektivitet og demokratiske hensyn. Den territoriale opdeling i kommunale og regionale traditionelle demokratiske repræsentative accountability relationer kommer herved til at fremstå som modsætning til effektive netværksløsninger. Politisk valgte aktørers repræsentation i netværk er i sig selv ikke garanti for, at netværks beslutninger kan karakteriseres demokratisk accountable. Derimod kan det siges, at der i netværk med engagerede aktører eksisterer et deliberativt potentiale for accountability.

I begge cases kan netværksmøderne siges at have udviklet sig i retning mod at være kritiske fora, hvor der kan udbedes forklaringer om et problem, og hvor der herigennem skabes opmærksomhed og grobund for øget accountability. En sådan netværksinternt forankret accountability kan siges at være afhængig af, at de implicerede aktører har mulighed for at rejse en sag offentligt, men ikke gør det, fordi der internt kan findes en hensigtsmæssig løsning. Den fælles løsning vægtes højere end incitamentet til at risikere det fremtidige samarbejde på grund af en enkelt sag. Truslen om offentlighed udgør tilstrækkelig sanktion til at opretholde en netværksintern accountability.

Forudsætningen for, at der stilles kritiske spørgsmål, er, at netværksaktørerne engagerer sig i hinandens sagsområder og projekter, hvilket igen forudsætter, at der eksisterer tillid til, at spørgsmål stilles for at forbedre et projekt og ikke for at ødelægge det. Herudover afhænger den demokratiske afbalancering af netværksintern og/eller netværksekstern accountability af, om netværkets fælles målsætninger stemmer overens med befolkningens legitime demokratiske krav, samt at aktørerne er tro mod egen moralske integritet og *responsiveness* overfor lokale hensyn.

Etablering af institutionelle setups, hvor beslutninger på forhånd er screenede både mellem udvalgte aktører og administrationen og mellem aktørerne indbyrdes bevirker, at beslutningsprocessen effektiviseres. 'Refleksiv revision' kan siges at opkvalificere netværksaktørernes egne argumenter, hvilket er vigtigt for at beslutningerne kan blive mest muligt hensigtsmæssige. I begge cases beskrives aktørernes kendskab og tillid til hinanden som effektiviserende, da parterne kan gå direkte til sagens kerne, og interaktionen fokuseres mod opnåelse af fælles mål.

Tillid i netværkssamarbejder betyder, at aktørerne kan indgå fleksible kompromisser, men også at der kan skabes en sammenhængskraft mellem netværksaktører, der i et traditionelt opbygget accountability system ofte resulterer i store modsætninger og usikkerhed. Tillid effektiviserer netværkssamarbejder og svækker aktørernes behov for omkostningstunge kontrolmekanismer. Gensidig tillid og afhængighed mellem netværksaktører er de vigtigste enkeltfaktorer til etablering og opretholdelse af ansvarlige arbejdsrelationer og løsninger.

8. Konklusion

I det følgende vil de ovenstående konklusioner blive sammenholdt med henblik på at besvare problemformuleringen og konkludere på, hvordan netværksregler påvirker muligheder for at forøge ansvarligheden i forbruget af strukturfondsmidler ved en gennemgang af de væsentligste forudsætninger for at styringsnetværk kan forøge accountability (*inclusion, publicity* og *responsiveness*). Kapitlet tager udgangspunkt i begreberne *partnerskab* og *netværk*, som sammenholdes med diskussionen mellem liberal og deliberativ demokratitradition.

I ovenstående kapitler blev to empiriske cases analyseret i forhold til muligheder for forøgelse af ansvarligheden i formidlingen af EU's strukturfondsmidler. Undersøgelsens genstandsfelt vidner om udpræget brug af netværklignende institutioner indenfor EU's grænser til forøgelse af ansvarligheden i forbruget af offentlige midler. Uafhængigt af hinanden svarer både catalanske og sjællandske netværksaktører, at de formelle EU-regelsæt ikke i sig selv sikrer ansvarligheden, fordi netop formelle *belønningsregler* giver incitament til at forbruge alle midlerne, uanset ansvarlighed. Netværksaktørerne svarer endvidere, at ansvarligheden forøges gennem inddragelse af gensidigt afhængige socioøkonomiske aktører med tillid til hinanden. Der blev identificeret tydelige forskelle mellem de catalanske og sjællandske samarbejder om regional udvikling. I ovenstående blev de betragtet som kontraktlignende *partnerskaber* og deres aktørbaserede realisering: *netværk*.

I spændingsfeltet mellem liberale og deliberative demokratitraditioner fokuserer en teoretisk tilgang på netværk som *transitoriske* institutionelle overgangsfaser i en decentralisering, der fører til problemstillingeres forankring i decentrale autoritetspunkter (Klijn og Skelcher 2007). Regionaliseringen af udviklings- og vækststopgaverne i Danmark og forankringen i Vækstforum Sjælland kan beskrives som *transitorisk*. Processen afhænger ikke kun af politikernes accountability, men af flere parters accountability og deres udfordring af beslutningskompetencernes placering. Alligevel passer den *transitoriske* beskrivelse ikke entydigt, idet de socioøkonomiske aktørers reelle indflydelse bevæger sig udover vektoren, og de demokratisk valgte politikere tilsyneladende ikke besidder en væsentlig position i denne overgang.

På den anden side medieres *instrumentelt* mellem liberal og deliberativ tradition ved at betragte netværk som effektiviserende redskaber for det repræsentative demokratis aktører til at lette beslutnings- og implementeringsprocesser. Politikere og administratorers forholdsvist fastlagte eller prædeterminerede interesser eksisterer forud for netværksaktørernes inklusion, som leverer *input* og *output* til effektivisering (Klijn og Skelcher 2007). EU's partnerskaber med nationale og regionale myndigheder kan betragtes som sådanne ideologiske programmer, der styres gennem monitoreringssystemer med indikatorer. Overordnet kan det catalanske partnerskab siges at være forblevet et instrumentelt partnerskab uden administrativt *entrepreneurship* og resulterer i implementering af prædeterminerede politiske programmer uden effektiviserende indflydelse fra netværksaktørerne. Det sjællandske samarbejde udmøntedes derimod i et styringsnetværk, hvor entreprenante administratorer med et stærkt offentligt ethos opdyrker en fælles ejerskabsfølelse og høj grad af implementeringsansvar.

Det står for det første klart, at hverken *transitoriske* eller *instrumentelle* beskrivelser af styringsnetværks tilknytning til det traditionelle system indfanger dette speciales to cases særlige liberale og deliberative karakteristika. Det står for det andet klart, at spørgsmålet om netværkssamarbejdernes autonomi har afgørende betydning for ansvarlighed. Et netværks autonomi kan ses som et udtryk for tildeling af kompetencer og for det traditionelle systems tillid til netværksaktørerne. Et netværks potentiale for at forøge ansvarlighed er afhængig af den mængde politisk og økonomisk autonomi, som netværket tildeles, jævnfør interaktionsreglerne. For det tredje er spørgsmålet om etablering af en funktionel repræsentation i netværk determineret af, hvorvidt et partnerskab realiseres i et netværk, eller om det forbliver en instrumentel forlængelse af den traditionelle styringskæde, der beror på forudgåede politiske valgprocesser. Et netværk skal *mægtiggøres* gennem tildeling af reelt politisk ansvar og kompetencer, før der kan tales om, at styringsnetværk forøger ansvarligheden.

En anden klar forudsætning for at kunne tale om styringsnetværks forøgelse af ansvarlighed er eksistensen af belønningsregler med sanktioner. Netværks ansvarlighed er tæt forbundet med netværksmedlemmernes villighed til at indgå i samarbejder underlagt sanktioner. Inddragelse i instrumentelle partnerskaber besidder

udelukkende sanktionsmuligheder som en forlængelse af den administrative styringskæde, hvorimod der i netværkssamarbejder kan opbygges sanktioner med udgangspunkt i aktørernes gensidige afhængighed og individuelle incitament.

Derfor er netværksaktørernes gensidige afhængighed af enorm betydning for netværks muligheder for at forøge ansvarligheden. Med udgangspunkt i ovenstående analyse kan de rationelle aktørers gensidige afhængighed siges at være forskelligartet, men grundlæggende med et økonomisk aspekt for de funktionelt repræsenterede bagland. Den økonomisk funderede gensidige afhængighed er indlejret i belønningsregler, men afhænger yderligere af en rationel prioritering i forhold til de gældende belønningsregler. Tiltrækning af de kompetente, engagerede og ressourcestærke netværksaktører afhænger således ikke blot af økonomiske belønningsregler, men også af personafhængige prioriteringer, som ikke umiddelbart kan generaliseres.

Det kan diskuteres i hvor høj grad, markante økonomiske belønningsregler er en forudsætning for opbyggelsen af stærk gensidig afhængighed i styringsnetværk til løsning af offentlige problemstillinger, eller om gensidig afhængighed opbygget udelukkende på baggrund af aktørers individuelle engagement kun muliggør etablering af løst sammensatte protestgruppe/græsrods-netværk. I undersøgelsens genstandsfelt etableres netværksaktørernes gensidige afhængighed både på baggrund af de repræsenterede organisationers økonomiske interesser, men også på baggrund af de rationelle aktørers personlige og professionelle interesser i opnåelse af fælles målsætninger i overensstemmende med offentligt *common good*. Styringsnetværks stærke gensidige afhængighed står herved i kontrast til både partnerskaber og protestgrupper, der kan betragtes som henholdsvis instrumentel inddragelse af organisationer med økonomiske interesser og engagerede aktører.

Ud fra den gennemførte empiriske undersøgelse står det klart, at accountability øges ved, at den gensidige afhængighed i et netværk med målsætninger om produktion af offentligt *common good* er bundet til en aktiv styring af individuelle incitament (belønningsregler), der aktiverer de kompetente, interesserede og relevante netværksaktører. Denne type *metastyring* er udenfor dette speciales fokus og derfor ikke behandlet, men der findes tegn på, at socioøkonomiske aktørers rationelle udgangspunkt er ens, og at effektivisering gennem inddragelse primært afhænger af den institutionaliserede administrative praksis. I denne kontekst står en administrativ

legalistisk tilgang med fokus på *best practice* og instrumentel efterlevelse af formelle regelsæt i stærk kontrast til en regeludfordrende og entreprenant, tværfaglig, administrative fleksibilitet. Formel regelfølge er udelukkende udtryk for optimerende rationel handling, hvis reglerne er effektive. Reglers effektive tilpasning til konteksten er derfor essentiel for ansvarligheden, og institutionaliseringen af netværksregler (udover de formelle) i deliberative styringsnetværk kan medvirke til at forøge ansvarligheden.

For at kunne udfordre de gældende regler og effektivt tilpasse dem til konteksten kræves god adgang til viden om feltet og aktørernes brug heraf. Når politikere og socioøkonomiske netværksaktører instrumentelt varetager deres prædeterminerede positioner peger det i retning af begrænset vidensdeling i interaktionen, som ikke skaber udgangspunkt for optimering af effektive beslutninger. Vidensdeling kan ses som determineret af aktørernes varetagelse af individuelle kortsigtede strategiske hensyn, der kan have grund i usikkerhed, mistillid, hyppig brug af vetoret og manglende opbakning om fælles langsigtede målsætninger. Dette står i skarp kontrast til dynamisk udvikling af netværksaktørernes positioner i fleksible og kompromissøgende interaktioner med fælles strategisk langsigtede målsætninger. Viden og adgangen hertil er determinerende for netværks muligheder for at træffe optimerende og effektive beslutninger, men samtidig også bestemmende for deres muligheder for at tilpasse reglerne til konteksten. Netværksregler beror på gentagne praksisser, er mere fleksible end formelle regler og tilpasses lettere en konkret kontekst, fordi de relevante netværksaktørers vidensniveau om praksis generelt er højere end ikke-deltagende administratorers.

I forhold til diskussionen mellem liberal og deliberativ accountabilitytradition kan partnerskaber siges at bygge på en instrumentel forståelse af *inclusion*, der udmøntes i et kontraktlignende forhold mellem administration og aktører, hvilket forlænger den politiske og administrative styringskæde. Styringsnetværk kan derimod siges at adskille sig ved eksistensen af gensidig tillid og afhængighed, der skaber muligheder for at sanktionere netværksaktørerne og for at styre netværket i retning af produktion af et offentligt *common good*.

Der er i dette speciale blevet argumenteret for, at der med netværk kan etableres en funktionel repræsentativ *semi-publicity*, som fungerer ud fra traditionelle mekanismer

for accountability, men blot med begrænset udstrækning. Netværksregler for kritiske fora kan fastholde gensidigt afhængige aktører i høringslignende samarbejder, hvor optimering af beslutninger bygger på kritisk gennemgang af argumenter med udgangspunkt i regionale rationelle og legitime hensyn. Funktionel repræsentation i styringsnetværk opkvalificeres af reflektiv revision af argumenter på eksempelvis formøder og netværksaktørenes kritiske positioneringer kan siges at udgøre en 'mikro'-publicity til prøvning af politiske tiltag. Forudsætningen for denne type repræsentative semi-offentligheder er ekstensiv vidensdeling mellem netværksaktører og administrationen i et gensidigt tillidsforhold, der betinges af netværkets interne fortrolighed. Den funktionelle repræsentation i en sådan semi-offentlighed forudsættes af tilstedeværelsen af gensidighed afhængighed og knyttes til den bredere offentlighed gennem den regionale befolknings vurdering af resultaterne af netværkets beslutninger. Netværks-interne beslutninger kan blive *accountable* gennem prestige-sanktioner for de regionale aktører, som har '*noget på spil*'.

Specialets genstandsfelt omfatter to regioner med forskellige karakteristika, som dækker netværkssamarbejde i både et centralt udvalg til overvågning og et decentralt forum med større implementeringsansvar. I begge kontekster forsøges skabt større gennemsigtighed og inddragelse i policy formuleringsprocesser og monitorering. Den blotte instrumentelle inddragelse i partnerskaber om disse policy processer kan siges at forøge accountability, men ikke nødvendigvis som et resultat af netværkssamarbejde. Derimod kan institutionaliseringen af de sjællandske netværksmedlemmers deltagelse i møder mellem administrationen og projektansøgere siges at være resultatet af tilliden i netværket. Netværksaktørenes tillid til eksempelvis de udsendte netværksmedlemmers vurderinger har stor indflydelse for beslutningsprocessen, men særligt resulterer den administrative tillid til netværksaktørerne i, at de traditionelt administrative praksisser åbnes for bredere adgang. Det kan diskuteres, i hvor høj grad der er tale om 'semi-gennemsigtighed', fordi adgangen trods alt kun angår netværkets udsendte medlemmer og ikke en bredere offentlighed. Gennemsigtigheden forudsættes dog af en administrativ tillid til netværksmedlemmerne og øger samlet set netværkets vidensgrundlag, hvilket kan siges at opkvalificere dets beslutninger.

Styringsnetværk med deltagelse af socioøkonomiske relevante samfundsaktører til

håndtering af komplekse problemstillinger står i stærk kontrast til den traditionelle *en-strengede* styringskæde med demokratisk valgte politikere og deres administration. Forskelligheder i styringsmæssig opbygning og funktion udelukker dog ikke, at styringsnetværk kan oprettes og eksistere parallelt med mere traditionelle og hierarkiske styringssystemer eller som deres forlængelse og dermed skabe forudsætning for et *flerstrengt* system.

Styringsnetværk kan gennem deltagende aktørers gensidige afhængighed forøge effektivitet og accountability i forbruget af offentlige midler. Etableringen og brugen af netværk som ansvarlige alternativer kræver dog andre styringsrationaler end dem, der er kendte fra det traditionelle hierarkiske system. Styringsnetværk er personafhængige og der findes en længere tidshorisont for at kunne opbygge netværksaktørernes kendskab, viden, erfaring og tillid. Et netværks succes er meget afhængig af administrationens facilitering af ressourcer for netværket og tilliden mellem administration og netværk.

9. Perspektivering

Specialets kritisk realistiske udgangspunkt gjorde det særligt relevant at undersøge institutionelle forudsætninger for de rationelt betingede netværksaktørers adfærd, regelfølge og muligheder for at øge ansvarligheden i forbruget af strukturfondsmidlerne. Det eksplorative empiriske fokus for analysen har været at afdække strukturer på det ontologiske aktualitetsniveau (Klijns regler) med betydning for ansvarlighed i formidlingen af strukturfondsmidlerne. Regelfølge og betydningen heraf har ligget udenfor dette speciales fokus, men kan derfor udgøre relevant omdrejningspunkt for efterfølgende undersøgelser og teoretiske diskussioner af rationelle aktørers brud på regler, reglers institutionalisering og reglers legitimitet.

I specialet er den komparative metode blevet brugt til at skabe grundlag for en bredere teoretisk forståelse af demokratiske perspektiver ved styringsnetværk. Specialets konklusioner er underbygget af empiri fra to empiriske EU netværkskontekster indenfor samme polity og konklusionerne, samt væsentligheden af de udvalgte nedslagspunkter fremstår stærkere, end hvis der kun var blevet foretaget ét nedslagspunkt i én empirisk kontekst. Eksempelvis fremstår interaktionsreglen om netværk som kritiske fora som særligt relevant for netværks muligheder for at forøge ansvarlighed.

Specialet har taget udgangspunkt i, at der for formidling af strukturfondsmidlerne findes et demokratisk legitimt krav om effektivitet. Effektivitet blev herved til et skyggebegreb, som ikke stod i modsætning til demokrati i styringsnetværk. I specialets analyse af realitetsreglerne gjorde embedsmanden fra EBST, medarbejderen fra vækstforumsekretariatet og repræsentanten for arbejdstagerne (LO) dog opmærksom på, at regionsrådenes overmyndighed over vækstforaene er uhensigtsmæssig (bilag 1: 3, 10, 37). Men netop herved kommer netværkenes autonomi og regionsrådenes demokratiske kontrol med vækstforaene til at fremstå som modsætningsforhold; modsætningen mellem netværkets ønske om effektivitet og ønsket om demokratisk valgte politikeres kontrol med netværket.

Konklusionen på dette speciale lægger op til en teoretisk diskussion af betydningen af, at benytte deliberative argumenter om *accountability* i en traditionelt liberal demokratitradition, og hvorvidt det medfører en udhulning af begrebet *accountability* (Mulgan 2000, Esmark 2007). Dette forudsætter en teoretisk overbygning til analyse af

betydningen af specialets bevægelse fra et liberalt udgangspunkt mod et mere deliberativt.

Inddragelse af relevante socioøkonomiske aktører i EU er ikke blot introduceret i udmøntningen af strukturfondsmidlerne, men benyttes også til institutionalisering af lobbyers påvirkning af *EU-politics* for at forøge accountability (Bang og Esmark 2007). Institutionaliserede styringsnetværk kan ses som et tillidsfuldt mellemlid mellem myndigheder og befolkningen, hvor funktionelt repræsenterede interessers modsætninger skaber effektive og ansvarlige løsninger uden hverken offentliggjorte skandaler eller lobbyisters uigennemsigtige påvirkning af beslutningsprocesser. Netværksreglerne for sådanne samarbejder vil have enorm betydning for, om inddragelse betragtes som effektiviserende og accountability-skabende add-on-samarbejder, eller de betragtes som farlige for demokratiet. Dette speciales konklusioner peger i retning af, at selvom styringsnetværk umiddelbart er eksklusive, så kan de medvirke til at effektivisere (økonomisk ansvarlighed) og skabe *inclusion*, *publicity* og *responsiveness* (politisk ansvarlighed).

10. Litteraturliste:

10.1. Bøger:

- Abromeit, Heidrun 1998: *Democracy in Europe*, Berghahn Books, New York.
- Anderson, James 2002: *Transnational Democracy*, Taylor & Francis Group Books Ltd, UK.
- Andersen, John & Torfing, Jacob 2002: *Netværksstyring i velfærdssamfundet - de lokale koordinationsudvalg*, arbejdsrapport nr. 6, Center for Arbejdsmarkedsforskning ved Aalborg Universitet.
- Bang, Henrik og Esmark, Anders 2007: *New Publics with/out Democracy*, Nordicom, Frederiksberg.
- Bogason, Peter og Zølner, Mette 2007: *Methods in Democratic Network Governance*, CPI Antony Rowe, Chippenham and Eastbourne, UK.
- Bukh, Per Nikolaj og Torben Korsager 2006: *Offentlige private Partnerskaber*, i Bukh, Per Nikolaj og Korsager, Torben (red.) 2006: *Det er så yndigt at følges ad : Danske erfaringer med offentligt privat partnerskab*, Børsens Forlag, København.
- Börzel, Tanja A. og Panke, Diana 2007: *Network Governance: Effective and Legitimate?*, i Sørensen, Eva og Torfing, Jacob (red) 2007: *Theories of Democratic Network Governance*, CPI Antony Rowe, Chippenham and Eastbourne, UK.
- De Luca, Federico N. (ed.) 2008: *Economic Corruption*, Nova Science Publishers, Inc., New York.
- Esmark, Anders 2007: *Democratic Accountability and Network Governance – Problems and Potentials*, i Sørensen, Eva og Torfing, Jacob 2007: *Theories of Democratic Network Governance*, CPI Antony Rowe, Chippenham and Eastbourne, UK.
- Fuglsang, Lars og Olsen, Poul Bitsch 2004: *Introduktion*, i Fuglsang, Lars og Olsen, Poul Bitsch 2004 (red.): *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne: På tværs af fagkulturer og paradigmer*, Roskilde Universitetsforlag
- Jespersen, Jesper 2004: *Kritisk realisme*, i Fuglsang, Lars & Olsen, Poul Bitch (red.): *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne: På tværs af fagkulturer og paradigmer*, Roskilde Universitetsforlag.

- Kickert, Walter J.M. 1993: *Complexity, Governance and Dynamics: Conceptual Explorations of Network Management*, i *Modern Governance - New government-society interactions*, Koiman, Jan 1993 (red.), Sage.
- Kickert, Walter 2007: *Public Management Reforms in Countries with a Napoleonic State Model: France, Italy and Spain*, i Pollitt, Christopher, Thiel, Sandra van, Homburg, Vincent (red) 2007: *New Public Management in Europe – Adaptation and Alternatives*, Palgrave Macmillan, UK.
- Koppenjan, Joop F.M. 2007: *Consensus or Conflict in Policy Networks: Too much or Too little?*, i Sørensen, Eva & Torfing, Jacob 2007 (red.): *Theories of democratic network governance*, Basingstoke Palgrave Macmillan.
- Kvale, Steinar 1994: *Interviewteknik - introduktion til det kvalitative forskningsinterview*, Hans Reitzel.
- Navarro, Carmen og Tomàs, Mariona 2007: *Madrid and Barcelona. Alternative conceptions of Metropolitan Governance*, i Collin, Jean-Pierre og Robertson, Mélanie: *Governing Metropolises: Profiles of Issues and Experiments on four Continents*, Les Presses de l'Université Laval, Canada.
- Neuman, William Lawrence 1997: *Social Research Methods: Qualitative and Quantitative Approaches, 3rd ed.*, Allyn & Bacon, USA.
- Nielsen, Klaus (red.) 2005: *Institutionel teori - en tværfaglig introduktion*, Roskilde Universitetsforlag.
- Nielsen, Klaus 2005A: *Institutionelle tilgange i samfundsvidenskaberne – en introduktion*, i Nielsen, Klaus (red.) 2005: *Institutionel teori - en tværfaglig introduktion*, Roskilde Universitetsforlag.
- Nielsen, Klaus 2005B: *Institutioner og adfærd: vaner, rutiner, regler og normer*, i Nielsen, Klaus (red.) 2005: *Institutionel teori - en tværfaglig introduktion*, Roskilde Universitetsforlag.
- Olsen, Poul Bitsch & Pedersen, Kaare 1999: *Problemorienteret projektarbejde*, Roskilde Universitetsforlag.
- Pollitt, Christopher, Thiel, Sandra van, Homburg, Vincent (red) 2007: *New Public Management in Europe – Adaptation and Alternatives*, Palgrave Macmillan, UK.
- Rhodes, R.A.W. 1997: *Understanding Governance*, Open University Press, UK.
- Simon, Herbert A., Thompson, Victor A og Smithburg, Donald W. 1991: *Public Administration*, Transaction Publishers, USA.

- Skelcher, Chris 2007: *Democracy in Collaborative Spaces: Why context matters in researching governance networks*, i Marcussen, Martin og Torfing, Jacob 2007: *Democratic Network Governance in Europe*, CPI Antony Rowe, Chippenham and Eastbourne, UK.
- Sørensen, Eva 2002: *Politikerne og Netværksdemokratiet*, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, Gylling.
- Sørensen, Eva og Torfing, Jacob (red) 2007: *Theories of Democratic Network Governance*, CPI Antony Rowe, Chippenham and Eastbourne, UK.
- Tilly, Charles 2005: *Trust and Rule*, Cambridge University Press, New York.
- Torfing 2005: *Institutionelle teorier indenfor politologi*, i Klaus Nielsen (red) 2005: *Institutionel teori . en tværfaglig introduktion*, Roskilde Universitetsforlag.
- Torfing, Jacob 2007: *A Comparative and Multilevel Analysis of Governance Networks: A Pilot Study of Employment Policy*, i Bogason, Peter og Zølner, Mette (red) 2007: *Methods in Democratic Network Governance*, CPI Antony Rowe, Chippenham and Eastbourne, UK.
- Torfing, Jacob 2007: *Comparative Analysis based on Expert Reports*, i Bogason, Peter og Zølner, Mette (red) 2007: *Methods in Democratic Network Governance*, CPI Antony Rowe, Chippenham and Eastbourne, UK.
- Zølner, Mette, Rasmussen, Iben Ørum og Hansen, Allan Dreyer 2007: *Qualitative Interviews: Studying Network Narratives*, i Bogason, Peter og Zølner, Mette (red) 2007: *Methods in Democratic Network Governance*, CPI Antony Rowe, Chippenham and Eastbourne, UK.
- Åkerstrøm 2008: *Partnerships, Machines of Possibility*, The Policy Press, UK.

10.2. Artikler:

- Aars, Jacob og Fimreite, Anne Lise 2005: *Local Government and Governance in Norway: Stretched Accountability in Network Politics*, Scandinavian Political Studies, Vol. 28, no. 3.
- Agranoff, Robert & McGuire, Michael 2001: *Big Questions in Public Network Management Research*, Journal of Public Administration Research and Theory, Vol. 11 no. 3.

- Edelenbos, Jurian og Klijn, Erik-Hans 2007: *Trust in Complex Decision-Making Networks: A Theoretical and Empirical Exploration*, Administration and Society, Vol. 39, Sage Publications.
- Harlow, Carol og Rawlings, Richard 2006: *Promoting Accountability in Multi-Level Governance: A Network Approach*, European Governance Papers (EUROGOV), <http://www.connex-network.org/eurogov/pdf/egp-connex-C-06-02.pdf>.
- Klijn, Erik-Hans 1996: *Analyzing and Managing Policy Processes in Complex Networks*, Administration & Society, Vol. 28 no. 1.
- Klijn, Erik-Hans 2001: *Rules as Institutional Context for Decision Making in Networks: The Approach to Postwar Housing Districts in Two Cities*, Administration & Society, Vol. 33, Sage Publications.
- Klijn, Erik-Hans og Koppenjan, Joop, F. M. 2006: *Institutional Design*, Public Management Review, Vol. 8, Routledge, UK.
- Klijn, Erik-Hans og Skelcher, Chris 2007: *Democracy and Governance Networks: Compatible or Not?*, Public Administration, Vol. 85, 3, Blackwell Publishing, USA.
- Lijphart, Arend 1971: *Comparative Politics and the Comparative Method*, The American Political Science Review, Vol. 65, No. 3, pp. 682-693, American Political Science Association, <http://www.jstor.org/stable/1955513>.
- Martín, Samuel Gil 2002: *An overview of Spanish labour market reforms, 1985-2002*, European University Institute, <http://www.iesam.csic.es/doctrab2/dt-0217e.pdf>.
- Mulgan, Richard 2000: *'Accountability': An Ever Expanding Concept?* Public Administration, Vol. 78, No. 3, Blackwell Publishers Ltd., UK.
- Newman, Janet 2004: *Constructing Accountability: Network Governance and Managerial Agency*, Public Policy and Administration, Vol. 19, no. 4.
- Ostrom, Elinor 1991: *Rational choice theory and institutional analysis – towards complementarity*, American Political Science Review, Vol. 85 no. 1.
- Ramos, Eduardo og Delgado, Maria del Mar 2003: *European Rural Development Programmes as a Mean of Strengthening Democracy in Rural Areas*, Research in Rural Sociology and Development, Vol. 9., Elsevier.

- Santisteban, Manu Ahedo 2006: *Business Systems and Cluster Policies in the Basque Country and Catalonia (1990-2004)*, European Urban and Regional Studies, Vol. 13, no. 1. European University Institute.
- Schout, Adriaan og Jordan, Andrew 2005: *Coordinated European Governance: Self-organizing or Centrally Steered?*, Public Administration, Vol. 83 no. 1., USA.
- Simms, Marian 1999: *Models of Political Accountability and Concepts of Australian Government*, Australian Journal of Public Administration, 58 (1), March, Blackwell Publishers, UK.
- Smith, Andy 1995: *Going Beyond the Democratic Deficit: The European Union and Rural Development in Networked Societies*, Regional and Federal Studies, Vol. 5, no. 1, Frank Cass, London.
- Soto, Roberto Gavía 1994: *Corporativismo en el Área del Bienestar. El caso de la Organización Nacional de Ciegos*, Revista Española de Investigaciones Sociológicas (Reis) Vol. 66,
<http://www.reis.cis.es/REIS/jsp/REIS.jsp?opcion=articulo&ktitulo=975&autor=ROBERTO+GARV%C3%93+CDA+SOTO>.
- Sørensen, Eva og Torfing, Jacob 2005: *Democratic Anchorage of Governance Networks*, Scandinavian Political Studies, Vol. 28, No. 3.

10.3. Diverse:

- Bösch, Herbert 2009: *The EU Accountability Process: Speech at the 90th anniversary of the national audit office of Lithuania*,
<http://www.herbertboesch.at/images/uploads/downloads/Speech%20Herbert.Boesch.pdf>.
- CIDEM 2007: *Facts and Figures*,
<http://www.cidem.com/catalonia/en/about/facts/index.jsp>.
- Christensen 2006: *Misbrug af regionalstøtte må stoppes*, Ole Christensens (MEP) hjemmeside,
<http://socialdemokraterne.dk/default.aspx?site=olechristensen&func=article.view&id=147834>.
- Czech Business Weekly 2009: 16.3.2009:
<http://www.cbw.cz/en/article/subsidies-of-ill-repute.aspx>.

- Czech Business Weekly 2009A: 2.2.2009:
<http://www.cbw.cz/en/AllArticlesList.aspx>.
- České Noviny 2009: 17.3.2009: <http://www.ceskenoviny.cz/news/zpravy/czech-social-democrats-seeking-no-confidence-vote-again/366018>.
- Danmarks Statistik 2007: *BNP (mio. kr.) samt BNP pr. indbygger (1000 kr.) efter type, region, prisenhed og tid*,
<http://www.statistikbanken.dk/statbank5a/default.asp?w=1280>.
- DR 2009: *Diæt-fifleri kaldes pamperi*, DR 2009, Rasmus Strøyer, 7. maj 2009,
<http://www.dr.dk/Nyheder/Temaer/2009/Europa/2009/05/07/114200.htm>.
- DR 2009A: *Indslag om EU-Parlamentsvalget*,
<http://www.dr.dk/Nyheder/Temaer/2009/Europa/Indslag/05095857.htm>.
- EBST 2006: *Regionalpolitisk vækstredøgørelse af 24. maj 2006*, Erhvervs- og Byggestyrelsen, www.vaekstforum.regionsyddanmark.dk/dwn28868.
- EBST 2007: *Program for Den Europæiske Regionalfond i Danmark 2007-2013 – Innovation og Viden*,
http://www.ebst.dk/file/5467/Regionalfondsprogram_2007-2013.
- EBST 2008: *EU's Strukturfondsmidler 2007-2013*,
http://www.ebst.dk/file/6399/EU's_strukturfondsmidler_2007-2013.pdf.
- EBST 2009: Erhvervs- og Byggestyrelsens hjemmeside: <http://www.ebst.dk/eu-tilskud>.
- EU DG 2008: *Analysis of the budgetary implementation of the Structural and Cohesion Funds in 2007*,
http://ec.europa.eu/budget/library/documents/revenue_expenditure/expenditure/sf_implem_rep_2007_en.pdf.
- EU Parlamentet 2007: *Decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2006, 2007/2037(DEC)*, Budgetkontroludvalget for EU-parlamentet,
http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2004_2009/documents/pr/702/702978/702978da.pdf.
- EU 2004: *I Regionernes Tjeneste*, Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, Belgien.
- EU 2006: *Forordning (EF), nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden*, Den Europæiske Unions

- Tidende, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:210:0025:0078:DA:PDF>.
- EU 2007: *Annual Accounts of the European Communities – Financial Year 2007*, EU Kommissionen, http://ec.europa.eu/budget/library/publications/fin_manag_account/fin_annual_acc_2007_en.pdf.
  - EU 2008: *Nye midler, bedre bestemmelser*, Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, http://ec.europa.eu/budget/library/publications/financial_pub/pack_rules_funds_da.pdf.
  - EU 2008A: *Årsberetning – EU-bugettet for 2007*, <http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/1571540.PDF>.
  - EU 2009, 257: *Medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning 2007*, EU Kommissionen, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0096:FIN:DA:PDF>
  - EU 2009A: *Regionale Politiske Bestemmelser og Instrumenter*, <http://europa.eu/scadplus/leg/da/s24002.htm>.
  - EU KOM 2006 (194): *Grønbog om et Europæisk Åbenhedsinitiativ*, http://ec.europa.eu/transparency/eti/docs/gp_da.pdf.
  - EU KOM 2007 (390): *Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser – Bekæmpelse af svig – Årsberetning for 2006*, EU Kommissionen, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2007:0390:FIN:DA:PDF>
  - EU KOM 2008, 475: *Beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser – Bekæmpelse af svig – Årsberetning for 2007*, SEK 2300 og SEK 2301, http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/anti-fraud_en.html.
  - European Survey 2006: *Trust in Institutions*, www.europeansocialsurvey.org/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=204&itemid=80
  - Folketinget 2004: <http://www.euo.dk/upload/application/pdf/a31e14af/fakta6.pdf>.

- Fraser, Ian 2004: *Auditor blames politicians for EC waste and corruption*, The Sunday Herald, 8. august 2004,
http://findarticles.com/p/articles/mi_qn4156/is_20040808/ai_n12590016/.
- GENCAT 2005: *l'Acord Estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana*, Generalidad de Cataluña, <http://www.acordestrategic.cat/index.html>.
- GENCAT 2007: *Programa Operativo FEDER de Cataluña 2007-2013*, Generalidad de Cataluña,
http://www.gencat.cat/economia/doc/doc_83454940_1.pdf.
- ICAEW-CIPFA 2008: *Reforming the EU Budget: Enhancing Delivery, Improving Accountability*, konference afholdt fredag den 28. marts 2008 i Chartered Accountants' Hall for medlemmer af ICAEW⁶⁷, CIPFA⁶⁸, Brian Gray⁶⁹ og Josef Bonnici⁷⁰,
http://ec.europa.eu/budget/reform/library/news/20080328_ICAEW-CIPFA.pdf.
- KL 2005: *En sammenhængende erhvervsfremme – de nye regionale vækstfora*, KL, Frederiksberg.
- LOV nr. 602 af 24/06/2005: *Lov om Erhvervsfremme*,
<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=27062#K5>.
- MEH 2008: *Documento Único de programación de Cataluña 2000-2006 - Informe de Ejecución 2007*, Ministerio de Economía y Hacienda de España,
http://www.gencat.cat/economia/doc/doc_28487323_1.pdf.
- OLAF 2008: *Resume af Ottende Aktivitetsrapport for 2007*, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig,
http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2007/summary/da.pdf.
- Openeurope 2008: *100 Examples of European Fraud and Waste*,
<http://www.openeurope.org.uk/research/top100waste.pdf>.
- Vækstforum Sjælland 2006: *Vækstforum Sjællands erhvervsudviklingsstrategi 2007-2010*,
<http://www.vfsj.dk/VækstforumSjaellandsHandlingsplanogStrategi/Documents/Vækstforum%20ErhvUdvstrategi.pdf>.

---

⁶⁷ Institute of Chartered Accountants in England and Wales.

⁶⁸ Chartered Institute of Public Finance and Accountancy.

⁶⁹ Deputy Director General and Accountant of the Commission.

⁷⁰ Member of the European Court of Auditors.

11. Bilag

Bilag 1: Danske interviews

Interview med Erhvervs- og Byggestyrelsen

Søren: Ja, så skulle det være igang. Ja, det første spørgsmål, det er **hvordan du vil karakterisere formålet med jeres arbejde i overvågningsudvalget?** Sådan på... Du er i det her overvågningsudvalg...

EBST: Ja. Altså formålet det er jo sådan set defineret i forordningen ikke. Og hvis man... Nu skal jeg lige prøve at se om jeg kan finde noget her... Så er det jo og overvåge programmernes fremdrift. Og så er der jo en række, kan man sige, mere tekniske og formelle opgaver, som overvågningsudvalget har, med hensyn til at godkende finansieringsplaner, godkende evalueringsplaner og godkende ændringer i programmerne, hvis det kommer på tale. Men ellers så står det jo rimeligt detaljeret beskrevet i forordningerne, ikke... Og afhængig af, hvad for en du sidder og roder med, og vil forholde dig til, jamen om det er ny eller gammel periode, ikke, så... Nu skal jeg lige prøve at se den nye periode her. Der er ikke... Så vidt jeg husker det, så er der ikke de store ændringer i overvågningsudvalgets opgaver fra den gamle til den nye periode. Det er stort set det samme.

Søren: Hvordan med i praksis, hvordan... Er det ligesom det, I også gør i praksis? Der er ikke... Det der står skrevet, det er også det i gøt?

EBST: Ja, det er det jo i praksis kan du sige, fordi det vi... Det udvalgene har til opgave at forholde sig til, ikke... Altså hvis der er ændringer i programmerne, der er ønsker om ændringer i programmerne, så skal man godkende det i overvågningsudvalget. Og det vil sige, at hvis der er behov for det, så skal det forelægges overvågningsudvalget først, inden det går til kommissionen, med henblik på, at hvis det er ting, der kræver kommissionsgodkendelse, at det så sker der. Ja, og en anden væsentlig opgave, jeg tror også jeg nævnte det for dig, da vi talte sammen sidst, i forhold til det nye udvalg, at udvælgelseskriterier skal også drøftes og fastlægges.

Søren: Det var dem, I blev færdige med her i foråret...

EBST: Det er i hvertfald det, der kører drøftelser af, i forhold til det nye program, så vidt jeg ved, ikke. Men det har jo selvfølgelig også været gældende tidligere, at man skulle godkende udvælgelseskriterier, som ikke måtte fremgå af forordningerne eller programmet. Og de blev så til godkendelse i udvalget. Og så følger man jo så fremdriften, og det sker typisk ved at se på, jamen hvad er det finansielle forbrug. Man kigger også på, hvad resultater der er opnået nu, i forhold til dem der står i programmerne, som er de forventede resultater. Og så skal der afleveres årsrapporter, som også skal godkendes af overvågningsudvalget.

Søren: Godt, hvordan er I... Jeres funktion i forhold til overvågningsudvalget, hvordan er det, og **er I tilfredse med hvad I ligesom får lov til at gøre** og råde med?

EBST: Jamen altså, Erhvervs- og Byggestyrelsen, som jo også er forvaltningsmyndighed for programmerne, de har også formandsskabet for overvågningsudvalget. Og så er vi samtidig sekretariat. Og derudover, så er sammensætningen af udvalget fastlagt i bekendtgørelsen.

Søren: Ja, det er noget med at LO og DI skal indstille, og...

EBST: Ja, der er dem, der står her. Der er udpegede medlemmer fra videnskab, teknologi, udviklings, undervisning, beskæftigelse, integration, fødevarer social, kommunernes landsforening, Regionerne, LO, FTF, DA...

Søren: Det vil sige, at det er Erhvervs- og Byggestyrelsen, altså jer, der forbereder dagsordenen til de her møder?

EBST: Det er det, ja.

Søren: Hvem træffer beslutningerne, og hvordan foregår det?

EBST: Jamen hvad tænker du på, hvem træffer beslutningerne?

Søren: Når I sidder nu, og ligesom noget skal indstilles til...

EBST: Nu faldt du ud...

Søren: Hvad siger du? Er du her stadigvæk? Hallo...

EBST: Hallo...

Søren: Nej, Jeg tænker på, når I sidder og diskuterer noget, om... blip.

Søren: Det må du undskylde, jeg ved ikke helt hvad der skete der...

EBST: Nej, det... Nogle gange, al den der nye teknologi, den virker ikke altid...

Søren: Det er meget smart, men når det fungerer kan man sige. Nej, det jeg tænkte på, det var, når I sidder der, og ligesom skal beslutte om noget skal indstilles til kommissionen, eller ej, hvordan træffer I så beslutninger om der er...

EBST: Som jeg husker forretningsordnen, så mener jeg at det er ved konsensus.

Søren: Det er konsensus. Og det betyder i praksis at...?

EBST: At enhver har i virkeligheden mulighed for at blokere en eller anden beslutning. Men der foreligger en forretningsorden, og i den gamle periode, der var det ihvertfald ved konsensus, og jeg mener også at den nye indeholder den der... Jeg har den ikke lige ved hånden, men...

Søren: Nej, det mener jeg også der står noget om... Og i det gamle, der mener du i 2000-2006 perioden?

EBST: Ja.

Søren: Hvordan, var det præget af, at der ligesom var nogen der brugte den der vetoret, eller var det præget af, at...

EBST: Nej, det var der ikke, altså nej, det var der ikke. Det var præget af, at det var konsensusbeslutninger. Og det var der sådan set ikke det store problem med.

Søren: Godt. Så skal jeg lige spørge om, **hvem sikrer så, at de her beslutninger, de eransvarlige? Altså at der ligesom er en ansvarlighed i forhold til de resultater og de løsninger, I kommer med?**

EBST: Ansvarlige? Det er klart at beslutningerne, der bliver truffet af overvågningsudvalget, de er jo... Altså de har jo typisk en karakter i forhold til... Eksempelvis ændringer i programmet og sådan noget, og det er jo sådan noget, der efterfølgende vil kunne kontrolleres, eller man vil kunne se, når man næste gang tager en status på, hvordan går det med programmet, hvordan ser det ud. Og jeg tænker på, når du spørger om ansvarlighed, så er jeg lidt usikker på hvad du...

Søren: Ja, men jeg tænker på, om jeres, er der nogen... Økonomiske dispositioner, eller om at det ligesom er juridisk i orden, det I ligesom går ind og gør, eller at der også er en demokratisk opbakning, at I er...

EBST: Altså det demokratiske element, det ligger vel i, at du har overvågningsudvalget og den sammensætning det har, med partnerskab, ikke. Det kan du jo så sige, at med konsensusbeslutninger, så er der vel ikke nogen der kan blive kørt over der. Om hvorvidt det er økonomisk forsvarligt, altså der bliver jo ikke truffet beslutninger om anvendelsen af midler i den forstand til enkelte projekter i overvågningsudvalget. Det er jo ikke overvågningsudvalgets opgave.

Søren: Nej, det foregår i anden regi.

EBST: Det foregår i andet regi, det foregår jo i princippet i de regionale vækstfora, som laver indstillinger. Men det er klart, der kan man jo ikke indstille for nogle penge man ikke har. **[Søren: Nej, det er klart...]** Og det vil vi jo kontrollere, ikke... Vi har jo vores systemer til at sikre at de rammer vi har til rådighed, at vi bevilger ikke mere end det der er indenfor den... Altså det svarer jo helt til, at man ikke kan bruge flere penge end dem, man har på finansloven. Så det er jo egentlig ligetil. Og hvis der så er i øvrigt er andre beslutninger, af en anden karakter, så... Og hvis der er væsentlige ændringer eller beslutninger, så er det jo også kommissionen, der i sidste ende skal godkende det. Og kommissionen vil jo så også

gå ind og se på, om det her så også er i overensstemmelse med forordninger og bestemmelser og principper og holdninger de i øvrigt måtte have til, hvordan sådan noget her skal se ud, eller køre. Vi deltager jo så i øvrigt også som observatør i udvalget. Og kan jo så der løfte en pegefinger, hvis der er et eller andet. Og så er det jo os, der som forvaltningsmyndighed, det er jo vores ansvar at reglerne bliver overholdt.

Søren: Ja, hvordan, hvis der nu er noget, der ligesom glider mindre godt, er det så jer, der ligesom hænger med skylden, eller hvad kan man sige, får I... Nå men dert er også fordi at Erhvervs- og Byggestyrelsen... Eller hvordan? **Hvis der er noget der ikke går så godt, hvem tager så ansvaret, eller hvem bliver ligesom?**

EBST: Altså i sidste ende er det ministeriet, der har ansvaret for, at det her fungerer, kan man sige. Det ligger i regelgrundlaget og regelsættet, ikke, at medlemsstaten er ansvarlig for de dele, som medlemsstaten har fået stille til rådighed gennem de her programmer.

Søren: Ja, og det vil jo så være jer som ministerie, eller som ansvarlig styrelse...

EBST: Ja, det er jo så vores minister, ikke, og så er det jo så bemyndiget til os og tage det her. [Søren: Godt, jeg har lige nogle spørgsmål...] Så det er sådan rimeligt klart. Og så ved jeg ikke, der kommer jo... Der kan jo altdi komme diskussioner af hvem der bør, eller kunne gøre ting...

EBST: EBST Poulsen...

Søren: Ja, så er vi på igen EBST. Nej, det må jeg... Til næste interview, der må jeg godt nok lige se og om jeg kan få lavet om på, og få en bedre forbindelse. Det er da helt vildt.

EBST: Ja, det er som om den holder fem minutter, så...

Søren: Ja, så bliver vi logget af.

EBST: Det kan være den måde du... Hvad er det det hedder, eller det du bruger... eller.

Søren: Ja, det kan godt være... Du var igang med at...

EBST: Ja, men det er, hvis der så i øvrigt er ting, som, altså ting, der har at gøre med det administrative, det er selvfølgelig klart, der har vi jo i en vis udstrækning ansvaret for, at det fungerer. Ligesåvel som regionerne i vækstforaerne har et ansvar, fordi med det setup, der er i den nye periode, så kører alle ansøgninger den vej ind igennem, og bliver behandlet der, og går videre til os, ikke. Men det er klart, der kan jo så være nogle diskussioner om hvordan det fungerer, om det fungerer dårligt eller skidt, så er der jo så det regelgrundlag vi er underlagt. Det er jo sådan... kan man jo så sige er nogle andre, om du vil, hvis man vil til at snakke om ansvar og skyld og alt muligt, som ligesom har været med til at bestemme det.

Søren: Hvordan er det, egentlig nu... Når jeg lige nu sidder og siger, at I har både kontakt den ene og den anden vej, med de regionale vækstfora, her, er det så de samme personer, er det dig, der også sidder og er med til og modtage ansøgninger, eller indstillinger fra de her vækstfora? Eller er det et helt andet kontor, end der hvor du sidder?

EBST: Nej, det er her hvor jeg sidder, men det er selvfølgelig klart, vi sidder mange mennekser, vi sidder op mod fyre, så det er jo ikke alle, der ligesom sidder med den slags ting, vel. Så der er nogle, der er eksperter i at behandle ansøgninger, der er nogle, der har som ansvarsområde og være sekretariat for det her overvågningsudvalg, og en tredje, der har noget helt andet, som et ansvarsområde.

Søren: Ja, godt. De spørgsmål jeg har forberedt, der er der lige lidt om de andre aktører og så er der noget helt generelt til sidst. Og det næste spørgsmål, det er: **Hvem der egentlig deltager aktivt i overvågningsudvalget, altså alle møder vel op, men hvem er ligesom mest aktive, og hvordan mønter det sig ud i...**

EBST: Det har jeg meget svært ved at svare på, havde jeg nær sagt, fordi det, du vel er mest interesseret i, det er i den nye periode, og der... Altså jeg ved da, at arbejdsmarkedets parter, LO og DA, har da været aktive i hvertfald i en... Ja, det er svært... Jeg synes det er meget svært ikke, fordi jeg tror der har været to møder, og det er meget svært på nuværende tidspunkt og sådan lige at sige, hvem er mest aktiv... [Søren: Ja, det er klart.]

Fordi det er vel mest arbejdsmarkedets parter og regionerne, der er mest aktive umiddelbart.

Søren: Hvordan var det tidligere?

EBST: Ja, tidligere, der var sammensætningen en lille smule anderledes, fordi vi hav... Der var knap så mange ministerier med, LO og DA var ikke repræsenteret, fordi det var, kan man sige, en anden struktur og nogle andre områder, man dækkede... Så der var det meget domineret af, at det var regionerne, der ligesom var de aktive.

Søren: Ok, hvad har det her skift i sammensætningen betydet for jeres diskussioner og jeres...

EBST: Jamen det er blevet et større udvalg, ikke, og det giver selvfølgelig mulighed for nogle flere diskussioner, og i og med, at programmerne også er i nogle andre vinkler, så er det også nogle andre ting, som kan være til diskussion.

Søren: Ja, ja, det er da rigtigt. **Er der nogen der, i den sammensætning, der har mere indflydelse end andre?**

EBST: Ikke når det er ved konsensus. Det kan der vel dårligt være.

Søren: Ja, det er det... Der kan alle vel have samme... En mand, en stemme... Hvordan er folk til... **Hvis de lover at forberede noget, eller at gøre noget eller... Er det så noget, de også gør, eller er det svært ligesom at få folk engageret i det?**

EBST: Altså jeg synes ikke det er svært... Ikke hvad jeg har hørt ihvertfald, at det er svært at engagere folk. Det er det ikke. Nu har jeg ikke oplevet, at der er nogle enkelte medlemmer, som er blevet bedt om, at ligesom forelægge et eller andet, eller komme med noget. Det der er tilfældet, det er, at de her møder ofte holdes ude regionalt, og så vil det sige, at så bliver der taget kontakt til den pågældende region, for om de kan sørge for, at mødet kan afholdes, og om der er nogle... Hvis man er derhenne, hvor der er nogle støttede projekter, om man så kan komme ud og se dem og sådan noget... Det, der... Der spiller de positivt med allesammen.

Søren: Nej, det har jeg også læst, at I skulle ud og se nogle forskellige projekter. Jeg tænkte på, **er der på noget tidspunkt, at I sidder og tænker, at det her, det er lidt halvfarligt, eller der er noget på højkant her, og at I ligesom håber, at det ligesom falder ud rigtigt, for jer og i det hele taget?**

EBST: Jamen det ved jeg ikke, der er vel altid nogle situationer, hvor man kan sige, at både i forhold til det regelsæt der eksisterer og af hensyn til programmets forløb og 'flow', at de... der kan være nogle løsninger, som er bedre end nogle andre. Det vil der vel altid forekomme.

Søren: Men er det noget der forekommer tit, eller er det noget, I ligesom... Og hvad gør I, når I mærker...

EBST: Jeg ved ikke, hvis man kigger... I den gamle periode vil jeg sige, der var det ikke voldsomt tit, jeg synes det forekom. Altså der er jo tit, i og med regelsættet er rimeligt kompliceret, der er nogle bestemmelser for blandt andet også midlers anvendelse, hvor hurtigt de skal anvendes og den slags ting, som kan gøre, at det er nødvendigt med nogle beslutninger, kan man ligesom sige, af en bestemt karakter, fordi hvis man ikke gør det, jamen så er konsekvensen, eksempelvis at man mister nogle midler i programmet, og det... Jeg mener, det er rimeligt klart, det kan man læse ud af bestemmelserne og reglerne, det kan man vel også præsentere overvågningsudvalget, for det kan de sagtens forstå.

Søren: Ja, hvordan... Her med udformningen af de nye kriterier, har medlemmerne, og har I følt, at der ligesom har været noget på højkant, eller altså har der ligesom været præget af, at folk har været bekymrede.

EBST: Altså så meget har jeg ikke deltaget i det der, så jeg kan give dig et kvalificeret bud på det.

Søren: Godt, så vil jeg tænke... Ja, **hvordan er din erfaring med at samarbejde i en så sammensat enhed, altså at der er så mange forskellige aktører?** Sådan generelt...

EBST: Jamen, jeg synes generelt, der fungerer det jo faktisk ret godt, taget i betragtning, at der er så mange forskellige, der... Det er klart, at det giver mange forskellige input, og der er ind imellem lidt flere hensyn, der skal tages. Men jeg synes, at generelt så fungerer det fint, og efterhånden, så har vi jo i mange år arbejdet med de her partnerskabsprincipper i de her programmer. Og det har jo egentlig været hele grundfilosofien fra starten af gennem hele regelsættet. Tanken har været, at partnerne, dem der var tæt på, kan man sige, at oprindeligt var der her tale om udvikling af regioner, som krævede et skub, ikke. Så tankesættet har ligesom været, at de regioner det drejede sig om, de skulle også være med, og de parter der var i de regioner skulle være med til at løfte regionen selv, og komme med de ideer og indspil, som man fandt kunne være nyttige, for ligesom at bringe dem videre fra et sted til et andet. Så det har været hele tankesættet igennem mange mange år, i arbejdet med de her programmer og processer, så derfor, så forekommer det, for os, efterhånden som værende helt naturligt, at det er den måde man gør det på, og får engageret så mange som muligt.

Søren: Ja, altså ud til de regionale vækstfora, og decentraliserer på...

EBST: Ja, både det, at man siger, ja det er ude i de regionale vækstfora, men også det derude, så er en sammensætning af folk fra arbejdstager og arbejdsgiver side, fra uddannelsesinstitutioner, fra det private erhvervsliv, fra alle mulige steder, ikke. Som jo i sidste ende er dem, der skal bære projekterne igennem.

Søren: Ja, det er det jo, og det er dem, der skal stemme for, eller imod.

EBST: Ja, og også gennemføre dem, for langt hen ad vejen, så er det jo, om ikke lige dem, der sidder i udvalget, men så ihvertfald folk fra organisationerne, som de repræsenterer, som skal være med til at køre tingene igennem.

Søren: Ja, hvordan i forhold til tidligere, og så i forhold til nu. Hvad er din... Hvad mener du har... Har det haft nogen betydning at sammensætningen er ændret? Du sagde, nævnte tidligere, at der kom nogle flere input, nogle mere forskelligartede input måske også...

EBST: Ja, det gør der jo helt naturligt, når der er flere forskellige i et udvalg. Og også når programmerne er, kan man sige, bredere i deres indhold, end de har været tidligere.

Søren: Ja, godt. **Generelt har samarbejdet så været bureaukratisk og langsommeligt, eller mere sådan direkte og smidigt og fleksibelt?**

EBST: Altså reglerne gør nok, at det er noget bureaukratisk. Der er en række ting, som skal opfyldes, og man skal have på plads og udtænkt, og det gør det jo nok... Det tenderer nok til, at det bliver mere bureaukratisk, end det bliver smidigt, og mulighederne for at agere i den gamle periode var jo, et eller andet sted, også sådan lidt begrænset, fordi man hele tiden havde et regelsæt, man lige skulle forholde sig til, og man kunne ikke bare sådan fra den ene dag til den anden ændre, og flytte nogle penge fra et område til et andet område, og sådan noget. Det krævede lange godkendelsesprocesser.

Søren: Ja, og det er noget, der i høj grad ligesom har spillet med, eller spillet ind, og hæmmet, eller er det mere sådan bare... Det er de betingelser, vi må spille under?

EBST: Altså det er jo de betingelser, vi spiller under, ikke, og det har vi jo så forsøgt at tage højde for, så godt vi nu kunne, ikke, og være lidt på forkant med. Det gør det mindst muligt, vi ihvertfald har i den gamle periode, har givet nogle begrænsninger.

Søren: Hvordan oplever de andre medlemmer det her bureaukrati, fordi I er jo et ministerium og er jo et embedsmandssystem, eller I er jo... Et ministerium er jo et bureaukrati per definition, eller hvad kan man sige, men arbejdsmarkedets parter, og så videre må jo... Jeg ved ikke om du har nogen fornemmelse af, hvad de har ment om det?

EBST: Nej, altså de lever jo også selv i halv-politiske organisationer, og der har man jo også bureaukrati og regler, der standser ikke. Men jeg vil da nok sige, at der måske i det her område er mange, om man vil, underlige ting, og regler, som jo kræver ihvertfald nogle forklaringer for at folk egentlig forstår det, og det er jo heller ikke altid, at man sådan synes umiddelbart, at det er det smarteste i verden, og det lige sådan bliver accepteret.... Og sådan er det jo så, havde jeg nær sagt, det kan vi jo ikke gøre ret meget ved. Det er

selvfølgelig klart, at vi jo forsøger jo så også at teste lovfortolkerne og kommissionen på, om det nu kan være rigtigt det her.

Søren: Ja, men det er retningslinjer fra EU? Fra kommissionen, der...

EBST: Ja, det er jo Rådet, der har lavet nogle forordninger, som vi jo skal følge og så er der... Så kand er være nogle retningslinjer, som kommissionen har lavet og udstukket, ikke, som vi så også jo skal overholde og implementere efter.

Søren: Er det altid entydigt det, der kommer fra kommissionen? [EBST: Nej.] Det er det ikke?

EBST: Det er det ikke. Nej...

Søren: Nej, det har jeg hørt noget om.

EBST: Og derfor så kræver det ind i mellem, at man lige spørger, om hvad de mener med det her. Og det er ikke altid de så lige selv, heller kan give sådan et klar-parat-svar.

Søren: Nej, godt. Hvad var det så lige jeg... Der kom lige et ekstra-spørgsmål... Det var i forbindelse med udviklingen fra tidligere, og så til nu, om der ligesom er sket nogen klar ændring i forhold til hvordan bureaukratiet så ud tidligere, eller niveauet af bureaukratiet så ud tidligere, og så i forhold til nu... Eller er det stadig for tidligt at sige, eller.

EBST: Nej, ja, men altså umiddelbart, så har jeg... Min fornemmelser er lidt, at man har godt nok talt om regelforenkling og sådan noget, men jeg synes bare, at det er meget vanskeligt, når man nu er begyndt og arbejde med det, der kan vi ikke rigtig se, hvor de der regelforenklinger ligger. Nuvel, der er måske færre artikler i nogle af forordningerne, men det, der langt hen ad vejen har været tale om, det er, at man har skrevet meget af det gamle sammen. Så det er... Det er meget begrænset hvad der er sket af lettelser i forhold til tidligere, så det er ihvertfald ikke noget, som jeg synes vi kan mærke.

Søren: Hvordan i forhold til kontrol og evaluering og så videre, er det noget der er blevet mindre af, eller er det noget der er blevet mere af?

EBST: Der sker... På kontrolsiden, der er min fornemmelse nok, at der er sådan en glidende oprustning. At der kommer mere og mere af den slags. Og evalueringer er jo noget, som man også... Men det gælder jo alle steder, at man er jo mere og mere interesseret i, hvad får man for pengene, hvordan virker det og så videre. Så vi er selvfølgelig også et sted, hvor der er mere og mere fokus og noget der skal gøres mere og mere ud af i forhold til tidligere. Og det har vi selvfølgelig også forsøgt at gøre.

Søren: Og mængden af penge er ikke steget samtidig med, at mængden af kontrol er... Eller kravet om...

EBST: Det er jo sådan, at i det her system, ikke, hvor man arbejder efter nogle fællesskabsbestemmelser, så skelnes der jo ikke mellem, om du får nogle ganske få millioner, eller du får mange milliarder, så det er jo det samme niveau, stort set, men skal arbejde efter, når man taler om kontrol og evalueringer, og man taler om bestemmelser for ændringer og retningslinjer og regler for overvågningsudvalgets virke og sådan noget.

Søren: Ja, i forhold til og, lige et spørgsmål jeg lige kom på her tidligere, i forhold til at udarbejde strategier, i forhold til at ligesom tage beslutninger om, hvor de her penge skal sættes ind, og hvordan kontrollen med pengene skal håndteres, hvor foregår det? Er det i de regionale fora, eller er det i Erhvervs- ...?

EBST: Jamn der er jo lagt nogle rammer fast. Det blev der allerede for halvandet-to år siden, ikke, hvor der blev diskuteret, hvad skulle den danske strategi være i forhold til de her strukturfondsmidler og hvor partnerskabet også blev inddraget, ikke, og hvor man fik fastlagt en linje, og nu er det jo i sidste ende regeringen, der skal sige, nu er det så det her, vi mener, og så blev programmerne udarbejdet indenfor den ramme igen i dialog med partnerskabet, og hvor regeringen så siger: ok, vores programmer sættes op nu, med den og den fordeling af midler. Og det er så det, der er lagt ned, og ligesom er, kan du sige, den overordnede ramme for, hvor man skal gå hen. Så er der selvfølgelig et vist spillerum indenfor det, som regionerne og vækstforaerne kan arbejde med i deres regionale strategier og i de handlingsplaner, de udmønter hver andet år eller hvert år. Og der kommer du så

selvfølgelig noget tættere på, men der er jo... de overordnede rammer er ligesom lagt fast og drøftet for noget tid tilbage.

Søren: Ja, godt. Så lige her til sidst, noget generelt: **Hvordan forløber et normalt møde?**

EBST: Jamen det forløber typisk på den måde, at man kører en dagsorden igennem på de her tre-fire timer. Typisk, og så næste frem, så er der så et projektbesøg. Så det er en god lang dag.

Søren: Ja, det er det.

EBST: Hvis det ikke er over to dage.

Søren: Ok. Og sådan har I gjort siden det ligesom blev startet op?

EBST: Ja, altså det er... I den gamle periode, der havde vi ind i mellem nogle projektbesøg, men det kører mere konsekvent nu, som jeg forstår, at de agter at gøre det. Altså nu har der kun været to møder indtil videre, tror jeg, der var et opstartsmøde, hvor de startede herovre i Silkeborg, men hvor det sådan var mere formelt, og der skulle forretningsordnen og sådan nogle ting og sager på plads. Og så har der været et møde i en region, som har været en enkelt med et projektbesøg også.

Søren: Ja, så tænkte jeg lige her til sidst, **hvordan kommunikerer I jeres beslutninger og jeres, hvad kan man sige, jeres opstillinger af kriterier, hvordan bliver de kommunikeret ud til offentligheden?** Hvordan bliver de kommunikeret ud til regionerne, og til om nødvendigt befolkningen, hvis der ligesom er et behov for det?

EBST: Altså de der beslutninger, der bliver truffet omkring udvælgelseskræterier og sådan noget, de bygger jo på kriterier, som også kommer fra regionerne, så det vil sige, at det er jo egentlig regionerne, som kommunikerer de der kriterier ud, for hver af de ansøgningsrunder der ligger. Og derudover så, jeg ved faktisk ikke engang hvor meget der ligger på vores hjemmeside, men ellers så vil der jo være, hvad er det det hedder... Informationer fra overvågningsudvalget at finde, når der er noget derude på hjemmesiden.

Søren: Ja, godt. Jamen det... Vi nåede i hvertfald igennem mine spørgsmål nu her, det eneste jeg lige tænker på, der er hvordan... Hvad er din rolle i forhold til... Mere som person, i forhold til de her regionale vækstfora: Hvordan... Hvem, og hvordan er kontakten fra Erhvervs- og byggestyrelsen til de her regionale... Hvordan bliver der holdt hånd i hanke med dem?

EBST: Jamen altså vi har jo bygget vores organisation op på den måde, at vi har nogle kontaktpersoner, nogle specialkonsulenter, der er nærmest daglig er i kontakt med sekretariatslederne i de her vækstfora. For hver region, ikke. Og vi modtager jo også deres indstillinger og vores sagsbehandlinger er i jævnlig dialog med kollegerne i de regionale vækstforumsekretariater. Derudover, så holdes der nogle møder for kredsen af vækstforumsekretariatsledere, der holdes møder for direktører i regionerne. De har i øvrigt også deres egne møder i regionsforeningen, hvor vores direktører og kontorchefer deltager. Og hvis der så i øvrigt dukker ting op, som vi har brug for at informere om, nu her der været meget i opstarten om det her med regler og bestemmelser og sådan noget, så holder vi nogle seminarer eller AFRA-møder, hvor vi så inviterer alle sagsbehandlerne ind. Og får en dialog den vej rundt. Så der er meget dialog, noget mere systematisk, nogle gange sådan lidt mere ad-hoc, afhængig af hvad det er, der er problemet. Men der er stort set daglig kontakt mellem stedet her, vores kolleger i København, som også sidder med nogle sager, på Langelinje, ikke, og så alle vækstforumsekretariaterne.

Søren: Godt. Jeg tænkte på, lige... Jeg har haft lidt svært ved at finde det sidste referat fra det sidst møde... Det første møde, der blev holdt, der har jeg fint kunne finde referat på hjemmeside, det fra jeres møde i en region, jeg mener det var Syd, det har jeg lige haft svært ved at finde, tror du det kommer ud på hjemmesiden, eller er det?

EBST: Det burde det jo nok gøre havde jeg nær sagt, det kan jeg ikke lige sige, hvorfor det ikke ligger der.

Søren: Har du det eventuelt, og ville kunne sende det per mail, eller? Jeg ved ikke om det er hemmeligt, eller noget... Men jeg ved ikke, om I ligesom...

EBST: Nej, det ved jeg faktisk heller ikke.

Søren: Nej, nå... Jamen det er jo også...

EBST: Jeg kan lige prøve at høre, hvorfor det ikke er lagt ud.

Søren: Det ville jeg sige mange tak for, ihvert fald. Og ellers, så ved jeg ikke om du har nogle spørgsmål, fordi jeg har ikke flere nu her.

EBST: Altså hvordan er det at du skal bruge det her, er det i forbindelse med din phd, eller hvad?

Søren: Det er et speciale. [EBST: Speciale. Det er et speciale.] Og jeg regner med at ligesom transkribere alle de her interviews, jeg er igang med at indsamle, og så lægge dem som bilag, og så bruge nogle citater til at understøtte den problemstilling jeg arbejder med, som er, at der i Danmark er en større grad af tillid og i Spanien er der lidt større grad af tiltro til regler og til kriterier, og til konstitueringer, og så videre. Og jeg prøver så at afdække forskelle og ligheder.

EBST: Så du har kontakt til en spansk region også?

Søren: Ja, det har jeg. Jeg har Catalonien... Den er selvfølgelig noget større end de danske regioner, det er, der bor 7,5 million i Catalonien, hvor Barcelona er hovedstad og hvor de har ikke de her regionale vækstfora, det er mere centralt og... Det er ihvertfald spændende at se, der er en hel del forskelle på trods af, at... Hvad kan man sige, at forordningerne fra EU er så lige...

EBST: De kører ikke sådan nogle i Catalonien, kører de sådan nogle regionale programmer, eller er det mere nogle mere overordnede infrastruktur-programmer, der så gælder for hele regionen og miljøprogrammer, og sådan noget?

Søren: Altså det de har nu, det er... De modtager nogle flere midler må man sige, end Danmark, jeg tror nok, så vidt jeg kan se i Danmark er der sådan nogle inter-regionale programmer mellem Danmark-Sverige og Danmark-Tyskland, noget Femern-forbindelse, og så er der to operationelle, eller operativ-programmer fra social... En fra socialfonden og en fra den her regional-udviklingsfonden, jeg kan ikke lige huske hvad de hedder, de hedder... På dansk hedder de et eller andet... de har fået en titel. Og i Spanien, der er der jo selvfølgelig nogle flere fonde, men der er også to... Ihvertfald... En for regionerne, og så en for den her social-fond, og det foregår på den måde, i Spanien, eller i Catalonien, at de har et demi-offentligt organ, et service-organ til erhvervslivet og til regionerne, fra central hånd, tilknyttet havde der ville svare til Erhvervs- og Byggestyrelsen dernede, som hedder ACCIÓ, hedder det, A-C-C-et, og så O, med apostrof henover, som sådan betyder aktion. Og der retter de så henvendelse de forskellige firmaer og regioner, der måtte være interesserede i at søge midler.

EBST: Så det er dem, der administrerer programmerne mere eller mindre?

Søren: Ja. Det er det. Det er både dem, der administrerer og dem der... Ja, følger op på det. Det er forvaltningen... Jeg kan ikke huske hvad der er krav om, at der både skal være en forvaltningsmyndighed og tilsynsmyndighed og er der ikke ens instans mere?

EBST: Betalingsmyndighed...

Søren: Ja. Og der er det så den regionale... Det der regionale semi-offentlige, der står for det. Så, men nu må vi jo se, hvad det bliver til. Jeg kan ihvertfald love, at jeg ikke har nogen som helst interesse i at misbruge, og hvis du ligesom måtte have nogen tvivl om noget som helst, så ville jeg gerne sende ud... Hvad kan man sige, min analyse, inden jeg ligesom går til eksamen i den, for at I kan se, hvordan jeg har brugt og citeret.

EBST: Det ville jeg da meget gerne. Også for at kunne se... Havde jeg nær sagt forskellene ikke, fordi vi er jo selvfølgelig også meget interesseret i at finde ud af, jamen er der nogen, der gør noget andre steder, som virker smart eller bedre og sådan noget der, og sådan somdet du undersøger, det er måske også noget vi kan bruge.

Søren: Ja, altså under alle omstændigheder har jeg tænkt og udsende, til sidst, det skal jeg så også have oversat til spansk, udsende et par sider, sådan en eller to sider om, sådan resumeerne, eller hvad kan man sige, opsamling i forhold til de vigtigste resultater, jeg ved

ikke om du er mere interesseret i det, eller om du også vil have, ligesom hvordan du indgår i opgaven?

EBST: Altså hvis du kan tage de dele, hvordan jeg indgår, og så de vigtigste resultater, det vil jeg da meget gerne have, hvis der var mulighed for det.

Søren: Jamen det kan du tro.

EBST: Det kan vi prøve at se på.

Søren: Ja, har du en mail, jeg lige kunne sende til?

EBST: IPO@ebst.dk.

Søren: Ja, godt. Jeg bliver jo... Det bliver nok engang i efteråret, seneefteråret, at jeg når så vidt, men...

EBST: Det kender vi godt. [Søren: Ja.] Når man skal igennem sådan noget, så skal man ikke love for meget... [Søren: Nej.] Der kan ske mange ting.

Søren: Men tusind tak for det ihvertfald. Og jeg håber, at I får... At I har styr på det og at...

EBST: Det kan du tro vi har. [Søren: Det er godt.] Selvfølgelig har vi det. Held og lykke med specialet.

Søren: Og hav en fortsat god dag.

EBST: I lige måde.

Søren: Hej-hej.

Interview med Vækstforumsekretariatet.

Søren: Ja, goddag, det er Søren Sandahl, den studerende, der ringer... Jeg vil høre, om du har tid nu her, eller om jeg hellere skal ringe tilbage om lidt, eller hvordan det står til.

Vækstforumsekretariatet: Altså, hvor lang tid tager det?

Søren: Jamen det kommer lidt an på, hvor hurtige vi er, men det ville være bedst for mig, ligesom at kunne fange dig i en situation, hvor du havde en halv time, minimum.

Vækstforumsekretariatet: Det er bare fodi, at det møde jeg er til, dert er forlænget til kl 15.

[Søren: OK.] Men på den anden side, at snakke i telefon i bilen, det er heller ikke særlig godt, fordi den der, jeg har til at sætte på øret, den er blevet væk. [Søren: Nå, for pokker.]

Så jeg skal sidde og holde røret, så... [Søren: Ja, det bliver tungt.] Ja, risikoen for at få en bøde, er i hvertfald bemærkelsesværdig stor, ikke. Så, skal vi ikke vi sige, at vi tager en halv time nu, så må de bare køre videre uden mig.

Søren: Jo, det kan vi også godt gøre, hvis det passer ind i...

Vækstforumsekretariatet: Jamen lad os bare gøre det.

Søren: Ok. Jamen så lad os få det overstået. Nu sidder jeg og ringer over computeren, og jeg vil høre, om du er indforstået med, at jeg optager dine svar, sådan at jeg ikke skal sidde og skrive alt for mange ting ned, nu her.

Vækstforumsekretariatet: Det gør du bare.

Søren: Det var godt. Og jeg skal nok... Jeg har ikke nogen intentioner i retning af at lave noget journalistisk: nu skal I se hvor skandale-agtigt det er. Jeg har ingen interesser i den retning, det er kun for at belyse offentlige private samarbejder. [Vækstforumsekretariatet:

Ja.] Ja, jeg har ligesom tre grupper af spørgsmål, og det ene, det går på vækstforummet, og der vil jeg høre, **hvordan du vil karakterisere selve formålet med arbejdet i vækstforummet?**

Vækstforumsekretariatet: Formålet med, at vækstforummet er skabt, er jo at få parterne til at sidde sammen i et netværk, i sådan et forpligtende samarbejde og få set på vilkårene for vækst i regionerne og få taget de lokale og regionale hensyn, der skal tages, for selvom Danmark er et lille land, så er der alligevel meget stor forskel på forudsætningerne for vækst. Der er stor forskel på, aom det er København, eller det er Lolland, eller det er Vestjylland. Så de har de tre arbejdsområder, der er defineret af lovgivningen og da de blev

oprettet og deres sammensætning, og den måde, man har gjort det på, det er simpelthen for at få mange parter, for hvem gode rammebetingelser er væsentlige, få dem til at sætte sig sammen, og få noget til at ske i fællesskab.

Søren: Ja, når du siger forpligtelser, hvordan klarer i egentlig det?

[Vækstforumsekretariatet: Forpligtelser?...] Ja, hvordan forpligter I dem til at deltage?

Vækstforumsekretariatet: Nåh, på den måde. Jo, det går faktisk meget af sig selv. Parterne er meget interesserede i at deltage og er meget engagerede ihvertfald i Vækstforum Sjælland. Øh, de kommer til møderne, de har klare holdninger, de har forberedt sig på forhånd, og de har holdt formøder hver eneste gang. [Søren: Hold da op.] De har sekretariater knyttet til sig, der betjener dem, forbereder tingene for dem, og de engagerer sig i, virkelig at få skabt nogle ting, som flytter på vækstbetingelserne i regionen, altså styrker dem. Det er det, de prøver på at gøre. Og det er jo klart, det er meget nyt, så vi er ude at eksperimentere, sådan lidt i øst, og sådan lidt i vest, og se hvad der virker. Men vi begynder faktisk... Jeg sidder lige i et møde nu, med nogle af de andre vækstforumledere, og vi kan begynde nu, at se, at der tegner sig nogle ting, som virker, og nogle ting, som ikke virker så godt. Og så kan vi begynde at sortere i tingene.

Søren: Det er da interessant. Jeg tænkte på, **er i tilfredse med arbejdet i forummet, både nu, i forhold til formålet med, sådan det officielt nedsatte**, sådan det, vi skal gøre, men også det arbejde, der reelt set foregår?

Vækstforumsekretariatet: Ja, altså, når... Taget i betragtning, at vi sådan har rundet to-års fødselsdagen for vækstforum, det blev jo startet lidt tidligere, end kommunalreformen trådte i kraft, så synes vi faktisk, at det er gået rigtig stærkt, og vi har høstet en frygtelig masse erfaringer. Det er klart, at vi har jo ikke fået tingene til at virke fuldstændig endnu. Og vi har lavet nogle indkøringsfejl og sådan noget, men jeg synes, at med den hastighed, som vi lærer med, og den hastighed, som vækstforums medarbejder... arbejdet i selve vækstforum det modnes, det ligger helt klart op til, at vi vil med den fremadrettede indsats helt klart kunne gå ind, og gøre en mere markant forskel, end vi har gjort indtil nu. Men det er et glimrende setup, og det ser ud til at virke.

Søren: Nej, det er da egentlig godt at høre. **Hvordan, er der noget lige konkret, du vil have lyst til at ændre, eller er setuppet, som det...?**

Vækstforumsekretariatet: Nej, altså der er helt klart nogle ting omkring praktikken, som trænger til at blive ændret, så det der med, at pengene til vækstforum, at det er noget som bliver bevilget af regionsrådet, hvis de har lyst, ikke, og så hver gang, når vækstforum vil bevilge nogle af de penge, så skal de tilbage i regionsrådet til godkendelse. Det er en tåbelig facon at have tingene bygget op på, og det burde man lave om. [Søren: Ja, det kan jeg da godt forstå.] Så er der også noget administrativt tungt bureaukrati omkring EU-programmerne, men det er jo ikke så nemt at lave om på, og det diskuterer vi løbende med styrelsen, da vi regulerede det område for det administrative setup. Men især den der med, at det skal omkring regionsrådet, det er virkelig idiotisk ud over alle grænser.

Søren: Ok, nu er det mest EU-midlerne, jeg er interesseret i, og forsøger at fokusere mit speciale omkring, men når du siger det her med samtaler om bureaukrati og... Samtale om bureaukrati med byggestyrelsen, eller Erhvervs- og Byggestyrelsen, er det så, hvem der ligesom skal have kompetencerne, eller hvordan er det for en?

Vækstforumsekretariatet: Nej, jeg synes egentlig, at sådan formelt er kompetencerne fordelt meget klart, og nogenlunde overskueligt. Det, som jeg synes der er en masse problemer omkring, det er noget med det administrative setup. Altså, der er bygget et administrationssystem op omkring de her, sådan forholdsvist få EU-penge, som ville være rimeligt at lave, hvis det havde været en 70-80 milliarder om måneden vi skulle administrere med det, men det er et voldsomt stort setup i forhold til de forholdsvist få penge, vi har med at gøre. [Søren: ja.] Og det er blevet meget, meget bøvl for projektholderne at arbejde med. Det er bøvl for os, i vores administration, at have med at

gøre, og det er bøvlet for Erhvervs- og Byggestyrelsen. Og det tror jeg faktisk godt kunne have været bygget smartere op. Det er meget lidt hensigtsmæssigt.

Søren: Hvem tager egentlig denne her bureaukratiske vægt, eller hvem tager det bureaukratiske... fordi min fornemmelse, det er, at det her bureaukrati, det ikke rigtig når frem til... Der er ligesom nogle sekretariater, der tager sig af det bureaukratiske, og så overlader de mere politiske beslutninger til vækstforums medlemmer.

Vækstforumsekretariatet: Det er også rigtigt. Vækstforumsmedlemmerne mærker det ikke. De mærker ikke noget til bureaukratiet i vækstforum. Dem, der mærker det, det er dem, der kører projekterne, og det er os, der administrerer programmerne.

Søren: Ja, godt. **I det her samarbejde, hvem forbereder dagsorden og hvad i ligesom skal tale om, og hvem træffer beslutningerne?**

Vækstforumsekretariatet: Altså, forberedelse af dagsorderne, det sker i vækstforumsekretariatet, og der er sådan et meget kompliceret setup omkring det, hvor vi sådan har, begynder et par måneder før mødet, at sætte dagsordenen op, med hvad for nogle punkter, der skal på, og viser den ud, og har sådan en løbende korrespondance med vores direktør, og så... En måneds tid før vækstforumsmødet, så samler vi så en gruppe af administrative medarbejdere, fra de parter, der er repræsenterede i vækstforum. Vi er fem, det vil sige, det er fra regionen, det er mig, der sidder der, så er det fra kommunerne, så er det fra vidensinstitutionerne, så er det fra arbejdsgiverinstitutionerne, og så er det fra LO. Det giver fem, så vidt jeg lige kan regne ud. Og vi gennemgår så sagerne og når frem til en indstilling, det lille udvalg, som hedder indstillingssekretariatet, og det er der, man beslutter hvad indstillingen er til formandsskabet. Så gør vi dagsordenen færdig til formandsskabet, og så går den op til møde hos dem, og så får nogle kommentarer til den, og så gør vi den færdig til vækstforum, og så går den til møde der. Og på de sager, der så ikke er penge der skal bevilges nogle steder fra, så er det jo vækstforum, der træffer den endelige afgørelse, og i de andre sager, der er det så med pengene fra EU, de går til Erhvervs- og Byggestyrelsen, og pengene fra regionen, de går til regionsrådet, [Søren: ja.] til endelig beslutning.

Søren: Og bliver nu... Altså følger Erhvervs- og Byggestyrelsen vækstforummets beslutninger, altså når I ligesom indstiller, så er det det, eller føler I, at der ligger et låg på nogle gange, eller nogen, der ligesom filtrerer jeres beslutninger?

Vækstforumsekretariatet: Altså det som Erhvervs- og Byggestyrelsen skal gøre i den sammenhæng, det er og kontrollere legaliteten i de indstillinger, vi har lavet, [Søren: ok.] Og der synes jeg egentlig... De blander sig ikke i det politiske, det er meget sjældent at vi kommer til at drøfte den slags ting. Igen fordi der er stor forskel på regimerne og det er derfor rum til, at vi kan disponere efter.

Søren: Hvordan, nu kan jeg høre, at det er Erhvervs- og Byggestyrelsen, der står for det juridiske ansvar, [Vækstforumsekretariatet: Ja] **hvad med den økonomiske ansvarlighed**, i forhold til at midlerne ligesom går, bliver forbrugt på den mest hensigtsmæssige måde? Og hvis man kan tale om en **demokratisk ansvarlighed**, altså at det virkelig bliver brugt, i henhold til den legitime demokrati... Altså hvis du forstår hvad jeg mener.

Vækstforumsekretariatet: Ja, altså demokratiproblematikkenden... i forhold til mål-2-pengene, hvis vi holder os til dem, der er det jo sådan, at der er udformet et program af kommissionen. Og hele det politiske grundlag for den slags programmets udformning, det er jo besluttet gennem ministerudvalg og parlament, og alt muligt andet, det er vel i den... I det led, at man kan sige, at det demokratiske islet kommer. Det som så ligger i vækstforumsarbejdet, det ved jeg ikke, om man kan kalde demokratisk, for de er jo ikke valgt som sådan, dem der sidder der, de er udpegede forskellige steder fra, og deres væsentligste opgave, i forhold til at bevilge pengene, det er at se på, om de mener de vil have en virkning regionalt, det der ligger der, mere end sådan at tage nogle demokratiske armbøjninger på, så i det led vi sidder i, der er der som sådan ikke meget demokrati, hvis

ikke man betragter vækstforum som værende et demokratisk organ. [Søren: Ja] Og det kan jo være lidt svært.

Søren: Og det... Ja, men det er ihvertfald en økonomisk ansvarlighed, det er det, der...

Vækstforumsekretariatet: Den økonomiske ansvarlighed, det er igen sådan, at... Ja, det er lidt kompliceret, men den lander hos Erhvervs- og Byggestyrelsen. Det er dem. Altså det samlede mål-2. Der er et samlet dansk mål-2 program. Det administreres af Erhvervs- og Byggestyrelsen. Så har vi en underopdeling af det i regionerne, men det er et program.

Søren: Ja, og nu er det jo gået fra at hedde det der... Den periode, der hedder 2000-2006, til at hedde 2007-2011, eller hvordan er det? Og der er der vist også nogle nye fonde...

[Vækstforumsekretariatet: Blev du væk?] Ja, jeg er her stadigvæk, kan du høre mig?

[Vækstforumsekretariatet: Hallo.] ja, kan du høre mig, hallo... Er jeg, ja

[Vækstforumsekretariatet: hallo. Jeg troede du forsvandt.] Nej, det må du... Det er jeg ked af. Kan du høre mig, er jeg stadigvæk med? [Vækstforumsekretariatet: Ja, nu kan jeg høre dig.] Nå, det var godt. Jeg sidder og taler ind i en computer, og føler mig lidt moderne, eller hvad kan man sige... Nej, det jeg var igang med at sige, det var... Jeg forsøgte at komme frem til, at... I og med, at der sidder nogle politikere, så er der vel også en form for demokrati i forummet. Og det jeg tænker også, det er, at strider... Vil du mene, at jeres beslutninger, vil stride imod, en demokratisk... Altså strider det imod hvad regionsrådet ligesom...

Vækstforumsekretariatet: Nej, det tror jeg ikke. Slet ikke. Altså på den... Det bliver jo ikke et demokratisk forankret, bare fordi, der sidder nogle folkevalgte politikere i det, altså det gør det jo ikke til det. For de er jo ikke valgt til at sidde der, de er udpeget af nogle andre til det. Og flertallet af dem, der sidder i vækstforum, det er ikke folkevalgte. Så man kan vel dårligt kalde det et demokratisk nedsat organ. Det er sådan et strategisk sammensat, eller hvad fanden det er man kalder det. Jeg kan dårligt huske min lærdom fra universitetet, der er nogle år siden.

Søre: Ok, ja... Nej, ja, det var lige lidt om vækstforummet. Nu har jeg spørgsmål om aktørerne, og så nogle generelle spørgsmål til sidst. [Vækstforumsekretariatet: Ja.] Jeg vil spørge om, **hvem der deltager aktivt i vækstforum?** Altså hvem er de aktive deltagere, dem der ikke bare sidder og hænger med næbet?

Vækstforumsekretariatet: Jamen det er hele bundtet. [Søren: Det er alle sammen simpelthen?] Ja, de er meget aktive, og de... Men de er til gengæld meget aktive på forskellige felter. Det er klart, at vidensinstitutionerne, med Roskilde Universitets rektor i spidsen, de er meget opmærksomme på alt, hvad der hedder forskning, hvad der hedder kompetenceudvikling, hvad der hedder øget samspil med virksomhederne omkring uddannelsesudvikling og alt sådan noget. Der er de meget på dupperne, især erhvervsorganisationerne har været meget på tærerne på nogle bestemte sager, og vi ser LO være på dupperne. Men med modsat fortegn på de samme sager, stort set. Kommunerne vil være opmærksomme, men man kan sige, alle parter har... Kan sagtens have holdninger om alt muligt, der er ikke... Der er ikke sådan en, en... vi interesserer os kun for det, der vedkommer os. Der er et stort engagement.

Søren: Ok, **er der nogen af dem, der har mere indflydelse, der har mere at skulle have sagt, end nogen af de andre?**

Vækstforumsekretariatet: Det er der helt sikkert. [Søren: Og hvorfor det?] Det er der helt sikkert. Jamen altså, der er jo nogen, der forbereder sig bedre end andre, og nogle har meget stærkere baglang end andre, for eksempel, det er jo en af grundene, ikke. Altså DI har jo virkelig en bamanding, der kan håndtere en hvilken som helst sag, der kommer på vækstforum. Det er der ikke nogen tvivl om. Og regionsrådets formand, han har selvfølgelig hele sit embedsværk bag sig, og kan bliver betjent som det passer ham, og kan få, som han skal. Og desuden er han en meget habil politiker, og det hjælper selvfølgelig også. Og så sidder der fra kommuner nogle tidligere og nuværende borgmestre, og nogle af dem har jo en fin politisk følelse og fornemmelse, og kan køre en politisk sag på rygraden,

og har også et bagland, som de kan blive forberedt af, så der er da nogle, der har større indflydelse, både sådan som... på baggrund af den organisation, de kommer fra, men også på baggrund af den person, de er.

Søren: Ja, selvfølgelig. **Generelt, er der så en stemning af, at folk ligesom overholder hvad de nu siger, at de vil gøre, eller** [Vækstforumsekretariatet: Ja.] er der... Ja... Der er en ansvarlighed på den.

Vækstforumsekretariatet: Altså helt sikkert, har du været inde og tilkendegive noget på vækstforum, at det vil du, eller det vil du ikke, og du så ikke gør det, så er det også... Så kan man også regne med, at man bliver stillet til regnskab for det. Altså vi har en meget kontakt formand i Æbildsgård, han siger altså tingene som de er, og er der nogen, der har tilkendegivet, at de vil gøre et eller andet, og det så viser sig, at det gør de ikke, ja så spørger han også hvorfor. Der er en... Da er han meget ligefrem, og der bliver sankket rimeligt ligeud af posen sprog. Meget håndteres selvfølgelig på mobilen inden møderne, og hvis de løber på hinanden til konferencer, eller hvad det nu er, de kan rende ind i hinanden, men noget, det tager de altså også direkte på mødet.

Søren: Ja. **Hvis der er noget, der ikke går så godt, hvem tager ansvaret, eller sagt på den anden side, hvor lander aben?**

Vækstforumsekretariatet: Ja, det er klart, at aben tit lander i sekretariatet, fordi det er jo os, der skal... Vi har jo både ansvaret for at udvikle de ting der skal udvikles, for at komme med nye ideer, og vi har også ansvaret for at følge op på det, og vi har også ansvaret for at slå alarm, hvis der nu er noget, der går skævt, ikke. Det er ligesom vores opgave, at sørge for, at tingene går som de skal. På den anden side, så er vi altså en bemanning på 14 medarbejdere, og vi kan altså ikke holde øje med hele regionene. Og det har de selvfølgelig respekt for, men altså aben, placeringen af aben, det er hos sekretariatet, og dermed selvfølgelig også hos formanden. Derimod, så er det sådan, at hvis det er sådan, at nogen kører et projekt, bevilget af vækstforum, eller nogen har påtaget sig en opgave omkring vækstforum, og så ikke gør det, så bliver den også placeret hos den part for vækstforummet, så bliver der altså stillet spørgsmål.

Søren: Nå, ok... Nej det er der da så også noget konsekvent i, må man sige.

Vækstforumsekretariatet: Ja, men i det hele taget, så er der meget konsekvens, i det vækstforum vi har.

Søren: Ja, jeg tænkte på, **har I som vækstforum, på noget tidspunkt, haft en følelse af sårbarhed, eller at der ligesom var en sag her, at hvis det gik galt, så ville der altså...** Forstår du hvad jeg mener, at så ville der rasle en lavine, eller hvad kan man sige. Jeg er egentlig ikke så interesseret i sagsspecifikke situationer, men mere med, **hvordan har I håndteret det?**

Vækstforumsekretariatet: Nej, men jeg synes at det er ikke en sag, vi har det sådan på. Det er mere hele setuppet omkring vækstforum, det er en enorm arbejdsopgave, at få til at virke, og vi er startet ude på bar mark, mere eller mindre, og hele det setup, at få det til at virke, og få regeringen og folketinget gjort tilfreds på det område, og få lavet nogle møder, som repræsentanterne fra DI og de andre steder gider at komme til, fordi vi fik jo meget klar besked på af organisationene, at hvis det var sådan, at møderne blev for kedelige, og hvis der blev interne slagsmål mellem regionen og kommunerne på alle møderne, jamen så holdt de gode folk fra organisationerne op med at komme, så gik man ned i rang, så er vi så nede... Så tog de tredje, fjerde og femte-grads kandidater og satte ind i stedet for, og der er det jo så også en kamp, at sørge for at møderne er interessante nok, og at dagsordnerne er gode nok, dialogen er god nok, til at de gider komme der. At de føler, at de har noget at komme efter. Så det er ikke sådan... Jeg synes ikke, at vi har haft en sag, hvor vi har følt stor sårbarhed, det er generelt hele arbejdsfeltet, hele ansvaret der gør, at der er virkelig noget der skal leves op til. Og vi ved godt, at vi bliver kigget på.

Søren: Ja, hvordan... Hvorfor har I... Eller hvordan... Jeg tænker lige... Hvordan I har oplevet det mere konkret, og så også med hvorfor det så ligesom er, at I sammensætter det

her forum, og hvorfor er det så, at I fortsætter med et, I... Hvorfor så ikke acceptere, at det bliver nogle fjerde-femte-leds?

Vækstforumsekretariatet: Nej, altså det væsentlige, hvis det her forum skal fungere, det er, at det er dygtige folk, der sidder der, i vækstforum. Det skal være de gode borgmestre, det skal være fra de tunge kommuner, det skal være de rigtige folk fra DI, det skal ikke være en eller anden tredje-rangs fabriks-ingeniør, som egentlig ikke gider mere, men fordi der er han har gjort hele sit liv. Det har vi prøvet tidligere, og det skal være nogen, der har en holdning, det skal være nogen der har en mening, og det skal være nogen, der kan profilere sig. Og ellers, så virker vækstforum simpelthen ikke. Så det er helt klart, det er vi nødt til at sørge for, at... at der hele tiden... Vi hele tiden i sekretariatet er de der to-tre trin foran, altså allerede nu sidder vi og tænker, I sekretariatet, på den strategi, der skal virke fra 1. januar 2010. [Søren: Hold da op.] Den er vi ved, sådan at slå de første streger på. Sådan lige, hvad skal vi nu tro, hvad går vi i retning af, og... Så vi er hele tiden sådan et år til halvanden forude i de, sådan helt overordnede tankegange. Og vi er så hele tiden to-tre møder længere fremme i de overordnede tankninger i hvad der kommer op de forskellige steder. Hvad kan være det næste mende vi skal tage op, hvad snakker de om i USA, i England og Frankrig og hvad er kommissionen på vej med, med forskellige ting, så vi kan antyde, hvad er det, der kommer på de næste møder.

Søren: Ja, det er klart, ja... Hvordan, **hvad er din erfaring, generelt med at arbejde i en enhed, der er så sammensat**, altså det er jo vidt forskellige... Og findes der, altså er det muligt at skabe en eller anden, fælles filosofi, eller jeg ved ikke, noget partner ånd, eller jeg ved ikke, hvordan I snakker om det.

Vækstforumsekretariatet: Jamen det. Jo, det er faktisk meget... det er et rigtig godt spørgsmål, altså den der med at få en fælles sådan 'vi'-følelse, den har vores vækstforum fået. Den havde de bestemt ikke fra starten af. Det var langt fra. Der var det nærmest 'mig og de andre'. Sådan hver enkelt. Og meget sådan... For eksempel, så kunne man tydeligt mærke, at kommunerne havde deres egen dagsorden at komme med, og regionerne skulle ihvertfald ikke blive for dygtige på kommunernes bekostning, og alt sådan noget. [Søren: Nej, det er klart.] Alt det der, det er overstået. Det er der slet ikke mere af, eller det er ihvert fald så lidt, at det ikke er værd at snakke om. Og vækstforum opfatter sig som en enhed og med fælles ansvar, og noget de skal tage sig af, og en stor arbejdsopgave. Hvad var det første du spurgte om, inden du kom til det med?

Søren: Jo, det var erfaringer med at være...

Vækstforumsekretariatet: Nåh, ja, i Storstrøms amt, da jeg var dernede, jeg var også leder af en tilsvarende afdeling, hvor vi arbejdede med regional udvikling og så en noget bredere tilgang til det, og der havde vi den her slags sammensatte udvalg, så jeg har nogen erfaringer med det fra tidligere. Så jeg synes ikke det er specielt svært. Det ved jeg så, til gengæld, at andre sekretariater har syntes, at det var frygtelig svært, at få sådan noget her til at fungere, men som jeg kan høre nu, så fungerer vækstforaerne over det hele. [Søren: I hele Danmark?] I hele Danmark, ja. [Søren: Det var pokkers.] Der er forskel på hvordan, og sådan noget, men de virker.

Søren: Hvad tror du, der ligesom bærer det frem, altså hvad er det fordi, det simpelthen bare er mere effektivt, eller er det fordi, at sådan vil danskerne gerne 'småt-lokalt-godt', eller hvad er det, der gør, at det her, det kan blive en succes. Hvad er det både, der ligesom gør, at det er det, vi vil, og hvad tror du der gør, at der ligesom er den udslagsgivende...?

Vækstforumsekretariatet: Grunden til at vækstfora bliver en succes, det er, at det er der nogen, der bestemmer sig for, at det skal de være. Og dem, der først bestemte sig for, at de skulle de være, det var selvfølgelig regionerne der sagde, at vi vil fanne ikke sidde med den fiasko i hånden, og have sekretariatetsbetjent de der vækstfora. Så det skal vi nok dokumentere, at det kan vi godt håndtere. Og så efterfølgende, som vækstforaerne har fået en selvfølelse og en fællesskabsfølelse, og en 'vi'-følelse, det er dem, der siger det. Det

her, det har de defineret som værende en succes, og skulle vi bare sørge for, at det blev det. Det skal virke det her.

Søren: Ja, når du siger, at det skal virke, din erfaring...

Vækstforumsekretariatet: Og hvorfor det så virker i praksis, altså... Altså det gør det, i vid udstrækning fordi, at det er professionelle folk, der håndterer det. Så, det er meget det, der... Jeg skal lige finde en, der skulle med en taxa... Nå, hun blev væk.

Søren: Er det dygtige folk?

Vækstforumsekretariatet: Ja, dygtige folk, og en forståelse af, at det her, det handler ikke kun om at uddele nogle penge, det handler også om at formulere politikker og strategier og det handler om at følge med i hvad der sker rundt omkring, og hvad der igangsættes, og så få det formuleret om til noget fremadrettet.

Søren: **Din generelle erfaring, har det været, at samarbejdet omkring EU, har været meget bureaukratisk og langsommeligt, eller fleksible og smidige processer?**

Vækstforumsekretariatet: Altså EU er per definition bureaukratisk og langsommeligt. Og så kan det godt lade sig gøre på nogle punkter at finde frem til at være smidige og sådan noget, men det er kun fordi vi kender nogle embedsmænd godt rundt omkring, og har lært systemerne at kende, og så... Så kan man få tingene listet igennem på forskellige faconner. Men det er et tungt og bureaukratisk system.

Søren: Tror du, at tillid spiller nogen rolle i samarbejdet i vækstforum sjælland?

Vækstforumsekretariatet: Ja. Det gør det.

Søren: På hvilken måde?

Vækstforumsekretariatet: Jamen altså, at de ved, at der kan de gå ind og tage en åben og fri debat. De kan sige... komme med de synspunkter, de har, de kan komme med de udspil de vil, og der bliver lyttet til det, og der bliver diskuteret og det bliver taget til efterretning, og der bliver arbejdet videre med tingene, og der een kreds, der sådan hænger sammen omkring de synspunkter. Det bliver ikke brugt imod dem, i nogen sammenhænge. Så...

Søren: Så det er en tillid til, at det ligesom er et lukket forum, og samtidig at det er et seriøst forum?

Vækstforumsekretariatet: At det er et seriøst forum mest, ja. Fordi, jeg tror ikke de opfatter vækstforum som et lukket forum. De opfatter det som et sted, hvor de kan tillade sig at komme ind, og komme med de synspunkter... Altså hvis de sidder og diskuterer noget kompliceret virksomhedsrettet, jamen så er det helt ok, at der er en borgmester, der siger... der kommer med sin holdning til, hvordan det problem det kan løses. Der er det altså ikke kun DI og Danske Erhverv, der ligesom er berettiget til at udtale sig, det kan alle gøre. Og selvom man skyder lidt forbi, så er det ok, altså ikke... Man kommer med de bemærkninger, ud fra det sted, man nu engang er placeret.

Søren: Er folk generelt gode til at tage ansvar, eller er det...?

Vækstforumsekretariatet: Indtil nu har jeg jo kun oplevet, at de har været gode til at tage ansvar, men vi har heller ikke haft nogle rigtige møgsager... Det kan da godt ske, at de står på nakken af hinanden, for at komme ud af lokalet, hvis der er sådan, at vi virkelig får en modbydelig sag, men det tror jeg altså ikke. Det er folk med hår på brystet. Både kvinderne og mændene, så det tror jeg sgu ikke de gør. Altså, jeg synes de er gode til at tage ansvar. Og jeg synes de er gode til at... Også at sige hvis der er nogle udspil, der kommer fra sekretariatet, som lige gyldigt hvor gennearbejdet de er, så ikke synes er gode nok... Eller har ramt den forkerte vinkel, eller sådan noget. Så siger de det, og så må vi prøve igen.

Søren: Ja, jeg har lige to, tre spørgsmål tilbage, her til sidst. Mere generelle, og det er, **hvordan forløber et normalt møde**, og har I altid... [Vækstforumsekretariatet: Engang til... Nu falder du... Nu falder du ud igen. Jeg skal lige... Det var noget med et normalt møde?] Ja, hvordan forløber det?

Vækstforumsekretariatet: jamen... Den måde vi kører møderne på nu, det er sådan, at på et tidspunkt, der blev det til, at vi brugte enormt meget tid på de her tilskudssager. Der skulle bevilges tilskud til forskellige ting. Og det synes vi ikke var særligt smart. Det var altså

bedre, at der blev fokuseret mere på nogle strategiske diskussioner, og en strategisk dialog. Så der gjorde vi simpelthen det, at vi flyttede tilskudssagerne ned til sidst på dagsordnen. Og så havde vi alle de mere brede punkter først på dagsordnen. Og så er der en dagsorden med de har 30, 40 eller 45 punkter på. Og så... Så kører man bare dernedaf. Formanden orienterer om noget, engang imellem beder han sekretariatet om at uddybe noget, engang imellem kommer han med sådan en politisk udtalelse, så spiller han den direkte til en anden part i forummet, for at de kan tage fat i den, fordi han ved, at de har en holdning til det, eller han ved, at nogen har ytret sig i en bestemt sag, og så spiller han den ud til dem, og så er der en dialog om tingene, og så træffer man en afgørelse. Og ved valgsagerne, der er der en indstilling til, hvad for en afgørelse, der skal træffes, og den fører man i vel uden ændring i 80% af tilfældene, og så er der nogle småændringer i en del af dem, og så er der helt nye beslutninger på ganske få.

Søren: Ok. Når... Altså den ændring i har gjort der, med at sætte dagsordnen på den måde, er det noget, der er fremmede for at træffe beslutninger, [Vækstforumsekretariatet: ja.] eller er det noget, der gør det mere besværligt. Det er simpelthen for at få nogle lettere.

Vækstforumsekretariatet: Det er absolut fremmede for mødernes kvalitet, fordi de, vi bruger tiden på nu, at diskutere nogle strategiske og mere overordnede forhold, og meget mindre tid på at diskutere enkeltsager.

Søren: Er det så... Kan man også sige så, at måske EU-diskussionerne om EU-tilskudsmidlerne, at de har fået mindre tid, eller er det.

Vækstforumsekretariatet: Nej, sådan kan du ikke sige det. Du kan sige, at de brede diskussioner om, om pengene bliver brugt på den rigtige måde, det tager man stadigvæk, men at gå ned i de enkelte projekter, og diskutere en detalje til 5000 kroner, det bruger vi altså ikke meget tid på. Der er det formandens holdning, at det er løst af alle de andre organer, der har set på dem, inden de er kommet så langt.

Søren: Det er klart. **Hvordan kommunikerer I med offentligheden?** Hvordan kommunikerer I jeres beslutninger ud? [Vækstforumsekretariatet: Nu falder du ud igen.] Hvordan kommunikerer I jeres beslutninger ud til offentligheden?

Vækstforumsekretariatet: Det er sådan, at ved hver eneste møde, der er der pressemeddelelser på de væsentligste sager, og der bliver sendt ud umiddelbart bagefter. Og så er vi igang med at lave en egentlig pressestrategi, eller en kommunikationsstrategi, hvor vi arbejder meget mere systematisk med pressen, men også med medier og anden type, specielt med internettet.

Søren: Hvorfor det, egentlig? Hvad gør, at I?

Vækstforumsekretariatet: Altså det, der jo er problemet i den her slags ting, det er, at når vi nu har godkendt måske op mod hundrede enkeltprojekter, så kan vi jo ikke kommunikere resultaterne af hvert enkelt projekt ud, altså vi kan jo ikke lave hundrede pressemeddelelser om måneden. Der skal vi arbejde på en anden måde. Og det at kommunikere sådan nogle erfaringer ud, for at projektet måske kører i fem år, det er ikke noget man gør bare en gang, altså det er noget der løbende skal orienteres om, og der er så forskellige målgruppe-typologiseringer også, som vi skal tage højde for, og derfor er nettet en meget brugbar størrelse. Samtidig med også, at hvis vi skulle have viden ind fra alle de her aktører, og så vi skulle konvertere det til noget, som der skulle sendes ud igen, så bliver det alt for arbejdskrævende. Så det vi prøver at arbejde med, det er, at de forskellige aktører kommer til, at direkte ind på vores hjemmeside, og der kan man så gå ind og læse hvad der sker, og så skal der så være en kontaktperson til hver enkelt aktør, og så kan man ringe og spørge. [Søren: Ok.] Det kommer til at køre her i løbet af det næste halve år cirka.

Søren: Ok, nej det lyder da interessant. Jeg har ikke flere spørgsmål på min side nu, jeg ved ikke, om der er noget du har lyst til at uddybe, eller forklare mere om, eller vil du... eller spørge mig om noget, det kan du også... Hvis du...

Vækstforumsekretariatet: Naj, altså, nu har jeg svaret på de spørgsmål du har stillet, uden sådan at få meget sådan indgående at vide, hvad det var du vil skrive om, og hvordan du vil

gøre det, så jeg synes du skal bruge svarene, som du har fået dem, og har du så mere du vil spørge om, så ringer du bare igen.

Søren: Det er jeg super glad for at høre Vækstforumsekretariatet.

Vækstforumsekretariatet: Og så vil jeg selvfølgelig gerne se, hvad der kommer ud af det. Så hvis det bliver en rapport eller et eller andet, så kunne jeg godt tænke mig at se den.

Søren: Ja, men jeg skal nok holde jer opdateret.

Vækstforumsekretariatet: Det er godt.

Søren: Ja, nu... Tak for din tid, og... [Vækstforumsekretariatet: Velbekomme.] Du må tilbage til mødet.

Vækstforumsekretariatet: Ja, det gør jeg. Der er lige en time tilbage. Hej.

Søren: God weekend. Hej.

Interview med Dansk Erhverv

Søren: Så, nu tror jeg den kører. **Hvordan vil du karakterisere formålet med arbejdet i vækstforummet?**

DE: Jamen det overordnede mål er jo at skabe vækst i den region, vi nu repræsenterer. Og det er jo på mange måder. Så det er jo formålet, og det er formålet med alle de beslutninger, vi tager, at det er nogle vi tror på kan skabe en vækst.

Søren: Ja. Og det er også det i gør i jeres arbejde, altså det er ikke kun på et, hvad kan man sige, et officielt niveau, det er også...

DE: Nej, vi er jo helt nede i sagsbehandling.

Søren: Nå, det er I alligevel?

DE: Altså vi sidder jo med den enkelte ansøgers ansøgning, og det er jo ud fra den, vi vurderer, om det er noget, der er mulighed i, ikke... Så...

Søren: Og dig, som leder af det her Sørup Herregård, **er du tilfreds med det her formål for vækstforummet?**

DE: Ja, jeg synes det er meget fornuftigt, at man prøver ligesom at se lidt bredere på det her, fordi problemet har jo været, at man tidligere har haft nogen politikere, som tilfældigt har nogle netværk, eller hvad de nu arbejder med, eller noget de kender til, ikke. Den her måde, hvor man har bredt det meget mere ud gør jo, at du kan få en større... Ja, jeg ved ikke, måske større ansøger-felt, og nogle andre virksomheder, og nogle andre vinkler på det, ikke. Så vi ikke alle sammen render og laver det samme. Det, jeg synes det er en interessant udvikling.

Søren: Hvad tænker du med bredt ud? Når du siger det.

DE: Jamen altså, at hvis man... Altså det første. Både det første vi havde her i landet, hvor vi havde blandet erhvervslivet ind i nogle politiske beslutninger, det var miljø. I sin tid, det er meget længe siden, men det var det første. Eller noget af det første jeg kender til, i hvertfald. Og så har der jo været sådan nogen ting ind i mellem, turisme har også været meget kendetegnet ved, at man har haft erhvervslivet blandet ind, og det er... Det har ikke været nemt, må man så sige, fordi, at man tror, at turisme er en ting, ikke. Men det er... Vi er jo så forskellige, så det er helt uhyggeligt, ikke. Så derfor, så kan man jo ikke fra politikernes side begribe, at vi ikke kan tale med en stemme. [Søren: Nej. Det er klart.] Men det er svært at få en kongres-deltager i København til at synes, at det skal markedsføres på sammen måde, som et ferieophold i et sommerhus i Vestjylland. Og det giver... Det er så umuligt, så du er nødt til at stille det op på en anden måde, ikke.

Søren: Ja, det er klart.

DE: Ja, så de har jo ikke gode erfaringer med det. Så derfor, så synes jeg, at det er fantastisk, at de har lavet det her, men det fungerer faktisk.

Søren: Og I får faktisk lavet noget reelt?

DE: Ja, det gør vi.

Søren: Det er godt at høre. Hvis der ligesom, hvis du skulle sætte fingerne på, alligevel, noget, du kunne have lyst til at ændre, hvad skulle det være? Du kunne både ligesom snakke ud fra formålsparagraffer, eller hvad kan man sige, hensigtserklæringer med forummet, men også i forhold til lavpraktisk. Det må du ligesom...

DE: Jamen jeg synes, at det... Jeg synes faktisk i bund og grund, at det er en... Det er jo en konstant udvikling. Det er jo ikke noget, der bare er kommet af sig selv. Det, at det rent faktisk, lige nu... altså, at det rent faktisk fungerer, fordi vi har haft en fælles målsætning om at det skulle fungere, men det vil jo være en proces, hvor det hele tiden forandrer ting. Og det som gjorde, at vores deltagelse kom til at fungere vældigt godt, det var, at vi faktisk tog nogle formøder i erhvervsdelen. Fodi vi fornemmede at det gjorde borgmestrene. Ikke, altså de var jo vældigt forberedte, de vidste jo hvem der skulle sige hvad hvornår, og vi sad jo bar der og rettede til, sådan lidt tilfældigt, ikke. Så vi lægger jo så strategier for, hvordan vi skal få tingene igennem på selve mødet, ikke. Og det har nu undervisningsdelen også taget ved lære af, så det gør de også. Så det vil sige, på den led er det godt. Nu kan vi så sige, fordi det er ikke sådan, at vi aftaler hvad vi mener, det er ikke sådan det er. Så vi kan sagtens på mødet ændre holdning til tingene og sådan noget. Vi låser ikke hinanden. Fordi det er jo farligt hvis man gør det. Så har mødet jo slet ikke nogen værdi. Det er mere det, at vi debatterer hvad vi synes, og også det der med, at du kan debattere med nogen ligesindede inden, i forhold tilogså at få din egen argumentation på plads, er måske i bund og grund det vigtigste i det formøde, fremfor at lægge strategien. For det gør vi ikke, vi siger bare frem, hvem vil sige hvad, så det er ikke sådan... Det er ikke sådan, at vi går ind og så... Nu skal vi nok lige tage ved kallen. Det er slet ikke på den måde. Men det... Det gør en masse gode ting, men bagefter, så sidder man jo også lidt derhjemme og tænker, sidder vi nu i sådan noget fraktions-fis, ikke. Altså, så det næste step bliver jo nok, at vi begynder at arbejde på en ande måde på kryds og tværs... [Der væltes en kop kaffe på bordet] Og så bruger det der.

Søren: Skal vi lige have en serviet.

DE: Ja, ja. Det finder vi ud af. Og så bruger det vi har lært, ikke.

Søren: Ja, skal vi rykker herover så?

DE: ... På en anden måde, ikke. Så det er jo en udvikling.

Søren: Ja, hvordan, hvor længe har Sørup Herregård været med i det her...

DE: Jamen jeg er ikke med som Sørup Herregård.

Søren: Nå, det er...

DE: Nej, det er organisationerne, der udpeger. Så det er Dansk Erhverv, som har udpeget. Og jeg opfatter mig som kvote-kvinde.

Søren: Nå, som sådan en feministisk...

DE: Næh, det var fordi, at der skal jo være kvinder. Og alle os piger der er med, vi synes at vi bidrager positivt og flittigt og aktivt i det der. Men i alt det offentlige, der tilstræber man jo en større repræsentation af kvinder. Så det synes jeg er meget fint. [Søren: Det er da sjovt.] Og det generer mig ikke en meter.

Søren: Nej, det var da godt.

DE: Altså... Det er ikke sådan, at vi ikke mener, at vi bidrager, men jeg tror altså faktisk, at hvis man ikke havde gjort det, og hvis man ikke gør det i sådan de offentlige nogle, så sidder der kun mænd.

Søren: Ja, hvor længe har du været aktiv? Var du med helt fra 2000, eller?

DE: Nej, jeg kom ind da den... i det rigtige vækstforum.

Søren: Ja, altså nu her i marts 2007, eller hvornår var det...

DE: Ja.

Søren: Har du bemærket nogle ændringer, nu siger du, om at vi nu så er gået over i fraktioner...

DE: nej, det var tidligere end 2007... Det var det da, var det ikke?

Søren: Jeg mener, at der var noget omkring den 27...

DE: Der var et midlertidigt ikke. Vækstforum, og så kom det andet til... [Søren: Nå-ja, det er rigtigt.] Så det er... [Søren: Der var noget tidligere, det er rigtigt, ja.] Nå, men det er nu ligemeget. Tiden går...

Søren: Har der været nogen ændring i det? Udviklingen af vækstforum...

DE: Jamen det er... Jeg synes at vi... Altså der er jo en stor forskellighed i debatkultur. Vi erhvervsfolk er vant til bare at kæfte op. [Søren: Ja, ja.] Og sige sådan hvad vi mener, ikke. Og vi sidder der jo i egen ret. Hvorimod politikerne har jo et kæmpe bagland, og har jo en hel masse grunde til at sige det de siger, og det er jo borgmestrene, som jo også skal forsvare deres by, og har nogen der skal stemme på dem, og sådan noget, så det er jo en hel anden... arbejdsform, ikke. Og det er jo... Der har de sådan set fra starten... Meget tidligt sagt, at de faktisk gerne så, at vi råbte op. Fordi, at vi var sådan set de eneste, der havde den mulighed. Man kan sige, at de rektorer, fra de forskellige undervisningsinstitutioner har jo også deres, ikke. Så vi sidder der simpelthen, vi kan jo bare sige hvad vi synes, sådan umiddelbart. Og det giver jo nogle andre... Det giver noget mere liv. Og så kan jeg da også godt se, at de er sådan huh-ha... ”Hvad fanden har du gang i?” . Og sådan er det jo. Men jeg synes vi er blevet modtaget meget positivt, og de lytter, og vi... Og jeg synes faktisk at det er rigtig fornuftigt.

Søren: Hvordan, er der... Politikerne siger ikke mere indenfor det forum, end de ville sige udenfor det her forum?

DE: Nej, det tror jeg bestemt ikke.

Søren: Ok, godt...

DE: De sidder jo også og holder hinanden lidt i skak. Ikke, fordi du har jo forskellige borgmestere, ikke, som på en eller anden måde, der er jo også forskellige partier og sådan noget. Så de kører jo lidt deres egen lille krig derovre på den side, ikke. Og det er ikke altid helt til at gennemskue hvad det er, der... Vi kan jo godt se hvem der er de største, men de har jo forskellige formål og sådan noget, og det... Det er jo deres erhverv. Det er jo ikke vores. Og derfor, så er det jo klart, at de har en anden indgang til det, ikke.

Søren: Kender I hinanden fra samarbejder udenfor vækstforummet, eller er det ligesom der, I er blevet sat sammen?

DE: Altså jeg kender mange af dem. Hvad de andre gør, det ved jeg ikke. Det har jeg ikke spurgt dem om.

Søren: Nej, godt. Hvordan vælger I, hvem der skal tale hvornår, og hvem der forbereder hvad der skal tales om, Altså hvem forbereder dagsordnen?

DE: Jamen dagsordnen får vi af sekretariatet. Og der har vi jo også en repræsentant til at sidde i det lille sekretariat, og så er der et udvidet sekretariat, hvor alle er med, undtagen os, altså, men alle embedsmændene, vi har jo embedsmænd også på, som laver det.

Søren: Er embedsmændene egentlig med til møderne, og hvad er deres rolle, kæfter de også op, eller?

DE: Nej. Det gør de ikke. Men ham der sidder i formandsskabet, kan man sige, fra os, som er...han er fra Dansk Industri, han sidder udenfor, som tilskuer ved møderne, ikke. Om man så må sige, men det... Vi har så også en, en af vores medlemmer, som er med i formandsskabet. Som er en erhvervsmand.

Søren: Ok. Godt. **Hvordan træffer I beslutninger?**

DE: Det gør vi ved konsensus.

Søren: Det er konsensus.

DE: Ja, altså det er ikke sådan afstemning. Nej.

Søren: Og det er alle helt indforståede med, og I kan godt træffe nogle beslutninger?

DE: Ja, ja... Vi er bedre til træffe beslutninger, end at lade være, havde jeg nær sagt, ja, ja... Det går sgu fint.

Søren: Det er da godt. Så tænkte jeg lige på, **Hvem sikrer at I træffer nogle ansvarlige beslutninger?**

DE: Det gør sekretariatet og formanden.

Søren: Og det er både sådan på økonomisk holdbar, og juridisk, og jeg ved ikke, om der også er noget demokratisk også...

DE: Der er meget juridisk. Og alt det EU-jura, det har vi jo ikke en jordisk chance for at kende ud og ind, vel. Så det er klart, det arbejder de jo med, så de ansøgninger, der kommer frem, de er lovlige, og de er noget vi må sige ja til, ellers så er der jo ingen grund til at sende det ind til os, vel. Så... Så det gør de.

Søren: Så I tager ikke stilling til, om de ligesom opfylder kravene fra EU, om... [DE: Nej!] Ok... Godt... Hvis der så er noget, der ikke går så godt, jeg ved ikke, om det overhovedet har været tilfældet, udarbejdelsen af de her nye kriterier, måske for den nye programperiode. Jeg ved ikke, om der ligesom har været nogle stridigheder, **hvem tager skylden? Eller hvem tager ligesom ansvaret**, og siger ok, nu gør vi så... Eller nu... Jeg ved ikke, om der...

DE: Jeg ved ikke... Jeg har ikke behov for sådan en abe-placering. Det synes jeg er en kedelig tendens, ikke. Nu sidder vi jo ikke og skal putte det i Ekstra-Bladet, så det behøver jo ikke. Så det synes jeg er irrelevant, fordi vi har jo et fælles ansvar og det føler jeg også vi har. Så det der med at pege fingre, det er der jo ingen grund til. Altså er der et eller andet, som på en eller anden måde skulle skævt, jamen så må vi jo finde ud af, hvordan får vi rettet op på det, og hvordan bliver vi gode til det. Decideret brølere er der ikke lavet på nogen... Vi gør jo meget for at sikre os, at der ikke sker sådan noget, selvom det er mål-2-midler, som jo rent faktisk er EU-midler, som hvis vi ikke får dem brugt, så får vi dem ikke, og sådan noget, så de sidder, om jeg så må sige, lidt mere løst, ikke. Så er vi da stadigvæk opmærksomme på, at det skal være noget, som vi på en eller anden måde kan stå ved, ikke. Og der har vi så lavet sådan en procedure om, at der er så nogle af vores repræsentanter, som er... Eller nogle repræsentanter, som kender noget til lige netop den type af virksomhed, eller hvad det nu er, som tager et møde med dem... Ansøgerne, så det ikke kun er sekretariatet... Ikke fordi at de ikke er dygtige nok, det er de da, men de er jo embedsmænd. Men så udpeger vi jo så fra vækstfora nogen, der ligesom kan gå ind og undersøge det dybere, og hvis de kommer tilbage og siger ja, så siger vi alle sammen ja.

Søren: Ok, så det er ligesom en specialist-viden, der...

DE: Ja, altså hvor vi så... Hvis vi sidder, og ikke kan blive enige, så gør vi sådan, at så peger vi nogen ud til at gå igennem, og finde ud af, hvad er det for noget? Fordi, vi kan jo ikke sidde allesammen og diskutere med en eller anden ansøger, hvad det er for en virksomhed, han har tænkt sig at lave. Det duer jo ikke. Så på den led, så har vi... Det har vi så gjort, ikke. Og det synes jeg faktisk har fungeret rigtig godt.

Søren: Hvordan med de projekter, der ligesom... nu i den tidligere periode, der var det Erhvervs- og Byggestyrelsen, der havde sekretariatsrollen for de her 2000-2006-midler.

DE: Det er da de samme.

Søren: Ja, men sekretariatsrollen er blevet mere decentral nu, så vidt jeg...

DE: Det kan godt være, det ved jeg ikke, det er jo bare noget vi... Jeg var ikke... Det er blevet decentralt efter jeg er kommet ind, så.

Søren: Ja, ok... Men kender du så til nogen af de tidligere projekter? [DE: Nej.] Nej. Ok... Godt. Nu nåede vi igennem... Generelt her om vækstforum. Så har jeg lige et spørgsmål til de enkelte, eller forskellige aktører, uden selvfølgelig, at vi skal ind på nogen navne og så videre, og så til sidst så har jeg noget generelt. **Og spørgsmål fem, det er hvem der deltager aktivt i forummet?** Hvem er ligesom...

DE: Det gør vi allesammen.

Søren: Der er simpelthen en bred front og bred aktivitet.

DE: Ja, der er jo en enkelt, der sidder og ikke siger noget, men det... det med, de er sådan set væk. Det er ikke fordi, de er... Alle er begyndt at komme med et bidrag. Jeg synes faktisk det fungerer meget godt.

Søren: Og alle er relevante medlemmer? Altså der er ikke nogen der sidder og tænker, hvad fanden sidder jeg her for?

DE: Det tror jeg ikke. Altså det er jo alment, kan man sige, ikke. Så... Alle udtaler... Altså, hvis der skulle være nogen, der synes at der er noget, så var det jo egentlig i vores gruppe. Fordi de andre har jo... Det er jo deres... Det er de jo nødt til. Altså hvis uddannelsesinstitutionerne ikke mener, at de har noget at gøre der, så har de fået et forkert arbejde, ikke. Hvis borgmestrene synes, at de er overflødige, så er den helt gal, ikke. Så der er jo i og for sig kun os tilbage, ikke. Og jeg har indtryk af, at de fleste af os er rimeligt grebet af og gøre... Fordi en ting er lige den konkrete sag, eller det her 'lige det', men det er også at gøre det så godt, så det er noget som politikerne vil blive ved med at benytte sig af.

Søren: Så det er ikke kun en døgnflue...

DE: Jeg synes, at det er væsentligt, at politik også bliver præget af, der er også nogen andre, der tør at gå ind i det, og tage debatten, og være med til at tage medansvaret. Så, fordi vi får jo ikke... Vi gider jo ikke stille op til at blive valgt. Ellers så vil vi ikke. Jeg skal ikke stemmes på af den lokal-befolkning. Det... Så derfor, så... Men det gør jo... Det gør os jo ikke mindre væsentlig samfundsspillere, eller medspillere i samfundet. Tværtimod... Og hvis vi ikke tager et medejerskab kan man sige, i forhold til noget af det vækst, og det, der skal ske, og også de der... Og går ind og debaterer, så bliver det sådan noget røren rundt i sin egen potte hele tiden, ikke. Så derfor, så synes jeg, at det er vigtigt, og jeg synes også vi skal bruges mere, og jeg tror det er en misforståelse i forhold til, om vi vil... Altså det har vi ikke tid til- agtigt... Gu' har vi så! Altså.

Søren: Du mener, at erhvervslivet også helt sikkert har noget at få ud af det her samarbejde. [DE: Ja. Ja.] Er der nogen, af politikerne, eller dem fra sekretariatet, altså administratorene, eller fra erhvervslivet... Ja, er der nogen der har mere indflydelse end andre?

DE: Det vil der naturligt altid være.

Søren: Er det dem, der råber højest, eller er det dem, der ved meget, eller?

DE: Ja... Nej jeg tror, at det er noget med at vide, hvordan man får dit budskab igennem, ikke. Altså, og så er det jo ligegyldigt, om du er borgmester eller direktør for et eller andet, eller hvad du er. Det er et spørgsmål om at sælge budskabet, ikke. Og så kan du jo rent faktisk komme igennem med rigtig meget, eller det kan man i samtlige sammenhænge i den her verden.

Søren: Godt. **Når de andre aktører ligesom lover, eller at de lover at skulle forberede sig, eller at de lover at gøre et eller andet, bliver det også overholdt så?** Er der en stor grad af, at man holder det man lover?

DE: Det bruger vi ikke, det der med at love.

Søren: Det gør i slet ikke?

DE: Nej, altså vi er nu... Det man kan sige, at vi lover i en eller anden forbindelse... Jeg er sat ind i nogle forskellige komiteer, for eksempel INTERREG4, som... Og der har jeg jo kva det, at jeg er udpeget til det, lovet, i en eller anden forstand, at deltage aktivt i det. Og det gør jeg også. Og der er... Nu er jeg også i sådan en monitoring komite nede i *South Baltic*, så nu skal jeg ned til Gdansk her i næste uge. Og det er jo et spørgsmål om man yder den indsats også. Og det synes jeg generelt at folk de gør, men det er jo så... Altså også dem, der har været ude og møde direktører på virksomheder, for at finde ud af, om vi skal... De er da også kommet til møderne. Det er jo det, man kan love. Ellers så ved jeg ikke, hvad det skulle være.

Søren: Nej, man lover vel nogle gode intentioner. At man gerne vil det her samarbejde.

DE: Ja, men ellers var man vel ikke kommet.

Søren: **Jeg tænkte på, har i på noget tidspunkt følt jer sårbare i det her samarbejde?**

DE: Overfor?

Søren: Overfor, at I har... Det var Dansk Erhverv, der har... [DE: Udpeget? Ja.] At der ligesom er noget på spil, for at hvis du ikke spiller kortene rigtigt, i det her vækstforum [DE: Nej.] Så taber de.

DE: Nej, de har egentlig ikke interesseret sig en meter for det, før end for... Altså jeg har presset meget på for at få hjælp, og... For det havde de ikke. Og de aner... De interesserede sig ikke en bønne for det. Så det har ikke været så godt. Kan man sige. Men det har de så... Nu har de så sat en konsulent på, der kan hjælpe os, men... Så det er nok den svageste... Altså man kan måske sige, at det er måske også meget godt, altså fordi vi er jo frie fugle, og vi gør som vi vil, ikke. Og vi skal jo heller ikke sidde og tale og sådan... Men på den anden side, så synes jeg også at organisationerne, i og med at de kan sidde i det sekretariat, så skal de yde den indsats det kræver, at have repræsentanterne siddet der. Det er jo ikke fordi, at vi skal behandles som borgmestre, eller noget i den stil, overhovedet. Men for at det her skal køre rundt og organisationerne skal interessere sig for det, så skal de sgu' også yde en indsats. Og der har Dansk Erhverv snydt på vægtskålen. Og det er jeg selvfølgelig ked af. Jeg var før i Dansk... HTS. Der var HRS derinde, så ryger vi jo ud, og der sker jo så fussioner, og alt det der, så vi ender i Dansk Erhverv, og de havde så i forvejen nogle mennesker inde, ikke. Så... Så jeg lavede lige sådan en... [Søren: Et skifte...] En voldsom dans. Så nu er der en på... Men HTS havde en, så jeg har været vandt til det. Så jeg vil... Det...

Søren: men når du sidder der i samarbejdet, så, hvis vi ser bort fra Dansk Erhverv, kan du så mærke, at hvis der ikke bliver taget den rigtige beslutning, så vil det have betydning for din [DE: Nej!] Din virksomhed og dine kollegers virksomheder rundt omkring i... [DE: Nej. Sådan er det ikke.] Nej... Er det, vil du betegne det som en erhvervsleders slags foreningsarbejde, ligesom [DE: Nej.] jeg måske er gymnastiktræner for lilleputterne. [DE: Nej. Slet ikke.] Det er interessebåret, eller hvordan?

DE: Ja, jamen det er klart, hvis man ikke interesserer sig for sådan noget, så er det jo fuldstændigt håbløst at få læst de der bogstaver, ikke. Så man skal jo interessere sig for det, men jeg interessere mig også meget for det der politiske spil, jeg synes det er meget spændende og interessant, og jeg synes at det er også vores, som erhvervslederens pligt også, at gå ind, og tage aktiv del i de her ting, ikke, og selvom det kan være skide træls at få sådan en bunke papir ind af døren, ikke, altså så må... Vi har nogle forpligtelser overfor det samfund vi lever i, og i en virksomhed som min, der er det klart, at den får da meget mere vækst, hvis der er vækst i området. Altså. Og det gælder jo os allesammen. Så vi har jo en naturlig interesse i, at ting gror omkring os, og sammen med os, fordi det er sgu' ikke sjovt at være det eneste lys i bryllupskagen. Vi vil gerne have nogle flere.

Søren: **Hvordan er din erfaring med at samarbejde i en så sammensat enhed**, som forummet er? Der er jo vidt forskellige mennesker, med vidt forskellige baggrunde, har du nogen...

DE: Nu er jeg jo hoteldirektør, jeg kan godt sige dig, at min hverdag er fyldt med mennesker, der er vidt forskellige, i baggrunde og i drømme, meninger og holdninger og sådan noget. Så det er jeg fuldstændig vandt til. Der er slet ikke noget nyt.

Søren: Og hvordan mener du, at... Så med ud fra den erfaring, hvordan mener du så, at det fungerer i vækstforummet?

DE: Altså i min verden, der er der jo meget der... Det er jo simpelthen at vores formand kan finde ud af det, og få det der til at fungere. Og han er knusende dygtig. Og det er jo ham, der gør, at vi allesammen føler, at vi har noget at skulle have sagt. Så... Altså, det er i bund og grund der... Det er ham der har formatet og evnen til at få os kørt rigtigt ind. Og han er dygtig.

Søren: Ja, godt... Nu lige det sidste spørgsmål her til aktørerne: **Samarbejdet og arbejdet i vækstforum, har det været meget præget af bureaukrati og sådan langsommelighed, eller er det et fleksibelt og smidigt samarbejde?** Nu siger du, at den kuvert der, med papirer...

DE: Ja, nu har vi jo så fået den puttet ind i computeren, så vi bare kan tage det ud, vi gerne vil, men det ændrer jo ikke på mængden. Men øh... Altså det der bureaukrati og roden rundt og alt det der, det er jo i og for sig sekretariatet, der sidder med det. Vi er jo... Vi får det jo først, når det er færdigt til beslutning. I bund og grund, ikke. Så de indhenter jo alt det, der er bureaukratisk. Altså nu sidder jeg i den der, der hedder *Monitoring Comitee* nede i Baltikum, ikke. Det er lidt noget andet, fordi der skal vi godkende alt bureaukratiet. Det er godt nok en sej omgang. Men her, der er det jo som det er, ikke. At vi så er løbet ind i noget med nogle EU-regler som gør, at nogen af tingene ligepludselig begynder at trække ud, og sådan noget, og det er lidt frustrerende, fordi, at man i Erhvervs- og Byggestyrelsen har fået øje på, at der er nogle ting, der måske ikke er overholdt. Det gælder i hele landet, altså, så det er ikke kun... Så det er bare nogle... I bund og grund er det jo derinde fra, ikke. Så... Så nu må vi jo kigge på det, ikke, men altså...

Søren: Til sammenligning, så har jeg snakket også om... Med mennesker fra de her Overvågningsudvalg, og de siger, at det er svært at tolke på de her EU-papirer. Og når man ligesom forespørger kommissionen om hvad de egentlig mener, så kan de nogle gange slev blive i tvivl om hvad de mener med de her direktiver, som de kommer med. Men hvis du lige kort skal beskrive en forskel i samarbejdet fra vækstforummet, og så til det her *Monitor*...

DE: Jamen det er bare en helt anden verden. Det er jo også en helt anden opgave. Vi sidder jo ikke og sagsbehandler. Vi får jo ikke nogen sager i den der komité, vel. Men nu er jeg suppleant i styrekommiteen, og der skal jeg til møde nu her også, så nu må vi se hvad det er. Men vi, det er først lige gået i gang for alvor nu, ikke. Fordi vi skulle først have alle reglerne program... Før end... den anden kommite kan gå igang, ikke. Så skulle vi jo, så. Mend et er jo en anden verden, ikke. Men INTERREG4, det er jo altid interessant, når du også har andre nationaliteter med, ikke. [Søren: Ja, det må give noget...] Så vi... Jeg har kun være til et møde i Gdansk, og et møde i den anden, så... Fodi det blev også stoppet i forhold til nogle regler, så der blev udsat nogle ting. Men det blander jeg mig jo ikke i, jeg ved jo ikke hvad det er for nogle regler, og jeg læser dem først, når de er kommet direkte i... Går jeg ud fra.

Søren: Ja, godt... Så lige et par generelle spørgsmål: **Et normalt møde i vækstforummet, hvordan forløber det?** Eller nu har du jo kun kort erfaring jo, men...

DE: Nej, i vækstforum har jeg god erfaring, det her, det er ... [Søren: Nåh, det var i Baltikum...] Ja, ja... Nej i det forum har i mange møder. Jamen det foregår jo sådan, at vi hilser på hinande, og så tager vi en kop kaffe, og så lige prik på et tidspunkt, det er når det starter, og så går vi igang, fra en ende af. Og det er faktisk enormt, det er god stemning, og sådan, og så kører vi igennem alle punkterne.

Søren: Og det er så dagsordnen fra sekretariatet?

DE: Ja... Og så er det, at vi rækker pænt fingeren op, og så skal... Han er fabel-agtig til at finde ud af hvem der, altså rækkefølge og sådan noget, der er ikke noget snyd i den der overhovedet, vel. Og en god debat får vi også, og du kan... Det, der er sjovt synes jeg, det er at du rent faktisk kan vende debatten. Altså det kan man. Det er ikke sådan, så der er stålsatte meninger om noget. Og folk giver sig, og... Nå, den vinkel havde de ikke set det fra, du kan se... Du kan fornemme, hvordan stemningen vender, ikke. Det kan man jo i ethvert forum, men det er faktisk meget sjovt, at vi er... Der er ingen af os, der er låste. Og vi har også sådan, så kigger vi lige på hinanden, ok, den tager vi. Så, fordi, så vi er sikre på, at der ikke er en, der synes at de skal videre med en eller anden fakkell, som der ikke er ild i, altså... Så jeg synes, at alle er meget gode til at ikke at komme ind, og have forberedt det sådan, så det ikke kan ændres. For der er ikke noget mere rædselsfuldt, for så behøver vi ikke have møderne, så kunne vi bare sende hvad vi synes, ikke. Så det... Og det fornemmer jeg også, at det er hos de andre, på den måde.

Søren: Har du fornemmelse af, at der er nogen, der føler, at de svigter deres mandat? Både politikere og uddannelsesinstitutionerne, og de andre repræsentanter, at de ligesom... For nu siger du, at hvis de ændrer holdninger...

DE: Nej, det tror jeg ikke. Jamen det er jo fordi, at man bliver overbevist om, at den vinkel man har set det på, måske ikke var den rigtige. Ikke, altså sådan er det jo. Vi kan jo godt blive enige om et eller andet, og så er der noget vi ikke har hørt, eller noget vi ikke har forstået rigtigt, eller et eller andet. Og det er jo derfor mødet er spændende. At du rent faktisk kan se, hvad der kører igennem, ikke.

Søren: Og det har... Sådan har det været... Den model har I fulgt lige siden...

DE: Ja, og jeg synes... Ja, og det kræver at formandsskabet kan finde ud af at styre. Men det kan han, og derudover... Og det går... Jeg synes, jeg har i hvertfald aldrig følt, på nogen måde... Han har selvfølgelig blevet sur på mig, hvis jeg er brudt ind, men han ved... Så siger han undskyld bagefter, at han er blevet sur... Men det er ok.

Søren: Det sidste spørgsmål det er, **hvordan I kommunikerer jeres beslutninger ud til offentligheden?**

DE: Ja, det gør vi jo i nogle pressemeddelelser. Nu har vi så en, i vores gruppe, som er... Interesserer sig meget for det der, og han er nu gået ind i, og hjælpe dem med at lave en bedre kommunikationsstrategi, både eksternt og internt, om jeg så må sige, ikke. Og også i forhold til indkaldelse af forslag og sådan noget, ikke. Så det er noget vi arbejder med, ikke. Og det skal man.

Søren: Det er med udgangspunkt i internettet og hjemmesiden, eller er det...

DE: Det er det hele.

Søren: Det er et helt nyt setup?

DE: Altså han er IT-mand ud over alle grænser, så der er ikke noget med, at vi skal sende... Så det er det hele.

Søren: Hvornår kommer det op og køre tror du?

DE: Jeg kan ikke huske hvornår det er, men han er i fuld gang.

Søren: De beslutninger... Lige sådan løst... **De beslutninger i træffer, bør de være demokratiske?** Bør det sådan ligesom være...?

DE: Hvad mener du med demokratisk?

Søren: Jamen jeg tænker på... Nåh, men jeg tænker på med... Fordi det er jo delvist europæiske, eller offentlige demi-offentlige midler, ihvertfald de her EU-struktur-midler...

DE: Nu taler du om de andre, eller... Nåh, mål-2 midlerne? [Søren: Ja.] Ja. Hvad mener du med demokrati?

Søren: Jamen jeg tænker om... At der er jo noget overordnet formålsparagraf, med de her...

[DE: De skal jo overholdes...] Ja, og så tænker jeg om det ligesom er det, så også som befolkningen i de her... Denne her region ville have ønsket. Hvis du forstår hvad jeg mener, at der ligesom er...

DE: Jamen der sidder jo et hav af borgmestre, som bliver valgt ind, ikke. [Søren: Ja, det er rigtigt.] Der sidder folk fra regionsrådet, og så er der en gruppe erhvervs- og uddannelsesfolk, der sidder og så er med til at tage... Det kan sgu' næsten ikke blive mere demokratisk...

Søren: Nej... Så ved jeg ikke om du har nogle spørgsmål? Noget du vil tilføje til *the record*, eller hvad man...

DE: Jeg håber meget, at man bliver ved med den struktur. Skulle der være sådan, at man vælger at nedlægge regionerne, på et eller andet tidspunkt, så, at man lærer af... Jeg ved i hvertfald, at vores region fungerer fungerer det godt. Men jeg kender jo ikke nok til de andre, til at vide, hvordan det kører der, vel. Men jeg synes det er væsentligt, at man bruger erhvervslivet aktivt. Og jeg synes de er pissetårige til det. Politikerne generelt. Men her, der har de været tvunget til det, og det har efter min mening været godt. Ellers så er det ikke sådan.

Søren: Nu, hvem mener du har tvunget dem til det? Er det Erhvervs- og Byggestyrelsen, eller er det EU?

DE: Nej, næh... Nej-nej... Men det at du lægger vækstforum, altså laver det overhovedet, som en del af regionen, ikke. At det skal være sammensat på den, og den måde, så er vi der jo. Altså. Og så skal man jo få det bedste ud af det... [Søren: Så kan I ikke gøre andet end at...] Jeg tror såmænd ikke der er nogen der har haft noget imod det, og jeg tror egentlig også, at... Men man bliver nødt til at prøve at lave nogle fora, hvor det kan dú, men hvor man rent faktisk også kan arbejde med noget. Fordi du kan ikke hive erhvervsfolk ind, til bare... Hvor der ikke er noget i det... Og så skal de sidde og synes noget, om noget de selv har fundet på. Altså det duer jo ikke. Så det... Men jeg synes det er spændende, og jeg er glad for det.

Søren: Nej, det er godt. Det var fint.

SLUT for første del.

Mikrofonen tændes igen, fordi interviewet genoptages.

DE: ... Det kan jo godt være farligt set med en politikers øjne... Respekten den anden vej svinger lidt i forhold til politikerne, fordi at vi føler, at de har skjulte dagsordner engang imellem. Og de siger noget andet end de synes. Og det gør de måske, fordi de er politikere, altså fordi, at det er helt reelt, at de synes noget andet end det de skal sige... Og det synes jeg sommetider er svært at håndtere. Og de... De stiller ikke spørgsmål. Jeg synes ikke de er åbne nok. Og så går de og sladrer i krogene. Altså det er min fornemmelse af det, og det synes jeg sommetider er lidt irriterende, og det er måske en politikers hverdag, det ved jeg ikke, men det havde været nemmere... Men det er jo fordi, at de jo også lur-passer på hinanden, ikke. Vi er i en region, som har ødelagt sig selv fuldstændigt, ved at bekrige hinanden. Det er fuldkomment sindsygt, hvad de bruger af kræfter på at naboerne ikke får det...

Søren: Også med de her EU-midler?

DE: Det er ligegyldigt hvad. Altså hvis de kan... Hvis de ikke får gymnasiet, så skal nabokommunen fanme' heller ikke have det.

Søren: Nå, det er rigtigt, jeg hørte faktisk i radioen, at der var noget krig mellem...

DE: Der er krig ligegyldigt hvad. Vi kunne ikke få et kunstmuseum af sammen årsag. Det er fuldstændig ligegyldigt hvad. Og helt ned i de små ting, så bekriger de... Så derfor... Det man så har fornemmelse af, det er, at der kan godt sidde en, der pludselig er ved at lave et kæmpe væksthuse i sin egen by, ikke, altså uden om os. Og ligepludselig så står det der... Eller deres egen turismeorganisation, eller hvad ved jeg. Sådan så vi får forplumret det hele. Det kan sagtens være. Og derfor, så er de svære synes jeg, fordi sådan har de altid gjort. Altid. Det er fuldstændigt sindsygt.

Søren: Er det på grund af, at der sådan er en traditionel venstre-kommune, eller det er en traditionel rød kommune, eller...

DE: Nej, jeg tror det er et spørgsmål om, at man har... At man ikke har nogen naturlig hovedstad.

Søren: Ja, Roskilde er for langt væk fra Gudmundssund...

DE: Jamen Roskilde vil ikke være hovedstad. De vil være København. Vi ka nærmest ikke få dem proppet ind på banen. Altså RUC var meget svære også, i forhold til jo, og få til at synes, at de var en del af Sjælland. De vil jo hellere være en del af Københavns Universitet og være københavnere. Derfor, så synes jeg, at det er godt, at man har fået Roskilde til at være hovedstaden i regionen. De opfører sig bare ikke sådan, og vi kan ikke få dem til det. Altså umiddelbart er det svært. Men det gør, at du har de krige, hvem... Altså fordi så skal der være et storcenter et eller andet sted, og så er de allesammen skidesure over at de har fået det, og jeg bliver fuldstændig vanvittig. Og de bruger uanede mængder af penge på at

jorde hinanden. Og det skulle vi gerne komme ud over. Men det kan jeg lidt se, at det... [Søren: ... Det sker ikke...] Altså når man kigger på den der rækkefølge af de der borgmestre, så er jeg altså ikke helt sikker på, at vi kommer ud over noget som helst.

Søren: Men tror du ikke at erhvervslivet netop kan gå ind og sige: Det der, det gider vi simpelthen ikke? Nu gør vi det på den her måde, og så siger vi, det vi skal, det er jo ikke at skabe politik; vi skal skabe vækst?

DE: Nåh, jamen i det forum, der gør vi heller ikke sådan. Men du ved ikke hvad de lusker med. Og vi kan ikke gøre noget ved det. Altså de skal jo også vælges, og det er jo deres liv og deres hverdag og sådan noget, så det er ikke helt nemt. Men man kan godt sidde og lure... Så, nu er der et eller andet, fordi hvis... Kropssprog siger så uendeligt meget. [Søren: Ja, det gør det.] Og du kan godt se, så, nu flader den der ud, så det vil sige, de har nået på... De har et eller andet, ikke... Det er tidligt. Så... Altså nu skærer jeg det også lige til kanten, fordi det er ikke sådan det... Men jeg er ikke i tvivl om, at de engang imellem synes, at de kunne have gjort det bedre selv. Og derfor har man i hele den her region mistet så mange offentlige midler, at det er helt vildt. Så...

Søren: Er det sådan det her kommunale konge-... Altså Brixtofte fortsatte jo bare ud af sporet indtil...

DE: Nej, det synes jeg ikke, at det er. Jeg synes mere, at det er den der fornemmelse af, at hvad fanden sidder vi her for. Hvis vi havde vores eget, så kunne jeg styre det, og jeg er bedre, end de er... Altså, ikke.

Søren: Det kommer man sgu' ikke langt med, hva'?

DE: Nej, men det er svært at indse. Altså fordi du skal give afkald på noget, for at få noget andet. Så alt det du giver afkald på, det er det... Det er det, der står sådan lige foran dig, det har jeg mest lyst til. Men alt det der kommer, det er noget du har fortjent. Og det er faktisk noget, som du har gjort en kæmpe indsats for, men det er faktisk kommet dalrende ned i hovedet på dig, fordi du gik ind i det samarbejde. Men det kan man ikke tælle. Og det er jo hele EU om igen. Det er derfor befolkningen stemmer nej, fordi alle politikerne render rundt og siger, at alle fordelene, det er nogen jeg har skabt, og alle ulemperne, det er 'dem'. Og det er jo også det borgmesteren gør. Eller politikerne i det... Sådan vil det altid være. De vil jo aldrig komme og sige: Prøv at se nogle fantastiske fordele, vi har fået, fordi vi sidder i X-forum, og vi har fået det der, og sådan, vel... Det siger de jo ikke. De siger, at det er fordi 'jeg er god'. Og grunden til, at vi ikke fik det, det er fordi vi sidder i vækstforum, og de andre har snuppet det... Sådan er det jo. Og det er mini-EU om igen.

Søren: Ja. Men det er da... Det er da et stort problem. Men det er vel kun politikerne, der har det på den måde, altså fordi de borgmestre, der sidder der, det er vel kun dem...

DE: Jo, men du kan risikere, at du laver et stort væksthus, som skal servicere det hele, og det faktisk bliver nedbrudt, fordi hver kommune laver deres egne erhvervsfremme-miljøer og så videre og så videre. Man kan også sige, at hvis man laver et eller andet... Roskilde, som jo ikke ville være en del af os, så vil de slet ikke servicere andet end sig selv. Fordi at de skal være større, og de vil fanden-edeme ikke hjælpe dem nede i Vordingborg, det kan de selv om. Altså det kan jo godt gå i kludder, hvis man ikke har... Og det er det, der er det... Det er det, der er risikoen. Og specielt i den her region, som er så forfærdelig med det der, så jeg kan næsten ikke... Jeg har aldrig oplevet noget lignende. Jeg har været i Kolding, hvor de jo lavede det sådan, at de fordelte opgaverne. De tager bolig, vi tager undervisning, I tager handel, og så videre, ikke. Og så kørte de fuld skrue der i trekanten, ikke. Og det sagde kapow, ikke. Det kan man aldrig lave her.

Søren: Nu tænkte jeg lige på, med Femern, kommer det til at... Nu hørte jeg lige i nyhederne her til morges, at... [DE: Ja, den kommer da...] Ja, det gør den jo... Men tror du det vil kunne komme til at skabe et andet billede i regionen?

DE: Nej. Det tror jeg ikke. Jeg ved simpelthen ikke hvad der skal til.

Søren: Nej, tror du at vækstforum er så stabilt, hvad kan man sige, tror du det er den vej, man skal gå.

DE: Ja, og det er der, du får blandet det. Og at de ikke skal sidde helt, at man... Det er det... Derfor må man så også forstå, at der er nogen ting, der kan gå i kludder engang imellem. Og derfor, så skal vi jo se og få skabt de der overordnede, kan man sige, væksthuse i... De skal altså være så stærkt, så de ikke får behov for det, eller vi... Eller, at det ville gå i kludder, hvis de gjorde det, eller sådan noget. Men det er så hulens vigtigt, og der er den store spiller, som hedder Roskilde, de er alt, alt for selvoptagne, og alt, alt for sure over, at de ikke kom til København til, at de overhovedet kan tage et ansvar. Og det tror jeg kan slå det lidt ihjel.

Søren: Der er også enorm forskel fra Vordingborg og så til Roskilde.

DE: ... De siger sgu' alligevel... Der er jo også stor forskel fra Vesterbrogade til Rådhuspladsen. [Søren: Ja, det er der.] Altså det er jo en fuldstændig tåbelig argumentation. Den hører ingen steder hjemme. Og det gør altså ikke, at Vordingborg har mindre brug for et RUC, eller et... Nu er vi noget med noget klima noget. Det er altså... Alle har brug for, at man er dygtig, ikke. Og det, at de jo så isolerer det til deres eget pastorat, det synes jeg er helt urimeligt, altså. Jeg kan slet ikke forstå det. Men jeg kan godt se mekanismerne kører alle vegne. Så man er protektionistisk så det fløjter. Og det har hele verdenshistorien bevist, at det giver underskud. Og vi har den fedeste og den fattigste og den dumme region.

Søren: På hvilke niveauer foregår de her stridigheder, er det simpelthen alle niveauer? Er det både økonomisk og politisk og ...

DE: Alt muligt. Hvad som helst.

Søren: Nå, det er da hårdt at sidde i sådan en suppdas, hva'?

DE: Nej, det er jo mekanismer, som der er i verden, og det vil... Det er jo ligesom at være... Altså du kan fuldstændig sammenligne det med EU. Det er akkurat det samme. Og der, så kan du jo se, at når de sådan bliver lidt tomme i blikket, så er det fordi, de er igang med, hvordan kan de lige udtænke den der ide, sådan så den kan bruges i deres egen kommune, sådan så de andre ikke får noget. Ikke, så er de igang med det.

Søren: Hvilke strategier har I til at undgå det? Har i nogen specielle redskaber?

DE: Vi har ikke nogen. Jo, altså vi har den, i forhold til at styrke de større organisationer, altså det at jeg sidder i bestyrelsen i Østjyllands Turisme. Den er overgået fra... Det er jo Storstrøms Amts Turismeselskab, tidligere ikke. Det skal vi have styrket, sådan så det bliver så... Altså at den har så meget power og pondus, så... Så man ikke får et ønske om at udvide sin egen turistforening, til at være sådan en kæmpe... Og lave brochurer over det hele... Men det kræver, at de er dygtigere. Og det skubber vi til. Jeg sidder som repræsentant i vækstforum, og så sidder Bent Norman Olsen for region... Og det er jo sådan set os, der kommer med pengene fuldstændig enige, så vi skubber og sparker og stritter alt det vi overhovedet kan, ikke, for at få det der løftet, sådan så den... der kan udmønte sig i, at man gør det. Ikke, fordi det er en svær størrelse, men det lykkedes i København, da vi dannede *One Copenhagen* København, der nedlagde vi turistforeningen.

Søren: Ja, det kan jeg da rent faktisk godt huske, at lige pludselig, så var der en brochure til... Det kan jeg da egentlig godt huske.

DE: Det var forrygende. Og det skal man tage ved lære af, og man skal bruges nogle af de modeller, der har derinde. Det er fantastisk. De har virkelig gjort det godt, ikke. [Søren: Men der var da egentlig også...] Men det er også svært at få dem til, ikke, fordi henhuhaonn... [Sagt som imitation af en lokal repræsentant.] Men vi vil ikke lære noget hernede, hvis vi kan undgå det. Det er meget svært. Så, men vi mosler jo videre. Så kan man godt mærke, at man er kommet på landet.

Søren: Hvor der du oprindeligt fra?

DE: Men jeg har haft hoteller i København i mange år.

Søren: Ja, det er en anden verden, vel. Velsagtens.

DE: Ja, det må man nok sige.

Søren: Jeg er selv fra byen... Nej, fra landet, og så flyttet til byen, og kan også mærke, at der foregår nogle helt andre måder at... Bare det, at på landet er der jo... Hvis man bliver uvenner med naboens søn, så er der ikke andet end at gå over og sige undskyld, og så ligesom sige, nå, men hvordan kommer vi så videre... Fordi der ikke er andre muligheder. I København, så er det bare at gå over på den anden side af trappegangen... [DE: Det er fuldstændigt ligegyldigt...] Ja...

DE: Her der er det noget andet...

Søren: Ja, så er det et los i røven, og så går man videre til den næste. Men... Ja...

Søren: Nu, du sagde på et tidspunkt, at EU-pengene sidder lidt løsere... [DE: Ja.] Det er ikke jo noget som helst, jeg ligesom vil...

DE: Nej, men det gør de i forhold til, nej... Men altså... Det er jo midler, som skal anvendes... Ja, de kræver ikke så meget dokumentation om jeg så må sige, på samme måde. Det er ikke... Det er ikke helt det samme. Det er nogle andre midler, og de midler... Man kan sige, at i de gamle strukturfonde, der blev de jo brugt til springvand i Struer og en rhododendron-park i Brønderslev, og den er jo vissen når turisterne kom, så det var sgu' ikke så heldigt. Så var der egentlig af noget... Så var der en eller anden, der fik en jet-jager i en have, eller sådan noget... Og så ... Altså nogle fuldstændig utrolige ting, ikke. Og der sagde... Der kom ham der... Hvad hedder han, ham vores EU-mand, ja, venstremanden... Hvad Søren... Christoffersen. Han sagde, det er fuldkommen ligegyldigt med de penge, fuldkommen... Bare brug dem, ikke... Så, sådan er det ikke vil jeg så sige. Overhovedet. Og vi går også ind i og finder ud af, at det er bæredygtige projekter, og at det er i orden og der ikke bare... Og sådan noget, så det gør vi. Men man kan sige, at formålet med dem er lidt anderledes, ikke, og det er til udkantsområder, hvor man kan sige, at jamen alt hvad der bare sker lidt med er godt, ikke. Hvor man må sige, at der er lidt andre krav til de områder, hvor der i forvejen er en masse andet... Altså... Man er ikke så voldsomt bange for konkurrence for eksempel, eller... Jeg vil ikke sige, det er jo selvfølgelig det forkerte udtryk, at de sidder løst, men det er nogle andre... Måder at give penge på, ikke.

Søren: Når I beslutter at give penge, så bliver de også givet? Det er ikke sådan et eller andet med, at så skal det lige ind til regionsrådet og så skal det også lige over til...

DE: Jo, det skal jo ind til Erhverv- og Byggestyrelsen.

Søren: Men de har aldrig sagt nej til...

DE: Altså lige nu har de jo, fordi der er kommet, man har jo opdaget, at der er nogle EU-krav, som skal opfyldes på en anden måde, end de havde... Men det er ikke det, de gør. Altså, vi har ikke fået en *hjemvig* [afvisning] på den måde. Kun i forhold til formalia, som måske kan gøre, at de så ikke kan. Men det er jo ikke fordi de synes, at vi som vækstforum har taget en forkert beslutning. Men der er det jo også clearet, at de clearerer jo meget inde i... [Søren: Ja, det gør de nok egentlig...] Ja, det ville jo være helt urimeligt andet.

Søren: Ja, der skal jo også være lidt kvasi-national styring på det, ellers så...

DE: Jaaeh... Så... Det er der også...

Søren: Nå, jeg tror... Jeg har lånt min...

SLUT

Interview med LO

Søren: ... Den har fungeret før nu, og så håber vi på, at den fungerer igen. Ja, jeg tænker at vi kunne køre ned igennem. Jeg har denne her enkelte side, og den har jeg delt op i tre. Og det første spørgsmål det er, lige for at få det sat på plads: **Hvilken rolle du spiller i forhold til fordelingen af de her strukturfondsmidler?** Både den rolle du spillede i 2000-2006, og den du spiller og kommer til at spille i 2007-2013

LO: Der er meget forskel vil jeg godt sige. Der er rigtig meget forskel, fordi der er kommet en strukturforandring i kommunerne og i amterne, i mellemtiden. I den mellemliggende periode kan man sige. Så der er meget forskel. Fordi i den gamle periode, 2000-2006-perioden, der var det jo på amtsniveau. Der var jeg skiftevis formand og næstformand i Arbejdsmarkedsrådet i Storstrøms amt. Og et af de job der fulgte med, kan man sige, det var Mål 3 – amtets Mål-udvalg. Hvor jeg var formand i to perioder. Så på den måde kan man sige, sad vi meget tæt på beslutningsprocessen og pengene og målsætningen med pengene var jo også en helt anden den gang end den er idag, vi kunne jo... Vi kunne jo understøtte ledige og også virksomheder i forhold til udvikling, i forhold til de ledige, osv. Det var meget mere operativt kan man sige, set i forhold til de mål, der også var på det tidspunkt, fordi arbejdsløsheden var forholdsvis høj i starten af perioden, så der var nogle andre mål. Det kan vi jo slet ikke idag. Men da sad jeg lige midt i bevilgningssituationen kan man sige, og beslutningssituationen, altså det vi besluttede, det var sådan.

Søren: Hvad hed det organ?

LO: Jamen det hed, det hed... Ja, det hed socialfondsudvalget i Storstrøms amt. Og der var et i hvert amt, og man greb det meget forskelligt an. I langt de fleste amter, der var det amtskommunen, der var styrende og sad for bordenden. Og det var det også i starten i Storstrøms amt, indtil vi besluttede, at det skulle være en arbejdstager, eller rent faktisk en arbejdsmarkedsrådsopgave. Altså dem der... Fordi vi mente simpelthen, at det pengene kunne bruges til på det tidspunkt, hvilket jo også var tilfældet, det var arbejdsmarkedsrelateret. Meget mere end det er idag, der er det jo meget mere erhvervsrelateret, kan man sige. Så det fandt vi helt naturligt, de blev da godt nok sure over det inde i amtet, da vi stemte dem ud, men sådan var den virkelighed. Og så til idag, kan man sige, hvor jeg er mere på sidelinien, og hvor også arbejdsmarkedets parter jo DA og LO er i realiteten i denne her sammenhæng kørt ud på et sidespor. Det er så lykkedes os at få noget indflydelse alligevel, men hvis du ser på sammensætningen af Vækstforaerne for eksempel, så er der en masse erhvervsfolk og en masse uddannelsesfolk. Og der er kommunerne. Og det er sådan set dem der er der. Erhvervsfolket sidder meget for sig selv, kan man sige, altså de er meget kendetegnende ved, at hvis man udpeger en direktør for en virksomhed, så sidder han, så er hans begrebsverden bundet i hans egen virksomhed. [Søren: ja, det er klart.] Hvorimod DA- og LO-folkene, der sidder der, har en mere bred tilgang til det at være med, ikke? Og der har vi kun en plads hver jo. Og det har bestemt ændret ved det at få indflydelse. På sjælland er det så lykkedes i høj grad at få indflydelse alligevel, kan man sige, men det er jo fordi der blev lavet en konstruktion, hvor der blev lavet formandsskab. Formandsskabet kom så til at bestå af hver en af de grupperinger, der sidder i Vækstforum. Og det vil sige, at der sidder en kommune-repræsentant, en uddannelsesinstitutionsrepræsentant, og en DA-repræsentant og en LO-repræsentant. Det udgør formandsskabet... Og det sekretariatsmæssige bagland, de politikere har, det er så de samme politikere, der sidder i Vækstforum. De samme politikere har det bagland, hvor jeg så er LO-baglandet. Idag er jeg LO-baglandet, fordi har skiftet job. Jeg var LO-amtsformand tidligere, men nu er jeg så ansat i LO central. Så jeg er sådan set bagland for vores Vækstforum-medlem, der hedder Flemming Lassen, og med den baggrund, så har man fået lavet en konstruktion, hvor det er sekretariaterne... Det er baglandssekretariaterne, der indgår i indstillingsudvalget, som indstiller projekter til godkendelse. Og det er jo specielt. Det er både regionens penge, kan man sige, men så er det også strukturfondene. Så på den måde, så har vi... Den første indflydelse på, hvad der sker... Så sidder jeg også med til formandsskabsmøderne, sammen med Flemming. Og vi gennemgår så de der ting i forhold til hvordan det ser ud, i forhold til de indstillinger, jeg har været med til at lave tidligere, hvor vi er uenige og enige og sådan noget. Og der... det giver... det er et rigtig godt samspil. Og selvfølgelig får vi ikke medhold i alt hvad vi gerne ville, men vi får, jeg synes vi får indsparket nogle fornuftige ting specielt i forhold til...

hvordan projekterne udøves. Ude lokalt. Det er vigtigt for os, jo, at den lokale fagbevægelse, de lokale medarbejdere på virksomhederne, at de er med i de beslutningsprocesser, der kommer til at foregå omkring gennemførelsen af projekter, hvor der både er EU-midler og andre penge i, ikke? Det er vigtigt for os, at de er med i den proces. Og det synes jeg lykkes os meget godt. Faktisk. På trods af, at vi er marginaliserede i allerhøjeste grad i selve Vækstforum. Så lykkes det os meget godt. Og det er sådan set rollerne. Det er sådan set sådan rollen ser ud idag.

Søren: Så er du også med i et overvågningsudvalg.

LO: Ja, så sidder jeg i det nationale overvågningsudvalg, som jo er så en... Og det blev lavet, det var erhvervs- og byggestyrelsen, der lavede konstruktionen, det skal der jo være i forhold til forordningen kan man sige. Og så, man indbød simpelthen alle interessentgrupper, der havde lyst til at være en del af det, til at være med. Og jeg tror vi er en 35-40 stykker i det der overvågningsudvalg. [Søren: det er stort, er det ikke?] Jo, det er rigtig stort. Hvor, det... Man interesserer sig mere eller mindre for det, ikke. Så, men der sidder jeg så som LO's repræsentant i overvågningsudvalget. Der sidder så også FTF, DA, og der sidder DI, og der er rigtig mange deltagere. Men det er jo primært et overordnet godkendelsesudvalg, kan man sige, vi skal følge med i overvågningsudvalget, hvad der sker, i strukturfondsområdet. Vi skal være med til at rette til, hvis ikke det der sker passer med forordningen, og det der er beskrevet i programmerne. Og så har vi fra starten af haft noget indflydelse på, hvordan programmerne er blevet skruet sammen forståelsesmæssigt, fordi teksten, når den er vedtaget, så er der ikke så meget at ændre på den, men der er noget forståelsesmæssigt bagved, som godt kan ændres. Så har vi lidt indflydelse på, hvordan man laver lidt presse strategi, som man så ikke har gjort særligt meget ved, vil jeg sige. I forhold til oplysning.

Søren: Hvad tænker du på?

LO: Oplysning om strukturfonde generelt. Som jo rent faktisk er erhvervs- og Byggestyrelsens opgave. Det er deres pligt at sørge for, at der bliver oplyst ordentligt. Men med alt det kaos, der har været omkring statsstøtteordninger og omkring ventetider, der har jo... De er jo ikke nået igennem bunken endnu i Silkeborg, vil jeg godt sige. Så, så der har været begrænset mulighed for at få indflydelse på noget som helst, fordi det simpelthen er... Det simpelthen skal gå så langsomt. Altså jeg er sgu bange for, at man ikke når at få brugt pengene.

Søren: For den nye periode?

LO: Ja. Det er jeg bange for. Vi kommer jo ind i det der n+2-problem. Hvor man skal have brugt pengene 2 år efter, senest to år efter at de er blevet bevilget, ikke? Og det tror jeg simpelthen ikke man kan nå. Så men, Så det... Det kan godt gå hen og blive en problemstilling. Så, men det... Overvågningsudvalget er jo ikke det store beslutningsorgan vil jeg sige. Det, man kan udveksle nogle synspunkter og så kan man få, komme i en dialog med styrelsen om, hvordan nogle ting gøres, og specielt synes jeg, det er vigtigt at få oplyst hvad de penge kan bruges til, der er i strukturfondene. [Søren: Ja, ja.] Og det er der masser af mennesker derude, det aner de overhovedet ikke et pløk om. Selv dem, der søgte i gamle dage, kan man sige, ved ikke i dag hvordan man får fat i de penge, og hvad de skal bruges til. Og det er jo et problem. [Søren: Ja, det er det.] I sig selv er det et problem. Så sidder jeg i øvrigt også i socialfondskomiteen i EU, som fagbevægelsens repræsentant for Danmark, sammen med DA. Der sidder fire repræsentanter fra hver nation, hvor... Nej tre fra hver nation, hvor regeringen sidder på en, det er så erhvervs- og Byggestyrelsen. Og så sidder parterne på en hver: Lo og DA sidder på en hver. Hvor der så mødes vi Bruxelles, eller andre steder i Europa, det afhænger af, hvad... Det kommer lidt an på hvem der har formandsskabet, vil jeg sige, vi var i Slovenien her i juni måned. Og lige nu har det, i starten var det... Havde det meget at gøre med godkendelse af programmerne. De forskellige programmer fra alle landene. Og så... Det var den ene ting, og den anden ting er, det vi selvfølgelig interesserer os for, det er partsindflydelsen i både i opbygningen i, og

i vedtagelsen af programmerne, men også partsindflydelsen i forhold til hvor kan man komme ind og få direkte indflydelse på projektgennemførelser. [Søren: Ja] Kan man... Et af problemerne i Østeuropa det er specielt der i de nye lande, det er specielt der problemerne er. De har ikke nogen ordentlig arbejdsgiverorganisation, de har ikke nogen ordentlig arbejdstagerorganisation, og derfor, så tager NGO'erne... De tager meget over i forhold til beslutningsprocessen og samarbejdet med regeringen i det pågældende land. Og der vil vi jo meget gerne have, at der bliver lavet nogle stærke organisationer, som er parter, og som kan være med til at påvirke den proces.

Søren: Hvorfor er det at det er så vigtigt?

LO: Jamen det er jo vigtigt for os, fordi det vi taler om, det er jo udvikling af virksomhederne, det er udvikling af det menneskelige potentiale kan man sige, i forhold til virksomhederne. Præcist, specielt omkring uddannelse, kompetenceudvikling er utrolig væsentlig i denne her sammenhæng. Det er jo en af de ting, der er gledet lidt i baggrunden i Danmark i denne her periode. Men derude er det jo utrolig vigtigt. Og så er det jo utroligt vigtigt at understøtte den proces, der ligger i, at man har en stærk arbejdsgiverorganisation og at man har en stærk arbejdstagerorganisation, som modspil til det regeringerne går og foretager sig. Altså det er jo [Søren: Primært...] det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi har prøvet at arbejde hen imod det man kalder en dansk model, ikke? Hvor det er parterne... Parterne og regeringer, der laver aftalerne.

Søren: Ja. **Nu er det næste spørgsmål, det er, hvordan du vil karakterisere formålet med arbejdet i henholdsvis Overvågningsudvalget – du har været lidt inde på det – men henholdsvis overvågningsudvalget og de her mere regionale konstellationer, altså i Vækstforummet i region Sjælland?**

LO: Der er rigtig meget forskel. Der er rigtig meget forskel, fordi det der foregår i... Altså vores primære formål lige nu, det er at prøve at sætte den der kompetenceudvikling langt mere på dagsordenen, end den har været ind til nu. Det er en af de ting, der mangler, efter vores mening, og i øvrigt også efter sekretariatets mening, vil jeg godt sige, i forhold til den handlingsplan, der er lavet for den her periode. Det er noget af det vi prøver meget på. Også prøver vi på den måde jo at få gang i nogle projekter, som understøtter den proces. Og det kan være uddannelse, og kompetenceudvikling på mange forskellige niveauer, hvor RUC er jo også en stor del af det kan man... er en stor del af den udvikling. Lidt for meget synes jeg, altså RUC står... Efter min bedste overbevisning, så har man faldet lidt på røven for de store uddannelsesinstitutioner, i denne her... Og det er også det nemmeste tror jeg. Man har, man har... Organisationen til at kunne gøre noget, til at være medvirkende til at kunne køre projekter af, men jo også en organisation, som så også skal overleve, og så også have en helvedes masse driftspenge. Altså, man kan jo latid diskutere, hvad skal være driftspenge, og hvad skal være udadvendt i denne her sammenhæng, ikke?

Søren: Det er centralt, hvorimod, hvis man skulle ud til VUC-centre, eller noget andet, så ville det være meget mere decentralt.

LO: Jo, der har vi... Det er det... Skolerne har jo blandt andet... Uddannelsesinstitutionerne på Sjælland har lavet et samarbejde om et projekt, der hedder KLAR. Og de tyve institutioner... Det er tyve uddannelsesinstitutioner, der er gået sammen om det projekt, der handler om kompetenceudvikling og kompetenceafklaring. Specielt i forhold til store og mellemstore virksomheder. Men også om udvikling af vejledningspersonalet i uddannelsesinstitutionerne. Og det er jo også vigtigt, når man skal ud og have solgt noget, da er det jo vigtigt, at der er nogen der kan det. Og det er, det har RUC ikke været gode til, det har de andre uddannelsesinstitutioner sgu heller ikke været gode til. Det handler om det der med at komme ud over hækken, ikke? Og så komme ud på arbejdspladserne, det er derude det foregår jo. Så på den led prøver vi at få indflydelse den vej rundt. Og gør hvad vi kan, blandt andet har vi haft et møde med Vækstforumsekretariatet her for tre uger siden. Hvor vi besluttede os for en plan, for at komme... for at få mere fokus på Plan 2009.

Med fokus på kompetenceudvikling. Hvor vi skal have et seminar her i september måned, og så laver vi en konference lige først i det nye år. Med fokus på det her. Og derudover, så er vi jo meget interesserede i, hvad der foregår på vækstsiden også i virksomhederne, at det foregår på den rigtige måde, og sådan noget og sådan noget. Det er jo sådan ligesom det, der... det er vores observations-virkelighed i den sammenhæng, ikke? Og da, det kan du slet ikke sammenligne med hvad der foregår i overvågningsudvalget. Det er noget helt andet. Overvågningsudvalget, det er meget mere formelt, og meget mere overordnede strategisk-politisk... Altså, så man kan stort set ikke sammenligne de der to situationer.

Søren: Men overvågningsudvalget er til for at kontrollere hvad der foregår i...

LO: Det er overvågningsudvalget der skal holde øje med hvad der foregår derude, og at det foregår på den rigtige måde. Det er overvågningsudvalgets opgave, og så sidder der jo... Øh, hvad hedder det, folk med fra kommissionen, til møderne osse, ikke, så man også sikrer sig, at i forhold til forordningen, at tingene er i orden.

Søren: **På hvilken måde bliver der kontrolleret, eller på hvilke områder bliver der slået ned?**

LO: Nåh, men det er lidt med forskel. Og det er lidt med, det handler lidt om, hvad er det så for nogle områder man interesserer sig for på det pågældende tidspunkt. Det kan godt være forskellige ting på forskellige tidspunkter. Hvor man siger nnu er det så... Nu handler det så om, hvordan økonomien bliver brugt. Hvordan spiller... Hvordan spiller kontrollen af forbruget af økonomien, ved hjælp af revisor-firmaer, hvordan spiller det sammen med de krav der stilledes til, hvordan pengene de skal bruges. Altså det er sådan nogle ting, og i realiteten, det er den meget overordnede, og på et meget overordnet niveau. Det er det.

Søren: Det er vel også teknisk?

LO: Nej, det er meget teknisk. Der er meget teknik i det.

Søren: **Hvis LO ligesom skulle bestemme, kunne du så forestille dig, at I ville ønske at ændre noget i den måde overvågningsudvalget arbejder på, eller i den måde vækstforum?**

LO: Jamen det har jo alene noget at gøre med hvordan de programmer er skruet sammen på. Fordi som programmerne er skruet sammen idag, hvor muligheden for at lave de ting, som vi lavede før, som jeg stadigvæk synes mangler, der mangler stadigvæk penge – også EU-penge – til at understøtte de svageste af dem, der stadigvæk er her, tilbage, som endnu ikke er kommet i arbejde. Altså vores formål er, at inden vi overhovedet begynder at importere folk udefra, må vel være at få dem vi selv har i arbejde. Ja, det er vores overordnede målsætning, og det burde i realiteten være logik for pap-høns. Altså, ikke også? Men det gør man jo ikke. Man giver jo ikke penge... I beskæftigelsespolitikken bliver der ikke givet penge til uddannelse idag. Så, der er ikke nogen ledighed, er udgangspunktet og dem der er ledige kan i øvrigt bare gå ud og finde sig et arbejde, fordi arbejdet er der. Og dem der ikke gider, det er fordi de ikke gider. Dem der ikke gør det, det er fordi de ikke gider. Det er sådan set... Det er sådan den overordnede holdning på Christiansborg, ikke? Og i ministerierne også. Og, når programmerne er skruet sammen på en måde, så det kun, så vi kun taler om vækst, som målsætningen, det at understøtte vækst kan selvfølgelig gøres på mange måder, også i forhold til uddannelse, men når det kommer til at virke som om, at det er, at man taler om innovation som det store mantra i denne her åbenbaring, ikke? Så rammer det ikke dem vi godt vil ramme. Og det har noget at gøre med, hvordan programmerne er skruet sammen. Jeg har haft kæmpe diskussioner med Preben Kristensen fra Erhvervs- og Byggestyrelsen. For jeg siger, at det er et loret-program I har fået skruet sammen, simpelthen. Fordi det er ikke operativt, det er lagt entydigt op imod regeringens vækstplan og regeringens erhvervsudviklingsplan. Eentydigt op imod det. Og når jeg bliver rigtig fræk, i forhold til Preben, så siger jeg til ham, at det er netop kun lavet for at trække penge ud af EU, så man slipper for at betale det i det danske samfund. Så, det er rent faktisk den måde man har bygget det op på.

Søren: Hvad siger han til det?

LO: Det er han jo ikke helt enig med mig, men han har heller ikke de store argumenter jo. Altså, Preben vil lade de andre sidde og forhandle programmerne på regeringens vegne i Bruxelles, så har han selvfølgelig en helt anden vinkel på det, og det skal han jo også have, for han synes jo det er rigtig operativt og sådan noget.

Søren: Hvordan vil du mene, at man kan komme ud over det her problem med at landene får tilbudt en masse penge, som de så bare skal have fyret af? Hvordan ville LO forholde sig til det problem, og hvordan ville du mene, at?

LO: Det synes jeg ikke man skal. For vi skal ikke have penge bare for at... Altså jeg synes det er helt rigtigt, at man omdirigerer en stor del af midlerne til de lande, der har det reelle behov. Altså det synes jeg er helt naturligt. Og det er konvergens-landene, der får de fleste af midlerne. Sådan må det nødvendigvis være. F.eks. irerne kan jo ikke blive ved med at få penge. De kan jo ikke blive ved med at penge i den størrelsesorden, som de har fået det tidligere, når de nu har, i øvrigt, bygget et samfund op på, stort set, på EU-midler, og så alligevel stemmer nej. Altså, det... Jeg kan huske, da vi stemte om, jeg kan ikke huske om det var den sidste, eller det var den forrige afstemning, om forbeholdene, eller en af traktaterne, det kan jeg sgu ikke engang huske, men et af de steder, der var det mest massive nej, det var på Lolland. Det var på Vestlolland. Lolland er det område, der har fået langt, langt størstedelen af de EU-midler, der overhovedet har været i Danmark. Altså, og det er jo paradoksalt nok vil jeg sige. Det er svært at forstå. Det er ikke fordi jeg er super pro-europæer, som sådan, men kritisk. Jeg prøver at være lidt kritisk i forhold til det der foregår, ikke? Og der irriterer det mig, at folk, der virkelig har haft glæde af det, at de er så negative. Men... Og jeg forstår det simpelthen ikke.

Søren: **Hvordan vælger I hvad der skal tales om i overvågningsudvalget?**

LO: Det er jo primært styrelsen, der laver en dagsorden, og den dagsorden er så meget bundet op på nogle formelle krav til, hvornår skal ting indberettes til Kommissionen, hvornår skal... Hvornår er de deadlines for hvor mange der er blevet forbrugt, hvad er pengene blevet brugt til, og så videre og så videre. Det er meget bygget op på den der formelle struktur, der ligger til indberetninger til Kommissionen.

Søren: I har vist lige opstillet nogle kriterier, kan det ikke passe? For den nye periode?

LO: Jo, for ansøgningerne. Jo, altså det var en af de ting, som Erhvervs- og Byggestyrelsen troede at man kunne komme udenom. Altså, at de bare kunne beslutte, hvordan det skulle være, og at det var jo beskrevet i programmet, og sådan noget. Men der viste det sig så, at Kommissionen sagde, at det er overvågningsudvalgets opgave at lave denne her vurdering af, hvad er det så for nogle kriterier, som man skal lægge til grund for ansøgningerne.

Søren: Hvordan forløb det?

LO: Jamen det forløb ganske udemærket, altså vi havde nogle diskussioner om det. Blandt andet i forhold til København. Altså i forhold til hovedstaden. Hvor det var specielt os fra arbejdstager-arbejdsgiver-siden, som havde et problem med, at man i København havde beskrevet et af kriterierne som, at hvis der var nogen der kom med penge nok, så havde de fortrinsret frem for andre. Altså, hvis der var medfinansiering, jo mere medfinansiering der var, jo større prioritering fik man i bunken af ansøgninger. Og det ville vi simpelthen ikke acceptere. Ha-ha-ha... Så det fik vi... Det havde vi nogle meget sjove diskussioner med Erhvervs- og Byggestyrelsen om, vil jeg godt sige, hvor vi havde ekstraordinære møder på langelinie og sådan noget, for at få klaret det. Men det faldt meget godt på plads til sidst.

Søren: **Hvem træffer beslutningerne i overvågningsudvalget?**

LO: De bliver truffet i konsensus, altså, der er ikke nogen der... Og så ting, der bliver sendt ud i høring, altså hvis der er et eller andet, så bliver det skrevet ind, der er ikke... Erhvervs- og Byggestyrelsen er sgu meget reelle i den sammenhæng vil jeg sige. Det der har været problemet med dem, set i sammenhæng med nogle af de andre styrelser, f.eks. arbejdsmarkedsstyrelsen, eller ... nogle af de andre styrelser, der har været, og det er også på uddannelsesområdet, f.eks. det er, at de ikke har været vandt til, på samme måde at arbejde med parter. Altså, man kan godt mærke på dem, at de skal tænke sig om, inden de

gør noget, eller spørge en ekstra gang, før de gør det, fordi de ikke har været vant til at arbejde... Hvor er det man har parterne henne i denne her sammentænkning. [Søren: Ja, hvem er parterne?] Lige præcis, hvem er parterne? Og hvad er det parterne kan forvente at støtte? Der er jo meget af det der med hvem, hvad, hvorfor er det vi skal spørge dem? He-he-he... Hvis man ikke har det inde på rygraden, at arbejde på den måde tidligere, så kan det altså godt gå hen og blive et problem. Og det har det været i starten for Erhvervs- og Byggestyrelsen. Preben Gregersen har jo siddet, han har jo været attache i Schweiz og alle mulige andre steder, og han aner ikke en skid om hvordan man arbejder sammen med DA og LO. Så det har været et problem, det har været en øjenåbner for ham, det vil jeg godt sige.

Søren: Hvordan sikres en ansvarlighed i det arbejde, der foregår i både overvågningsudvalget og så i...?

LO: Det er jo kun dem, der sidder der, der kan skabe den ansvarlighed. Og det er jo udelukkende engagementet, ikke? Det er udelukkende engagementet, der gør det, fordi du kan se det, sådan er det i alle fora, som er partssammensat, kan man sige, det er jo parternes engagement, der afgør om man er ansvarlig eller man ikke er ansvarlig.

Søren: Hvordan mener du, at det... Jeg ved ikke om du kan uddybe det.

LO: Jo, fordi hvis ikke... Hvis man bare kommer til møderne, hvis man åbner dagsordnerne når man kommer til møderne og i øvrigt ikke har forholdt sig til, hvad det er der foregår, så får man ikke nogen indflydelse, og dermed er man heller ikke ansvarlig med hvad der foregår. [Søren: Det er klart.] Altså, selvfølgelig sidder stemplet for neden, når beslutningen er truffet, sidder stemplet, at LO nu har skrevet under på, og nu har sagt, at det er i orden, men det er jo kun den formelle del af det kan man sige. Den reelle del af det er jo, at man skal have ind i hovedet, hvad det er der vi taler om. Og det er den eneste måde at sikre den ansvarlighed på, det er at man er engageret og deltager aktivt.

Søren: Og det er både for Vækstforum og...

LO: Det er for alle... Det er for LBR'erne [lokale beskæftigelsesråd] og for RBR [regionale beskæftigelsesråd] og det er for alle parter i denne her sammenhæng.

Søren: Så kommer der lige et sidste spørgsmål til sidste tredjedel: **På et demokratisk, juridisk og økonomisk... altså tre forskellige niveauer... hvordan sikrer i da ansvarligheden, og hvis der er noget, der går galt, hvem får... Hvem tager så skylden? Hvem siger så, det kunne vi have gjort bedre...**

LO: det er jo meget i sammenspil med sekretariatet. Altså de regionale sekretariater for det her område er jo rimeligt væsentlige, vil jeg godt sige. Det er sådan set dem, der skal sikre, at den juridiske baggrund er i orden. Det er dem, der skal sørge for, også erhvervs- og selskabsstyrelsen, det er sådan set derfor, at man sender projekterne i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, det er simpelthen for, at de skal kontrollere, om det er juridisk i orden. Og vejlede os og Vækstforumsekretariatene om, hvordan de skal forholde sig til dem og sådan noget. Det er sådan set dem, der skal sørge for det. Og så kan vi andre da godt sige, 'holder den juridisk?', og sådan noget, men det er jo ren lomme filosofi, vil jeg sige. Det vi skal forholde os til, det er det konkrete indhold og outputtet. Altså det er det. Det er det, der kan interessere os, det andet, det må... Det er der fagfolk, det er der professionelle folk til.

Søren: Det er klart. Og hvad med i overvågningsudvalget?

LO: Der er det samme. Altså der er det... [Søren: Der er det også Erhvervs- og Byggestyrelsen, der ligesom...?] Ja, det er det. Det er Erhvervs- og Byggestyrelsen der er ansvarlige for det, og det er dem, der får vrøvl oppe i klapholdet, hvis der går noget galt.

Søren: Så det, der fik de sagt det. Så vil jeg lige høre om vi kunne tale lidt om aktørerne, og så til sidst har jeg nogle få, generelle spørgsmål.

Søren: **Hvem deltager aktivt og engageret, som du siger, i henholdsvis Vækstforum og overvågningsudvalget?** Det er det med, hvem er ligesom mest engageret, hvis du skulle lave en top tre, eller en top fem, eller hvor mange, der nu...

LO: jo, men... Der er faktisk ikke nogen... Ja, men jeg synes vores folk er engagerede, dem der sidder, dem vi har siddende i vækstforum. Jeg synes også DA's folk er engagerede. Man kan diskutere lidt mere i forhold til det der med de erhvervsrepræsentanter, som sidder der, altså virksomhedsledere, der sidder der. Fordi det er meget med forskel. Og som jeg startede med at sige på et tidspunkt, så er de jo meget bundet op på, hvor det er de kommer fra, hvad det er for en virksomhed, i det lokalområde / i den region vi er i, hvad er det for en virksomhed de kommer fra, ikke? Kommer man fra en af de store... fra Novo for eksempel... Altså, så er man selvfølgelig interesseret fordi der er vækstpotentiale, og der er penge, og der er alle mulige andre ting til at være med til at udvikle virksomheden, ikke? Hvorimod nogle af de andre måske er længere væk fra den virkelighed, og måske måske ikke så engagerede. Men det man kan sige er, at kommunerne er meget engagerede synes jeg... Og med god grund, ikke? Fordi der ligger mange penge, som kommunerne kan få gavn af. Og de er ved at finde deres ben, det har været svært, men de er ved at finde deres ben i forhold til det, at være en aktiv part. Og de er også ved at finde sammen om nogle fælles tiltag. Og det er jo noget specielt, vil jeg godt sige. For kommunerne har jo aldrig kunnet arbejde sammen om noget som helst. [Søren: Hvad, hvordan mener du med, at de aldrig har kunnet arbejde sammen?] Nej, det kan de jo altså... De fleste kommuner kan jo ikke se ud over kommune-grænsen. De fleste politikere i kommunen, eller i embedsværket, kan ikke se ud over, stort set, ud over kommunegrænsen. Og det er ikke blevet bedre efter omstruktureringen vil jeg godt sige. Det er tværtimod blevet værre. Fordi før, der var man så små, mange kommuner var så små, at deres eneste mulighed i realiteten var, at samarbejde. Lad os tage Vestlolland som et godt eksempel. De tre små kommuner rundt om Nakskov. De var sgu nødt til at have samarbejde med Nakskov for at i det hele taget at eksistere. Idag behøver Lolland ikke at arbejde sammen med nogen som helst. Altså i princippet, vel? Og det begrænser jo, blandt andet så begrænser det et arbejdsmarked til kun en lille, til en bestemt geografi. Og det begrænser også nogle andre udviklingsmuligheder. Men der synes jeg, at de er på vej til nu at erkende, at det samarbejde er nødvendigt. Blandt andet så har de, så har de et kompetence... Fælles kompetence-udviklings-projekt på bedding. Jeg ved endnu ikke hvad det rigtig handler om, men de har jo ikke rigtig nogen rolle at spille på det... Ikke på uddannelsesområdet som sådan, andet end for deres egne medarbejdere, men det kan også være sådan noget der...

Søren: Hvordan ser du det her i konkrete vækstforumssituationer? Det her med, at kommunerne er ved at finde deres?

LO: Jo, men det er meget... Jamen, blandt andet så er de på vej med et fælles projekt. Og blandt andet, så støtter de altså også rimeligt godt op om hinanden vil jeg godt sige. Hvis der er nogen der kan sige: Nej, det er altså noget pladder de kommer med, det duer altså ikke, det kan ikke bruges til noget... Så er det andre, der skal sige det. Det er ikke kollega-kommune-repræsentanterne, der siger det vil jeg godt sige. Og det har også været meget tydeligt i de ansøgninger, som kommuner har haft inde. Der har blandt andet været ansøgninger, specielt fra Lolland, på nogle af de tidligere, den sidste del af de tidligere regioner, hvad hedder det nu... Regionalfondsmidler, som... Og der bakker de andre kommuner dem op i det, selvom man kan sige, at langt hen ad vejen, så er det simpelthen for at få brugt de sidste penge. Hvilket også kan være reelt nok, hvis det i øvrigt er noget fornuftigt, som de bliver brugt til, ikke... Men der sidder... Der er erhvervsiden, og måske også uddannelsessiden lidt hen ad vejen, der er de lidt passive i den debat. Og det er der måske heller ikke noget at sige til, at det er sådan. Men uddannelsesinstitutionerne har været også meget med på banen i det her, vil jeg godt sige. Altså specielt de store uddannelsesinstitutioner, kan man sige, har været meget, meget med i forhold til både og få sikret indholdet i planerne, men og dermed så også, kan man sige, at få sikret muligheden for at få del i midlerne. [Søren: Når du siger planerne, så mener du de operationelle programmer.] Ja, ja, dem der bliver lavet hvert år, ikke. Og der er man meget aktive, og specielt dem, der jo har organisationen bag sig er meget aktive. Altså RUC er kommet

meget med på banen, og jeg synes det er rigtig godt, at RUC er kommet med, det skal bare ikke tage overhånd.

Søren: Nu... De operationelle programmer, med dem, der mente jeg egentlig de her programmer, der bliver udarbejdet for hver fond. [LO: Nåh, ok.] Jeg ved ikke, de der et-årige planer, er det de regionale planer?

LO: Jamen de skal jo spille op imod hinanden, og det er jo der, det er jo det, der er noget kage i hele denne her konstruktion, jo. Det er jo, at regeringen laver en vækst- og erhvervsudviklingsplan, hvor man highlighter fire punkter, og så får man EU's strukturfundsprogrammer til at spille op imod den plan. Og det er jo kun den ene del af det. Den anden del af det, det er, at man skal samtidig have vækstforaene og regionerne til at beslutte noget, der ligger op ad præcis den samme plan, for ellers kan de ikke bruge pengene. Og det er det, der er hele missæren i den strategi, der er lagt på det her område, det er... Det er jo så centralt styret, på den måde kan det ikke være andet end centralt styret. I realiteten er det jo... bestemmer regeringen, hvad der skal stå i de regionale planer. Selvfølgelig kan der laves nogle... Der er lidt forskellighed i geografi og kontaktniveau og alle mulige andre ting, men i b... Overordnet er det regeringen, der beslutter hvad der skal laves. Regeringen besluttede sig også for væksthuse, som en del af den erhvervsvirksomhed, der skal være derude, uden... Og man aner ikke engang om de fortsætter, fordi de første penge til dem stjal man fra kommunerne, nu skal kommuner i næste omgang selv til at betale, så spørgsmålet er, om de vil betale det, og hvis ikke de vil det, så forsvinder væksthuse igen. [Søren: Så lukker de.] Ja. Hvis ikke de kan få sig slået fast, som en... Som en aktiv spiller der kan bruges til noget på erhvervsområdet. Det er sådan set, det er væsentligt, ikke. Jeg tror det kommer til at knibe. For nogen kommer det til at knibe. Så er der andre, der vil overleve, men samtidig så er kommunerne blevet så store, at de selv laver deres egne erhvervsvirksomhed, kan man sige. De opretter udviklingselskaber stort set i samtlige kommuner, hvor de ved siden af, ved siden af Erhvervsrådene, som er de der selvbestaltede foreninger, erhvervslederne imellem i kommunerne, ikke, og virksomhederne, så opretter de deres egne udviklingsafdelinger på erhvervsområdet. Samtidig med... Og det skal så spille sammen med alt det andet. Og der er kun det samme sted at hente pengene. Det er... det...

Søren: Men er det klart, altså du taler om tre forskellige niveauer, noget EU, noget nationalt og noget regionalt, er det en klar, hvad kan man sige, administrativ opdeling, der træder igennem helt ned på vækstforumniveau? Eller er det, altså at man ligesom siger, nu skal vi... De her måned bliver...?

LO: Jamen det kommer an på hvor man sidder i systemerne, vil jeg godt sige, om den er klar eller ej. Jeg tror godt, at altså, hvis du spørger embedsværket i regionen for eksempel, så ser de en rimelig klar opdeling af hvem er det, der er ansvarlig og hvem er det der skal, der kan være operativ, og sådan noget. Det er helt klart. Og der er heller ikke nogen tvivl om, at de er helt klar på, det ved jeg da, fra specielt sekretariatet her på Sjælland, at de er skide irriterede over den indflydelse, som man har i Erhvervs- og Byggestyrelsen, for eksempel. Det man gjorde i de gamle amter, der besluttede man jo selv, jo. Ikke, der var ikke nogen, der overhovedet kunne... Ja, hvis der var noget der var lovmæssigt, hvis der var noget, der var ulovligt. Hvis der var noget, der var juridisk ulovligt ikke, så kunne man gribe ind, men ellers så var der ikke nogen der gjorde det. Så var det kommissionen der kom efter folk, og... Altså så var det på den led. Så var det igennem godkendelsesprocedurerne i kommissionen og i det overordnede revisor-firma. Så var det der, man kom efter folk, hvis de ikke levede op til t de havde søgt penge til. Det er det ikke idag jo. Idag er det Erhvervs- og Byggestyrelsen, der kontrollerer, om det rent faktisk er i orden. Og man er så hunderød for den kommission, som man selv... Og man laver ekstra regler for... I Danmark laver man ekstra regler for ikke at få røven i klemme. Langt ud over det, som kommissionen forlanger.

Søren: Jeg troede egentlig, at med oprettelsen af de her vækstfora i 2005, at, hvad kan man sige, at der var kompetencer, der blev flyttet fra Erhvervs- og Byggestyrelsen, og ud til... altså decentralisering, hvor jeg hører det du siger, at de er blevet mere og mere centraliseret omkring... Altså beslutninger bliver mere og mere centraliseret omkring Erhvervs- og Byggestyrelsen. Jeg troede faktisk, at oprettelsen af vækstfora i Danmark, ville være, at nu giver vi kompetencer til regionerne, men du siger, at det er det modsatte.

LO: Jamen, det gør man ikke engang. Det er sådan set det, der er problemet. [Søren: Det er ikke reelt...] Nej, det er ikke en reel kompetence, man giver. Man har stadigvæk fat i den lange ende af rebet, ikke. Man kan simpelthen trække ind, fordi det er Erhvervs- og Byggestyrelsen, der sidder og godkender i sidste instans, og til dels også er med til at lave regelsættene for, hvordan det skal gøres, ikke. Samtidig med, at regionerne jo... Vækstforaene idag, er en eller anden parasit på det system, der er der i forvejen. Og det er de jo fordi halvdelen af de midler, der bliver brugt til erhvervsfremme er jo regionens midler. Sådan er det i hvertfald, som det er skruet sammen nu. Resten er så strukturfondsmidler. Den halvdel, der er regionens, kan regionen jo bestemme over. Jeg har oplevet projekter, der har været gennem vækstforum og blevet godkendt i vækstforum, og som er blevet forkastet i regionsrådet. Det er altså helt utåleligt. Man giver en flok mennesker, som man samler, med et bestemt formål, nogle kompetencer, og så er der sgu nogle andre, der kan tage dem fra dem. Det er en helt utålelig konstruktion, efter min bedste overbevisning. [Søren: Nå, ja...] Går vi lidt væk fra det du spurgte om?

Søren: Ja, nej... Det er fint. **I vækstforum, er der da nogle, der har mere indflydelse end andre?**

LO: Jeg vil nok sige, at dem der sidder i formandsskabet. Det er sgu stort set dem, der har indflydelsen. Den primære indflydelse vil jeg sige. Det er sjældent, at formandsskabets indstillinger, at de bliver lavet om. Så det er formandsskabet, et eller andet sted hen ad vejen, så er det formandsskabet, der sidder på beslutningsprocessen.

Søren: Hvad med i overvågningsudvalget? Hvem ...

LO: Der er ikke nogen defineret, hvem der gør hvad.

Søren: Så vil jeg lige høre, i dine erfaringer fra vækstforum, **overholder de forskellige aktører, det de lover?** Er det noget med, at hvis de først engang siger ok, jamen så gør vi det, så står de ved det, eller er det?

LO: Det ved jeg sgu ikke. Jeg ved det faktisk ikke. Altså jeg synes... Det eneste man kan sige til det er, at jeg synes der bliver talt meget om, hvad man gerne vil. Men når så tingene skal udføres, så er det måske ikke lige nemt at få trukket folk hen til truet.

Søren: Hvorfor ikke det?

LO: Nej, fordi så skal der laves et stykke praktisk arbejde. Altså, også hvis det er kommunen, så skal der sættes nogle folk af i baglandet til at lave nogle ting, og sådan noget. Det er mere ud fra sådan en arbejdsmæssig betragtning. Man vil gerne være med til at sidde at bestemme og beslutte nogle ting, men det der med at lave det praktiske arbejde, det er der sgu aldrig nogen der...

Søren: **Har I nogensinde haft en fornemmelse af, at der virkelig har været noget på spil? Og I sådan har følt jer sårbare, eller at der...?**

LO: I vækstforum som sådan? [Søren: ja.] Nej, men jeg synes, at der er ikke nogen tvivl om, at problematikken om, at regionsrådet rent faktisk kan gå ind, og rent faktisk fratage vækstrådet de kompetencer, som man rent faktisk mener, at man har fået, er bestemt en trussel, som man er vidne om. Det, der foregår på strukturfondsområdet, med den meget langsommelige sagsbehandling, og godkendelse i Erhvervs- og Byggestyrelsen over længere tid, der er jo projekter, der er blevet godkendt sidste år, i september måned, som endnu ikke har fået godkendelse centralt fra. Altså, dem er der flere af. Så der har været mere end et halvt års sagsbehandlingstid. Så kan man også sige, at det kan måske også skyldes både det regionale og det centrale niveau. For det er ikke sikkert, at den sagsbehandling, der er lavet regionalt, at den har været god nok til, at det er godkendt, og

det kan gå hurtigt igennem, og sådan noget. Der har været meget samspil mellem det centrale og regionale niveau, i forhold til at få udviklet de rigtige metoder og sådan noget. Så det tager måske noget tid, eller sådan noget, men der har været en lang sagsbehandlingstid. Det er den ene ting, og så den anden ting, det er hele den der statsstøtteordnings-problem, hvor der er ikke nogen, der aner en pind om, hvad det er, der kan medfinansieres, lige så snart det bare minder om statspenge. Så... det er de der trusler, som man har været udsat for, men som er udefrakommende, ikke.

Søren: Jeg tror... Hvad så med LO som sådan, med din post, har du siddet i en situation i vækstforum, hvor du har tænkt 'shit', hvis det her går galt det her, så...

LO: Nej, det synes jeg ikke. Det synes jeg sådan set ikke. Nej.

Søren: Er det så fordi du har været forberedt på katastrofer, eller er det...

LO: Nej, men det er jo sådan set fordi, at hvis man deltager i det aktivt, så er der jo meget få overraskelser i realiteten. Fordi de fleste af de ting, der bliver besluttet, er jo en del af en planlægning kan man jo sige, eller noget, der har været behandlet op til flere gange. Så der er ikke de store overraskelser, det vil jeg godt sige, det er der ikke.

Søren: Og hvad med i overvågningsudvalget? Det skal vi også lige huske at have med.

LO: nej, heller ikke der. Nej, det synes jeg ikke. Der... Der er det sådan set for overordnet til, kan man sige, at der kommer nogen overraskelser på den måde. Det var lidt en overraskelse for os det der med kommissionen, at de forlangte, at de der udvælgelseskræfter, at de skulle besluttes på den måde, som det blev besluttet. [Søren: jeg er ikke lige helt...] Det var dig selv der nævnte det, det der med, at udvælgelseskræfterne blev besluttet i overvågningsudvalget. Det kom lidt bag på os, også fordi, at det... Og der lytter man jo normalt meget til Erhvervs- og Byggestyrelsen, det er jo dem, der har kompetencer... [Søren: Men de vidste det heller ikke..] Det vidste de ikke, det vidste de ikke noget om. Men de er absolut til at tale med, jeg deltager på de der socialfondskomite-møder, så jeg ser da, de fleste af dem nogle gange om året.

Søren: Ok. Og det er de samme folk, der går igen og igen?

LO: Og det er det faktisk, ja. Det er Preben Gregersen, det er Pernille von Lindekvis, det er de to, der sådan set tegner den forretning. Så har de et par medarbejdere med, som engang imellem der også engang imellem deltager, Henning Eriksen fra Langelinje er en af dem. Også. Men mest i forhold til de gamle programmer, afvikling af dem og sådan noget. Men ellers så dækker han jo, vækstforum-mæssigt, der dækker han jo både Hovedstaden og Bornholm. Så der ser jeg ham, vi ser jo hinanden. Det... Langt hen ad vejen er det de sammen folk man ser, ikke.

Søren: Hvad betyder det egentlig? Er det nogen...

LO: Nej, men det synes jeg... Det kan jeg godt lide. Jeg kan godt lide, at det ikke er nye mennesker hele tiden, men at de går igen. Fordi for mig at se, så borger... Så borger det lidt for kvaliteten i fagligheden kan man sige, altså at man ved hvad det er, der foregår. Så kan man diskutere om Sjælland, Hovedstaden og Bornholm, det er for meget, det er mit område jo, om det er for meget at tage sig af. Men det giver jo under alle omstændigheder et bredt overblik over hvad der sker, og hvor går.. Hvor flyder grænserne sammen, ikke. Lige pludselig sidder jeg i Hovedstaden og taler om Wonderful Copenhagen og Copenhagen Capacity, samtidig med at jeg ved, at man jo fra region Sjælland jo har understøttet de to organisationer. Så lige pludselig, så hører man virkeligheden. Den rigtige virkelighed i Hovedstadsregionens debat, ikke. Og på den måde er der ikke nogen, der har forholdt sig til det på Sjælland, selvom man har givet penge. Så det, det er sådan set sjovt nok.

Søren: Ja, det må også give nogle forskellige indspark. [LO: Ja, det må man sige.] ...Øh. Jo, med hensyn til, at have noget på spil, altså når LO sidder og forhandler, hvordan de her kriterier skal opstilles, eller hvad kan man sige, når der skal tages stilling til, om man skal udføre et projekt i vækstforum eller ej, der har ikke været noget tidspunkt, at LO ville kunne tabe, ved at en beslutning faldt ud til den ene, eller den anden side?

LO: Jo, det vil der godt kunne være. Det vil godt kunne være... Der er bestemte situationer, hvor man går på kompromis. Hvor vi siger, jamen så er det sådan, ikke. Og det er... Så sørger man selvfølgelig bare for, om man kan vinde ind på nogle andre områder, ikke. Altså, mest tror jeg, at det er Danmarks vækstråd, hvor vi jo har vores næstformand siddende. Vi sidder i Danmarks Vækstråd. Og der er jo en del, de de konkurrenceudsatte midler, de ti procent, de findes jo der. Og der laver man så også nogle retningslinjer for, hvad skal de penge bruges til, for det næste år. Og der er vi sgu ikke altid enige med, hvad der i øvrigt foregår, vil jeg godt sige. Altså, der synes jeg, at man lægger sig for meget op ad regeringens vækstplan. Og der må man jo bare se at få den indflydelse, som man kan, og så er det sådan, jo. Altså, når der kun er een stemme, så... er det jo begrænset, hvor meget man kan tromle igennem.

Søren: Men det er stadigvæk værd, at være med i sådan et samarbejde?

LO: Ja, absolut. Absolut.

Søren: Hvorfor det? Er det så fordi man vinder mere end man taber, eller hvad...?

LO: Nå, men det er jo simpelthen fordi, hvis du er med, når de der beslutninger træffes, så har du også mulighed for at få indflydelse, hvis ikke du er der, så gør de andre hvad der passer dem, ikke. Og der bruger vi meget... Vi holder formøder regionskonsulenterne, os der deltager ude i det regionale arbejde, vi holder møde med næstformændene inden møderne i Danmarks Vækstråd, gennemgår dagsordenen, og ser, om der er nogen ting, som kommer udefra, der kan være værd at tage op i Danmarks Vækstråd, i forhold til det, de nu foretager sig, ikke. Og så synes jeg det er mærkeligt, så er vi i øvrigt et højst mærkværdigt sammenblanding af Vækstforums formand for Bornholm, samtidig er formand for Danmarks Vækstråd. Sådan nogle konstruktioner bryder jeg mig slet ikke om, vil jeg gerne sige. [Søren: Ja, det lugter lidt...] Ja, jeg synes det er ulækkert.

Søren: Lige et sidste spørgsmål her til sidst vedrørende aktørerne. Og det ene, det har du egentlig været inde over, og det er **hvordan er dine erfaringer med at arbejde i en gruppe af mennesker, med så vidt forskellige baggrunde**, altså hvordan skaber man... Hvordan bliver I ligesom en enhed, og ikke bare en masse forskellige mennesker? Og så vil jeg spørge om denne her erfaring i både Vækstforum-regi og i Overvågningsudvalgs-regi, **hvordan den erfaring har været?**

LO: Jo, i Overvågningsudvalget, der er det på et mere overordnet niveau, kan man sige, men der synes jeg rent faktisk, at det er rigtig godt, fordi man får... Der kommer nogle forskellig meninger frem jo. Hver har sine kæphest, og sin tilgang til, hvordan diskussioner, og hvilke argumenter, man har, og sådan noget, og hvor man vil nå hen. Og det synes jeg er glimrende. Og så når man frem til enighed om, uden nogle sværds slag af nogen art, så konkluderer formanden for overvågningsudvalget, hvordan det nu, jamen det synes vi da er en god ide, og så er det sådan. Og det kører rigtig fornuftigt. På det lidt mere underordnede niveau kan man sige, der er det efter min mening muligheden for, i det hele taget at udvikle noget nyt, det er at være sammen med folk, der tænker forskelligt. Det er jo ikke altid nemt, og demokrati er jo en besværlig ting, kan man sige. Men til gengæld, så er man også 100 procent sikker på, hvis man når til enighed, selvom det måske ikke er den optimale enighed, men noget der ligner det, så er man også sikker på, at så er der ikke nogen problemer efterfølgende, i forhold til at få udført de ting, man så er blevet enige om. Så har alle været enige. Og det er jo altid det, der har været styrken, kan man sige, ved den danske model, ikke. Det er jo parterne... Altså vi ved godt hvor vi er uenige. Jg ved sgu godt hvor jeg er uenig med DA. Og det diskuterer vi jo i de sammenhænge, ikke. Altså overhovedet, det ved vi godt, dem tager vi på et andet tidspunkt, når vi taler lønninger, overenskomst og arbejdsforhold, og sådan noget mere præcist ikke, så tager vi de diskussioner på et andet tidspunkt, og så tillader vi os at være uenige, ikke. Men når vi taler om udvikling af de andre ting her, så er det i meget stor grad enighed. Vi havde 'joket' med, for nogle år tilbage, jeg havde en DA-kollega, boende i Næstved, som jeg så stadigvæk ser og spiser frokost et par gange om året. Vi var enige om, at hvis der var

nogen, der skulle... Hvis det var sådan, så der var nogen, der bad os om at komme og holde et oplæg, så kunne den anden sådan set godt tage det... [Søren: Okay???] Altså, forstået på den måde, at vi kender hinandens holdninger. Og de ting, som vi er fælles om, de ting, som vi gerne vil udvikle i fællesskab, der kan vi sagtens blive enige, det er ikke noget problem.

Søren: Er det så... Ja, det er vel egentlig et tegn på, at I kender hinanden i en...

LO: Det er både tegn på, at vi kender hinanden, men det er også tegn på, at vi kender substansen, ikke. Altså vi kender også det, der ligger bagved, ikke. [Søren: Ja, det er klart.] Så, men... Og det er ikke svært, hvis vi har beskrevet det samme mål, og vi... Arbejdsgiver og arbejdstager har jo præcist det samme mål, nemlig at få gang i nogle virksomheder, og dermed få så mange arbejdspladser, som overhovedet muligt. Altså det er jo det fælles mål. Kan man bare holde sig det for øje, så går man ikke meget galt i byen i forhold til fællesskabet, vil jeg godt sige.

Søren: Nej det er nogle kloge ord. Generelt, **har det været bureaukratisk, eller langsommeligt**, [LO: ja.] **eller har det været fleksibelt og smidigt?**

LO: Ja, det har det. [Søren: Det har været bureaukratisk?] Ja, det har det. Det har det, det vil jeg sige. Det er alt for bureaukratisk. Det er også derfor, at du stort set ikke har til at søge på strukturfondsmidler idag. Kun de store organisationer, der har organisationen bag sig, som har en sekretariatsvirkelighed, der gør, at de kan tage sig af det her. Du får ikke nogen, hverken små, eller mellemstore virksomheder til at gå ind i det her, eller mindre organisationer. De kan simpelthen ikke magte det. Det er alt, alt for bureaukratisk.

Søren: Hvordan, mener du... Er strukturfondsmidlerne egentlig ikke indrettet på små og mellemstore virksomheder?

LO: Jo, det er jo dem, der skulle have gavn af dem jo, men der er jo forskel på, om de selv er en del af et ansøgningskompleks, kan man sige, og er sammen med andre, eller det for eksempel er en af de store uddannelsesinstitutioner, der søger et projekt, målrettet på små og mellemstore virksomheder. Så på den måde kan man sige, er det for de virksomheder, det skal bare en anden vej rundt, end det som det skulle før i tiden, hvor vi jo havde entreprenørvirksomheder, hvor vi lavede projekter sammen med, som ansatte folk, nogle af de svageste, og hvor det jo bar direkte virksomheden man var i kontakt med, og som også kørte ansøgningerne.

Søren: ... Hvorfor tror du egentlig, at det er blevet sådan?

LO: Ah, men det er kontrol, på kontrol, på kontrol. Det er blevet så stift, fordi alting skal kontrolleres, og der ikke nogen, der overhovedet, jeg siger ikke engang, at man skal tage en chance, men man vil rent faktisk ikke engang foretage en fortolkning. Du ved, altså hvis... Og der er jo ikke nogen, der kan komme efter en, hvis man har lavet en fortolkning på det stof, der ligger, og siger, 'nåh-ja, altså, sådan ville det også kunne forstås.' Det er der ikke nogen der kan komme efter, efter een, hvis man gør det, men det er blevet så firkantet, at man tør ikke engang fortolke på det, på de muligheder, der er. Der er ikke nogen, der tør det, samtidig med, at det er administrativt fuldstændig umuligt at have noget med at gøre. Kontrollen, indberetningerne, skemaer på deltagere og lønsedler og... Det er fuldstændig umuligt.

Søren: Hvem er det, der står for... Hvem er det, der siger, at det skal være sådan?

LO: Det er ministerierne. De forskellige... [Søren: Erhvervs- og Byggestyrelsen?] Ja, det er både Erhvervs- og Byggestyrelsen, det er også de andre. Nu er det også skattevæsenet, så er det også... Så er det så også, hvad hedder det, i forhold til støttelovgivningen og sådan noget, så er det jo så landestyrelse... Hvad fanden hedder de nu? Det kikker lige. [Søren: ja, det ved jeg ikke engang lige...] Nå, men det er sådan set ligegyldigt, men det er det danske nationale embedsværk, på alle niveauer, der simpelthen garderer sig så meget, at det bliver stort set umuligt at arbejde med. Det er det. Så, det er rigtig, rigtig synd.

Søren: Ja, det lyder da... Og det er en... Det her bureaukrati, det gør sig også gældende i forhold til strukturfondsmidlerne?

LO: Jamen, det er jo specielt i forhold til strukturfondsmidler, vil jeg godt sige. Specielt er det med det, fordi de regionale midler sidder lidt løsere. Og de nationale på ministeriefondene, altså hvadenten det er landbrugsministeriet, eller det er nogle af de andre, eller det er innovationsmidler, det er nogle af de andre penge, der ligger der, er meget nemmere at have med at gøre, fordi det er jo langt hen ad vejen, er det jo nationale penge. Så der bestemmer vi jo sådan set selv, hvordan de skal bruges, og også bestemmer selv, hvordan kontrollen den skal være. I forhold til EU, der er man simpelthen så bange for, at kommissionen skal komme og forlange de penge, man har brugt, forlange dem tilbage. Så det er to forskellige niveauer kan man sige. Lige så snart det er strukturfondsmidler, så er det fuldstændig umuligt.

Søren: Der er ikke nogen eksempler på, at I er kommet ud over det her, og ligesom har sagt, nu gider vi ikke, eller at det er bare alt for...

LO: Jo, men der er ikke nogen tvivl om dem... Folk jeg taler med, ude... Folk af... I gamle dage, tidligere har været med i socialfondsp projekter, eller regionalfondsp projekter, de siger: 'vi vil ikke røre ved det med en ildtang'.

Søren: Nåh. Det er da hårdt at høre, må man sige... [LO: Det vil de ikke!] Jeg har de to sidste spørgsmål, og de går jo selvfølgelig både på vækstforum og på overvågningsudvalget, og det er: **hvordan forløber et normalt møde?**

LO: Nu er det... I vækstforum er der så de der tre niveauer: Indstillingsudvalget, Formandsskabet og Vækstforummødet. Og det er jo stille og fredelige møder, altså det er ikke der revolutionerne skabes vil jeg godt sige. Men til gengæld er man jo også, når man når selve vækstforummødet, så har det været igennem... Blevet gennemtygget så mange gange, både i indstillingsudvalget og i formandsskabet, men jo også af sekretariatet løbende, så selvfølgelig kan der være nogen diskussioner, og det skal der jo også være, engang imellem falder man jo over en politisk diskussion, som så er interessant, som så kan tage et helt møde, og det er jo sådan set det, at jeg synes, at rent faktisk er formålet med at have sådan et forum som det her, ikke. Men møderne forløber stille og fredeligt, og dem der er de, er positive. Det synes jeg, der er ikke nogen der prøver at sabotere, eller. Men det handler jo så også om, at alle vil jo kunne få lidt ud... Noget ud af det, hvis man får det skruet rigtigt sammen, ikke. Så på den måde kan man sige, at det betyder penge noget, ikke. Altså det er der slet ikke nogen tvivl om.

Søren: Og alle har forståelse for det her med, at der er en fælles gulerod?

LO: Ja, det er der slet ikke nogen tvivl om. Jeg kunne godt... Man kunne godt spørge sig selv om det ville... Om situationen ville være den samme, hvis ikke der var nogen penge i spil. Og så, om der ville komme nogen til møderne.

Søren: **Hvordan kommunikerer I med offentligheden?** Det er mit sidste spørgsmål.

LO: Nej, men det foregår mest ved pressemeddelelser efter møderne. Og ikke på overvågningsudvalgsniveau. Der er ikke noget. De meldinger, der kommer ud der, i den sammenhæng kan man sige, de kommer ud fra Bendt Bendtsen. De kommer ud fra ministeriet, hvis der nu lige pludselig bliver givet nogle flere penge, eller hv. S man beslutter nogle andre ting, så kommer det ud den vej. Overvågningsudvalget i sig selv, er ikke... Jo i forhold til at oplyse om, hvad det er, pengene kan bruges til. Men jo ikke i forhold til beslutninger, man selv træffer. Der er man ikke offentlig på den måde kan man sige. Men stort set efter hvert vækstforummøde, eller før, bliver der udgivet pressemeddelelser om det ene og det andet. Og Region Sjælland har lige lavet en ny hjemmeside. Der lige er kommet i luften her. [Søren: Nå, den er startet, jeg har fået at vide, at den skulle...] Igår faktisk. Igår fik jeg meddelt fra sekretariatet, at den var gået i luften. Og den ser rigtig god ud, set i forhold til tidligere, der var jo heller ikke noget, det var kraftedemig dårligt. Og det har jeg brokket mig over længe. For det kan jo ikke være rigtigt... Og det er jo igen en af de der oplysningsting, hvis ikke man oplyser folk derude om, hvordan tingene er, og hvor mulighederne er henne, så kan du jo ikke forvente, at der er nogen, der søger. [Søren: Det er klart, det er logisk.] Det er lidt logisk, vil jeg godt sige.

Søren: Nu er vi nået igennem det hele. Jeg ved ikke om du har nogle spørgsmål, eller noget som du gerne vil tilføje? Det kan også være, at du sidder, hvorfor spørger han ikke om det.

LO: hmm. Nej, egentlig ikke.

Søren: Nej, men vi er også kommet vidt omkring.

SLUT

Catalanske interviews

Interview med UGT

Søren: ... Vale. No, pero estabas explicando del comité y los comités en general.

UGT: Los comités de seguimiento, si. En los que la UGT también participa. En el periodo anterior, de 2000-2006 participábamos en el comité de seguimiento de DOCUP, de Cataluña que tenías razón, que estaba cofinanciado por FEDER y fondo social en pequeña parte y además, el... estábamos en el fondo social: En el objetivo 3 digamos, que era de ocupación, formación, esto era el objetivo 3. Ahora en el nuevo periodo, son participan en el fondo, en el comité de seguimiento del fondo FEDER ya solamente FEDER, y luego participan en el comité de seguimiento del fondo social europeo, fondo social.

Søren: Vale.

UGT: Hay dos comités de seguimiento, hay dos.

Søren: Eso no lo había entendido.

UGT: Ahh... Vale-vale. Entonces son 2 diferenciados: FEDER y fondo social. Nuestra participación en los... diverge. Es diferente. Nuestra participación en el fondo social es mucho mas activa. Mucho mas activa. No solamente tenemos... voto. O sea, capacidad de, como se dice... ah, bueno. Nosotros tenemos participación depende de este voto de aprobación. ¿No? Del consenso, en cambio en el de FEDER no, solamente estamos a titulo consultivo en el FEDER.

Søren: ... **¿En el comité de seguimiento, en el nuevo, donde estáis participando activamente, cuales son los objetivos de la colaboración?**

UGT: De la colaboración. Como te comentaba, diverge, ¿no? En el comité de seguimiento de FEDER, el objetivo es ser consultados, dar nuestra opinión, pero solamente en la, no, no vincula. Es solamente de consulta. En cambio, en el fondo social, si que tenemos participación mas activa, y nuestra consulta... si que, depende del consenso general de nuestro voto. Tenemos voto. No es solamente de consulta, si no también es voto.

Søren: Vale. **¿Y estos objetivos del comité en si, como te parecen llevados al cabo, en la practica?**

UGT: A la practica. Claro, el nuevo periodo, justo, mira en febrero fue, en enero o febrero, tuvimos la constitución de ellos mismo, del comité. Así acabamos de empezar, aun no hemos empezado a atrahorar, digamos. De momento nuestro papel es, nos han enviado todos los criterios de selección de la colaboración que esta cofinanciada, hemos hecho nuestras aportaciones para el FEDER. Para el fondo social aun estamos estudiando, el martes lo enviaremos. Y... entonces, a partir de aquí, el año que viene, tendremos la primera reunión de comité de seguimiento de funcionamiento normal, o sea, es decir aun no hemos tenido la primera reunión.

Søren: Estáis empezando.

UGT: Estamos empezando este nuevo periodo, exacto. Pero a la anterior si que tenemos experiencias. Y ya... La colaboración ha sido de aportación, poco activa en el FEDER. Más activa en el fondo social, pero básicamente de colaboración de propuesta, y a partir de aquí, pues incluir nuestras propuestas a catarlas... Mmh...

Søren: Y... Y... **estáis satisfechos con estos objetivos del comité**, es decir la función del comité, estáis satisfechos en estar allá... y con el trabajo [UGT: El trabajo que estamos haciendo.]... Si.

UGT: ... Con el nuevo... No, sería ser tener un papel más participativa, o sería sobre todo en el fondo de FEDER, porque aunque si que es verdad, que el fondo social es mas nuestro, no, en el sentido de que es el fondo de ocupación, de formación de trabajadores, de exportación... [Søren: Si] Y la participación es mas activa. En el fondo FEDER hay muchos temas que los sindicatos también quiere estar presente, como es la innovación, generación de clases, estratégicos... y aquí el sindicato no esta presente en todo este tipo de ocupación de FEDER.

Søren: **¿Cambiarías algunos de los objetivos de...?**

UGT: De participación de que... ¿Objetivos de reglamento de estatuto básico de la participación nuestra? [Søren: Si, si, si...]

UGT: Si, si... Claro, hemos pedido tanto nosotros el UGT como los comisiones [red. Comisiones Obreras], en la constitución, habíamos pedido nuestra participación mas activa. Tener voto.

Søren: Y en el comité de seguimiento, que esta en punto de constituirse ahora... ¿Estáis todavía negociando la constitución...?

UGT: No, se negoció en febrero, cuando fue la primera reunión.

Søren: ¿Y estáis contentos con esta constitución?

UGT: No, Porque queríamos mas... Queríamos tener voto. Queríamos tener voto. Pero no... [Søren: ¿Como en el antiguo, el del fondo social?] ... Exacto. Como en el otro, vaya. Porque ahora dos simultáneos, el FEDER y el fondo social, igual que en el fondo social. De hecho, en el... Pero sabíamos también que tampoco podíamos aspirar. Sabíamos. Porque a nivel nacional, nuestra... nuestra comisión ejecutivo confederal, la UGT de España y Comisiones Obreras de España en los comités de seguimiento a nivel nacional tienen el mismo tipo de participación que nosotros. Y por lo tanto sabíamos que había un precedente, que si en el centro de España no... No estábamos participando activamente, aquí tampoco podíamos.

Søren: Entonces el comité de seguimiento... O bueno, los comités de seguimiento de aquí de Cataluña no se distinguen... ¿No son diferentes a todos los otros comités de seguimiento de toda España? [UGT: No] ¿O habéis cambiado un poco?

UGT: Si, Puede ser diferente, puede ser diferente. De hecho, no te he explicado, la propuesta, cuando nosotros hicimos la propuesta de... Como se llama, la de nuestra participación en los comités. En el fondo Social, también se hablaba de título consultivo. No se hablaba de tener un voto. Entonces, aquí si que nos... Aquí si que nos pusimos radicalmente en contra, [Søren: Vale] y finalmente, tanto como el ministerio como la generalidad dijeron que vale, que si, que aceptaron. [Søren: Os aceptaron] Exacto. Aquí si. Pero su primera propuesta puede... de que si era de título consultivo.

Søren: Y ahora, una pregunta, que a lo mejor va mas dirigida a el periodo anterior... Porque como todavía no habéis empezado... **¿Cómo son elegidos los proyectos y quien prepara la agenda de las reuniones?**

UGT: Hmh... El comité... En el periodo anterior, de acuerdo... [Søren: Si] estaba establecido, que una vez al año se haría el comité de seguimiento se tenía que reunir. De acuerdo. Para hacer la evaluación de... y sobre todos funcionan así, no. La evaluación anual del año. Ehmm... Y quien lo. Quien... Es el ministerio en el fondo de FEDER en el anterior periodo de DOCUP, se llamaba, que es un nombre un poco menos oficial. Era el departamento de economía con el oficio de economía de la generalidad. Que eran los dos, el departamento de economía de la generalidad y nacional. Y en el caso del objetivo tres, eran... monólogos pero para trabaja: el departamento de trabajo y el ministerio de trabajo.

Søren: Vale. Vale. Y... ¿Quien tomaba las decisiones en el comité, en el pasado? ¿Cómo llegáis a...?

UGT: Los... Que en el de 2000-2006 era el de DOCUP, estamos allí de consultivos y en el fondo social tenemos voto. [Søren: Vale, ¿pero votos democráticos, es decir con mayoría?]

UGT: Si, con mayoría. [Søren: Vale] Se llaman decisiones consensuadas en el comité se llamaba consenso. Ai... Y las actuaciones, me has preguntado... [Søren: Si, si.] Como se tomaban las actuaciones. Las actuaciones, se dicen... Ehm... Por ejemplo, te puedo dar un ejemplo del nuevo periodo también. En el nuevo periodo... o sean... Que es lo que estamos con ahora... Se entran más un periodo de agenda. Es lo que tenemos, ahora tenemos que evaluar si nos gustan, si no nos gustan, no, para cada objetivo, para cada línea de actuación que eso ya esta estableció. Entonces podemos valorar si los criterios de la actuación nos gustan o no nos gustan. Y era... o sea, nuestra opinión. Entonces... ya... Cuando ya están aprobados... Ehm... Por ejemplo el, un criterio de formación, no. [Søren: Si] Entonces, es el... la... la entidad que se encarga es la beneficiaria, es la que se dice aquí en Cataluña el SOC, sería lo mismo de trabajo, para Cataluña. Pues, saca el concurso publico de una subvención. Entonces esta subvención, no, pues se publica y entonces quien quiere optar, pues opta. Pero es a partir de los criterios básicos de selección.

Søren: Vale... ¿y el resto es como mas administrativo?

UGT: ¿Como?

Søren: Como, es decir que vosotros ponéis los criterios, y lo de mas es para la secretaria de... O el secretariado de, del comité.

UGT: Si, si, si... o sea, de hecho ya nos dan una propuesta bastante cerrada... Todo lo que nosotros vamos a portar, es... es muy de... Muy de pincelada, o sea nos viene bastante cerrado. [Søren: ahh] Pues si, que nosotros aportar, podemos modificar algo, pero es bastante cerrado, que ya nos viene. Que... No nos sentamos en una mesa y que opina... [Søren: Vale...] No, no es esto. Nos viene una propuesta y bueno... [Søren: Se puede modificar un poco, pero...] Se nos puede escuchar o no, normalmente se nos escucha si es importa algo mas o esperen menos y entonces lo aceptan, nuestra propuesta, no, pero no nos sentamos alrededor de una mesa y... Para hablar, no.

Søren: ¿Y, entonces, no hay como discusiones muy fuertes entre...?

UGT: A ver si se ha salido... [Søren: Si] Si. Por ejemplo, en el periodo anterior, en la última reunión, de la comisión 2000-2006 era... Hubo una actuación... Ahh, bueno, era en el último año del periodo de programación. Y como era el último, y como era un año mas dos, había que... gastar dinero que se ha quedado sobrante durante una línea que se gastaba poco, había que pasarlo a otra línea, para que... Para que se podía aceptar el curso. Ehm... entonces decidieron hacer una actuación bastante rápido, para aprobar en diez días. Entonces se da la propuesta... Era una actuación, que era mucho dinero y era de... Y al sindicato no nos gustaba, no nos gustaba, porque era... Realmente era de consenso. O sea, se tiene que haber consensuado mucho más, porque eso era, era una actuación bastante potente, no, y no se había consensuado. Entonces en este caso por ejemplo, pues si que se hubo una discusión bastante fuerte, se tuvo que anular la... la comisión de seguimiento, la jornada, para hablarlo como era tan mal, y no poder alargarlo, no. O sea, a veces se ha querido hacerlo, aprovechar el... la comisión de seguimiento para hacer acciones, que en realidad tienen que ser con un consenso y un dialogo con los agentes sociales. Y no hacerlo con prisa y corriendo, porque... Para gastar el dinero.

Søren: ¿Y cuando dices comisión de seguimiento, es lo que yo diría comité de seguimiento, o son distintos?

UGT: Ah, si. Perdona, si, si. [Søren: No, no.] Si, es el comité, comité...

Søren: ¿Pero vosotros, lo llamáis comisión o comité?

UGT: No, comité. Lo que pasa es que ahora estamos con. [Søren: Claro, si]... Aquí en Cataluña esta el *Gol Estratégic*... Es... Es que da tienes tampoco razonaba. Aquí en Cataluña tenemos un... un marco de dialogo social muy potente, que se firmó en el 2005, que es el de acuerdo estratégico, para la internacionalización y calidad de ocupación y competitividad en Cataluña... Vale. Esto ocupa muchos ámbitos. [Søren: Vale.] Entonces,

realmente esto es nuestro ámbito potente de negociación con el gobierno, entonces la gente social es los sindicatos... [Søren: El gobierno de... ¿España?] De Cataluña. A ver si me sale en catalán, eh! Y... Entonces, a veces se han... Se han parado en este... en este marco... En este de consenso, para... O sea, para hacer actuaciones desde la Unión Europea... O sea sirven como ya concertamos con las gentes sociales de este ámbito. Nos hace sentir muy mal hacer esto de prisa y corriendo, y es lo que nunca hemos querido, no. [Søren: Ya, ya.] Que esto es un ámbito, y los recursos son de los fondos europeos porque sabemos que... que vayan aparados en este ámbito, no.

Søren: Y quien asegura que haya responsabilidad... Por ejemplo en este caso, quien... ¿Quien es el representante que asegura, que haya una responsabilidad en la toma de decisiones? Por ejemplo en la nueva 2006. [UGT: Vale.] O en general.

UGT: ¿Como que en general? ¿En las decisiones del comité, quieres decir? [Søren: Si] En el comité. Bueno... Eh... Ah, bueno, viene un representante de la comisión europea. [Søren: Vale] Hay un representante de la comisión, que siempre esta a título consultivo.

Søren: Es el mismo.

UGT: No, es diferente para el fondo FEDER, como para el fondo social es otro.

Søren: Vale.

UGT: Pero si, es el mismo que del periodo anterior... El esta de título consultivo... Ehm. Y luego el otro representante... O sea. Como hay... Supongo como esta en función democrática, es una concepción básica de ponerse de acuerdo, para... Pero en este caso por ejemplo, en este caso que te, este... El caso que tiene un poco de malestar, este que tuvo forma del comité, aquí tuvo una participación activa, el miembro de la comisión europea, mediando. El que suele hacer de medio.

Søren: Vale.

UGT: Y por suerte a nuestro favor. Que es decir medio-medio. Si, si.

Søren: Bien, me alegro... **¿Y a nivel judicial, como estáis en una situación así complicada, del 2006? ¿Y a nivel judicial, democrático y económico?** Como estáis atados a... al toma de decisiones. **¿Como estáis asegurados de que nadie as va a acusar de un malgasto de dinero, que estáis rompiendo las leyes o que no estáis representando los obreros, o los que tenéis que representar?**

UGT: A ver, vale... son dos ámbitos, entonces. Al ámbito que te estaba explicando ahora, lo que estábamos hablando, del comité de seguimiento, es de participación pasiva, de alguna manera, no. Luego, cuando hablo del gasto de dinero, no, de... De recibir fondos europeos, aquí es cuando... Cuando una vez... O sea, después de la toma de decisiones de arriba, de cuales acciones son subvencionables de pensar un poco en el marco de cómo funciona, entonces se baja a la base, no... se publica en el... en el boletín especial que habla de subvenciones de subvencionar acciones y tal. Entonces aquí optan, no, pueden ser asociaciones, pueden ser ayuntamientos, pueden ser sindicatos también. Entonces aquí, o sea estamos en otro nivel, también accedemos a las subvenciones, de acuerdo. O sea, una cosa es el nivel de participación del comité, que es un poco más de cabeza pensante, y otra cosa es ya cuando el sindicato como agente que opta es otra cosa. [Søren: Vale.] UGT: Pues entonces, como todos, como cualquier beneficiario de los fondos de la unión europea, a cualquier nivel, y en cualquier parte de Europa, pues hay, hay esto... Consultorios externas. Ay, consultorios no... Si, consultarías, no, externas.

Søren: ¿Como revisión, no de...? [UGT: Si, revisión externa...] Como un contable, que viene... Vale, vale...

UGT: Exacto, si, exacto... Tanto internas como externas. [Søren: Si.] Y aquí somos unos beneficiarios más de los fondos.

Søren: ¿Y todo ha ido bien por el momento?

UGT: Si, bueno, hubo... en el, no, si, por nuestra parte si, por parte de la generalidad hubo un en el 2003-2004 hubo un... Un hueco, grande, de fondos de los fondos sociales europeos, de recursos que no estaban bien asignados y... Que, creo que al final se

solucionó, pero bueno. [Søren: Vale.] Pero por nuestra parte nunca hemos tenido un problema... [Søren: Vale.] ... Auditoria, exacto, auditoria externa. [Søren: Ahh, si. Si.] La palabra. Que no me salió.

Søren: Y Si algo no va bien... Si hay algo que... ¿Como se habla? **¿A quien se culpa?** O... Ehm. Es la culpa de... Hay, sabes, si...

UGT: Si algo no funciona. ¿Quien tiene las responsabilidades? [Søren: Si.] ¿Como en este caso pasó por ejemplo? pues es al comité de seguimiento. Si, siempre si haya alguna irregularidad en el funcionamiento anual, no. [Søren: Si.] Es en el comité de seguimiento que se piden explicaciones. Tanto a los beneficiarios, como a los adoptes de los recursos. Es siempre al comité de seguimiento. Se pide explicación, se da la explicación, Y esta...

Søren: Vale... Y no hay...

UGT: No hay acciones represivas digamos...

Søren: **¿Y como utiliza el comité al ser una entidad compuesta de muchos distintos actores?** [UGT: Mhm...] ¿Como lo estáis usando en el comité, el hecho de ser tan compuesto, sabes?

UGT: Vale. Si, si, esta... ¿Si el ser una sección tan variado, de participación lo hace mas difícil, como o...?

Søren: Si lo hace más difícil o si lo hace más fácil.

UGT: Es más difícil a la hora de tomar la decisión, [Søren: Si.] Pero es más fácil, o sea es más fácil... Es más fácil en el sentido de que también se trata de hacer un consenso de dialogo. Entonces también el... los planteamiento son de miras abiertas, no. Siempre se sabe... Se sabe más o menos moderar. Pero no es un... No es un ámbito hostil, digamos. No, para nada. No, no... Además, normalmente los criterios tanto de sindicatos como de un gruñera muchas veces y gobierno van en la misma línea. Quizás también por lo que te he dicho antes, de que en paralelo, que tenemos un proceso de concertación social de dialogo súper permanente, que eran los goles estratégicos. Eso nos ayuda mucho a poner objetivos claros comunes. Entonces, a partir de allí es fácil que entremos... Siempre hay lo se hace en la letra pequeña, no. Pero los grandes objetivos de país tenemos un de acuerdo. Quizás es mucho más fácil aquí, en el sentido, que ya tenemos tanto como de ocupación como en empleo, o sea, empleo, formación, ehh... inversiones. Tenemos más o menos unos objetivos comunes con los empresarios, sindicatos y... Y gobierno. Hemos llegado a un buen hecho. Quizás eso facilita también la tarea luego, en el embargo de la unión Europa del comité de seguimiento... Para ir en la misma línea. Que tenemos una línea de país, no vamos a hacer algo diferente, a la hora de... No, de pactarnos un.

Søren: Claro, Puedes elaborar lo de la... los objetivos [UGT: Si] Como han surgido [UGT: Vale.] ¿Como se han construido esto lo de que en seguida, todos somos amigos?

UGT: si, bueno amigos... Nos ponemos de acuerdo para... [Søren: Vale.] Esto surge en el 2004. En 2004 era una época especialmente una época especialmente dura, de mucha deslocalización empresarial en Cataluña. Muchas empresas que se deslocaliza... Muchos, muchos... Bueno, empiezan efectos de la globalización que se van a otros países bueno, lo lógico, no. Entonces aquí en Cataluña justamente fue un periodo en que cambiaba el gobierno. Habíamos tenido un gobierno de CIU, el gobierno conservador... Bueno y ahora ha empezado un gobierno socialista. Era un momento de cambio en muchos sentidos, no, cambio económico, cambio también de gobierno, entonces se decidió a través de acuerdo y consenso, sabes un de acuerdo estratégico de país que no fuera fusilado por cada... Si cambiara el gobierno, no, que fuera estable de tiempo. Entonces para el eso se llego a un acuerdo de bases, no. Entonces, realmente el acuerdo que se llevó fue muy amplio, fue de objetivos también, basado en análisis, no. En cuanto esta el bienestar en cuanto objetivos de competitividad, de coste social... De lo que ocupación, de inversiones en infraestructura... en... Reserca, me sale en catalán ahora. [Søren: Esta bien. Recerca.] Investigación, exacto... Ehm... Que modelo de país queríamos, no, simplemente acercarnos a un modelo europeo de, no... Para no dejar al que en exceso de aportaciones,

pues se fuera el capital más propio, se mantuviera aquí, el trabajo formado y bueno... Entonces fue a base de este de acuerdo a lo que queríamos. El problema viene cuando es el como, no. Quizás... Allí si, hay más disputas, esta más... Pero bueno, por lo menos, si que la situación... Unos acuerdos del futuro con líneas claras, no. Hacía donde queríamos ir.

Søren: Y en el comité, ¿allí en el 2004 era? [UGT: Si.] ¿Eran los mismos organismos que están ahora en el comité? [UGT: Exacto.] Vale.

UGT: Eso es lo que facilita. [Søren: Claro, no.] Claro, es un hecho.

Søren: ¿Son las mismas personas, o, se conocen por ser los mismos organismos?

UGT: Son los mismos organismos y a veces coincide que son las mismas personas. En nuestro caso, no ha podido ser aquí Eva Granados, que es la secretaria de institucional, y es ella la que participa activamente en un sitio como en el otro, por ejemplo.

Søren: Vale. Que hace de puente. Ehm... ¿Y cuando estáis en el comité, como habláis de la autonomía de las regiones, de Cataluña, del estado nacional, de Madrid y como habláis de la unión europea?

UGT: como... ¿En que sentido?

Søren: Es decir, ehm... ¿Hay como una idea de Cataluña frente a la unión europea? [UGT: ¿Como?] Es decir, queréis solo metas de Cataluña o estáis en... ¿Entiendes lo que te quiero decir?

UGT: Si, ¿que si pensamos en clave regional, solo? [Søren: Si.] Ehh... A veces si, en el sentido de que ya sabemos que hay un... O sea, que el nuestro comité de seguimiento es para Cataluña, igual que hay otros para Madrid y otro para Navarra, entonces, ya sabemos... Y de hecho estamos informados porque también participamos en una indirecta, en los comités de seguimiento de nivel nacional, no. Que, por ejemplo en el fondo social, creo que es el 40 % de los recursos que viene de la unión europea, se canalizan directamente a través de los comités de seguimiento de Cataluña. Pero este 40 % que viene para Cataluña es canalizado a través del fondo social del comité de fondo social de Madrid, a ver, el nacional, digamos. En el que también no presentamos a veces para saber cual es el nacional. Entonces nosotros nos preocupa por nuestro ámbito, porque es el que nos compete, aun sabiendo que también nos afecta lo que se reciba en el ámbito nacional, porque también han venido una cantidad importante de recursos desde allí. Y es allí donde se piensa en el clave nacional, no.

Søren: Pero no hay como competencia entre...

UGT: No, entre regiones...

Søren: ¿Entre España y Cataluña?

UGT: No. No, no, no... Lo que si que... Nosotros como sindicato, no, porque estamos en otro sitio. Lo que si que es verdad, el gobierno catalán, si que ha tenido sobre todo para a la hora de demagogia... del nuevo periodo de comer allí... Si que ha tenido conflictos con el gobierno central y Europa a la hora de... determinar el porcentaje, cantidades de subvención. Sobre todo porcentajes, como cuotas de poder de decisiones. Allí si. Allí si que ha habido problemas. Creo que fue en el fondo de FEDER que también tuvieron bastantes problemas en temas de infraestructura, inversiones, que parte decidían ellos y que parte decidía el comité de seguimiento de Madrid.

Søren: Vale. Pues, estas preguntas fueron del comité y ahora vamos a hablar un poco de los actores y al final algo en general. [UGT: Muy bien.] Ehm... **¿En el comité de seguimiento quien participa activamente? ¿Cuáles actores haya?**

UGT: Activamente quieres decir participación escrita, oral, o sea...

Søren: Los que tienen voto y los que sueles venir.

UGT: Ah, vale. Vale... A ver si me acuerdo. En el FEDER, en el fondo... En el comité de seguimiento de fondo FEDER, creo que voto, solamente tienen el ministerio de economía, la de subgeneral de fondos comunitarios del ministerio de economía y aquí el departamento de economía, o sea, son... Es la administración. Vale, el resto, tanto agente sociales, patronal, sindicatos como el resto de también de departamentos, también si cabe

de... Del parlamento de la generalidad, que también asisten, tienen... Son de cabeza consultivo, vale. Esto... En el fondo social, en el comité del fondo social, hay más... Están los agentes sociales y administración, que si que tienen voto, a la hora de tomar decisiones. Y luego por ejemplo están las organizaciones municipales, institutos de la mujer, y más departamentos de la generalidad, que están a título consultivo.

Søren: Vale. ¿Cuántos de los que mencionaste ahora, cuántos son políticos?

UGT: La mayoría. La mayoría menos nosotros, los agentes sociales, asociaciones municipales, bueno, de hecho... Bueno, son también son asociaciones de... También son políticas, no, pero bueno, no es una que depende del gobierno.

Søren: Exacto. Vale.

UGT: Es una gran mayoría. Lo que si quieres, luego te dejo los, las bases de este nuevo periodo y allí lo encontraras mejor, de acuerdo. [Søren: Vale.] Por que te he dicho un poco a... Así a memoria, pero igual hay uno que...

Søren: Vale... No, sería fantástico. Lo que a mi me extrañó un poco era llamar al... como se llama... Al secretariado de la generalidad y al parecía que no me quisieron informar de los actores.

UGT: Ahh. ¿No?

Søren: No lo se, pero... [UGT: Ahora te lo dejo, si, si...] Gracias.

UGT: No, esto es público además...

Søren: ¿Si, no?

UGT: Claro. ¿O sea tuviste un poco de problemas para obtener la información?

Søren: También estuve en Dinamarca y todo era como... Pero bueno, supongo que también era con la persona que hablaba y mi manera de expresarme.

UGT: Ya.

Søren: Y... La siguiente pregunta es, **¿Si hay personas, en el comité, que tienen más influencia, en la toma de decisiones?**

UGT: Si, yo creo que por... En teoría no. No, en teoría todos estamos en el mismo bote y tal. Pero en el caso por ejemplo del fondo social, no... Quizás también por lo que te... Por este mismo proceso de concertaciones que estamos los patrimoniales, los sindicatos y el gobierno. Quizás es la estructura también se ha trasladado un poco al comité de seguimiento. Y somos sindicatos, patronal y gobierno, quien es, quien es quizás suele ser llamados. De alguna manera. O sea nos toman más en cuenta. De hecho es la participación social, no. Un poquito. Pero, pero no nos absuelve el papel y hacer también están los municipales... Bueno, de hecho es que las organizaciones municipales no estaban y en este nuevo periodo, si. Aun tampoco sabemos como va a funcionar, no. Luego están los departamentos, pero al final, los departamentos dependen del gobierno quiero decir, que se esta usando también del gobierno, no.

Søren: ¿Quien ha invitado a los nuevos participantes?

UGT: Lo han solicitado... Lo han solicitado.

Søren: ¿Y lo admitió la generalidad o la unión europea, o?

UGT: Eh... Siempre es... Esta, para cambios de... En los Estatutos. [Søren: Si, si.] Es... Tiene que ser el ministerio y la generalidad. Van las dos de la mano.

Søren: Vale... Entonces, supongo que los que se invitaron... ¿Es porque tienen intereses, no?

UGT: Claro. Claro, de hecho... O por ejemplo en el caso del FEDER. Van a recibir un... O sea los municipios van a ser beneficiarios de una cantidad importante de recursos. No es solamente estado y generalidad sino también los municipios. Creo que es el 90% de los recursos, entonces... [Søren: Si, si...] Tienen mucho que decir.

Søren: Y, y hay... **¿Se puede también decir que hay más actores que tienen más influencia por razones de experiencia o por haberse preparado mejor?**

UGT: Yo creo que es por tradición y concertación también. En la concertación social, no, es de aducido del gobierno y agentes sociales. [Søren: Vale.] Entonces. Pero bueno, parece

que no es que tengan más o menos, sino... Que se viene de un dialogo previo, no. [Søren: Vale.]

Søren: ¿Y como actúan el resto de los participantes del comité? ¿Es decir, los otros, cuando estáis allí, como actúa generalmente la generalidad, los del ministerio de economía y hacienda, o como se llama, [UGT: Si...] Como actúan en general...?

UGT: Como actúan. Ehm... O sea, ¿como sería por ejemplo la reunión del comité?

[Søren: Si.] Exponen. Son ellos exactamente, el ministerio y la generalidad que exponen como a nivel de... Evalúan el año, no. Lo exponen y lo evalúan. Entonces, a partir de aquí, hay unos puntos del orden del día y luego hay las preguntas. Entonces hay... Después de cada punto... No se, normalmente los puntos son aprobación del acta del periodo anterior, exposición del nuevo año y luego hay ruegos y preguntas. Y si ha habido algún caso especial, que también se tiene que explicar, se explica y luego se pregunta. Luego a veces también son... A un departamento que es en el acabo de explicar si ha sido una acción suya, por ejemplo, la que ha sido especial, o la que se pide explicación, se explica, luego se pregunta, se responden y luego se aprueban. Se puede saber porque se queda por escrito.

Søren: Vale. **¿Y cuando los partes y los representantes del comité, pues se comprometen, también cumplen con estas promesas?**

UGT: Con las promesas. [Søren: Si.] Ehh... ¿Se comprometan en que sentido?

Søren: Es decir, si por ejemplo vosotros diréis que, vamos a hacer eso, entonces tenéis el poder en el comité, de... Tenéis el mandato de...

UGT: Vale. Lo que pasa es que nosotros no decidimos en lo que vamos a hacer, sino, decimos que hagan... Entonces son... Es el gobierno tanto de la generalidad como el ministerio que dice... se compromete a, o a vigilar más, o a estamos... del año, no. [Søren: Si, si, si.] Pues a vigilar más o tal, entonces, es seguir el seguimiento y si al siguiente año a ver si se ha vigilado o no se ha vigilado, y pedir explicaciones. O sea es un poco... Es un poco de poli bueno y de poli malo, no. El seguimiento. No es solo de pedir explicaciones. Y si hay una actuación concreta, que se tiene que modificar, o poner en el nombre del estado, lo que te he explicado, no. Entonces si que se haga un acuerdo y allí si que se escucha y se... Se tiene que poner de acuerdo, no.

Søren: Vale... Vale. La siguiente pregunta creo que la saltamos, porque... **¿es difícil para ti, distinguir entre tu papel de representante de tu organización y tu papel en el comité?** Supongo que siempre vais como de sindicato.

UGT: Si, si, si...

Søren: Vale. **¿En algún momento de la colaboración habéis, como sindicato, habéis tomado algún riesgo, os habéis sentido arriesgados de alguna manera en la colaboración?** Es decir que si realmente...

UGT: Claro. Yo creo que exactamente no se si tiene... Llevo aquí dos años. Entonces la experiencia que tengo es ha sido de los comités y el nuevo, no. Entonces, no. Pero yo... Supongo que, como proceso de concertación, concertación social entre gobierno y agentes, no. Es diferente, siempre ocurren... O sea hay acuerdos de riesgo en el sentido de que los sindicatos representan a muchas federaciones, a muchos tipos de trabajadores cada vez es un oficio, que no puede ser... No se si va por allí la pregunta, no. [Søren: Si.] Pero que un oficio puede favorecer a un ente general, pero al que va por particular de intereses, no. Entonces en este sentido, si que muchas veces se toman acuerdos, que van en contra sentido con unos... Unas asociados de grupo más pequeño. Pero cuando es el sindicato que tiene... tiene que es lo que es la elaboración general, no. El bien general de lo que se representa.

Søren: Vale. Y supongo que en el momento de la constitución de este año, había un sentido general de vulnerabilidad, supongo. De... No sabéis lo que exactamente os iba a tocar.

UGT: Claro, claro... Suponíamos y esperábamos que fuera a más, no. [Søren: Si.] Porque de hecho, los nuevos... En los reglamentos eran lo... esperábamos... porque el reglamento los fondos estructurales, que son el padre, de los que tiene que ser el comité de

seguimiento, los que dictan un poco lo que es la participación de los agentes sociales. No dictan en detalle como de ser, pero si que orientan y en estas orientaciones estaba clarísimo que los agentes sociales tendríamos una participación muchísimo más activa. Pero no ha sido así. Nuestra participación no ha sido tan activa - ni muchísimo menos. Cuando... Y nos hemos quejado y quejado y quejado, pero no se nos ha escuchado digamos. A la hora de elaborar el programa operativo... Claro, estamos hablando de hacer las prioridades del comité de seguimiento, no. A la hora de elaborar el programa operativo, de cuales sean las líneas, y... Eso es lo que me refería antes, que aquí el gobierno de Cataluña se ha basado... Se ha basado en que ya existía un proceso de concertación que era el curso estratégico para decir, que lo hemos hecho todo de manitas, no. Todos juntos, de consenso... Pero eso es mentira. O sea, hemos... Pero es un consenso de verdad del país, el marco de... Que no hay en los fondos estructurales, pero como fondos estructurales no hemos pactado el programa operativo o no. No nos han sentado... Es lo que te decía antes, no nos hemos sentado en una mesa a decir: ¿Y bueno, estamos de acuerdo con esta línea, con esta, con la otra? No, se ha presentado a última hora, sobre todo en el fondo social europeo. El fondo FEDER, si que nos han informado más. Tampoco no se... No nos han acertado consulta. Pero nos han ido informando. En cambio, en el fondo social europeo del departamento de treball, este departamento es el departamento de trabajo de la generalidad, no nos han informado más que a último momento nos han presentado con el programa operativo. Peor, a último momento. No ha sido un proceso de elaboración de todo operativo conjunto. Ni muchísimo menos. Lo ha elaborado ellos y se lo han presentado en el último momento, ¿que os parece? Ni podíamos decir muy poca cosa, porque... O sea, no ha sido un trabajo conjunto. Esto... Es decir... Claro, nos quejamos, porque en los reglamentos de los estructurales, [Søren: Si.] Está clarísimo que... En varios artículos, está dicho, que la elaboración del programa operativo, tiene que ser de la mano de los agentes sociales.

Søren: ¿Y esto es de la generalidad? ¿No es de España, no es del ministerio de trabajo de Madrid?

UGT: No, Es de Cataluña. Es de su ámbito competencial como nosotros es de Cataluña. [Søren: Vale.] Y no, no nos han escuchado. [Søren: Hmm.] A partir de aquí, supongo que el s función del comité de seguimiento será como siempre, bien y... Pero, a la hora de elaborar el documento base, pues no se, no nos han tenido en cuenta.

Søren: Vale... Pues... Esta pregunta, ahora es como... **Entonces la experiencia colaborando con el sector público está un poco marcada no, de estos temas, pero...** Si quieres elaborar un poco... Porque también supongo que habían momentos bonitos, no, de... es decir que...

UGT: Si, supongo que si. Si, si, cuando se llega a un acuerdo, si, si... Si, como te decía, no, en el periodo anterior cuando ha habido un problema y al fin se ha llegado a un acuerdo. Y si, se ve que te han escuchado. Sino a ti, a... Claro, a un agente importante, no, de los agentes de comisiones obreras y de UGT. Que nos vamos con la una de mano.

Søren: Y otra... **¿La colaboración con el sector público ha sido burocrático, lento o mejor dicho, ágil y directo, o como ha sido?**

UGT: Mira, últimamente bastante burocrático en el... O sea en el consenso interno es bastante ágil, por la participación electoral entonces, no nos piden por escrito... Nos piden papeles por escrito, es oral. Luego se recoge y se alcanza, no. Es bastante ágil. Luego, la... lo... Las decisiones que se toman el comité de seguimiento, se aprueban por escrito. Se pasan por escrito a los diez días o así. A cada miembro del comité y si nos propone por escrito, y en este sentido, bastante bien. Pero esto, en este principio del periodo, del programa operativo del fondo social y del FEDER, cuando no estaba toda esta la participación, cuando hemos tenido que tener acceso al programa operativo, ha sido muy lento y muy poco claro, pero es de... Y expresa la voluntad también, es lo te comentaba, no. Como no nos han dado información, ni ágil, ni... No nos han tenido informados.

Entonces, pero ha sido lento, más por un proceso burocrático, supongo que es por un... Por un polémica política, que no queremos tener informados al diaria, supongo. Hm.

Søren: ¿Entonces os han conducido de alguna manera el comité de seguimiento?

UGT: Totalmente. Totalmente, totalmente...

Søren: Pues ahora haré algunas preguntas generales, pero... Ya has tocado a los temas. **¿Cómo transcurre una reunión normalmente?**

UGT: Ahh, si... ¿Sabes que voy a hacer? También luego te daré un orden del día, normal.

[Søren: Perfecto. Si, si.] Allí lo veras claramente. Vale. Pues, se constituye el comité, se aprueba la acta del año anterior y luego aparte esta, se esta el tema de... Lo normal, que te comentaba antes, no, la evaluación del año, la evaluación del año que toque. [Søren: Si.] Y... Luego algún tema candente, o que sea de que tratar por el motivo que sea, y luego al final las preguntas.

Søren: ¿Y el comité solo se ve una vez al año?

UGT: Si., en los nuevos reglamentos a partir del 2007, va a ser la misma vez al año, pero luego también será como en el comité del CON FEDER, si haya un caso excepcional, o... se ha detectado un tema en concreto, o sea se pueda reunir cada mes como en el CONFEDER, entonces supongo por condiciones explicas, se pedería y hará una reunión secundaria.

Søren: ¿Pero hasta ahora no se ha hecho?

UGT: No.

Søren: **¿Y, entonces este orden del día, y la manera de hacer las reuniones, siempre ha sido así?**

UGT: Si, si, si.

Søren: Vale. **¿Y al momento de comunicar vuestras decisiones allí en el comité, al público, como lo hacéis?**

UGT: ¿Al público? [Søren: Si.] O sea, cuando...

Søren: Es decir, al pueblo. Si.

UGT: Al pueblo, si... Ah, vale, vale. Si, aquí. Lo que prácticamente explicamos para... A ver, nos aparece en los fondos... Buena pregunta, buena pregunta. Pues, al, a la estructura para reglamento por ser sindicato, pues nos informamos muy antes del CAP, bueno... Notas internas. Pero a la fuera, si que es verdad, que no tenemos un... Una línea directa de información. De cada...

Søren: Es decir que el comité no tiene.

UGT: No. No, no, no... O sea se sabe que ya, en la misma línea de tal, pero... Depende de quien la presida... Si que hay, por ejemplo de este periodo, tienen una meta muy clara, que es hacer un programa de comunicación. Bastante potente, que se de a conocer los fondos de Cataluña y tal. Entonces, aquí si que se dará a conocer, no, porque es que hay un proceso de concertación, mucha gente, que se hace todo saber contentos y no. Pero como sindicato no, no tenemos una... No, tenemos una herramienta de dar a saber al público, no.

Søren: ¿Quien es el secretariado del comité? ¿Es la generalidad, no? [UGT: Si.] Vale.

UGT: O sea, La generalidad y el ministerio. [Søren: Vale.] Si es compartido.

Søren: Pues ya esta. ¿No se si tienes algún comentario que te gustaría o algo que quieres añadir? O preguntarme a mí.

UGT: Bueno, no. Bueno, a ti si. El... El trabajo será... Será con acceso al público, será... O sea es un trabajo para la universidad, no, entiendo.

Søren: Si. Al inicio estuve diciendo a la generalidad que estoy haciendo una investigación. Y mi novia, que es de aquí, me oyó, un día, y me decía que a lo mejor se pueden sentir amenazados [UGT: Amenazados.] al que un periodista danés venga y no se... Pero es a nivel académico total, no hay.

UGT: Pero has sentido que no te han dado información... Si que has dicho que había un momento que no, que tampoco te han dado demasiado, no.

Søren: Si, había como una confusión diría, para...

UGT: Ya, ya, ya... Es que, a veces quizás también lo que noto, no... Que claro, los comités es un fenolito de los comités de seguimiento. Viene... Esta muy determinado por las normas europeas... O sea normativas, no. Están muy determinados. Entonces, a veces a ellos, quizás no les conviene, que será de una manera, que será de otra. Entonces lo esconden o lo camuflan de la misma manera que, para que no... Para que no, para que parece que están dentro de él, no. Como lo te explicaba, pues si realmente tenemos que estar en la elaboración del programa operativo, ¿porque no lo hemos hecho? Se oscura, y ahh... estamos dentro del marco de concertación del gol estratégico. Pero bueno, algo también de esto que tiene ciento y pico medidas... Ay, medidas... Y estamos de acuerdo con muchas, pero hay que contar... No. Es otra manera de consenso, no... Bueno, estoy con esto, pero no con otro, pero acepto que este, porque somos nosotros, no es un consenso global, no. Pues, se basaba en esto para a ver si... Bueno. Evidentemente no... O sea, lo hemos elaborado en manera indirecta, obviamente. Por eso, a veces no nos han hecho como tenían que ser, basándose en esto. En el marco de concertación de la participación, bueno. Tampoco es malo de todo, o sea, es verdad, que en el tema del fondo social, son clavados a los reinas objetivos... Son clavados a los objetivos que tenemos aquí en la estrategia catalana para la ocupación, también es otro marco de concertación en el tema de ocupación, no, la estrategia catalana para la ocupación. Y los temas y las acciones encajan perfectamente, no tanto en el caso de FEDER, por eso también nuestra obsesión por estar un poco más presente.

Søren: Claro.

UGT: Pero bueno, como esta lo de res, en el periodo. Bueno, ahora te dejare, de acuerdo, hago fotocopias si quieres, del los ordenes del día y de los reglamentos. No de los reglamentos no...

Søren: No, de los representantes. [UGT: Exacto. Exacto. Si, si.] Los permanentes que tienen voto y los que.

UGT: Exacto. Los que están de titulo consultivo.

Interview med CCOO

Søren: Vale. Ahora creo que funciona.

CCOO: De acuerdo.

Søren: Ehh... Si. Tengo como tres temas, de los cuales vamos a hablar. Y el primer esta en general del comité, y la primera pregunta es: **¿Cuales son los objetivos del comité de seguimiento? ¿Es decir la función?**

CCOO: Bueno, la función del comité de seguimiento tanto de los fondos europeos, como... De los fondos FEDER, como del fondo social europeo, sería el que puedan participar todos los agentes sociales, además del gobierno, de los ayuntamientos y la administración local... Ehm, para desde el punto de vista de cada uno, para ver como se cumplen, con la acciones, los objetivos que están marcados que hemos un poco marcado conjuntamente. Hay una diferencia entre esta nueva programación de los fondos sociales, de los fondos europeos en el nuevo periodo y el anterior, y es que en el anterior, no pudimos participar en la determinación de objetivos. Y solamente nos dejaron entrar una vez, que estaba aprobada, para poder, entonces hacer el seguimiento. En, esta vez ha sido distinto. Entre otras cosas porque se ha utilizado, acuerdos para marcar los objetivos, se han utilizado acuerdos que habíamos ya hecho previamente aquí en Cataluña. Por ejemplo para los fondos FEDER, se ha utilizado un acuerdo que hay entre el gobierno y todo, y los agentes económicos y sociales, que se llama el acuerdo estratégico por la internacionalización de la economía catalana. A partir de este acuerdo, que hay ejes de actuación, es como se ha hecho el... la parte del FEDER, no. El programa operativo.

[Søren: Vale.] Y luego, en el otro lado, que sería el fondo social europeo, o específico, diríamos, el fondo social europeo, también se ha basado en el plan de empleo de Cataluña, que se hizo para también... Se ha aprovechado para marcar los objetivos del próximo periodo. Por tanto, diríamos hay un cambio en este. Esta vez, que aparte de hacer el seguimiento, al menos hemos también conjuntamente determinado los objetivos.

Søren: Vale. ¿A la practica, como están estos objetivos llevados a la practica?

CCOO: Yo creo que, a la practica... Esto lo mezclaría un poco, o lo enlazaría con lo que es la situación económica o la situación del empleo en Cataluña y en España, que es similar. Ehm... De hecho, sobre todo en este acuerdo estratégico que hicimos, el objetivo era cambiar el modelo productivo del país. De un modelo, que estaba basado durante muchos años en la competencia en bajos costes laborales en competir en productos de poco valor añadido, a pasar a un modelo, que sea más a la línea de los países europeos de la mediana o tal, diríamos de los países europeos, si empezar a competir y internacionalizar nuestra economía a, pues a ayudar a que, por ejemplo la estructura de las empresas en Cataluña y en España también, pero sobre todo en Cataluña, de muy pequeña empresa, entonces, pues a favorecer la colaboración entre empresas para poderse internacionalizar. Bueno, había todo una estrategia de esto, acompañado de mejorar la calidad del empleo, porque desde los índices de paro que teníamos al principio del periodo, desde el índice de la temporalidad que es muy alta aun ahora, etcétera, pues eran factores, y también tenían aquí decido mejorar la formación, de los trabajadores también, para hacer este cambio. Bueno, que estos eran los objetivos, lo que pasa es que paralelamente a esto y estos objetivos, que una parte, se ha avanzado, hemos estado conviviendo con un... Con el modelo, o con la gran crecimiento de la economía halase de el sector de la construcción y el inmobiliario, y por lo tanto... O sea, lo que estaba trabajando por un lado, como la economía favorecido por los trabajadores, pues por interés de los vendes movimientos especulativos a nivel de inmobiliario. Pues se ha hecho que no haya avanzado suficientemente este nuevo modelo y crecimiento, se haya continuado, pues siguiendo mucho los sectores de poco valor añadido. Y por lo tanto, esto, yo creo que marca un poco de... También como esta la situación ahora, que esta una situación de cambio cíclico económico importante en Cataluña, que además, yo creo que se ve por ejemplo a nivel de la unión europea, aquellos países, que no han crecido tan espectacularmente, pero que han ido a creciendo de... a más en exportación, más en producción en valor añadido y los que han crecido así, [Søren: de golpe.] Si, de golpe, que sería nuestro caso, o de Irlanda también, por ejemplo, para poder... Y ahora somos los que estamos los que estamos sufriendo más en el cambio este de ciclo económico, no. Y esto, pues... Un poco ha hecho, que los objetivos marcados de cambio de modelo productivo, pues no se han dado por la intensidad, que se hubieron tenido que dar, porque un poco ha habido dinero fácil, no... Y beneficio fácil y poco compromiso, yo creo, de una parte del empresariado del país, que ha ido mas al beneficio de corto plazo. Y luego, porque cuesta mucho de cambiar dinámica de actuar desde cada uno de su empresa, y al mirar del al lado como competidor y no ver las posibilidades de colaborar en algunas temas. Es la competitividad no puede decir que no puedan colaborar en algunas temas, no.

Søren: Bueno, gracias. Si, y la segunda pregunta, es **¿si estáis satisfechos con los objetivos y el trabajo hecho por el comité?**

CCOO: Yo creo que el comité... O sea el trabajo, si fuera a valorar por las reuniones del comité, creo que es como muy farragoso, y muy poco efectivo. Las reuniones estrictas del comité de seguimiento, es como mucho... Pero yo creo que en general, todo lo que se refiere a fondos europeos, hay mucha normativa, mucha burocracia, mucho... Entonces permite... Te queda en todo lo que es las reglamentaciones y lo de esto, que no en los objetivos reales de realmente... Y esto, yo... De hecho, lo hemos planteado para el nuevo periodo, que se tiene que valorar más, el impacto que... De hecho, también se plantean en el nuevo periodo de programación, que no tanto el cumplimiento estricto de todas las

reglamentaciones, no. Y esto creo que, si miramos estrictamente esto, pues, la... La utilidad del comité de seguimiento, pues diría que poca. Ahora, si lo que hacemos, si lo miramos en perspectiva, de que al final nos encontramos en el comité de seguimiento, pero los mismos agentes, estamos en otros órganos de participación, yo creo que en los otros podemos avanzar un poco más, y realmente plantear o evaluar como se van consiguiendo los objetivos o no.

Søren: ¿Entonces, os conocéis de...?

CCOO: Nos conocemos los que particip... Excepto los que vienen de... Diríamos, bueno de la comisión europea también, porque hace tiempo que vienen y nos conocemos, pero diríamos todas las organizaciones, pues todos nos conocemos porque estamos en otros ámbitos de representación. Y por lo tanto... También facilita que ya sepamos cada uno que postura o que es lo interesa más, respecto al otro, no.

Søren: Y... ¿Es lo mismo cuando se formuló esta estrategia?, ¿fueron los mismos actores que... [CCOO: Si, si, si.] Vale. ¿Y Quien prepara la agenda de las reuniones y como son elegidos los proyectos y los temas?

CCOO: En las reuniones, bueno la agenda, la prepara el gobierno de Cataluña juntamente con el gobierno de España, que son los que... Entonces, por ejemplo, este año, la nueva programación, hemos escogido los criterios de selección, pero al final, nosotros informamos sobre los criterios de selección de los proyectos, pero quien decide los proyectos es el gobierno. Porque nosotros tenemos un papel consultivo. O sea, lo único que hacemos es opinar, eso si, sobre los criterios...

Søren: Y como crees que los que están colaborando, los que presiden, es decir, como es la... ¿Como ves la colaboración entre el ministerio de...?

CCOO: ¿De España y el gobierno de Cataluña? [Søren: Si.] Yo diría... Diría que no es... Que esta bien, es correcta. Tampoco tengo mucho más información de si... En el interno ellos tienen más problemas, no, pero en un principio, lo que se ve es correcta.

Søren: Vale. Y ahora, **¿Quién se encarga de asegurar la responsabilidad en el comité? ¿Quién se asegura que lo estáis haciendo bien y que no estáis, a nivel económico, toma de...?**

CCOO: El gobierno de Cataluña. Tiene la delegación de hacer el seguimiento.

Søren: ¿Y también a nivel judicial, son ellos?

CCOO: A nivel de intervención económica también. [Søren: Vale.] El departamento de economía.

Søren: **¿Y como se asegura la responsabilidad democrática, que haya como una representación democrática, una responsabilidad democrática?**

CCOO: ¿En la participación o en quien forma parte?

Søren: ¿En el comité y en el trabajo hecho?

CCOO: Ehm... Esto... De hecho, yo creo que lo... Se plantea en la comisión de seguimiento, y más bien, los que hacemos el seguimiento somos las organizaciones, porque como la tendencia es a que siempre ha sido a participar un poco más las organizaciones sociales, pus somos los que más... Yo creo hacemos el seguimiento de que el reglamento se cumpla... En estas cuestiones. Y por ejemplo ahora tenemos un... Hay una, un problema, porque nosotros lo pedimos que hay... El fondo de colaboración, que se ha hecho un proyecto que es entre Francia, España y Andorra, Y no se ha constituido ningún comité de seguimiento....

Søren: ¿Y eso sería un problema, no?

CCOO: Claro. Y esto lo hemos reclamado que se constituye, que estamos persiguiendo al que se constituye este.

Søren: Vale. Entonces, ahora vamos a seguir... Ah no, la ultima pregunta: **¿A quien se culpa, si hay algo que no va bien? En el caso de Andorra, de Francia y este, quien... ¿A quien os habéis dirigido?**

CCOO: Al gobierno de Cataluña.

Søren: Vale, de Cataluña. Y ellos...

CCOO: Yo creo que hay una... O sea, hay una... En general, eh, siempre hay como una resistencia al dejar participar a los interlocutores sociales, porque a veces no se ve como utilidad, sino como más complicación, no... Y estos me preguntan, y luego les tengo que explicar, etcétera. Y entonces siempre hay esta pequeña resistencia, y entonces donde hay más dinámica de trabajo conjunto es en los fondos sociales europeos. [Søren: Vale] Porque desde el ámbito del trabajo siempre se ha tenido mucho más relación, y siempre... Y normalmente en este ámbito, nunca hay problema. Y entonces en el ámbito más del FEDER, en este del comité del fondo de cooperación, son los que son más resistentes, porque su experiencia es... Tampoco tienen tanta relación con los, con las organizaciones sociales y entonces, les saco más pereza... Lo ven así como esta, no.

Søren: ¿En lugar, se puede decir que es por cuestiones de confianza?

CCOO: Si, porque no ven la utilidad, o sea no creen que sea útil que participen las organizaciones sociales para la mejora del seguimiento para el cumplimiento de los objetivos. Un poco ellos ya piensan que con ellos solos ya tienen bastante, no, en ellos tienen suficiente.

Søren: Vale. Vale. Ahora un poco a los otros actores y voy a preguntar: **¿Quién esta realmente activamente participando en el comité? O en este caso... O en los dos comités...**

CCOO: Yo creo que los... Que participamos en el comité más activamente, somos las organizaciones sindicales. En este caso son UGT y Comisiones Obreras. Yo creo que somos los que participamos más... Más activamente. Las organizaciones patronales participan, pero menos... Siempre sale...

Søren: ¿Y porque?

CCOO: Yo creo que hay una dinámica también de, de... Y esto nos pasa en otros ámbitos también, no solamente en el comité de seguimiento, participan, pero a la que hay cuestiones que no les dan tampoco tanta importancia o tanto valor. El hecho de plantear cuestiones, porque no... Yo creo que también lo relacionan de una manera más instrumental con los intereses de los empresarios, no, es cierto. Tampoco les va a portar nada, pues bueno, vamos. “¿Porque tenemos que participar? No sea que salga algo que nos perjudique”. Siempre es de este punto de vista... Más defensivo, que no de otra manera, no.

Søren: ¿Y, hablando de patronales, te refieres por ejemplo al Fomento del Treball? vale.

CCOO: Al Fomento de Treball y Pimec. Son los dos que participan.

Søren: Vale. Y son los que no he podido llegar a ver. [CCOO: A ver, si... Si, si.] Y entonces, si... Para seguir la línea de pensar, ¿hay alguien del comité, que tiene más influencia que los otros?

CCOO: Los que tienen más influencia, yo creo que deben... Que es el gobierno, porque claro, que tiene además, aparte que los que representan el gobierno de España, luego el gobierno de Cataluña participan también, pues toda la consejería y distintos departamentos. Y a veces, ves en alguna reunión esta del comité del programa operativo, que alguno departamento, pues pide: Es que yo, me interesa que... O sea que... Y son los que tienen más protagonismo, eh.

Søren: Claro. Y entonces, el poder esta allí en el sector... en los representantes públicos. ¿Y como lo están manejando, como lo están administrando este poder, o esta influencia?... ¿Entiendes lo que? [CCOO: No.] ¿A lo que estoy pescando? [CCOO: No.] **Como... Si ellos tienen más influencia, [CCOO: Si.] ¿Como administran, como manejan esta sobre influencia, que hay una desigualdad?**

CCOO: Una desigualdad. [Søren: Si.] Yo creo que esto es una... Diría, es una de las realidades de que tienen los comités operativos, eh. [Søren: Si.] Porque al final hay una realidad distinta, porque los que yo digo que tienen más influencia son los que acaban ejecutando acciones. Entonces, claro, tienen un interés directo, más de... A la hora de

ejecutar, pues que son dificultades, quieren más y no se que, Y entonces... Y el papel de los otros, que serían en este caso, de las organizaciones, es más desde fuera, un poco de valorar y decir eh, que... Y entonces, son papeles un poco distintos en todo el mismo comité.

Søren: ¿Y os toman en cuenta?

CCOO: Yo creo que si. Sobre todo en el fondo social europeo. Pero es verdad que, por ejemplo en los ámbitos estos más del FEDER, así que siempre tenemos un poco más de dificultad... el hecho de que este la comisión europea, hace que tengan que... Que tomarnos más en cuenta, no. O se los ve, parece que según que comentario haces, pues, que están como cinco motos, no.

Søren: Vale. **¿Y cuando se comprometen a hacer algo, lo realmente...? ¿Lo hacen? ¿Cumplen lo pactado?** ¿Los otros?

CCOO: En general si. De todas maneras, nosotros hacemos el seguimiento, eh. Pero... Pero en general, no se si es porque les seguimos que lo cumplen o no, pero en general, si, lo que se comprometen si, lo cumplen, si.

Søren: Vale. **¿Han habido momentos de vulnerabilidad por vuestra parte, es decir si habéis tomado riesgos en la colaboración, que han hecho que os habéis encontrado en una situación vulnerable?**

CCOO: No se si... Mira, Hay dos cuestiones que han pasado en estas... Pero no se si encajaría con esta pregunta, eh. Una es que en la creación del comité de seguimiento del programa operativo, nos pidieron la, que fuéramos como representantes del consejo económico y social. Porque el consejo económico y social esta formado por los organización sindicales e empresariales y ellos nombraron quien teníamos que decir, y decíamos que pues no. El consejo económico y social es una cosa y el comité de seguimiento es otra y las organizaciones además esta ya medido que organizaciones o partes representativas, pues son las que tienen que ir, pero no como parte del consejo económico y social. Y esto, me consta que también ha pasado en otros países, por ejemplo en Francia. Pedí la representación y yo creo que es mal poner, mezclar cosas igual para también saca... Debilitar el papel de los interlocutores sociales, pienso, eh. Y al menos aquí, si que conjuntamente a loas organizaciones sindicales y patronales dijimos que no, que aquí el nombramiento iba por otra vía y que era directamente que el consejo... Entonces todo modificaron, esto si. En la primera reunión del comité operativo lo dijimos y lo cambiaron.

Søren: ¿Era de este año, del 2007?

CCOO: Este año, si. [Søren: Vale.] Y luego, otra dificultad que tuvimos, si que es en el fondo social europeo, pero en el anterior, en el que acaba ahora el periodo, decidieron hacer una reprogramación, pero así tampoco poco clara. Y en el ultimo momento dijimos que no, que lo parábamos. Era unas ayudas a conversión de los contratos temporales en fijos y además, unilateralmente, el gobierno lo anunció como era una cosa hecha. Y dijimos no, no, no... Va a ser que no, y no. Fue que no.

Søren: Ah, bien, entonces. [CCOO: Si.] Os parabais.

CCOO: Si. Dijimos que paramos la reunión... Si, en este caso yo creo que es en el único, que la reunión de los fondos europeos, dijimos, no vamos a la delación y dijimos que estamos en contra. Y entonces, suspendió la reunión y la aplazaron una semana, para ver si podíamos negociar las ayudas estas y bueno, las negociamos y las dejamos pendientes. Sino, no hubiera aprobado... La comisión no hubiera aprobado la reprogramación.

Søren: Ah, bien. Para volver un poco al primer caso, que comentaste. Lo que no os parecía bien era la... Mi interpretación ahora... Es que os incluyeron para decir...

CCOO: Como, como una parte de consejo... O sea, la representación de los interlocutores sociales dice, a través del consejo económico y social. Pero consejo económico y social no necesariamente tienen que estar los interlocutores sociales que están reconocidos a nivel de cada país, no. Puede haber más, o puede haber menos, porque tiene una dinámica distinta,

es una dinámica más de consulta, de temas socioeconómicos y esto. Y entonces, nosotros entendíamos que no se podía mezclar una cosa con otra. Porque sino pueden desvirtuar cual es... Quien es el interlocutor social y quien no es.

Søren: Vale. **¿Y el comité, habían riesgos de perder, no se, lo?...** Perder casos, perder...
[CCOO: Si.] ¿Si? ¿Y como?

CCOO: Bueno, este caso sería el... Yo, el que he visto más de riesgo, este de decimos de la reprogramación a las ayudas a jóvenes. Yo creo que ha sido el único caso que ha sido... Así, de... Y un poco porque era aprovechar unos recursos que no se podían ejecutar por otra vía y entonces, yo creo que fue fruto más por la improvisación que de pensar realmente, que era lo mejor que se podía hacer, no.

Søren: ¿Y como ha sido el resultado?

CCOO: El resultado a parte ha sido fatal. Porque, primero paramos el proyecto tal cual lo que querían hacer. Porque entendíamos que además no servía absolutamente para nada como de manos nos han dado la razón con el tiempo y es que querían [Generalidad] dar ayudas, a los empresarios, para que convirtieran contratos de jóvenes temporales en indefinidos. Y nosotros además estudiando, estudiando el... Lo que es el... Diríamos la evolución del mercado del trabajo, sobre todo referente a los jóvenes. Es que se esta demostrando que la temporalidad es mucho más alta de la gente joven, pero es un problema más estructural. Y por tanto, cuando los jóvenes pasan de los treinta años, continúan habiendo un índice de temporalidad superior a la mediana que tenemos de... De todo el mercado de trabajo, no. Entonces, entendíamos que este no era el de esto, la cuestión, sino al que era también que tipo de trabajos o de calificaciones estaban los jóvenes. Si, y en todo caso, entendíamos, que si se tenía que modificar la conversión tenía que ir muy ligada a la formación, del joven. Y por tanto no era solamente dar dinero a los empresarios para que convinieran contratos, sino para que invirtieran en que los jóvenes que están menos formados tengan una calificación. Y esto fue un poco el condicionante que pusimos, pero ha dado muy pocos frutos, porque los empresarios, con este tipo de ayudas, tampoco están muy decididos a utilizarlas. Y el resultado ha sido bastante negativo.

Søren: Vale. Y, entonces, ahora voy a hablar un poco de la colaboración. **¿Cual es tu experiencia, colaborando con los otros actores en una entidad compuesta, como el del comité de seguimiento?** ¿Cuál...?

CCOO: Yo... La experiencia de colaboración, yo creo que es bastante positiva, también porque el conocimiento también da confianza y hace que... Pues que sepas que, al colaborar no solamente... Yo creo que es positivo que nos conocemos. Porque colaboramos en distintos ámbitos también. En los... Al comité de dirección del servicio del empleo de Cataluña, en el acuerdo estratégico también colaboramos y el hecho de, y nos conocemos también en el comité de... En el consejo económico y social, y el hecho de colaborar ya de saber y haber trabajado y conocerte, pues hace que puedes acordar más cosas, porque hay confianza mutua. Y por ejemplo, uno de los ejemplos yo creo que es bueno, un buen ejemplo del modo de colaboración, es que hicimos, hemos hecho una propuesta conjunta de mejorar la formación profesional en las cuatro organizaciones: las dos laborales y las dos empresariales y hicimos diez puntos nos pusimos de acuerdo de lo que teníamos que pedir al gobierno, y gracias a este diríamos frente común que hemos hecho y lo ha hecho... Lo presentamos conjuntamente y supongo que al lo pudimos trabajar así porque nos conocemos y porque no había desconfianza de que si tu pones esto, pues porque lo vas a poner. O sea en este sentido, pues ha hecho, que pudiera presentar este acuerdo y hayamos podido avanzar y prácticamente tenemos cerrado un acuerdo de formación profesional a nivel de Cataluña, que lo vamos a concretar y a afirmar diríamos dentro de una semana o dos.

Søren: Puedes elaborar este caso un poco a nivel de cómo actuaron los otros actores y que es lo que crees que realmente ha sido tan fructosa de la colaboración.

CCOO: Bueno, primero llegamos aquí a partir de que empezamos a trabajar en el consejo catalán de la formación profesional. Quisimos implementar, pues todo unas medidas de la formación a lo largo de la vida. Y el hecho de que el gobierno, pues... Haya dos visiones distintas, porque es del departamento de educación y el departamento de trabajo tienen dinámicas distintas, pues no había manera a que pudieran ni ellos ponerse de acuerdo, ni avanzar en esta línea. Entonces el hecho de haber nosotros estado, pues igual dos años, no se, que no había manera de avanzar, pues ha hecho que nos unifiquemos, los actores unifiquemos las posturas, no, y o sea...

Søren: ¿Y quienes erais?

CCOO: Los actores eran Fomento del Treball, Pimec, UGT y Comisiones. [Søren: Vale.] Las cuatro organizaciones. Y hemos acabado las cuatro organizaciones haciendo una postura común y haciendo mover a la administración para que... Pero si no hubiéramos sido las cuatro organizaciones juntas, el gobierno no nos hubiera movido de sus dinámicas... o sea, yo creo que en este sentido, ha dado frutos bastante positivos. Y luego, otra... A otro nivel, también yo creo que la confianza también se ve pues en el hecho de... por ejemplo hay una... Un organismo aquí de mediación, de conflictos en la negociación colectiva con los convenios, esto se llama tribunal laboral de Cataluña. Este tribunal laboral lo creamos, las organizaciones empresariales y las sindicales, para resolver conflictos mediando. Y el trabajo este, también ha hecho, que luego, en otros ámbitos de negociación colectiva, pues se puede avanzar en otras cuestiones por el hecho de conocerte, y de saber que pues, lima las desconfianzas, no. Hace que se venzan desconfianzas, que si no te conoces, pues son más difíciles, no.

Søren: ¿Y esta manera de colaborar, también se refleja en el comité, supongo...?

CCOO: Si, si... Si, si... Por ejemplo en esto que te explicaba del comité económico y social, del consejo económico y social, pues hablamos los cuatro y deci... Y en seguida nos pusimos de acuerdo en pedirlo conjuntamente y en el comité, pues, me parece que lo propuse yo, luego las otras organizaciones, pues dijeron, si, si yo me adhiero y... O sea. Bien, en...

Søren: ¿Entonces, os comunicáis por teléfono, por e-mail, o...? [CCOO: Si, si, si.] Vale. Y si en el comité... Empezaste la entrevista al decir que el comité es mucho trabajo, burocrático y que no se si puedes elaborar porque hay tanta...

CCOO: Es que... Yo creo que es a... Yo creo que a veces puede esconder al no querer tampoco analizar a fondo cuales son los problemas del país. Porque se hace más el comité, para que cada vez que viene la comisión europea, a demostrarle que tenemos todo bien, regulado, bien controlado, no. Y entonces, este intento de mostrar que cumplimos todos los reglamentos y que hacemos esto, hace que al final, el objetivo de evaluar, pues con esto hemos conseguido... pues este no hay... En las reuniones del comité, no hay una parte, donde evalúe, de estas acciones, sino simplemente, si... O sea, si se han cumplido todos los objetivos, pero más de justificación, de que se ha hecho todo lo que se tenía que se dice que se haría, que no, el objetivo este, de evaluación de que impacto ha tenido en el, no... En la mejora del empleo, en la mejora esto, no se hace. Y yo creo que es más por una cuestión así, eh, de querer mostrar que... Que actuamos bien, lo hacemos bien. Entonces, como muy rígido todo. O sea, no se.

Søren: ¿Crees que los fondos y lo que estáis haciendo en el comité, tiene un impacto que realmente se puede, que realmente ayuda al...? ¿Que los fondos europeos realmente están fomentando...?

CCOO: Si, yo creo que si. O sea que los fondos europeos están fomentando la mejora del empleo, del mejora del país, si. Lo que pasa, que no se evalúa suficientemente y yo creo que si se evaluara más, también se corregiría más, como se utilizarían los fondos. O sea, porque yo creo que hay fondos que no se utilizan de una manera eficaz. Cuando vez los resultado que ha dado, no. Pero como esto no se hace... Y luego no se, yo creo que se basa poco al nivel de... del impacto que tiene pues en las personas, en las zonas concretas

pequeñas, no. Es de impacto así más... de que se traduce, pues no se, pero es más lo que es la macro-estructura. [Søren: Me imagino.] Y se baja poco.

Søren: Ahora estamos en la última parte, que es más como general y ya veo que has tocado algunas de estos temas, pero **¿Cómo transcurre una reunión, como lo suelen hacer?**

CCOO: Si. Mira, llega... Ah, bueno. Empieza pues a saludar con la comisión, saludando la unidad del fondo social del fondo europeo, que es ministerio español del gobierno español, luego empieza la reunión, haciendo pala... O sea muy reglamentistamente... Yo, todo muy farragoso. Esta es mi opinión. Todo es, no se... Si puedes ver a un acta, ¿tienes alguna...?

Søren: Tengo el orden... O me lo va a enviar el orden del día, de la reunión en marzo, el tres de marzo.

CCOO: Pues, si ves... Bueno, el orden del día era: Cumplimiento de los criterios, o no... Me parece que era aprobación, que luego al final no se hizo de los criterios de... Para judicación de los... de los fondos, la constitución del comité. Pero todo es el reglamento, de la unión europeo dice que no se cuando... Se queda muy en todo esto, y se baja muy poco a que realmente. No se hace un análisis de cual es la situación, pues económico a nivel de empleo. Un poco más se hace en el fondo social. En las reuniones del fondo social yo creo que se bajen un poco. Y siempre nosotros, otra cosa que pedimos, y coincidimos también las cuatro organizaciones, es que nos expliquen el portal. Porque como nos parcelan en la comisiones de seguimiento, no sabes... No tienes la visión de conjunto. Y claro, si no tienes la visión de conjunto, no puedes ver, que realmente, no se están repitiendo actuaciones. [Søren: Claro. Entonces al...] Y eso es una cuestión que les pedimos repetitivamente. Y que, esto si no la cambia de cumplir. Esto es uno de los temas que no cumplen.

Søren: ¿Y porque crees que tienen así el reglamentarista, no, decías...? ¿Porque crees que...? ¿Quien esta imponiendo esta manera de...?

CCOO: Yo no se de donde viene, pero lo utilizan todos, eh... Excepto en el fondo social europeo. [Søren: Es más ágil.] Que es como más ágil, el comité operativo y siempre es como muy, muy... Farragoso todo. Y... Pero yo lo veo que lo hacen desde el gobierno de España, la comisión europea, del gobierno de Cataluña, o sea un poco es el... Es el, el... El argot, no, de la manera de desarrollar las reuniones, que lo... Poco ligado a las acciones, a lo cotidiano... Al resultado más de las personas, no...

Søren: **¿Y siempre ha sido así?**

CCOO: ... Un poco más de números, más económico, más eh...

Søren: ¿Y siempre ha sido así?

CCOO: En el comité operativo si. En el fondo social no. Parece que hablas más de las personas, no. Y de que impacto tiene, si el como esta el paro, como esta la formación. O sea, se habla un poco más de... Y lo otro, parece que es más piedras, proyectos y más cuestión técnica. Como si fuera una cosa...

Søren: ¿Y quien...?

CCOO: ... También lo lideran departamentos distintos. Y por ejemplo, toda la parte del comité operativo, el que lidera, del menos de Cataluña es el departamento de economía. Es como todo más cuadrulado, y entonces, la parte del... de lo que es el fondo social europeo, es... Esta en trabajo, en el departamento de trabajo.

Søren: ¿Y son distintos representantes, entonces, de...?

CCOO: ¿Del gobierno? [Søren: Si.] Si, no... Los representantes de... O sea en el fondo social, dijimos quien dirige la reunión, es el departamento de trabajo, [Søren: Vale.] Pero en el comité operativo esta también. [Søren: Vale.] Pero esta como uno más. No dirigiendo la reunión.

Søren: Y esto puede...

CCOO: Puedes ser... [Søren: ¿Que es la diferencia?] Si, porque además, lo que te decía, en trabajos están más acostumbrados al dialogo social y entonces, hablan más interactúan

más, puedes opinar... En cambio, en el... Lo que es el programa operativo, eso es lo que son más resistentes a...

Søren: Ya me quedan dos preguntas y una es, si puedes hablar un poco más de la diferencia entre el comité social y el comité de seguimiento de FEDER y intentar... Intentar... ¿Que es lo que pensé? Bueno, esto lo dejamos para más tarde, de concentrar... La otra pregunta es, **¿como comunicáis vuestras, vuestro trabajo, vuestras decisiones al publico?** Del comité, no aquí del sindicato, sino...

CCOO: Como comité... [Søren: Si] Como comité, como se publican... Yo creo que no se publican en ningún sitio. Si no lo hacemos, las organizaciones, no hay ninguna... Bueno, resultados de las acciones han ido al comité europeo, pues yo creo que no hay, ninguna comunicación. Pero yo creo que es porque... Claro, como haces unas reuniones de seguimiento tan técnicas, no. Claro, materiales son todos estos, por eso... ¿Ves? El último... Esto es del comité operativo, ¿ves? Fijate lo que te decía del acta. [Søren: Si.] Es muy... Se hace muy, muy farragoso, muy de... y claro, y entonces el documento es todo esto, de medido... Es económico, ves el seguimiento. Todo, tanto por ciento ha habido de intervención, todo siempre es. Si que hay, pero mucho, mucho de un punto de vista de... A ver, esta es norma europea, me parece, o sea tampoco es... Y entonces, claro, a la hora de comunicar, pues es difícil comunicar. [Søren: Si, ¿no?] Una reunión de seguimiento es como muy...

Søren: Si, formal.

CCOO: Como muy formal, si.

Søren: La diferencia entre el comité social y el comité de... [CCOO: de FEDER...] Cuales... ¿Que es lo que realmente se distingue?... Y ¿Cómo actúan los actores de distinta manera en un comité y en el otro?

CCOO: Yo creo que por el tipo de acciones, que se evalúan en un comité... O se hace el seguimiento en un comité, y en el otro, hace que también la intervención de los actores sea distinta. Porque aquí, se habla mucho de los grandes proyectos, los de reformas urbana de... Que da poco además como se hace una evaluación muy técnica, da poco para intervenir. Y tienes que ser muy especializado para intervenir. Y en cambio, en el fondo social europeo, como se hablan más de temas que después están muy sujetos al dialogo social, y luego se habla en otras partes, pues es mucho más fácil hacer una intervención. Claro, se habla de formación, de políticas activas de ocupación de empleo, y entonces son cuestiones en las que ya nosotros participamos normalmente. Por tanto, es más fácil poder intervenir, desde el punto de vista de los actores sociales.

Søren: Vale. Ya, yo he acabado, y no se si tienes alguna cosa que te gustaría añadir, que te gustaría decir.

CCOO: Pienso que no. Me parece que esta.

Søren: También hemos estado...

CCOO: Si, dando una visión general de todos los.

Parte II

CCOO: Un representante de las organizaciones y a lo mejor con empresas concretas a veces van por delante acuerdos que se hacen en empresas. Y en cambio la organización es una resistente porque... O sea a lo mejor le dirán, algunos le dirán que a ver, que ha hecho, no.

Søren: Y que crees que ha causado esta falta de... ¿O esta postura tan defensiva de los patronales?

CCOO: Yo creo que es una evolución que tiene que hacer el empresarial en general, la empresa en general en nuestro país y que tiene que ver un poco con la historia nuestra, de esto de cada empresa, pues buscar el beneficio... Y todas las cuestiones que sean, o sea, no ver... Hay empresas que si, o sea no es todo el mundo, no. Pero hay empresarios que

hablado de formación, lo ven en claves de lo que me va a costar, no lo voy a obtener porque para ellos, solo ven el beneficio de corto plazo. No a la relación de la empresa y no en futuro así... Y entonces esta, es un... Esto es un cambio que tiene que ser de mentalidad de muchos empresarios y de... Y esto cuesta. Claro, y entonces hay sectores que han avanzado más y hay sectores que cuestan mucho de avanzar.

Søren: Supongo que tienen miedo de... perder.

CCOO: Sí. Sí. Y entonces, a veces las organizaciones empresariales, pues, parece que defienden... Quieren defender a todo el mundo y acaban defendiendo mal a los que ponen más resistencia, parece, que los que van por delante, no. Sí, si...

Søren: Bueno, muchos gracias.

Entrevista con Generalidad

Søren: Vale... Sí. **¿Cuales son los objetivos de la colaboración en el comité de seguimiento? Así en general.**

Generalidad: Pues como su palabra de la generalidad de seguimiento del programa operativo de Cataluña del FEDER y fundamentalmente, pues... Aprobar el informe anual, el informe anual. Cada año, no, el programa operativo. Eso su principal misión. Además, también, pues es de comité, tiene como objetivo estudiar y, en su caso, aprobar modificaciones del programa operativo, que es de siete años.

Søren: Vale: **¿Y como son estos objetivos llevados a la practica?**

Generalidad: A la practica... Bueno, pues el informe anual, se prepara en colaboración con la administración general del estado, que es la autoridad de gestión del programa, y que tiene también diferentes organismos ejecutores del mismo, que están adscritos a la administración general del estado. Y nosotros en el departamento de economía de la generalidad, el que hacemos es coordinar las informaciones de este programa operativo, que nos vienen de los departamentos y los ministerios de la generalidad de Cataluña y de la dirección general de la administración local en relación a los proyectos de los ayuntamientos de Cataluña que participan en el programa operativo. A través del ministerio, a través de los departamentos de la generalidad, a través de la dirección general de la administración local, que coordina a los ayuntamientos. Pues elaboramos el informe anual y se hace así.

Søren: **¿Estáis satisfechos con este papel y en general con el trabajo hecho por el comité?**

Generalidad: Sí, es... Sí, el que ocurre siempre las cosas pueden mejorar, pero el que hacemos es cumplir el que establece el reglamento, de la comisión y el consejo europeo, y por lo tanto cumplimos con lo que en sus dirigentes tipos relativos al seguimiento del programa tenemos que hacer. A mejorar, si en el sentido de hacer... De lograr, lograr una mayor participación del 'partneriado', porque este comité de seguimiento ya sabes que se componen de agentes económicos y sociales, etcétera... Para, bueno para cumplir lo que prevé la comisión europea dice que participen estos agentes de economía y sociales, no.

[Søren: Y...] Y de mejorar, a lo mejor no depende de nosotros. Depende muchas veces de estos agentes económicos y sociales, que... Se encuentran con un comité tal vez de cantado hacía un seguimiento muy técnico. Porque es la aprobación del informe. Eso es una cuestión muy técnica. Y en cambio queda poco margen para estudiar más los aspectos más políticos, más consecución de los resultados, es un punto de vista estratégica que es de programa y los objetivos, etcétera. Queda poco tiempo, a ver es una reunión anual para hacerlo desde este punto de vista. Por lo tanto una mejora sería lograr bajar el contenido técnico de las reuniones y discutir el político.

Søren: **¿Tenéis pensado proponer cambios en el funcionamiento del...?**

Generalidad: No podemos introducir cambios, porque como te he dicho antes, es el reglamento de la comisión y el consejo europeo que determinan, que una de las principales misiones de este comité de seguimiento es elaborar un informe anual. Informe anual, que además no es solamente hacer referencia a las cuestiones de ejecución del programa, que ya son un poco pesada y son muy técnicas, sino además tiene que de recordárselo de las cuestiones de control. Control de la regularidad de las operaciones financiadas por el FEDER. Debido a... A lo estricto del articulado del reglamento de la comisión en relación a los controles medios y posteriores al ejecución de acciones y proyectos cofinanciados por el FEDER, cada vez ocupamos más tiempo en esas cuestiones. No discuto si se tienen que hacerse o no, claro que se tienen que hacerse un control, pero lo que si que discuto, es que la proporción de tiempo destinado a estas cuestiones. Desde de nuestro punto de vista, es demasiado elevada en relación al poco tiempo que se tratan los comités de seguimiento de las cuestiones estratégicas objetivos como decía antes. La rigidez de los reglamentos... Están, digamos, siempre por encima de otras cuestiones a lo mejor de mayor interés político, que no tan técnico.

Søren: ¿Y este reglamento es de la unión o algo que impone el estado?

Generalidad: No, de la unión europea, de la unión europea... España de hecho, en el periodo 2000-2006, ha tardado en adaptar sus sistemas de gestión y de control a los reglamentos comunitarios del periodo 2000-2006 porque en el periodo anterior al 2000: 94-99 y antes, no había esta rigidez reglamentaria y la política regional europea se movía con una mayor flexibilidad. Aunque si que es verdad, que tal vez era necesario poner un poco más de garantías de la regularidad de las operaciones, no en España eh, en general. Yo creo que, por la experiencia que tengo en España de la cuestión de los fondos europeos, de no había un problema de mala gestión, pero si que era mejorable, no. Yo creo que los objetivos que se perseguían se están consiguiendo y eso esta a la vista de todo el mundo, pues has estado aquí en Barcelona, pero si te paseas por las diferentes regiones de España, del objetivo uno de convergencia, verdad que... O sea, si hubieras paseado hace unos años, vieras que había un cambio notable en España y gracias a los fondos y por lo tanto han sido bien utilizados. Lo que ocurre es que, bueno volviendo a tu pregunta, no es del estado el que... El que ha determinado esta mayor dedicación en estos aspectos, sino es la propia comisión y sus reglamentos. Que también, a la comisión europea tiene también tiene... También se justifica su legislación, o la legislación en este campo, de la política regional, porque ha tenido algunos problemas con el tribunal de cuentas europeo, en cuanto a la fiabilidad de las operaciones en conjunto de Europa, de la política regional. Entonces, para la unión europea para no tener problemas con el tribunal de cuentas, pues a lo mejor ha establecido una legislación más rígida de los fondos europeos y es lo que repercute luego en su funcionamiento y en los diferentes comités de seguimiento.

Søren: Y estos proyectos, como son... **¿Los proyectos en practica, a nivel local, como son elegidos y como habláis de ellos en el comité y quien prepara la agenda de las reuniones?**

Generalidad: Yo te voy a hablar del periodo actual, de 2007-2013. Había un reglamento de antes, y es diferente del periodo actual. Pero en el periodo actual, hay los criterios de selección de las operaciones que tiene que aprobar, el comité de seguimiento. Precisamente ahora en el mes de junio, del 2008, se van a aprobar los criterios de selección de operaciones para todo el periodo de 2007-2013. En el comité de seguimiento, pues por procedimiento de escrito, porque ya tuvo lugar una reunión presenciada el tres de marzo, y se quedó que en junio podíamos aprobar esto por procedimiento escrito. Entonces estos criterios de selección, que han sido muy trabajados por nuestra... Por el departamento de economía de la generalidad en colaboración con el ministerio de economía, por las noticias que tenemos han sido muy bien acogidos de la comisión europea, incluso podía poner este como un caso de buenas practicas en la unión europeo, de los criterios de selección, son los que determinarán la programación de las actuaciones concretas. Cada proyecto deberá

presentarse con unos determinados requisitos, y aplicaremos estos criterios de selección a cada uno de los proyectos y los que sean mejores, que cumplen mejor estos requisitos de excelencia... generales, requisitos generales, los criterios generales, luego unos criterios de excelencia... los proyectos que cumplen mejor estos criterios, son los que serán programados. Y esos esperamos hacerlos durante este segundo semestre de 2008.

Søren: Vale. Entonces... O mejor dicho, **¿Quién se encarga de asegurar la responsabilidad de todo eso en el comité?**

Generalidad: El comité se encarga fundamentalmente de la autoridad de gestión del ministerio de economía, pero en el programa operativo de Cataluña, el mayor parte de los recursos, están en el ámbito, o bien regional, o bien local. Se entienden por grandes números, no. 35% de los recursos son de [Søren: Municipios...] regional y local un cincuenta y algo por ciento, generalidad, gobierno local, y un veinte algo por ciento es local, de municipios. [Søren: Vale.] Entonces de esta parte, el responsable de elegir los proyectos es el gobierno de la generalidad, el departamento de economías, es decir de aquí, aquí... Somos los que tenemos la responsabilidad de elegir estos proyectos y que estén bien elegidos conforme a esos criterios de selección. [Søren: Vale.] No hay otro comité de seguimiento, el que acuda a los proyectos. Es el comité de seguimiento, y así establece el reglamento de la comisión, que determina los criterios de selección. Pero no aprueba operaciones. Las operaciones las aprueba la autoridad de gestión. Pero en España, en los programas regionales, la responsabilidad, en buena parte esta de regala [red. responsabilidad] en los gobiernos regionales. Y para la parte finan...co-finan... Financiera, no. Del estado, es el estado quien elige las operaciones es de veinte por ciento del estado, o el 25% del estado, en el ministerio de economía quien elige las operaciones, de la mayor parte del 75% lo elegimos aquí, bueno, en el departamento de... En España, no es solo Cataluña, sino es el conjunto de los programas operativos regionales, las cosas funcionan así.

Søren: Vale.

Generalidad: Esta descentralizada, el mayor parte.

Søren: Si, si... Y una pregunta entonces un poco... **¿A quien se culpa si hay algo que no va bien?**

Generalidad: Al responsable.

Søren: Si, vale. Ahora hemos pasado pro preguntas del comité en general y vamos ahora a hablar un poco de los actores y acabamos con algo más por encima. **¿En el comité, quien esta activamente participando?**

Generalidad: Activamente, ¿que quiere decir?

Søren: Que, los que... Los que son activos, es decir que no solamente estar allí...

Generalidad: ... Estar... Ya. [Søren: Exacto. A los importantes.] Los más activos es la administración pública, que son los miembros permanentes del comité, que somos la ministerio de economía, la generalidad, también son miembros permanentes el Instituto de las Dones, a la Ligestillingsinstituttet, creo que es permanente... Y algún otro miembro más, y luego hay los miembros consultivos, que están los sindicatos, el patronal, las asociaciones de municipios, etcétera... Luego están los organismos... Algunos de los organismos interlocutores, también los invitamos, al comité de seguimiento, o vamos, los coordinadores de departamento, más que sectores, los coordinadores ministeriales vienen, y entonces por este orden, los miembros permanentes son más activos, excepto... Las... En la administración pública son los más activos, los del ministerio y el departamento de economía y los consultivos, y finalmente los invitados. [Søren: Vale.] Pero vaya, si me preguntas si... Claro, es que ya, por defecto del... Es un defecto del... Al ser tan técnico, el comité de seguimiento, pues, los que son más activos, somos los técnicos, los que conocen el programa y... Y entonces los demás, participan poco... Y eso es el problema que hay, que hablábamos al inicio.

Søren: Y cuando, **¿cuando estas hablando de la generalidad, sois vosotros, los administradores? ¿No hay un político, no hay de mandato político?... Democrático.**

Generalidad: No, a ver, el democrático, si que, bueno, democrático... En, no, es que eso no se elige, esto es el programa operativo, hay una decisión de la comisión europea... Que establece, los... Quienes presiden los comités de seguimiento, y... Quienes han de estar. No los que lo han pedido, pero al dices, al estar representado al instituto de la mujer, al estar representado de los sindicatos, entonces, pues aquí pues a todos los sindicatos, se los invitan, a todo el ordenador se invitan al que sean, que sea... Al que están todos.

Søren: ¿Entonces todos los intereses?

Generalidad: Claro, todos los intereses con de... La cámara de comercio que también se suele invita al que este allí, si, en el comité de seguimiento... Funciona así, digamos.

Søren: Vale. **¿Quien del comité tiene más influencia, a nivel de...?**

Generalidad: Bueno, entonces, me preguntabas antes de políticos... El que preside el comité es un director general de fondos comunitarios, que es político, [Søren: Vale.] Y aunque no es elegido, es verdad, no es... en el sentido de la luí de infancia. No es elegido, pero no es funcionario, no es personal fijo del ministerio de economía, es el... Un director que cambian cada legislatura, que el gobierno correspondiente lo nombran, no. Y entonces, en el caso nuestro, de nuestra directora, es co-presidente. El dos, el del ministerio y la nuestra, son los dos a la vez presiden el comité de seguimiento, y también es de legislatura por cada gobierno. En cambian la legislatura, claro, el legislatura democráticamente, o el partido que gana, pues al... Pues son políticos, son políticos... A parte, es que el tema acaba siendo técnico por un mandatario reglamentario de la comisión.

Søren: Y en este nivel todos somos iguales. [Generalidad: Si, eh...] Vale, **¿Y todos los participantes, cumplen con su responsabilidad, con lo han pactado a hacer?** ¿Entiendes lo que quiero decir?

Generalidad: Si, si... En principio si, desearíamos que hubiera una mayor participación operativa, no solo de plantear ideas, sino... [Søren: Ya, ya...] En cuestiones concretas por parte de todos los miembros del comité de seguimiento, no solo las administraciones públicas, que mayor... Son las más activas, sino también desearíamos que fueran aportaciones útiles. Si, eso es lo que... Lo que a veces no es fácil.

Søren: ¿Puedes elaborar lo de propuestas útiles?

Generalidad: Yo, [Søren: Si.] No, es que lo... Pero los que tienen que hacer propuestas útiles son ellos... [Søren: Son ellos... Claro.] Son los miembros, o sea no a mí. Yo hablo de propuestas útiles desde el punto de vista de la generalidad, como gobierno regional, como políticas públicas del gobierno autonómico, que encajen con las políticas que propongan la unión europea, esta es nuestra preocupación. [Søren: Vale.] Entonces yo no puedo hacer propuestas desde el punto de vista sindical o empresarial.

Søren: Eso era, si. **¿En algún momento de la colaboración en el comité, la generalidad ha tomado riesgos y se ha sentido a lo mejor, o sea, os habéis sentido vulnerables de alguna manera?** Como que... ¿Sabes lo que te quiero decir? Que a lo mejor habéis tomado un riesgo, a dejar responsabilidades o algo así, al que... Y en seguida...

Generalidad: En general, no la generalidad de Cataluña, ningún gobierno pienso económico, pienso en general en España, los organismos que participamos en esta política regional europea, nos sentimos indefensos... Un cierto grado de indefensión debido a la falta de claridad de la normativa europea en algunos aspectos. Y en concreto que nos sentimos más indefensos es la diferente interpretación que hacen las diferentes unidades de la comisión europea de los reglamentos. Pueden venir auditorios haciendo unos determinados interpretaciones del reglamento, y otros auditorios hacen otra, ¿porque? Porque tal vez el reglamento no es suficientemente claro, no. Es una crítica que se podía hacer a la comisión europea. Luego también nos sentimos indefensos delante de la política, presupuestaria de la unión europea y sea algo más como técnico, no, que es lo le toca, y puedo decirlo. Pienso que en función de intereses presupuestarios de la unión

européa, los grados de control han sido más o menos importantes, no. Cuando primaba que el presupuesto comunitario tuviera una buena ejecución, no... Una ejecución elevada, a lo mejor los controles sobre el gasto no son tan grandes, como cuando hay un periodo de mayor restricción presupuestaria, entonces los controles son más elevados. [Søren: Si.] Y supongo que también el hecho de aumentar de países de la unión europea beneficiarios de los fondos hace que... Pues, o sea prioritario el control sobre el objetivo control y bien el hecho gasto, sino una elevada ejecución del presupuesto. Pues bueno, los que desde España más o menos pienso que se han hecho muy bien las cosas, nos hemos sentido muy indefensos delante de estos cambios coyunturales de la política presupuestaria de la unión europea, no. Aunque esto no estoy muy seguro, porque es mi opinión personal, pero creo que hay algo en esto, que te digo.

Søren: ¿Y como os habéis enfrentado al subido reglamento y el subido nivel de control, aquí en Cataluña?

Generalidad: Pues, si ahora te pasearas por la dirección general verías que hay como cuatro o cinco personas dedicándose a control y hace tres años había una. O sea esta es como un correspondido, dedicando muchos más recursos, personas, materiales, reuniones, consultorías... O sea, trabajos, encargos, de estudios, no, de auditorías a empresas de consultoría, externas a la administración, porque no podemos llegar a hacerlo todo, y tenemos que contratar. Esto, antes no teníamos que hacerlo y ahora, pues ha aumentado... Es como un respondido a... Con mayor deducción [red. distribución] de recursos humanos y económicos, no.

Søren: ¿Y esto asegura la responsabilidad, bajo tu punto de vista?

Generalidad: Si, claro, claro... Mucho más que antes, pero... Te voy a poner un ejemplo... Si esta planificado que... Vamos a poner un proyecto fácil de infraestructura, de que una carretera se eudre [red. construye] en Cataluña con cofinanciación comunitaria, la carretera estaba hecha antes, cuando habían pocos controles y cuando hay muchos controles, la carretera esta hecha igual. Entonces, la diferencia entre el antes y el ahora, es que esta carretera ahora sigue estrictamente la legislación comunitaria en la tedia de contratación. Como hemos contratado a una empresa para que haga esta carretera. Eso es lo que ha cambiado, pero el producto final de un proyecto concreto, [Søren: Si.] También podíamos ir a los objetivos, ejes, eso es lo mismo, pero en el ano... Se cumplen. Los objetivos del programa, se cumplían antes y se cumplen ahora. Lo que ocurre es que ha cambiado, pues la forma de hacerlo. Pero no...

Søren: Vale, entonces ahora esta pregunta esta un poco vinculado a esta... **¿Cuál es tu experiencia al colaborar en una entidad así muy compuesta de muchos distintos actores y, pues, si ha sido burocrático, o lento, o ágil o...?**

Generalidad: Es difícil que te comente objetivamente cual es la situación, porque aquí estamos muy en el trabajo día a día y tienes esta visión, que a lo mejor desde fuera, un externo diría ostras, cuanta burocracia, no, cuanto... [Søren: Si.] Es verdad, seguro que hay mucho burocracia y aquí en el equipo lo comentamos muchas veces, es absorbente esta burocracia europea de gestión de los fondos euro... De la comisión, no, pero, eso es lo inconveniente, pero como factor positivo los programas europeos permiten estar en contacto entre las cuatro administraciones, y esto no ocurre en ningún otro ámbito público: La administración de la comisión europea, la del estado, regional y local. Y con... Pues con intercambio de objetivos y consensuar proyectos y una administración conjunta de recursos. Y esto también conlleva, pues que estas cuatro administraciones se entiendan en el campo, por ejemplo de la comunicación electrónica, y el mejor la administración pública en este caso, a pesar de toda esta burocracia, gracias a la necesidad de entenderse entre estas cuatro administraciones a... Y no va en el campo de la comunicación, de bases de datos, entre administraciones. La administración sin papeles: por ejemplo ahora [Søren: Si, si.] Nosotros estamos ahora en el proyecto de, desde la comisión hasta el ultimo municipio de Cataluña, que no circule ningún papel, que todo sea por firma electrónica. [Søren: Si.]

Que esta es un objetivo que nos esta costando mucho, mucho, mucho en conseguirlo. Muchas horas, muchas decepciones, pero, si lo conseguimos, pensamos que es un tema, que a la sociedad, también le puede ser útil luego al mundo empresarial... [Søren: Si, si.] Porque no es un tema sencillo y bueno, en el mundo empresarial, cuando a veces vamos, pues vemos que hay un poco de retraso [Søren: Si.] en estas cuestiones, no. Y la administración, creo que en algunas cosas va por delante. Si... ¿Sería algo genial en el mundo empresarial, no?

Søren: Esto, lo de firmar sin papel, ya lo he visto en el Corte Ingles.

Generalidad: Seguro, seguro... Pero no, en el Corte Ingles, en el Corte Ingles tú has visto firmar la cliente, cuando paga. [Søren: Si.] A esto no me refiero, [Søren: No.] Pero el Corte Ingles a lo mejor recibe por correo, por correspondencia las facturas de sus proveedores [Søren: Vale.] No lo se, pero me imagino por, porque el Corte Ingles también van un poco retrasado, en estas cosas de informáticas. Y aquí no, aquí no vendrán las pistas de auditoria del gastos, vendrán en correo electrónico en el... Y las certificaciones de gasto de cada uno de los beneficiarios, de la ayuda comunitaria, vendrán por firma electrónica. Que es la equivalente a un proveedor para el Corte Ingles [Søren: Vale.] Porque el Corte Ingles, yo, dudo de que hay un intercambio electrónico de firmas, de pagos, no lo se... Entre ellos, entre el Corte Ingles y submirores [red. sub-distribuidores], igual me equivoco, pero.

Søren: No se si puedes elaborar lo del la responsabilidad y vincularlo un poco con este tema de este proyecto de que todo será electrónico. Es decir, si crees que aumenta la responsabilidad, el control o se pierde... [Alguien toca la puerta.] A lo mejor es la hora. [Generalidad: Si. Dime.... Si, puedes apagarlo]

Parte II

Søren: ... Pregunta, todavía... Y es **¿Cómo comunica el comité sus decisiones y su trabajo al público?**

Generalidad: No es tarea del comité de seguimiento, informar al público del programa operativo, el comité de seguimiento puede aprobar las líneas generales de comunicación del programa. Pero la responsabilidad de ejecutar estas grandes líneas es de la autoridad de gestión. Pero como te digo en España hay muchas cuestiones delegadas, a los gobiernos regionales, y por lo tanto aquí en el caso nuestro, del programa operativo de Cataluña, la responsabilidad de la comunicación recae en el... La generalidad de Cataluña, la parte regional y local del programa. Y en esto sentido hemos presentado al ministerio de economía una propuesta de plan de comunicación que esta integrado con su parte, pequeña parte, el 25%, y lo han presentado a la comisión de la unión europea. Y hay diferentes medidas de comunicación, desde ruedas de prensa, desde seminarios, evidentemente, bueno, bueno, [Søren: Internet.] Internet, la página web, por supuesto que es la mejor forma de comunicar, no. Els actu... Y otro... Ahora por ejemplo, pues editamos un libro, del programa operativo, para los principales agentes económico de Cataluña, no. Pues enviamos estos libros del programa operativo, con una calza del nuestro consejo de economía, explicando acción comunitaria en Cataluña en relación a los fondos europeos. Eso es nuestra responsabilidad de nuestro consejo de economía que comunica a la ciudadanía al que puede llegar, o al que hay estos medios de comunicación, que también tienen que tener su valor, no en nuestra tarea de hacer ya los medios de comunicación, para que ellos ya lo expanden ya a...

Søren: Vale. Y la ultima pregunta, si nos queda un minuto, la representante de la UGT, me comentó que en el 2004 o 2005, se aprobó un tipo de plan nacional de Cataluña en... Y que en esta colaboración eran los mismos actores que en el comité de seguimiento, era el Marco Nacional de...

Generalidad: Es el Marco Estratégico [Søren: Si, eso era.] El marco estratégico. Si.

Søren: Y como... No se si puedes hablar un poco de este acuerdo y como lo habéis decidido.

Generalidad: No es nuestro ámbito, digamos de función, el marco estratégico es del mismo departamento de economía, la dirección general de promoción económica, es la que. Es el competente en acuerdo y es lo que yo se, es que lo que se firmó en el año 2004 o 2005, no me acuerdo, y tiene vigencias hasta el 2007-8. Y ahora están trabajando para una nueva firma del acuerdo estratégico, que es declarar una serie de, digamos, de objetivos y acciones, consensuadas con los mismos agentes. [Søren: Vale.] Es lo que... El programa operativo de Cataluña recoge en parte es la complementariedad de la política Europa con la nuestra, que tienen objetivos comunes, la estrategia de Lisboa, de Goteborg, etcétera. Y esto, esta recogido en el programa operativo, que el acuerdo estratégico nos ha servido de, digamos, de paraguas, ¿sabes? [Søren: Si, si.] Para nuestro programa operativo con... Ha aprobado por la unión europea, no. Ya aquí, ya teníamos unos instrumentos de participación desde el mundo económico y empresarial de las políticas públicas de la generalidad, y hemos aprovechado que ya existía esta para hacer participes de nuestro programa operativo, que pueden elaborar sus propuestas, que en su momento hicieron.

Søren: Vale. Ya no tengo más preguntas, pero si tienes alguna pregunta tu, o...

Generalidad: No, no, no... Yo te deseo la mayor de las suertes con este trabajo y que tengas unos buenos resultados y cualquier otra cuestión [Søren: Debo decir, que...] que se aclara, pues lo diriges a Silvia, o a mi, o a...

Søren: Si queréis, os puedo enviar los resultados en breve, es decir,

Generalidad: Si nos puedes enviar antes de que sean aprobados mejor, porque... Sería mejor, no... Aunque, bueno, algo grabado esta aquí.

Entrevista con el Instituto de las mujeres.

Søren: Vale. Si. **¿Cuales son los objetivos, en general, de la colaboración en el comité de seguimiento?**

Ligestillingsinstituttet: Nosotros como Instituto Catalán de las Dones, estamos en el comité de seguimiento tal como establecen los reglamentos de los fondos europeos, como organismos grandes de que los diferentes programas, pues se contemple el principio de igualdad de propiedades entre los hombres y las mujeres. Entonces nuestra participación en estos comités, pues es en este sentido. Para garantizar que tengan en cuenta esta perspectiva.

Søren: Vale. **¿Y como son estas perspectivas llevadas a la practica en el comité?**

Ligestillingsinstituttet: A ver... En principio, todos los programas de... Que se desarrollan tienen que hacer una evaluación para ver como se ha cumplido el principio de igualdad de oportunidades. Y aquí somos nosotros que garantizamos que esta relación, pues se haga de la manera también correcta, y los objetivos se hayan cumplido, y detectar si es así o no.

Søren: Vale. Si, no... **¿Y estáis satisfechos con los objetivos y el trabajo hecho en la practica por el comité, lo que habéis obtenido?**

Ligestillingsinstituttet: Si, con el trabajo en el comité, si. Otra cosa es que en el marco de los programas operativos, pues haya cosas mejorables, no. Eso si que... Que pensamos que es así, pero en el marco de trabajo del comité, si que estamos contentos porque hay una colaboración también, en este sentido importante.

Søren: Vale. Y estáis ambos en el comité del fondo social, [Ligestillingsinstituttet: Si.] ¿Como el del FEDER? [Ligestillingsinstituttet: Si, en los dos.]

Søren: Vale. Vale. Y no se si puedes elaborar lo del que hay algo que mejorar en el programa operativo. ¿No se si tienes algún comentario al respecto?

Ligestillingsinstituttet: Bueno, yo creo que también muchas veces, no es un problema tanto de concreción, no, sino que también viene dado por el planteamiento, al ser programas globales, muy amplios, pues quizás a veces la parte más de adaptación y de concreción a las heredades territoriales de cada región. En este sentido, si que creo que son mejorables, si después en el sentido no solo en las heredades territoriales, sino a la relación a las mujeres, evidentemente que aquí hay diversidad, no. Y hay, le falta un poco encaje. Creo vamos.

Søren: Vale. **¿Quién prepara la agenda de las reuniones del comité y como está los temas elegidos?**

Ligestillingsinstituttet: Ahh, eso si que... A mi me viene dado. Nosotros no participamos en este sentido. [Søren: Vale] Lo que es la agenda y el contenido de las reuniones, yo creo que vienen determinados por la... Por la, su entidades gestores y por la entidad también de relación en el marco europeo que es del estado, en este caso, eh.

Søren: ¿Es decir el estado de Cataluña o de...?

Ligestillingsinstituttet: Español. Creo, eh, pero tampoco te lo puedo asegurar. Yo creo que si. Así que nos intervenimos nosotros, eh.

Søren: Vale. **¿Y quien toma las decisiones en general, como...?** ¿Entre los actores, quien esta decidiendo al fin de al cabo?

Ligestillingsinstituttet: Yo creo que en principio son decisiones como bastante consensuadas. Lo que pasa, es que siempre acuerdo del marco en el que estamos moviéndonos, que es el marco estrategia de la unión europea, evidentemente. Pero son... Bueno, las nominas son de tipo corporativo en este sentido también es el participativa, y cuando hay alguna decisión se intenta llegar a consensos, claro.

Søren: Vale. Puedes elaborar y mencionar y a lo mejor comentar algún consenso, en que vosotros, en lo cual habéis participado, o habéis sido activos.

Ligestillingsinstituttet: Bueno, en principio nosotras como *instituto de las dones*, lo que hacemos es hacer aportaciones a los documentos que se elaboran de propuestas. Tanto para la propuestas de los programas como para el seguimiento y llevando así a estos. En este sentido las propuestas nuestras están recogiendo las trabajamos de manera consensuada con los diferentes entidades gestores, en este caso los departamentos correspondientes y se están recogiendo nuestras propuestas. Dentro siempre del marco que nos estamos moviendo, que es reglamento de los programas europeos de la unión europea y de la comisión europea.

Søren: Vale. **¿Quién se encarga de asegurar la, que haya un grado de responsabilidad en el comité? ¿Y en el trabajo hecho por el comité?**

Ligestillingsinstituttet: Pues es que te digo, que a mi me hace difícil contestarte de esto, porque nosotros estamos de, te digo, puramente como institución que tenemos que estar allí, vigilando que se cumpla el principio de igualdad de oportunidades. Nuestra actuación es más en este sentido, todos los temas de organización y de relación entre los diferentes miembros del comité, son los... O del departamento de trabajo, o en el caso del fondo social, es el departamento de economía quienes son los que lideran estos proyectos y los coordinan. Nosotros estamos únicamente en este sentido, como participante si, pero nuestro objetivo, como te he dicho al principio, es garantizar que se... Que se actúe de acuerdo con el principio de igualdad de posibilidades entre hombres y mujeres. Y nuestro marco de intervención nos intime bastante en este aspecto.

Søren: Vale.

Ligestillingsinstituttet: No intervenimos en el tema de coordinación. No.

Søren: **¿Cuál es tu impresión de la responsabilidad económica, judicial o responsabilidad democrática de estos trabajos?** Tu impresión, no se si... Si no tienes experiencia es difícil, pero...

Ligestillingsinstituttet: Claro, yo puedo hablarte de lo que nosotros hemos participado desde aquí, no. Que en este sentido, pues es lo que te decía, antes participamos como

garan... Para hacer el seguimiento del cumplimiento del principio de igualdad de oportunidades. Y en este sentido pienso que por lo menos en el ámbito de actuación de lo que se... la gestión de Cataluña, el gobierno de Cataluña, si que se esta actuando de manera democrática y participativa con todos los actores que están participando, desde las unidades de intervención de la administración del gobierno, como las entidades locales y otras entidades, como puedan ser agentes sociales, sindicatos... Pero más allá, tampoco tengo el conocimiento como para poder [Søren: No.] Posicionarme.

Søren: Vale. Y aquí una ultima pregunta de la primera parte: ¿Si hay algo que no va muy bien, a quien se culpa, a quien se dirige la responsabilidad si algo falla un poco o que...? No se si tienes experiencia.

Ligestillingsinstituttet: No, la verdad es que no.

Søren: Vale, vale. Ahora vamos a seguir un poco con los actores, los participantes, y vamos a acabar con preguntas muy generales y por encima. Vale. **¿Quién participa activamente en el comité de seguimiento?** ¿Es decir cuales son los actores que son activos?

Ligestillingsinstituttet: Yo creo que todos los miembros, no. Excepto creo que los que son de los agentes sociales, no se si activo o parte consultora... Pero no lo tengo claro.

Søren: Hay algunos que tienen voto y algunos que son...

Ligestillingsinstituttet: Exacto. Yo creo que los agentes sociales, los dos sindicatos que hay el... Los patronales no tienen voto en este sentido, creo. Pero no estoy segura. Diría que no, pero no lo puedo confirmar.

Søren: Pero los patronales están un poco más pasivos a lo mejor, que los sindicatos, por ejemplo.

Ligestillingsinstituttet: No, no, no... Yo, cuando voy a las reuniones del comité, participan activamente, [Søren: Vale.] tanto los patronales como los sindicatos.

Søren: Vale. Si. Entonces... **¿Hay alguien del comité, o algún representante, o alguna entidad, que tiene más influencia que los demás?**

Ligestillingsinstituttet: Yo diría que no. Pero eso te lo pueden decir más directamente pues personas como Generalidad Luria y la gente que lleva el fondo social, que son ellos que tienen el contacto más directo con ellos y más asido, porque nosotras, te digo que estamos con una función muy especifica de todo el comité y no actuamos como los demás en este sentido.

Søren: Vale... ¿Como es tu impresión de la unión que preside el comité y la colaboración entre la generalidad y el ministerio?

Ligestillingsinstituttet: Ni idea. [Søren: Ni idea, vale.] Yo creo que hay, hay... Bueno, la voluntad de colaboración absoluta evidentemente, claro, con todos los procesos que se están desarrollando actualmente desde la unión europea, pues siempre hay fricciones porque... Bueno, España es un país pluradiverso y con intereses también diferentes, y entonces aquí es donde se tiene que negociar. No se si entiendes, pero supongo que se negocia, no, pero... Ya te digo que tampoco intervenimos directamente a que es un acto de oficio, pero evidentemente, pues... Claro los últimos cambios habidos en el marco de la unión europea, pues están afectando la región de Cataluña, claro.

Søren: Claro. Vale. **¿Y tu experiencia es que los otros actores cumplen con lo que se comprometen a hacer?** ¿Entiendes lo que te quiero decir?

Ligestillingsinstituttet: Yo creo que si, porque, porque a través de los comités de seguimiento y a través de las evaluaciones que se hacen, tanto anuales como finales de los proyectos, se garantiza este cumplimiento, para eso también se están haciendo, no. Interpreto que hay los suficientes mecanismos de seguimiento y de control, como para garantizar que se están cumpliendo con la programación, no.

Søren: Vale. Entonces, ahora una pregunta un poco más de vuestro papel: **¿Vosotros como organización os habéis sentido vulnerables en un momento dado de la colaboración,**

es decir haber corrido un riesgo o haber sentido que a lo mejor aquí hay un caso que se esta cayendo o?

Ligestillingsinstituttet: No. Por lo menos, yo no lo he detectado... [Søren: No.] Si ha sido así, yo no lo he detectado.

Søren: Vale. Entonces, el ámbito no esta muy arriesgado, no hay... [Ligestillingsinstituttet: No, creo que no.] Vale. Entonces ahora la ultima pregunta de los... Bueno, hay dos: **¿Cómo es tu experiencia de trabajar en una entidad compuesta de actores tan distintos como en el comité?**

Ligestillingsinstituttet: Bueno, entradas positivas. Lo que pasa es que también es cierto que a veces pues cuesta acceder a toda la información y tener todo acceso a todo... A todo el programa, no. Los otros proyectos que están desarrollando dentro del programa, ya te digo que nosotras tampoco somos tanto a actores activos, que somos actores de acompañamiento en este sentido. Entonces también es relativo, no, el papel que estamos desarrollando en este sentido.

Søren: Vale. **¿Y cual es tu impresión de los otros actores?**

Ligestillingsinstituttet: A ver, yo creo que también hay un equilibrio entre los diferentes actores que están participando en este tipo de programas, no. Por lo menos desde el... Desde el que es el ámbito de la administración de la generalidad, yo creo que los departamentos que están participando están coordinados y están asumiendo cada uno su parte de intervención en los proyectos. O sea creo que esta bastante equilibrado. Creo.

Søren: Vale. **¿Y la colaboración en general, te ha parecido, o te parece burocrática?**

[Ligestillingsinstituttet: Si.] **¿Y lenta? ¿Y menos ágil y directa?**

Ligestillingsinstituttet: Si, si, si. Pero supongo que es el objetivo que sea así, no. [Søren: Si.] Es muy burocrática.

Søren: Puedes elaborar un poco a este... A esta burocracia y...

Ligestillingsinstituttet: Yo creo que los recorridos de la información son, bueno, muy largos y muy lentos y que a veces, pues cuando te llega el documento para poder hacer propuestas, luego tienes un plazo muy corto de trabajarlo, no. Cuando ha sido un documento que ha estado recorriendo en diferentes ámbitos y en diferentes testamentos de organización, y incluso de dentro de la propia organización de la generalidad a veces, no. Pero supongo que es, que es así... Un momento, tengo el teléfono...

Søren: La pongo en pausa.

Parte II

Søren: ... Vale. Estuvimos con lo de la burocracia. [Ligestillingsinstituttet: Si.] Y te pedí al elaborar un poco la burocracia y la lentitud de la colaboración. Y estabas comentando que toda recorrida de los papeles...

Ligestillingsinstituttet: Si, más que la colaboración, es lentitud de, bueno, de los trámites también, no, y de los recorridos de la información. [Søren: Si.] Pero eso pasa en todas las administraciones.

Søren: Si, no. ¿Y no se si tienes otro ejemplo con lo cual puedes comparar la colaboración del comité, es decir que quedáis con el mismo grupo de representantes fuera del comité? ¿Os conocéis? Es decir, los representantes...

Ligestillingsinstituttet: Nos conocemos, pero el marco de trabajo es el comité, básicamente.

Søren: Vale. El instituto, esta fundado... Es que también vuestro papel es... Estáis fundados por la generalidad o vuestra... Ahora me estoy liando un poco... no, pero...

Ligestillingsinstituttet: Somos un instituto, pero formamos parte del gobierno de la generalidad.

Søren: Vale, eso era.

Ligestillingsinstituttet: Porque somos un organismo del gobierno de la generalidad. [Søren: Vale.] Fundamental.

Søren: Y a nivel de independencia, como sois de la generalidad.

Ligestillingsinstituttet: Bueno, tenemos un presupuesto y una gestión autónoma, pero somos un organismo que esta dentro de de [Søren: Vale, de la autonomía.] de la generalidad y el presupuesto está dentro del presupuesto del gobierno.

Søren: ¿Y no ha habido ningún problema ni nada?

Ligestillingsinstituttet: No, nada.

Søren: Vale. **¿Crees que vuestro papel en el comité es asegurar responsabilidad? Es decir ¿al que os quedáis informados asegura la responsabilidad las decisiones del comité?**

Ligestillingsinstituttet: No. Nuestro papel es simplemente... Bueno, simplemente, es muy importante, pero es para garantizar, que todos los proyectos se cuidan la igualdad de oportunidades entre hombres y mujeres. Y nosotros no somos responsables de que luego las responsables se asuman por parte de cada uno de los interlocutores que intervienen. [Søren: Claro.] En todo caso, eso es de departamentos gestores, de economía y trabajo, no somos nosotras, los que hacemos esta función.

Søren: Vale. Pero estáis asegurando que en los criterios...

Ligestillingsinstituttet: Que tenga presenta la igualdad, si, eso si.

Søren: Vale. Ahora, las ultimas preguntas, más por encima, y es, **¿Cómo transcurre una reunión normalmente? ¿Qué es lo que hacéis?**

Ligestillingsinstituttet: Bueno, normalmente se explica cual es el estado del desarrollo, no, de los diferentes proyectos, que se están llevando a cabo, el calendario previsto, con las actuaciones previstos y con los presupuestos previstos, si hay alguna cosa que, pues nos esta haciendo, en los plazos previstos, y como se puede reconducir esto, y toda la documentación de las justificaciones económicas y de los procesos que se está llevando a cabo, pues están también en el calendario previsto y de la manera prevista. Y entonces en función de, eso se decide, pues mira, mover el calendario o modificar alguna cosa de los presupuestos, no.

Søren: Vale. Y siempre lo habéis hecho así, o en el periodo anterior de 2000-2006, había...

Ligestillingsinstituttet: No, igual. Si.

Søren: Vale. Y la última pregunta es **¿Cómo comunica el comité las decisiones de su trabajo al público?**

Ligestillingsinstituttet: Al público... Pues a esto no lo se. Diría. No lo se.

Søren: ¿Pero vosotros estáis comunicando lo que podéis o...?

Ligestillingsinstituttet: No. [Søren: Tampoco.] Nosotros de editorial, no. No. [Søren: Vale.] Supongo que es del comité, no. [Søren: Si, no...] Pero nosotros no. No se si tampoco es una función del comité de seguimiento, esta, eh. Tampoco no tengo claro que sea una función del comité, si quieres que te diga, eh. No lo se. No lo creo.

Søren: No. Vale. Ya he acabado con la lista y por el momento ya no tengo más que preguntarte, no se si tienes algo que te gustaría añadir a decir...

Ligestillingsinstituttet: No, pero la verdad es tampoco se muy bien. Yo creo que es importante que existan estos comités de seguimiento y que sean comités participativos. [Søren: Si.] Pero tendrían que ser, no se, si pudiera ser más, seguramente, pero que también es difícil a veces, no, hacer este tipo de trabajo con una variedad tan amplio de actores, los que intervienen y con estas cosas tan complicadas como son los fondos europeos.

Søren: Hablando de participación, ¿crees que el comité es exclusivo? Es decir que, es...

Ligestillingsinstituttet: Le falta [Søren: Un petit comité...] quizá participación. [Søren: Si.] No... No... No, bueno, sentamos en una mesa donde hay un montón de gente, eh. [Søren: Si, no.] O sea creo que ya somos bastantes, si. Y a nivel de agentes sociales y gobierno de las administraciones locales hay participación que es muy importante. [Søren: Si.] Si, a

través de por ejemplo, a través de las grandes asociaciones de gobiernos municipales, hay participación, que eso es importante.

Søren: Si, ¿en el nuevo periodo, han entrado la asociación de comarcas y municipios, no?

Ligestillingsinstituttet: Si, hay dos: La Asociación Catalana de Municipios y la Federación de Municipios de Cataluña, son las dos asociaciones municipales y están presentes, que es... Yo creo que está muy bien. Que al fin de al cabo, son los también están influyendo más en muchos casos.

Søren: Si, ¿a nivel local?

Ligestillingsinstituttet: A nivel territorial local. Si.

Søren: Vale. Pues está.

Ligestillingsinstituttet: Bueno.

Bilag 2: Forskningsspørgsmål

1. Forskningsspørgsmål til regler:

Om reglerne:

- i. Hvilke arena- og procesregler eksisterer i netværket og hvilke er væsentligst?
- ii. Hvordan påvirker reglerne beslutningsprocessen mellem aktørerne?
- iii. Hvordan er reglerne blevet udviklet og ændret?

(A) Arenaregler:

Realitetsregler:

- iv. Hvem arbejder netværket for? Og hvorfor?
- v. Er netværksdeltagerne enige om formålet med netværket?
- vi. Har netværksdeltagerne en fælles identitet?
- vii. Kan alt diskuteres i netværket?

Belønningsregler:

- viii. Hvad opnår netværksdeltagerne ved at deltage?
- ix. Skaber dette en stærk gensidig afhængighed?

Positioneringsregler:

- x. Hvilke netværksdeltagere har størst indflydelse i netværket og på dets opbygning?
- xi. Hvordan positionerer netværksaktørerne sig i forhold deres moderorganisationer?
- xii. Hvordan indgyder netværksdeltagernes positionering tillid i netværket?
- xiii. Findes der en policy (eller territorial) opdelt rollefordeling? (beskæftiger nogle aktører sig primært med egne områder?)
- xiv. Hvilke aktører er mest aktive i netværket?
- xv. Har de været nogen betydelige eksogene påvirkninger for netværket?

(B) Procesregler:

Adgangsregler:

- xvi. Hvem har adgang til netværket? Og hvorfor?
- xvii. Er der nogle aktører der er blevet udelukket fra indflydelse?

Interaktionsregler:

- xviii. Hvem bringer informationen, der danner grundlag for beslutninger, til netværket?
- xix. I hvor høj grad findes et socialt (tillidsfyldt) sammenhold i netværket?
- xx. Hvordan forholder aktørerne sig til ansvarlighed med strukturfondsmidlerne?

2. Forskningsspørgsmål til ansvarlighed og accountability:

Om ansvarlighed og accountability:

- i. Hvilke regler har størst betydning for accountability?
- ii. Skaber øget accountability også øget ansvarlighed i netværkets arbejde?
- iii. Tillægges ansvaret for netværkets arbejde EU, den centrale statsmagt eller de lokale samarbejdspartnere?

Ansvarlighed og accountability:

- iv. Er netværket ansvarligt?
- v. Hvordan forholder aktørerne sig til traditionelle kontrolmekanismer til sikring af politisk demokratisk og økonomisk accountability?
- vi. Sikres ansvarlighed blot gennem fælles finansiering, lokalt ejerskab og gennemsigtighed?
- vii. Findes der et internt netværkshierarki til fordeling af ansvar og skyld?
- viii. Hvordan sikres gennemsigtighed i netværkssamarbejdet overfor omverdenen?
- ix. Hvilken betydning har tillid for netværket?
- x. Har de overordnede myndigheder tillid til netværkets ansvarlighed?

Bilag 3: Interviewspørgsmål

NETVÆRKET:

1. Hvordan vil du karakterisere formålet med jeres arbejde i Vækstforum Vestsjælland?

- Hvordan er dette formål udmøntet i praksis?

2. Er I tilfredse med disse formål?

- Ville I gerne ændre nogle af dem?

- Opfylder I jeres formål med samarbejdet?

3. Hvordan vælger I, hvad I skal tale om og hvem forbereder dagsordnen?

- Hvem tager beslutningerne?

4. Hvem sikrer ansvarligheden i samarbejdet?

- (Demokratisk, juridisk og økonomisk ansvarlighed?)

- Hvem får skylden hvis det ikke går godt?

AKTØRERNE:

5. Hvem deltager aktivt i overvågningsudvalget?

6. Er der nogen der har mere indflydelse end de andre?

- Hvorfor? På grund af interesseområde, forberedelse eller erfaring?

- Overholder de andre hvad de lover at gøre?

7. Har I på noget tidspunkt følt jer sårbare i samarbejdet?

- Er det fordi i har løbet store ricisi?

- I så fald, hvorfor har i taget ricisi?

8. Hvordan er din erfaring med at samarbejde i en så sammensat enhed med så mange forskellige aktører?

- Har det været bureaukratisk og langsommeligt eller direkte og smidigt?

GENERELT

9. Hvordan forløber et normalt møde?

- Har I altid gjort sådan?

10. Hvordan kommunikerer i jeres beslutninger til offentligheden?

Bilag 3^a: Preguntas de las entrevistas

COMITÉ

1. **¿Cuáles son los objetivos de la colaboración en el *Comité de Seguimiento*?**
  - **¿Como son estos objetivos llevados a la práctica?**
2. **¿Estáis satisfechos con estos objetivos?**
  - **¿Os gustaría cambiar alguno de ellos?**
  - **¿Estáis cumpliendo vuestros objetivos?**
3. **¿Como son elegidos vuestros proyectos y quien prepara la agenda?**
  - **¿Quién toma las decisiones?**
4. **¿Quién se encarga de asegurar la responsabilidad en el comité?**
  - (Nivel judicial, democrático y económico)
  - **¿A quien se culpa si algo no va bien?**

LOS ACTORES

5. **¿Quién participa activamente en el comité de seguimiento?**
6. **¿Hay alguien del comité que tienen mas influencia?**
  - **¿Por qué? ¿Es por su área de interés, experiencia y preparación?**
  - **¿Cumplen todas las partes lo pactado?**
7. **¿Os habéis sentido vulnerable en algún momento de la colaboración?**
  - **¿Es porque habéis corrido grandes riesgos?**
  - **¿Porque entonces habéis corrido el riesgo?**
8. **¿Cuál es tu experiencia colaborando en una entidad compuesta de muchos distintos actores??**
  - **¿Ha sido burocrático y lento o directo y ágil?**

GENERAL

9. **¿Como transcurre una reunión?**
  - **¿Siempre lo habéis hecho así?**
10. **¿Como comunica el comité sus decisiones al público?**